திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவான்மியூர்ப்புராணம்.

இஃது

தசாவதானம்

பேறை - ஜெகநாதப்பிள்ளையவர்கள் மாணாக்கர்

அஷ்டாவதானம்

பூவை - கலியாணசுந்தரமுதலியாரால்

இயற்றப்பட்டு,

மெ - அ - ரு - அ - ரு.

இராமநாதஞ்செட்டியாரவர்கள்

பொருளுதவியால்,

ஷை முதலியாரவர்களானமார்த்தநண்பராகிய

பிருங்கி-இராமசாமிமுதலியாரவர்களது

சென்னை

இந்து யூனியன் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

மன்மத௵ - வைகாசிமீ

1895.

உ

சிவமயம்

சூசீபத்திரம்.

சிவமயம்.

திருவான்மியூர்ப்புராண வசனசுருக்கம்.

வான்மீகர்பூசித்தபடலம்.

தாமரைமலரி லெழுந்தருளியிருக்கு நான்முகக்கடவுளின் புத்திரருட் சிறந்த தவத்தினை வாய்ந்த வியாகிருதி யென்பவர் பெற்றெடுத்த பிரசேதசு என்னு முனிவரனானவர் வானப்பிரஸ்தரூப வாழ்ந்து வருகையில் இவருக் கொரு புத்திரன் பிறந்தனன். இவன் சிறுவயது முதல் பிதாசொல்லைக் கேளாதவனாகி கல்வி முதலிய பயிலாது காட்டிலுள்ள மறவர்களுடனே கூடிக் கொண்டு அவர்கள்செய்யுந் தீமைகளினைக்குப் பழகிப் புண்ணியத்தினைச் சிறிது நினையாது தனது குலத்தொழிலை முற்று மறந்து, இரவும் பகலுங்கொலை புரிதலையே விரதமாகக்கொண்டு உலகாயதனுபச சஞ்சரித்துவருவன். வேடுவர் கூட்டத்திலே கூடிக்கொண்டு காட்டிலே சென்று வேட்டையாடுவன், பெரிய விருட்சங்களிலேறி மிருகங்களிருக்குமிடமறிந்து அவை வரும் வழியில் வலைகளை கட்டி அகப்படுமவைகளைக்கொண்டு செல்வன், காட்டின்வழியே போகிறவர்கள்மேல் புலிப்போல பாய்ந்து கொல்லுவன். இவ்வாறு வாழுகையில் ஒருநாள் ஒரு பெரிய கானகத்தினுள்நுழைந்து ஒரு சிங்கத் தினைக் கொன்று திரும்புகையில் வழியிலொரு மரத்தில் ஒரு பெரியவர் காலமேலாகவும் தலைகீழாகவுந் தொங்கக்கண்டு ஆச்சரியமுற்று "இவனிவ் வண்ண மிருப்பானேன் ஏதோ சாதனம்பண்ணுகிறான்போலு மிவனையிக்கண மே மாய்ப்பேன்" என்று ஒருபாணத்தைப் பிரயோகித்துவிட்டனன். அது இரண்டு துண்டாய்ப் போயிற்று, மறுபடியுஞ் சிலவம்புகளைப் பிரயோகித்தனன். அவைகளுந் தூளாயின. வேடன் நோக்கிப்பயந்து "ஓ! ஓ! இவன் தேவனோ அல்லது முனிவனோ! என்று அத்திரங்கள் சிறிதேனுந் தீமைசெய்யவில்லை யே, அந்தோ! இம்மகானை நான் கொல்லத்துணிந்து மிகப்பாவியானேன், தவத்திற்காட்டிலு முலகில் பெரியகாரியமொன்றுமில்லை, என் காலமுழு வதினையும் வீணாய்க்கழித்தேன், இனியுண்மைப்பொருளையறிவது எங்ங

ணம், பிராமணா குலத்திற் பிறந்தும் வேடுவனாகத்திரிந்து கெட்டேன், இவரைத் தரிசித்தமாத்திரத்தி லெனக்குச் சிறிது நல்லறிவுவிளங்குகிறது, இவர் தமது கண்களைத் திறந்து என்னைப்பார்ப்பாரேல் நான் புனிதனாய் விடுவேன்" என்று தன்னுள் நினைந்து தன் கரத்திருந்த வம்புகளைத் தூரத்தே யெறிந்துவிட்டு அவர் சமீபத்தில் சிலகாலங் காத்துக்கொண்டிருந்தனன்.

மரத்தினை யாதாரமாக்கக்கொண்டு தொங்கு முனிவர் ஒருநாள் கண்விழித்துத் தனது சமீபத்துள்ள வேடுவனைப்பார்த்து, "அட துஷ்ட! பிராமணகுலத்திற் பிறந்து தந்தையின்வழியே காலத்தைக் கழியாது உலகத்திற் கோராணியனாக வாழ்ந்து நல்லவா நடுங்கப் புல்லாகளுடனே கூடிக்கொண்டு புலாலினையேயுண்டு கெட்டாய் நீ யெவ்வித முய்வாய் மாமிசபருவதம்போலவுள்ள நீ யெப்போது சாவாய் பாவி"யென்றனா உடனே வேடன் பயந்து நடுங்கிச் சமீபத்திலோடித் திருவடியில் வீழ்ந்து "சுவாமி! ஏழையேன் செய்த குற்றங்களை யெல்லாம் பொறுத்து நானினியுய்யவேண்டிய வழியை யருளவேண்டு" மென்றனன், முனிவர்கேட்டுக் கூறுவாராயினர்.

"வேட! நின் பூர்வ ஜென்மத்து நல்லூழின் வழியால் நினக்குச்சிறிது அறிவு இப்போது விளங்கியது, நீ புனிதமையடைந்து உய்வதற்கு ஆதாரமாக விருப்பது யோகமேயாம், அவ்வியோகங் கூடுதற்கு முந்திய பஞ்சேந்திரியங்களின் வழியாகச் செல்லுகின்ற புத்தியை யொருவழிப்படுத்தி நாளடைவில் உலகத்தை மறக்கும்படிப் பயின்று நின்று தத்துவங்களை நன்குசோதித்து இவைகட்குச் செயல்களில்லையாமென்றும், இவைகளைச் சேட்டிப்பிக்க விவற்றின் வேறாயொன்றுளதென்றும், அதுவே யான்மாவென்றும், இவ்வான்மாவும் பளிங்குபோன்று சார்போதனாய் விளங்குமாதலால் இந்நிமலத்தைப் போக்கத் தனினின் வேறாயிருப்பதொன்றுண்டு அதுவே பரமான்மாவென்றுந் தேர்ந்து, இப்பரமான்ம தரிசனம் இருபுருவத்தின் மத்தியிற் காணும் பொருட்டு மூலாதாரத்துவைகும் பூர்ப்பாம்பைச் சடாக்கினியான மெல்லென வெழுப்பிச் சந்திரமண்டலத்திற் றாக்கச்செய்து அவணின்று மொழுகுமமுதத்தைப்புசித்துக் கோடியுகங்களை நொடிநேரமாகக் கழிந்து அட்டமாசித்தியுங் கைவரப்பெற்று யோகத்து வீற்றிருப்பா பெரியவ"ரென்றார்.

வேடுவன் கேட்டவுடன் சந்தோஷித்து விடைபெற்றுத் திரும்பிக் கங்காதீரத்தின் சமீபத்து ஒரு ஆசிரமம் வகுத்து கிழக்குமுகமாவிருந்து யோகத்திற்கு ஆரம்பித்தனன் தனது குருசொன்ன நிலையினிலிருந்து, ஆயிரம் வருடம் யோகங்கூடினன் இவ்வேடுவனமீது புற்று வளர்ந்து விட்டது

ழுதில அனேக வாலவிருட்சஙகள் முளைததன. அமமரங்களின் கீழுமே லுமெ அனேகமான மிருகங்களும பட்சிகளும் வாசமாயின.

இவனிவ்வாறிருக்கையில நாரதமுனிவ ரொருநாள் சததியலோகஞ் சென்று பிரமன் சநநிதானததில் வநது யாழ்வாசிதது நின்றனா. வேதன கேட்டுசசந்தோஷிதது, முனிவ! உலகததிலேதாகிலும அதிசயமுளதோவெ ன்றனா, நாரதா பணிநது ஐய! நானொன்றுங கணடேனிலலை, இனியே தாகிலு நடக்கவேண்டிய வதிசயஙகளுளவேல் தேவரீா தயைசெய்கவென் றனன. திசைமுகன் முனியை நோககி யாழ்வல்லோய்! கேட்டிடுதி, சில தினஙகட்கு முந்திக கோதாவரிததீரததில கௌதமனிருந்தனா, அஙகுநார ணாவந்து அவனைபபாாதது முனிவ! நீமிகவிளைததனை எநதெநத ஷேத திரஙகளைத் தரிசிததுககொணடு எநதெநத தீாததஙகளிலாடிவநதனை அவ் வவவிடஙகளிலேதாகிலும விசேஷஙகளுளவோ கூறுதியெனறனன். தே சவ! நான வருமவழியி லொருகுனறில நானகு குரஙகுகள் விபூதிபூசிக கொண்டு விலவவிதழகளைககொணடு சிவபூசைசெயதுகொணடிருநதன அச் சமயததில ஒரு வேட னவ்வழியேவநது அவைகளைப்பிடிததுககயிறறாற்கட டிக கொணடேகினன் அவற்றுளொரு குரஙகு அவவேடனை நோககி எஙகளிறலுனககு யாதொரு பிரயோசனமுமிலலை, நாஙகள் எஙகள சிவ பூசை முடிததுச சுவாமியின நிமாலியங கொணடுபோயக கொடுதத பின னரோ எமமனைவியா புசிப்புண்பர், குட்டிகளும பால குடிககும, இலலையேல் வழிபாாத்துப் பாாதது இறநதுவிடுமெனறது உடனே வேடுவன் மனதிரங கிக கட்டவிழ்ததுவிடடுத தனவீடேகினன் அநநானகு குரஙகுகளும பினனா ஒரு மரததிலிருநதுகொணடு பேசவாரமபிததன நாம எனன செய் வது இநத மாசிமாதம சோமவாரம சிவராததிரி வரப்போகிறதாம அனறு இரவில் நானகு சாமமுஞ சிவபூசை செயதல மிகபபுணணியமெனறு சில முனிவா்பேசிககொண்டாாகள். நாமெபபடிசெயவது வேடுவனுடையகயிற் றின கட்டினால நாமிக மெலிகின்றோமே என்றன வென்றாா கௌதமா் வாாததையைக கேட்டவுடன நாரணன, வாரும நாம போய அவற்றைப் பாாப்போமெனறு முனிவருடன அவவிடம போய மரங்களினமீது இருக குங் குரங்குகளைத தன கண்களாற் கடாட்சிதது அவற்றின் துனபததைப் போககினன். அவைகள வலிவுறறுச் சுகமாய் வாழ்நதன.

இரணடொரு நாளாயினவும்சிவராததிரி தினமவர அககுரஙகுகள நான கும் ஸ்நானஞ்செயது விபூதிதரிதது விலவ விதழ்களைப் பறிததுககொண்டு சமீபததுற்ற சிவாலயததிற்குசசெனறு அச்சிவாலயததுள முனனமே புலத திய முனிவா கதவை மூடிககொணடு சிவபூசை செயது கொணடிருநத னா். குரஙகுகள் மூன்று சாமததிருந்துங கதவு திறவாமையால் கோபங கொண்டு கதவைப் பெயர்த் தெறிநது உளளே பிரவேசிததன. புலததியா

கண்டு கோபித்து நீங்கள் என் சிவபூசைக்கு இடையூறு செய்தமையால் உடனே அழிந்துபோகக் கடவீர்களென்று சபித்தனர். குரங்குகள் புலத்தியனர் நோக்கி முனிவ! அடுத்த சன்மத்தில் நின்குலத்துடனே எங்களால் மாய்மடவை யென்று சபித்து விட்டிறந்தன. நாரதமுனியே! சிவபூசை யின் மத்தியில் கோபித்துக் கொண்டமையால் புலத்திய முனிவன் அசுரனாகிய இராவணனாகப் பிறப்பன். குரங்குகளனைத்தும் சிலகாலம் இவ்வுலகில் வாழ்ந்த பின்னர் உலகில் வாலி, சுக்கிரீவன், அனுமான், அங்குதனாகப் பிறந்து இராவணனுக்குப் பகையாவர். நந்தியெம்பெருமான் சாபத்தால் விஷ்ணுவானவர் இராமனாகப் பிறந்து அவ்விராவணனைக் கொல்லுவர் என்றனர். இங்ஙனம் கூறிய பிரமனை நாரதன் வணங்கி, பங்கயனே! விஷ்ணுவிற்கு நந்தியெம்பெருமான் சாபமேன் வந்தது திருவாய்மலர்ந்தருளவேண்டுமெனக் கூறுவர். ஒருகாலத்துப் பிருகுமுனிவரானவர் மூன்று லோகங்களையுஞ் சஞ்சரித்து வருகையில் ஒருநாள் வைகுண்டத்திற்குச் சென்று நாராயணன் எழுந்தருளியிருக்கும் இடத்திற்குச் சமீபிக்க வாயிலிலிருந்த கருடன் தடுத்து முனிவரே யுள்ளேபோகற்க, எனது தலைவன் தனது நாயகியோடு சரசலீலை செய்கின்றனன் என்றது. முனிவன் கேட்டுச் சிவ! சிவ! இதென்ன கொடுமை இப்பொழுது பிரதோஷ சமயமாயிற்று இவ்வமயம் எத்தகையோர்களும் சிவதரிசனஞ்செய்தமாகவும் சிவபூசையாற்றவும் இருக்கின்றனரே, இவ்விஷ்ணுமாத்திரம் காமாந்தகாரனாயிருப்பது என்னே! என்று கோபித்து உடனே யவ்விடம் விட்டுப் பெயர்ந்து கைலாயத்தை யடைந்து நந்தியெம்பெருமான் திருவடியில் வீழ்ந்தெழுந்து தோத்திரித்து, சுவாமீ! இப்பிரதோஷகாலத்தில் எவ்வகைத்தவரும் சிவத்தியானத்துட னிருக்கின்றனர். வைகுண்டத்தில் விஷ்ணுமூர்த்தி மாத்திரம் இலக்குமியுடன் கலவித்தொழிலிலிருக்கின்றனன் இவனுக்கு வருங்கதியாது கட்டளையிட்டருள வேண்டுமென்றனர். நந்தியெம்பெருமான் பிருகுவை நோக்கி, முனியே! இத்தகைய நிலைமையைப் பற்றிய நாரணன் மண்ணினில் மனிதனாகப் பிறப்பன் இவன் மனைவியையொரு விராக்கதன் கொண்டேகுவன். பின்னர் குரங்குக்கூட்டங்களைக்கொண்டு அசுரனைச்செயித்துப் பிரதோஷவிரதமனுஷ்டித்துச் சிவபூசையியற்றி வைகுண்டஞ் சேர்வனென்றனன். முனிவன் கேட்டுச் சந்தோஷித்துப் போயினன். நாரதர் இக்கதையினைப் பிரமனிடத்திற்றெரிந்துகொண்டு விடைபெற்றுத் திரும்புகையில், என்செய்வேன் இக்கதையினை யுடனே யாரிடத்தும் சொல்லேனாகில் என் தலை வெடித்து விடுமே யென்று அங்குமிங்குமோடி யலைந்து ஒரு வனத்தில் ஒரு ஆலமரத்தடியில் ஒரு புற்றிருக்கக்கண்டு அதனுள் யாராவதிருப்பரென்றுன்னி அப்புற்றில் தன் வாயைவைத்துப் பிரமா தனக்குச் சொன்னவற்றையெல்லாம் சொல்லிவிட்டுப் போயினர்.

புற்றினுக்குள்ளிருந்த வேடன் யாவற்றையுங் கேட்டுணர்ந்து வெளிவருங்கால மெதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில் இவ்வேடனது யோகத்தீயின் சுவாலை யெங்கணு மெரிக்கக்கண்டு தேவர்கள் பிரமாவிற்குச்சொல்லப் பிரமன் புற்றினை யடைந்து தெய்வத்தச்சனாகிய மயனைக்கொண்டு மரமுதலியவற்றைக் களைந்து வான்மீகமுனியே! வெளிவருகவென்றனர். வேடன் முனிவடிவோடும்வந்து வணங்கக்கண்டு முனியே நாரதர் நினக்குக் கூறிய கதையை யொரு இதிகாசமாக வியற்றுகவென்று கட்டளை யிட்டேகினர். வான்மீகமுனிவரங்ஙனமே செய்து பல முனிவரோடும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கையில் ஓர்நாள் அவ்விடத்தில் மார்க்கண்டேயர் வந்தெழுந்தருளினர். இவரைக் கண்டவுடன் வான்மீகமுனி சாஷ்டாங்கமாக வீழ்ந்து பணிந்து சமீபத்திருந்து தானியற்றிய இதிகாசத்தினைக் காட்டித் தன் யோக வரலாற்றினைச் சொல்லினர். மார்க்கண்டேய முனியை நோக்கி நீ யென்ன காரியஞ் செய்தனை, ஆயிரம் வருடம் யோகமிருந்ததனாலென்ன பிரயோசனம், அனேக மலைகளும் மரங்களும் எத்தனையோ கோடிகால மவுனமாகவிருந்து யோகஞ்செய்கின்றன. அவைகண்ட விலாபமென்னை, ஒருநாள் செய்யும் சிவபூசைக்கு இது சமமாமோ பசுக்களின் கதைகளை ஆயிர ஆயிரமாக வியற்றிடினும் பதியாகிய சிவபெருமான் சரித்திரத்தைச் சொல்லுமடியார்க் குண்டாகிய புண்ணியம் வருமோ, சிவபூசை யொன்றினாலன்றோ சகல புண்ணியத்தினையும் பெறலாம், சிவபூசையில்லாத வீடு புலைச்சேரியாகும் அப்பூசையில்லா வீட்டினிலுண்பவனும் புலையனாவன் வேதங்கள் கொண்டாடும் விபூதிருத்திராட்சம்பூண்டு சிவபூசையியற்றி மூர்த்திதலந் தீர்த்த முறையாகத்தெரிசிக்கின்ற பெரியோரைக் கண்டவர்களும் புண்ணியராவரோ என்றனர்.

இந்தப் பிரகாரஞ் சொல்லிய மார்க்கண்டேயரைப் போற்றி அடியில் வீழ்ந்து அந்தோ! கெட்டேன்! கெட்டேன்! யோகத்தைச் சாதகமென்றெண்ணாது சாத்தியமென்றெண்ணினேன் பதிநூலறியாது பசுநூல் பேசினேன் அடியேன் கதியாது உய்யுமாறு திருவருள் புரிவாய் என்றலும் மார்க்கண்டேயர், முனியே! நீ இந்த வுலகத்தினைப் பிரதட்சணமாக வருவாயேல் எவ்விடத்து "நானிங்கு இருக்கிறேன்," என்ற அசரீரிகேட்கிறதோ அதுவே சிறந்ததலமாக வெண்ணி அவ்விடத்துச் சிவபூசை செய்து உய்வாய் என்று கூறிப்போயினர். உடனே வான்மீகமுனிவர் பூமிமுழுவதினையும் வலமாகச் சுற்றி வருகையில் அசரீரிகேட்டது. கேட்டவுடன் துளுக்கலித்து ஒன்றுந் தோன்றாது சிறிதுநேர நின்று தெளிந்து அந்தத்தலம் பாலாற்றினுக்கு மேற்குக் கடற்கரைக்குச் சமீபமாக விருக்கக்கண்டு அவ்விடத்திருந்து சிவபூசை முறையே யியற்றிக்கொண்டிருக்கையில் சிவபெரு

மான ஒரு வன்னி விருட்சத்தின்கீழ்க் காட்சிகொடுத் தெழுந்தருளத் தரிசித்துத் தோத்தரித்து நின்ற முனிவரனைப்பார்த்துச் சுவாமியானவர் அறிஞ! நினக்கு வேண்டும் வரங்களைக் கேட்டிடுதி யென்றனர். வான்மீகர் பணிந்தெழுந்து ஆண்டவ! நின்னைத் தரிசித்த மாத்திரத்து என்பாவமனைத்தும் ஒழிந்தது நான் பூசித்த இச்க்ஷேத்திரத்தினுக்கு என் பெயரால் திருவான்மியூர் என்று வழங்கவேண்டும், தேவரீர் சிரசிலுள்ள கங்கையினின்றுஞ் சிலநீர்த்த மிவ்விடத்துண்டாக வேண்டுமென்றனன். அக்கணமே முதல்வன் தனது சடாபாரத்திலுள்ள கங்கையினின்று நீரைச்சிந்த அந்த ஐந்து துளிகளாய பூமியில் வீழ்ந்து கிழக்கில் சன்மநாசனி யென்றும், தெற்கில் காமநாசனி யென்றும், மேற்கில் பாபநாசனி யென்றும், வடக்கில் ஞானதாயினி யென்றும், நடுவில் மோட்சதாயனி யென்றும், ஐந்து தீர்த்தங்களாயின. சிவபெருமான் முனியே நின்விருப்பத்தின்படி ஐந்து தீர்த்தங்களை யுண்டாக்கினோம் நீ இந்த ஞானதாயினியிற் படிந்து சகல ஞானங்களையும் பெற்று வாழக்கடவை! இன்றையதினம் பங்குனிமாதம் பௌர்ணமியாகையால் வருடந்தோறும் இத்தினத்தில் நம்மைத் தரிசித்தார் யாவருக்கும் மோட்சந்தருவோம் நீ யெப்போதும் நம்மைத் தரிசித்துக்கொண்டு இவ்வூரில் வாழ்வாயாக வென்று கூறிமறைந்தனர்.

வான்மீகர் பூசித்தபடல முற்றிற்று.

இரட்சசுசென்மநாசப்படலம்.

நான்முகக் கடவுளின் கொட்டாவியிற் குரங்கு ரூபமாய இரட்சசு என்பவன் பிறந்து, சத்தியலோகத்திற் சஞ்சரித்து வந்தனன். பிரமாவானவர் தனது உலகத்தி னொருபக்கத்தில் கலியாண தீர்த்தமென்று ஒரு தடாகமுண்டாக்கி இதில் யாராவது முழுகுவாரேல் அவர்கள் பெண்ணுருவமடைவரென்று ஆணையிட்டு வைத்தனர். ஒருநாள் இரட்சசு அத்தடாகத்தின் கரையிலுள்ள ஒரு மரத்தின் சமீபம்வந்து அம்மரத்தின்மீது ஒரு கிளியிருக்கக்கண்டு அதனைப் பிடிக்கத் தாவியேறுகையில் அது பறந்துபோய் விட்டது, அம்மரத்தினுனியினின்றுங் குளத்தைப் பார்க்க அச்சலத் தன்னிழலைக்கண்டு ஓ! ஓ! இதில் என்னைப்போ லொருவனிருக்கிறான் அவனை யிப்போதே கொல்லுவேனென்று அபிப்பிராயந் கொண்டு குதித்து ஒருவனையுங் காணாமல் கரையேறத் தான் பெண்ணுருவாயிருக்கக்கண்டு வெட்கிச் சமீபத்திருந்த வொரு காளிகோயிலைக்கண்டு வணங்க அத்தேவி வெளிவந்து இரட்சசே! உனக்கு வாய்ந்த பெண்ணுருவம் நின் தந்தையாலதான் மாறும் அதுவரையில்

ஆறுமாதம பெண்ணுக்கவும் ஆறுமாதம் ஆணுகவுமிருப்பா யென்றனள். இரட்சசு அவ்விடம் விட்டுத திரும்பி, எனது ஆணுருவததைக் கிரகிததுக் கொணடு எனககுப பெண்ணுருவததைக கொடுததவன இந்தக குளததுககுள் ளிருந்தவனதான் அவன எநத வுலகததிலாவது ஒளிததுக்கொண டிருப்பான் அவனை இபபோதே தேடிககணடு பிடிப்பேன என்று, இநதிரனுலகஞ் சென்று தேவேநதிரன சபைககுப போனவுடன் அவன் கண்டு மோகிதது இரட்சசையிடடுககொணடுபோய தனது மாளிகையிற புணர வாலி பிறநதனன. இரட்சசு அவவிடம விட்டுத திருமப சூரியனகணடு காதலாகித தனது உலகததிறகுக கொண்டுபோய ஆலிஙகனம் செயயச சுககிரீவன் பிறநதனன பினனா இரட்சசு அஙகுமிஙகு மலைநதுகொணடிருககையில வேதன நாரதமுனிவனா யழைதது, முனியே! எனது சொடடாவியிற பிறநத இரட்சசு பெணணுருவம வாயநது அலைநதுகொண டிருககிறபடியால நீ சென்று பிடிததுவநது நான பல வரஙகள பெறற தலமாகிய திருவாணமியூரிறகொணடுபோய சென்மநாசனி யென்னுந் தீரததததில் மூழகுவி ப் பெண சென்மததை நீககி என்னுலகம கொணடுவருவா யெனறனா. அஙஙனமே நாரதா தேடிப்போய் சநதிரனுலகத்திற் கண்டுபி டித்துக் கொணாநது பிரமன கட்டளைப்படி செய்து சததியலோகததிற சோததனா

இரடசசுசென்மநாசப்படல முறறிறறு

பார்த்தசாரதிபாபநாசப்படலம்.

நாராயணமூர்த்தி வடமதுரையிலே வசுதேவனுககுந தேவகிககும் புததிரனுயபிறநது, ஆயபாடியி னநதனிடததுமவன் மனைவி யசோதையிடததும வளாநது பலராமனுககுத தமபியாயக கிருஷணனென்னும பெயர் பூணடு வளருகையில இவன மாமன கஞசன சேளவியுறறு இவனால் தனனுயி ரீஙகுமென்று அசரீரியாலுணாநது, இவனைககொலலுமபடி பூதகி எனனுமரககியை யனுப்பினன. அவள் அழகிய பெணணுருவஙகொணடு குழநதையை மடிமீது வைததுப பாலூட்ட பாலுணணுவதுபோல வளுயிரையுமுணடனன. தொட்டிலினிததிரை செயகையிற காலுதறிமூலையில அவவுதையுண்ட சகடநதூளாயின அசசமயதது ஒருவன கணணனைத் தூக்கிககொணடு ஆகாயததிலெழுமபவு மவன விழிபிதுஙகததாககிக கொனறனன தவழநது விளையாடி மணணுணணககணட யசோதை யொரு சிறுகோல் கொணடோசச வாய்திறநதழ வாரமபிததனன் அப்போதவன வாய்வழியே சாவாண்டஙகளையுங் கணடு வியப்புற்று உடலை மறநது எடுத்தணைதது முததமிட்டுக கீழேவிட்டுத தயிர்கடையச் சென்றனள். கணண

னயலார் வீடுகளிற் சென்று உறியைத்தாவி வெண்ணெய் முதலிய திருடி
யுண்ண தாய பிடித்துவந்து உரலுடன சேர்த்துக்கட்டிவைத்தனள். உரலை
மெல்லவிழுத்துக் கொண்டு சென்று இரண்டு மருதமரங்களி னடுவிற்புகக
அம்மரங்கள் முறிந்து வீழ்ந்து பழைய வடிவங்களைப் பெற்றுப் போயின.
கண்ணன் பசுக்கூட்டங்களை மேய்த்துக்கொண்டிருக்கையில் ஒரு அசுரன்
கன்றுருவங்கொண்டுவரலு மதனைத் தூக்கி விளாமரத்தின்மீது வீசிக்கனி
யுதிர்த்து அவ்வசுரனுயிரைப் போக்கினன். மற்றோரசுரன பட்சியுருக்
கொண்டுவந்து கண்ணனை விழுங்குதலு மவன் வாயினுழைந்து இரண்டாகப்
பிளந்துவிட்டனன். மலையடிவாரத்தோர் நாள் இராக்கதனொருவன வாயைத்
திறந்துகொண்டிருக்கக் கண்ணன் குகையென்றெண்ணி நுழைந்து உண்
மையறிந்து உடனே கொன்று அவன சாபத்தை நீக்கினன். பிரமாவான
வர் பசுக்கூட்டங்களையும் இடையர் பிள்ளைகளையும் கவர்ந்துகொண்டு மறைய
உடனே அப்பிரமன வெட்கமடைய யாவரையுஞ் சிருஷ்டித்துக்கொண்
டனன். யமுனை தீரத்தின சமீபத்திலுற்ற வோரமடுவின விஷநீரை ஆயர்
பிள்ளைகளுண்டு மடிய அவர்களை யெழுப்பி அம்மடுவிலிருந்த காளிங்கனென
னும் பாம்புமேலேறி நடித்து அப்பாம்பின மனைவியர் வேண்ட விடுத்தனன்.
கண்ணனைப் பார்க்கும்படி வந்துகொண்டிருந்த நந்தனை அக்கினிவளைந்து
கொள்ள அவை முழுவதினையும் வாரியுண்டனன். தன்னோடு விளையாடிக்
கொண்டிருந்த பிள்ளைகளையுந் தீசூழ அதனையு முண்டனன். இடைப்பெண்
கள் தங்கள் ஆடை முதலியவற்றைக் கரைமீது வைத்து மடுவிலிறங்கி
ஸ்நானஞ்செய்து கொண்டிருக்கையில் கண்ணன் அவர்கள் வஸ்திரங்களை
யெடுத்துக்கொண்டு சமீபத்திலுற்ற ஒரு புன்னை மரத்திலேறி யிருந்து அவ்
வாய்ச்சியர் பலவிதமாகக் கேட்டுங் கொடாமல் வெளியேவந்து நிர்வாணமாய்
நின்று அஞ்சலித்தவர்க்கே கொடுத்து யாவருக்குங் காதலூட்டினன்.
அவர்கள் மயங்கிக் கண்ணனைச்சூழ்ந்துகொள்ள அவர்களோடும் பற்பலவகை
யான லீலைகளைச் செய்தனன். யமுனை தீரத்தொருநாள் வேய்ங்குழலை வாயி
னில் வைத்துக் கண்ணன் பாடுதலும் குடத்தியர்கள் கேட்டோடியும் வந்து
பிரவசராய்வேண்ட அவர்களெவ்வொருவரோடுந் தனித்தனிசையோ
கஞ்செய்து சந்தோஷிப்பித்தனன். சரஸ்வதி தீரத்தில் தனது சுற்றத்தின
ரோடும் பிராமணரோடுஞ் சென்று சிவபெருமானுக்குத் திருவிழாக்கொண்
டாடி மகிழ்ந்தனன். தனது தந்தை நித்திரை செய்கையில் ஒரு பாம்பா
னது விழுங்கக்கண்டு அதனைக்கொல்ல அது பழையவரக்கனுருவைவாய்ந்து
விடைபெற்றேகின. தான் யமுனைதீரத்திலுலாவி வருகையிற் சங்கசூடா
னென்பவன்வந்து தாக்க அவனைக்கொன்று அவன் காதிலிருந்த மணியை
யெடுத்து பலராமற் கீந்தனன். தபசுநிரையுள் எருதுருவந் தாங்கிவந்த வோ
ரவுணனை யோரறையால் வீழ்த்தினன்.

இததகையவரிய செயலகளைக கஞசன கேளவியுற்றுக கேசி யெனபவனைக குதிரையுருவததோடு மனுப்பிக கணணனை மாயக்க வுததரவளிததனன. அவவாறுவநத குதிரையின்வாயில கரததைக கொடுதநத தூக்கி வீசி யெறிநதனன. மயன, எசசன், வியோமனெனபார கானவா மககளைக ..காணடுபோய ஒருமலையின முழையிலடைககக கணணனுடனே மீட்டுக் கொணடனன கஞ்சனிவையனைததையு மறிநது கோபாவேசததனாய, மலலாகளை யழைதது இஙகுவருங கணணனோடு யுததஞ்செயது அவனையுமவனண்ணனையுங கொல்லுவீரகளெனறு கட்டளையிட்டு அவாகளை யிட்டுக கொண்டு வருமபடி அககுரூரனெனபவனை யனுப்பினன அவன சென்றழைகக வவன பினனே பலராமனோடு கண்ணன மதுரைககுச சமீபம் ..நது வழியிலெதிரபபட்ட அரசனது வணணானைககணடு ஆடைகேட்க ..வன மறுககவுமவனைக்கொனறு கலைகளைப் பறிநது யாருககுமீநது தானு..டுததிககொணடனன பினனா அரசனுககு ஆபரணமணிவோன் பலலனகளோடும வர வாஙகிப் பூணடுககொணடனன், கூனியொருவள் பல கநதங கொணாநது எநத வேறறு அவளகூனை நிமிரததி விட்டனன டனே யரசனது விற்சாலையினுழைநது அஙகிருநத வி..லுகளை முறிநதுச பையினுழையு வெதிரதத குவலயாபீடமெனனுமயானையை வாலைபபிடித்துச சுழறறி மோதிககொனறு முனவநத மலலரை வீழததிச சிஙகாசனத்திருநத கஞ்சனமீது சிஙகமபோற பாயநது உயிரைக குடிததனன தேவாள பூமாரி பொழிநது ஆாததனா

பினனா கணணனும் பலராமனுங காசிகேஷததிரததினுககுச செனறு ..நதிபனி முனிவரிடததது எட்டெட்டுககலைகளையு மறபநது நான்குதினஙளில கறறுத தோநது அவருககுப பாதகாணிககையாக அனேக வருடஙட்கு முன்றி முதலையாலுணட அவா குமாரனை யெமலோகததி னின்றுங் ..காணாநது கொடுதது மீணடு மதுரையிலேவாழ்கையில, சராசநதன எதிரத்..ப் பதினேழுதரந தோறறனன கலவயவ னெனபான பலசேனையோடு மதிரககு அவனுககுத தோறறு விட்டவனபோலு மோடி ஒரு குகையில வஞ்செயதுகொணடிருககு முசுகுநதன பினனா மறைநதனன், கலவய..ன கணணனைக காணாது முசுகுநதனை உதைகக வவன கண்விழிததெறிதனன பினனா அவவரசனுககு வேணடிய வரஙகளீநது திருமபுகையில ..சநதன வரககண்டோடி யொருமலையின் முழையினுழைநதனன சரா..நதன அமமுழைககுத தீவைதது விட்டேகவுங கணணன குதிதது வெளி..நது மதுரையைச சாரநது சமுததிரததின் மததியிற பணிரணடுயோசனை..களநீளததில துவரையென வொருபட்டண முண்டாககி வாழநது வருகையில, ..யாநத நாட்டுச சுகவிரோதயன ம..ளைப் பலராமறகு விவாவகஞ்செய்விதது, சிசுபாலனுககுக கொடுககவேணடு மெனறிருநத விதாப்ப நா

டு உருக்குமணியைத் தனைக்கொண் டவ்வுருக்குமணியினுள் விருேமேலிசையா யுத்தஞ் செய்து பொன்னாகநகரான விவாகஞ்செய்து, சத்தியபாமை, காளிந்தி, சாம்பவதி, மித்திரவிந்தை, சத்தி, இந்துபத்தினை, இலக்கணை இவர்களையு மணந்து, பலபுத்திரர்களோடும் வாழுகையில், சாம்பவதிக்கு மாத்திரம் புத்திரனில்லாக் குறையால் உபமனிய பகவானை யடுத்துச் சிவதீட்சை பெற்றுச் சிவலிங்கபூசை செய்து சாம்பனே முதலான குமாரர்களைப் பெற்று இருந்தனன்.

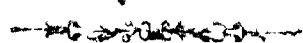
இங்ஙனம் வாழுகையில் அஸ்தினாபுரியில் பஞ்சபாண்டவர்கள் துரியோதனனாலே நாடிழந்து வனவாசஞ் சென்று திரும்பி வந்து சண்டையிட சாரதிக்கண்ணனை துரியோதனன்பாற் றூதாகச் சென்று காரியமுடியாதனால் பாரத யுத்தஞ்சாரதியாக விருக்க விசைந்து யுத்தத்திற்கு ஆரம்பித்துப் போர்க்களத்தில் இரதத்தோடும் வர அருச்சுனன் பகைவரைப் பார்த்துக் கண்ணீர் ததும்ப, கண்ணன் சாரதியை நோக்கிச் சொல்லுவான்: மைத்துனா! இந்திருக்கின்றவர்கள் யாவருஞ் சுற்றத்தார்களாகக் காணப்படுகிறார்கள். இவர்களை யெல்லாம் வென்றிட்டு எதற்காக நாம் வாழப்போகிறோம், இப்படையிலுள்ளவைகளுள் ஒருவரையுங் கொல்லேன் ... யினால் இவர்களை யெல்லாங் கொன்றிட்டு இந்த மண்ணை யாளுவதை வேண்டேன் என்றனன். சார, அருச்சுனனை நோக்கிப் பார்த்தனே! இவ்வுலகில் விசுவகாரணத்திறச் சத்தியமென்று சொல்லும் சருமகாரியாவும் பாரமார்த்திகத்தில் யாதொரு பயனுமில்லையாய முடியும். பலகுடங்களிலுள்ள ஆகாயமுற்றும் ஒன்றாயமே போல சீவகோடிகளியாவும் பிரமமே யாகும், இந்த வுண்மையையறியாது அறிவீனத்தால் பேதம் பாராட்டிக் கருமங்களிற் கட்டுண்டழிவர், நானும் பிரமம் நீயும் பிரமம் நினைக்கப்படுஞ் சரீரம், பகைவருக்கும் பிரமம், யுத்தமும் பிரமமெய்யும் பிரமம், சொல்லியும் பிரமம், எல்லாம் பிரமமேயாகும், ஏகமாகி பிரமந்தானே போகரூபமாக நின்று அப்போகத்தை யாவருக்கு மூட்டுதலால் நீயென் விருப்ப போகமுற்றுய உடனே யுத்தஞ் செய்குவாயென்றனன்.

இச்சப்பிரகாரமருட்ட வருச்சுனன் வீராவேசத்தோடு பதினெட்டுநாட்கணையினை பலசந்திரங்களால் யுத்தஞ்செய்து வெற்றி புனைந்து கண்ணமையன் தருமனுக்கு முடிசூட்டினன். இங்ஙனமையிற் பாரதப்போர் முடிவும் கண்ணனும் நன்றாய நகரை நோக்கிச் செல்லுகையில் வழியிலுபமனியபகவானைக் கண்டு திருவடியில் வீழ்ந்து பற்பலவிதமாகத் தோத்திரித்து வணங்கி எதிரே நிற்க, முனிவர் கூறுவார், பார்த்தசாரதியே! இவ்வுலக நன்மையின் பொருட்டு நீ அவதரித்தாயாயினும் உன் நியமத்தை மறந்து வருசகப்போர் முடிப்பித்ததே யன்றி, நின் தோழனருச்சுனனுக்கு வெற்றியுற அச்சமயத்தில் வினை மருட்டிச் சற்காரியமாகிய சிவபூசை யாதியன முதலாக

மைந்தனாகவும் அதை விவகாரத்தினுக்கே யென்றுங் கூறினை, வேதவுண்மை நீ யறிந்திருந்தும் அவனை மயங்கும் வண்ணம் அச்சமயங் கூறினையாயினும், இவ்வுண்மை யென் மறைமொழியா நம்பிக்கெடுவதற்கேதுவாயினமையின், நினக்குப் பாவம் வந்தெய்தியது, அதை யொழித்தற்கு வகைதேடுதி யென்றனன். கண்ணன் அந்தோ! என்செய்வேன் விளையாட்டுக் காரியம் வினையாக முடிந்தது, இதை யொழித்தற்குத் தேவரீரே உபாயங் கூறவேண்டுமென்ன, முனிவர், கிருஷ்ண! எத்தகைய பாவங்களையும் போக்குவது சிவலிங்க தரிசனமேயல்லாமல் வேறில்லை. இத்தகைய தரிசனமுஞ் சிறந்த தலங்களினேற்படில் மிகப்புண்ணியமாம். ஆதலின் சிறந்த திருவான்மியூர் சென்று பாவநாசத் தீர்த்தத்திற் படிந்து சுத்தனாகு மென்றனன். உடனே விடைபெற்றுத் திருவான்மியூரடைந்து பாவநாசதீர்த்தத்தின் மூழ்கி விபூதியணிந்து உருத்திராக்ஷம் பூண்டு மருந்தீசனைத் தொழுது தரிசித்தனன். சுவாமி யெதிர்வந்து கண்ணா! என்னைத் தவிர வேறு பொருள் இல்லையென்னும் மறையுண்மையைத் தேறாது வேறு விபரீதப்பொருட்படுத்தியருச்சுனனை மயக்குவித்தாயாகலின் நினைப் பாவம் பற்றியது அதைப் பாவநாசதீர்த்தம் நீக்கியது இனி நீ ஞானிகளுக்குள் வைகுண்டமடைதி யென்று மறைந்தனன். பார்த்தசாரதி உடனே பலதரம் பூமியில் வீழ்ந்தெழுந்து வான்மியூரை வலம் வந்து மன்னாத்திருப்பி அவ்வெல்லையினுக் கோர்கடிகைத் தூரத்திலுள்ள ஒரு அல்லிக்கேணிக்குச் சமீபத்திற் றங்கித் தினமும் வாழ்ந்து, இரவுதோறுஞ் சென்று மருந்தீசனை வணங்கி வந்தனன். இவ்வண்ணம் பார்த்தசாரதிப்பெருமான் தங்கிய இடத்தைத் திருவல்லிக்கேணி யென இன்றும் வழங்குவர். அனேக அடியார்கள் சென்று போற்றிச் செல்வமுதலிய பெறுவர். சிலகாலம் அவ்வூரில் கண்ணன் வணங்கி வான்மியூரீசனுக்குப் பல திருவிழா முதலிய செய்து தரிசித்துத் [illegible] மருந்தீசனை [illegible].

பார்த்தசாரதிபாவநாசப்படலம் முற்றிற்று.

இந்திரன் பாவநாசப்படலம்.

அத்திரிமுனிவர் [illegible] பிரகஸ்பதி முனிவரிடத்திற் கல்வி கற்கும்படி விடுத்தனர். அவ்வண்ணமே படித்து வருகையில் அவன் [illegible] பிரகஸ்பதியின் மனைவியாகிய தாரை மோகங் கொண்டு அவளுக்கு வேண்டிய உபசாரங்களை பல முறை நடத்தி வருகையில், [illegible] அந்தோ! [illegible] இதைச் [illegible]

வனே. ஆனால் இநதத தாரையினழகைப்போல மூவுலகத்துங்கண்டதில்லை. இவளைப படைககுங காலததில பிரமன இவளமீது மோகியா திருநததும் அதிசயமே யாகும தானாக வலியவந தணைநதால் என ஊழானது மிகக நலலதே இவளைககாணுநதோறு மனமதன பாணஙகளால வெகு துபப் படுகிறேன இவளோ தனது அஙக முழுவதையும நனறாக மூடுகிறதில லை நானே அவசரபபடடால எனனதீமை விளையுமோ, இநத வாசையைத் தடுப்பதறகு எநத ஞானம தலையெடுககும, இவள வீடே குபேரன வீடு இவள தரிசனமே பெரிய தவம, இவள பெயரைச சொலலுதலே மநதிர செ பம, இவள சையோகமே அததுவிதம என்று இவவாறு இருவரும சநத பங்கள கிடடாமல வாழநது வநதனா

இவவாறிருககையில இநதிரனுனவன விருததிராசுரனைக கொனற பா வததைப்போககத தானியறறும அசுவமேத யாகததை நடததுதறகுப் பிரக ஸ்பதி பகவானுககுத திருமுக மனுபபினன். இதைக கண்ணுற்று முனி வா, தனது மனைவி தாரையை நோககிப பெணணே! இநதிரன யாக காரி யமாக வெனனை யழைககினறான போயவருகிறேன நீ நமது ஆசிரமததில சாககிரதையாக விருககககடவை, தலையை வாரிககொளளுதல, வாசனை யெணணெய தடவல, திலதநதிருததிடுதல, உயாநதவஸதிர முடுததிடுதல, வ சனை புடபஞ சூடுதல, ஆபரணமணிதல, மிகக வனனமுணடிடுதல இவை முதலிய, நாயகனில்லாத காலததிற கறபுடைய மாதாகள செயயாாகள், ந இநதத தருமஙகளை யனுசரிதது வாழவதுடன நினககு வேணடுங காரியங களை நமது சநதிரனைககொணடு முடிததுக கொளளுவாய, அவன வயதிற் சிறியவனாயினும புததியிற பெரியவனே யாவன இவனை வேறாக நினை யறக, இலலறநடததுவதில நிபுணனை நினனை விழியினிமைபபோலக காப பன, எனககு விடைதருவா யெனறனன

தாரை இவவாாததைகளைக கேடட மாததிரததுத தலைகுனிநது, தமை யைப பெருவிரலினாறகீறிக கணணீா சிநத, வலது கரததைக கனனததில் வைததுககொணடு விமமி விம்மி யழுது சொலலுவள நாயக! நினது வீப தவாாததை போதும், இது உனககே யழகாயிருககிறது நின்னைப பிரிந்து தனியாக வெப்போதாவது நான வாழ்நத துணடோ? ஏழையினமீது ஏத வது கோபமுணடோ? தஙகடகு மனநதா னெப்படி துணிநததோ? போய் வருக வென்று எப்படி சொலவேன சொலலேனேல, யாகததைத் தடுத்த பாவம வரும, தேவரீா தீாதத யாததிரை செயததாலும, தீடசைவகிததுக் கொண்டிருநததினாலும, உபாசனை முதலிய விரதஙகளினாலும, முனிவர் கூடடததுடன வாழநததலினாலும, எனது ருதுதினஙகளாலும் பல்நாள நட ககு ஆலிஙகனமிலலாத நாளகள கழிநதன. இருநத காலததும இததகை

அவதிவாய்க்குமேல் நான் எவ்வாறு சகித்து வாழ்வேன், நின்னைத் தப்பப் பேசேல் என கறபில் பங்கவரும் ஆயினும் எத்தனை நாளைக்குள் வந்திடுவீரோ என்பதை யாகிலுஞ் சொல்லுக வென்றனள்

"பெண்ணே! யாக முடிந்தவுடன் வந்து விடுவேன், முப்பது நாள் எப்படியாகிலுங் கழித்து விடுவாய், போகவிடை தருவாயென்று தேவமந்திரி சென்றனன் சூரியனு மேற்றிசைச் சாய்ந்தனன் குதிரையுடன் சந்திரன் வழித்துணையாகச் சிறிது தூரம்போய் வருவதற்குள் தாரை சகியாது அதிசீக்கிரம் அறுசுவையோடு கூடிய அன்னமுதலிய சமைத்துப் பொன் பாத்திரங்களிலமைத்து வைத்து, வாசப்பொடியுடன் வெந்நீர் தயார்செய்து, தெருவாயற்படியில் வந்து எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தனள் வந்த சந்திரனைக்கண்டு பால! நின்குரு தனது மனைவியைப் பாதுகாக்கும்படி சொன்ன சொல்லை மறவாது என் வார்த்தையினையுந் தட்டாது இருக்கக்கடவை, பொழுது போயிற்று எழுந்திருப்பாயென வழைத்துக்கொண்டுபோய் ஒருஆசனத்திருத்தித் தனது கைவளையல் கலகலென்ன முகத்தில் நீரரும்ப முத்துமாலைசசிக்குண்ண ஆடையைச் சுடையளவுத் தூக்கி நன்றாகச் செருகிக்கொண்டு ஸ்நானஞ் செய்வித்துக் கலையாற்றுடைத்துக் குடுமிக்கு வாசனையூட்டி, வஸ்திர முடுத்துப் புடபமுடித்து அன்னம் படைத்துப் பருப்பிட்டு நெய்வார்த்துப் பலவித கறிகளுடன் உண்ணச் செய்து விசிறிகொண்டு விசிறி மிருதுவான சரசவார்த்தைகள் பேசிக்கொண்டிருந்தனள்

சந்திரன் உண்டபின்பு எழுந்திருந்து தாரை தன்னிடத்து அதிக மோகமாயிருக்கிறாளென்ற குறிப்பறிந்து சமீபத்துள்ள ஒரு நந்தவனத்திற் போயிருந்தனன் தாரை யுடனே * துவாவிளையோடு ஓமாலிகையிலூறிய நீரிற்குளித்து, சரிகைமேல் கலைபூண்டு, பட்டு இரவிக்கை யணிந்து, வாசனை தடவிப் பலவாபரணந்தரித்து, புடபஞ்சூடிக்கொண்டு சந்திரன் தங்கு நந்தவனநோக்கி வரவாரம்பித்தனள் சிறிது இரவிக்கையைத் தளர்த்தித் தனஞ் சிறிது பிதுங்க அடிக்கடி கரத்தால் தலையைத்தடவிக் கொண்டு, பக்கத்திருக்கும் செடிகளில் புடபங்கொய்து, சிறிது வாய்க்காலகளைத்தாண்டி மரத்துனிழ

* துவாவகைபத்து - பூவம் திரிபலை புணாவன் சருங்காலி, நாவலொடு நான்மரம். விளைவகை ஐந்து - கொட்டந்துருக்கந்தகரமகிலாரம், ஒட்டிய வைந்துமவிளை - ஓமாலிகைவகை முப்பத்தைந்து - இலவங்கம் பச்சிலைக்கச்சோலமேலம், குலவியநாகணங்கோட்டம் - நிலவிய, நாகமதாவரிசித்தக்கோலநன்ஞரி, வேகமில்வெண்கோட்டமேவுசீர - போகாத, கத்தூரிவேரிவிலாமிச்சைசைக்கமரேணுகமாஞ்சியுடன், எண்ணுஞ்சயரோகமின்புகழு - சன்னியிளை, புன்னைநறுந்தாது புலியுகிர்பூஞ்சரளம், பின்னுதபாலம்பெருவகுளம் - பன்னும், பதுமுகநுண்ணேலம்பைங்கோடுவேரி, கதிரநகையாயோமாலிகை.

விற்சென்று வண்டுக்கூட்டங்களின் பாட்டுகளுடன் தானும்பாடி, பல சரசத்துடன் சென்றனள். சந்திரன் கண்டு சகிக்கவொண்ணாத பரவசத்தாற் புத்தி திகைத்து ஓ! ஓ! நமது தவமே திரண்டு உருவாவருவதுவோ, என ஊழின் பெருமை நன்று! நன்று!! மூவுலகத்தும் இத்தகைய வுருவமுமுண்டோ, வச்சிரத்தினாலேயே யமைந்த தேகமோ, இது பிரமன் படைப்பிலடங்குமோ, நட்சத்திரக்கூட்டங்களெல்லாம் இவள்முன் என்னவாகும், இவள் தேகத்திலுற்ற அங்கமொன்றினை இன்னதற்குவமையென மதிப்பயார் மறை யறிவையுடையவரேயாம். இவள் தேகத்தினழகைக் கவர்ந்து கொண்டு உலகத்திலுள்ள பொருள்களெல்லாம் பிரகாசிக்கின்றன. இத்தகைய வழகி தனித்து இங்குவருவாளேல் மன்மதனுயினும் சரணமடைய மாட்டானோ, இவளழகின் சாயையால் இந்த நந்தவனம் முழுவதும் மிகவழகாகத் தோன்றுகிறது என்று இப்பிரகாரம் வியப்புற்றுத் தனக்குள்ளே சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கையில் தாரை சமீபித்து வந்து குறிப்புடன் வாசனை கமகமெனக் குந்தி நின்று மனக்குறிப்பைக் காட்டினள்.

சந்திரன் கண்டு பரவசமாகி உடலஞ் சில்லென்ன, தனது காதலையுள்ளடக்கிக் கொண்டு ஆண்மையைவிடாது என் தவம் பலித்துவிட்டது, இவள் தனிமையாயினள் ஆயினுமாசனை நம்பப்படாது இன்னமுந் தப்பேன் இலைபோல குறிப்பின்படி நடப்பேன் என்று எண்ணிக்கூறுவான்: தாரையே! நான் தனியாயுள்ள இடத்தில் நீ வரலாமோ, வீட்டில் வேலையில்லையோ, நாயகனில்லாத சமயம் இந்த விதமாக வலங்காரித்துக்கொண்டிருப்பது கற்புடையாருக்கழகாகுமோ, நாமிருவருந் தனித்தமாக வந்திருந்தாலும் அன்னியர்கள் ஏதோ? அதிசீக்கிரம் போகவென்றனன். இந்தப் பிரகாரங் கூறிய சோமனைத் தாரைநோக்கி உடுபதியே! நின்னிடத்து நான்வந்தாலுலகமென் சொல்லும், உன்னைக் காணுதற்கே அலங்காரம் பூண்டேன் வீட்டுவேலைகளை யியற்ற வேறு காலமில்லையோ, உன்னைக்காட்டிலும் வேறு செயலென்ன விருக்கிறது என்னைப்போலுஞ் சகியோகமொருவருமில்லை. பூர்வ தவத்தின் நல்வினையால் உன்னைத் தனியே யிங்குக் கண்டேன். உன்னுடைய கட்டழகை எண்ணி எண்ணி மோசித்தேன், நினது மார்பைத் தழுவ விம்மிய தனங்களை என் துகரங்களால் அடக்கி அடக்கி யாண்டுவந்தேன், மன்மதனுற்பட்ட துன்பத்தைக்கூற என்திறமாமோ, வஞ்சமில்லாது கூறவேண்டின் நின்னழகு என்னைக் கொளுத்திவிட்டது, அதனால் நினது சரணடைந்தேன். துரையே! உடனே ஆலிங்கனம் செய்கவென்றாள்.

சந்திரன் கேட்டுத்திகைத்துப் புளகாங்கிதங்கொண்டு, கட்டியமெய்யவத்தைக் கொண்டாடி மீட்டுஞ்சொல்லுவான். தாரையே! நீ நல்லமரபிலே பிறந்

தாய தேவகுருவின மனைவியாளுடனவிடங்களில் அழுந்தும்படியாகவுந யாயினை, நீயிவவாறு நடததல் உலகதரந்தாள, பரடாள், முழந்தாள், அல் சிப்பைபயேல தேவா நகையாரோ நாம கழுதது, கபோலம, வாய், கண், நோயுளனேனும, தீமையுளனேனும, ம அமுதநிலை யாராயநது, சங்கு நாயகளுய வாயந்தபினனா அவனேரனவும், கணகள் சிவப்பேறவும், இசறகு மாறபட்டால தாயுநதனமபவும, கணடததில மயில், புறு, கிகிவிட முயலுவாகள, சுறறததார செமபோதது எனகிற எணவித யால இந்த வயவாத நமகவெனனதறகு ...யகாமவலலிகவொடிபோல்ப்

...ணை சநதிரனை நோககி அமபுலியே! நீ ...காரவைததல, நிறறல், னககுந தெரியும், நீ சொலலுதல் மீனுககு நீநதககற...ாமபு, கோழி, பூனை, லும், இககதைகளை யெலலா மொருபககம கட்டிவைப்ப...ாய ஆவியொடு யோகமே ஆனநதம, அவாகளது மலையை யொதத தனங்களே...தியபோது யாத நீ குறறஙகூறிக காலததை வீணாயககழிககினறாய, விசடயானைநது தை யிநதகாரமபோதும, உன ஆசையை யடககிககொணடு வெளியே ...ததோ பேசுகினறாய, சரணமெனறடைநத வெனனை அவமாவிடுதல் பா பவமாகும், இநதத தேகமுணககடிமை எனன அவமானம வநதாலும எனகை தத துனபமிலலை எனனழகை யெல்லாங காட்டினிலவாககழித்திட் டேன நினனதரததைத தநதால நினககு மிகப்புணணியம, சினனயது முதல் நானினனை வளாததேன பெரியவனாயினபின என் சொல்லைத தடுக கினறாய, உனனையணையுமுரிமை யெனககுணடு எனபது மறநதனையோ லும, நீ படிததபடிபபின சாமாததியததை யிஙகுககாட்டவேணடாம், நாய ...ன சொலலைத தடுததல் பாவமெனறு சொல்லினை, உனனை நான நாயகனா க கொணடபினபு உன சொல்லைநதடுததது ணடோ, நாயகனிடததுமனை ...டேடுக கொளளும விருப்பததை முடிககாதிருததல் நாயகனுககழகாகு மா ஆகையால நீயே தவறிவிட்டாய், தாருகாவனததிலும, ஆயாபாடியி லும நடநத சஙதை நாமறியேமா, பிரமா தான பெறற சரஸவதியை மனை யாககொணடான, கணணன தனது அததையாகிய ராதையை யணைநதி டான, கவுதமன பததினியை இநதிரன புணாநதான், பிருநதையை விஷணு சோநதான இவாகளெல்லாந தேவரெனறு முனிவரெனறு இன னமுமிலலையோ, மாதர்கட்குத தககபடி இனபததைக கொடுககச சததியில் லாத மெலிநத முனிவாகள் தஙகள மனைவியா பிறனைநாடிச சுகததையனுப விப்பரெனறு பனையோலைகளி லெழுதிப் பயமுறுததி வைததிருப்பதை ...பொனறா நமபி பலனிழநதாா, இது உணமை மாதாகள் சுகததை ...ணராத முனிவாகள தவஞ்செயது தேகததைச சுமையாததாஙகிக கொ ணடு காட்டிறறிரிவா. புநமணப பெணகளை யணைநது வாழ்வதினுங கல்வி யில தோநதுளள நலலாா சையோகமே பேரினபம. இநத வுண்மையை என்

ப்புராண

ம பாவததை நானேற்றுக்கொள்ளு
கும புண்ணியததை நீயேறறுககொள
ல, இனி யொருககணமுந தாளேன
ழிப்பதிற பிரயோசனமிலலை, இது●ை
வழஙகாயென்று அதிசிககிரஞ் சநதிரன

கட்டிககொணடு பரவசமாய மூாசசித்துச்
தளிநது பெருமூச்சிடடு அதரமூண்டு பலதர
னறு முததுமாலைசள சிககுணண, குழலவிழ காற
பாவையரும்ப வலமிடமாகப்புரண்டனா பினனா தாரை
சுறறு ஆடையோடு மற்றைய வாடையைததோளின்மீது
கொணடு அவிழநது வீழ்நத கூநதலை இடது காததிலேநதி வலது
ாற சநதிரன கரததைப்பிடிததுககொணடு தன்வீட்டிறகுள்சென்று கட்
டிலிலேறியவுடன, சநதிரன தாரையை யணைதது அவள முகததில் புனன
கையாரும்ப ஆபரணம பிரகாசிககச் செவவாய துடிதுடிகக, தனஙகள் விமம
இரவிகையவிழ இடை நடுநடுங்க, சரசசல்லாபஙகளோடு, விழிகள் சிவகக
இரண்டுபேயோதரஙகளை வருடி, ஆடையையவிழத் தெறிநது நிதமபததைத்
தடவி, கூநதல அவிழநதுசோர, கொடிபோலச சுறறல, மரததைப்போலே
றல், எள்ளரிசிபோற கலசசல், பாலநீாபோ லொன்றுபடல், தொடையா
னெருககல, குறிகள சோததல, கொஙகை யழுததல, நெற்றி பொருததல
என்ற எணவகை ஆலிஙகனஙகளை நடாததி, நுசலை நீவி, முததமிட்டு
உசசி, கொஙகைகளினடு, சகனம, முதுகு, கனனம், பிடா, நெற்றி, தொ
டை இவவெட்டிடஙகளில முறையே கைவிரல குவிததுததட்டல, குட்
தல, அஙகையாறறட்டல, பையககுததல, தாசசனியாலூன்றல், தாசசனி
யாலு மததியமததாலு நெருககல, மேறபடி விரலகளை மடககிப பறறு
குறடுபோலப் பிடிததல, தாசசனியாறறருவுதல் என்ற எண்வகைததாட
னஙகளைசசெயது, கண், கபோலம, கொஙகை, நெறறி, கைமமூலம், நிதம
பம், வாயிதழ், உநதி என்ற எட்டிடஙகளிலினுஞ் சும்பனமியற்றி, கழுதது
னிடததுந தனததினிடததும வளைவாகவும், கடிதடததில் எதிரெதிராகச
சோததும, மேறகூறிய மூனறிடததுந நுனிவளைவாகவும், கொஙகையினடிப்
புறததிலொன்று, மேறபுறததில மறறைய நாலுரேகைகளும, கொங்கைக
ளின மூகட்டிடதது ஐநதும, கொஙகையினமீதும அலகுலினும் பின்பு
றததினு மூஙகிலிலையைப்போலும அறுவகையாக நககுறிகளையிட்டு, அத
ரததில் சிவபபுறவும, கபோலததும அதரததும வடுபபடாமலும, கபோ
லததில பலலுமிதழும பொருநதவும, அதரததில பல்தைககவும், கைம்

மூலம், நெற்றி, மாரபு, தொடை, இவ்விடங்களில் அழுந்தும்படியாகவுந் தநதககுறிகளை யமைதது, பெருவிரல், புறந்தாள, பரடாள், முழந்தாள், அல்குல், நாபி, மாரபு, முலை, கைம்மூலம், கழுதது, கபோலம், வாய், கண், நெற்றி, உச்சி என்ற பதினைந்திடஙகளினும் அமுதநிலை யாராயநது, சஙகு ...ரயல் நெறியவும, பாதச்சிலமபுகலீரெனவும, கணகள சிவப்பேறவும், அதரம் வெளுப்புறவும், வியாவை யரும்பவும், கண்டத்தில் மயில், புறா, அன்னம, காடை, வணடு, குயில், கோழி, செமபோதது எனகிற எணவித ...ட்குரலகளைககாட்டியும, கறபகதலைப பினனியகாமவலலிகொடிபோல் ...னனிகொணடு, மலலாந்தல ஒருககணிததல, உடகாரவைததல், நிற்றல், ...ினிதல் என்ற ஐவகைககரணஙகளோடும, குதிரை, பாமபு, கோழி, பூனை, ...லி முதலிய பலநிலைகளையும புரிநது, சிநதையுடன சிநதையாய ஆவியொடு ...வியாய ஒன்றுபட வானநதககடலின் மூழகிப் பேரினப மெய்தியபோது ...ூரியன் உதயமாயினன், இருவாகளும் கட்டில்விட் டிறங்கி வெளிவநது ...ராடி வேறுகலையாதி யணிநது அடிசிலுணடு நாளுளுஞ் சுகபோக மனுபவிதது வருகையில இவாசட்கு அஷ்டமததிற சனியெனன தேவகுருவும் வநது சோநதனா

தனது நாயகனைத தரிசிதத தாரை எதிரோடி வணங்கிக காலலம்பி அநநீரைக கண்ணிலொற்றிப பீடததெழுந்தருளச செயது சமீபததிருந்தனள. கணவன மனைவியை நோக்கி எதாவது குறையுளதோவெனறனா. நீரில்லாத குறையொனறே யெனறனள பினனா சநதிரன வந்து வணஙக ...பூதியீநது நீ யெவவாறு காலஙகழிததனை யெனறனா தேவரீா வருகை ...னையே யெதிாபாாததுகொணடிருநது தாரா சநதோஷிகக நினது பணி ...பாற செய்து வநதனன் எனறுன குருகேடடுச் சநதோஷிதது வாழகையில இருவருககு நடககுஞ சலலாபஙகளாற் குறிப்பிறநோநதுபயமுறறதிக கேடசத தாரா யுணமையைச சொலலி ... னள, உடனே இருவரையும ...கக ஆரம்பிததனா தாரா பணிநது ஐய! நடுநிலையை நாடுஙகாலததில் தவறுதவாகள் ஒருவருமிலலை, எதுவும ஊழ்வினையினபடியே நடககும, குறறம செயதவாககனறே பரிகாரமும ஆகமததிற கூறப்பட்டுளளது, பிரமனமுதலியோரு மனஙகலஙகினரோல ஏழை யெமமாததிரம, ஏதோ சிறுவாகள் மயஙகி விடடோம் மனனிகக வேணடுமெனறு வணங்க, தேவகுருவு மனைவியின குறறநதைப பொறுததுச சநதிரனை நோககி நீ க்ஷய ரோகததால மெலியககடவை யெனறு சபிததனா சநதிரன அவவிடம் விட்டுத திரும்பித தனது தநதையிடஞ செலலுகையில வழியில நாரதரைக்கணடு ...ணஙக, முனிவா சநதிரனைப் பாாதது, பால! எனனகாரியஞ் செயதாய், ...ாமமே பொய கொலை களவு முதலிய பலதீமைகளுககுங காரணமாகும்

காமத்தாலிந்திரன் ஆயிரங்கண்கள் பெற்றான, காமத்தால் குபேரனொருகண்ணிழந்தான, காமத்தாலாரணன அடைந்த சாபங்கட்கு அளவில, காமத்தாலுண்டாகும் பாவங்கள பல. ஆகையால உனக்குக காமங்காரணமாக உண்டான சயரோகமொழியத திருவானமியூர்ச் சென்று காமநாசனித்தீர்த்தத்து மூழ்குவையேல எலலாவினையுமொழியும என்றவுடன், முனிவரிடம விடைபெற்றுச் சென்று அததீர்த்தத்து மூழ்கிச சொக்கநாயகியுடன மருந்தீசனைத தோத்தரித்துத தனது நோயநீங்கப் பெற்றுத திரும்பித தனது தந்தை அத்திரிமுனிவரிடஞ் சென்று வாழ்ந்தனன்.

சந்திரனகாமநாசப்படல முற்றிற்று.

சூரியன்பூசைபுரிந்தபடலம்.

சூரியன பிரதி தினம் உதயமாகுந்தோறு மந்தேகமெனனுந் தீவிலுள்ள இராக்கதாகள அறுபதினாயிரங்கோடிபோ வந்து எதிர்த்துயுத்தஞ்செயதுவந்தனா. அதனைச சூரியன சகிக்க முடியாது ஒருநாளோட வாரம்பித்தனன் தேவாகணங்கினா அசசமயத்திலாகாயத்தில் அசரீரியுண்டாகிச் சூரியனே! ஓடவேண்டாம, சம்புத்தீவிலே பாலாற்றின் வடக்கிலே சமுத்திரதீரத்திலேயுள்ள திருவானமியூா க்ஷேத்திரத்தினை நாடி அங்கு எழுந்தருளியிருக்கு மருந்தீசனை வணங்கில இராக்கதா பயமொழியு மெனனச் சொலலியது. சூரியன கேட்டு எனனசெயவது எனனுடைய தொழிலைவிட்டு எங்ஙனஞசெல்வேனென்று நககிததுககொணடிருக்கையில, நாரதமுனிவரெழுந்தருளி, சூரியனே! நினது தமபியாகிய அசனியெனபவனை யழைத்து நின்க்குப் பதிலாகத் திருவானமியூருக்க கனுப்புவை யெனறு சொலலிப்போயினா, அங்ஙனமே சூரியன அசனியையாழைப்பித்துககூற அவனுமங்ஙனமே சென்று திருவானமியூரடைந்து ஓரிரவினுக்குள சூரியதீர்த்தமென வொன்றுண்டாககி மருந்தீசனை வணங்கிப் பல்வரமேற்றுச சூரியனுக்கு அறிவித்துச சென்றனன் பின்னா சூரியன தனனுடைத்தாககு மிராக்கதரை எதிர்த்துசசாடித தோற்கடித்துச் சுகமே வாழ்ந்தனன் இசசூரிய தீர்த்தத்திலாடுவோரும இததீர்த்தங்கொண்டு சுவாமிககு அபிடேகஞ் செயவிப்பவரும் தேவரேயாவா, எவாகளெனனெனன விரும்பி முழுகினுமவையாவுமடைவா, மந்திரஞ்செபந் தருப்பணம, மகேசுரபூசை, இததடததருகிற் செயில் ஒனறுககாயிரம பலனதிகமாகும், இததடததினருகிலிருககுந் தருக்களின் மீது இரவிபடுதலினால அவையுமோட்சததையே யடையும, பிரதிதினமும்

அதனுள் மூழ்கித் திருவான்மியூரிலுறைவார் சிவமே யாவார். சூரியன் இர வில் பூசித்த தலமாகலின் சுவாமி இன்றளவுமே றகுமுகமாக விருக்கின்றனா.

சூரியனபூசைபுரிந்தபடல முற்றிற்று.

இந்திரன்சாபந்தீர்ந்தபடலம்.

அசுரர்களுக்குள் தலைமையினை வாய்ந்த அகிதவுடடிரனென்பவன் தவ மியற்றிப் பிரமனிடத்துப் பலவரங்களைப் பெற்று உலகங்களை யெல்லாஞ் செயித்து விண்ணுலகிற் சென்று இந்திரனோடு யுத்தஞ்செய்ய ஆரம்பித்த ான் தேவேந்திரன் தன்னாலானவரையில் போர்புரிந்து முடியாமல் அவ் வுலகத்தைவிட்டு மண்ணுலகத்திலிறங்கி இமயமலையின் சமீபத்திலுள்ள பிருகுவின் பன்னசாலைக்குவந்து சோர்ந்தனன் முனிவர்கண்டு எதிர் வண ங்கி அழைத்துக்கொண்டுபோய் ஆசனத்திலெழுந்தருளச் செய்து, நடந்த வரலாற்றினை விசாரித்து வருத்த முற்றுத் தனது ஆசிரமத்திலேயே வைத் துக்கொண்டிருந்தனர் ஒருநாள் பிருகுமுனிவர் புத்திரியினது அழகைக் கண்டு சகியாது இந்திரன் சமீபத்திற்சென்று ஒருமுத்தமீந்தனன் இதைக் கண்ணுற்ற பிருகுமுனிவா இந்திரா! நீ இராக்கதனுகப் போகக்கடவை யென்று சபித்தனா, அங்ஙனமே வாசவன் இராக்கதனுயக் காட்டில் வாழ் ந்துகொண்டிருந்தனன். தேவாகள் தங்கள் தலைவனை யிழந்ததால் ஒருங்கு டப் பூமியிலுள்ள முசுகுந்தனைவேண்டலும் அவன் உடனே விண்ணு ஞ் சென்று அகிதவுடடிரனைக் கொன்றுதான் அரசாட்சி செய்து வந்த ான்.

இந்திராணியானவள் தனது நாயகனைப் பிரிந்த துக்கத்தால் சத்திய லோகஞ் சென்று பிரமனிட முறையிட, பிரமன் தேறுதல்கூறி யனுப்பிய பின், நாரதனை யழைத்து அதிசீக்கிரஞ் சென்று தேவேந்திரன் கொண்ட இராக்கத உருவைமாற்றிவைப்பா யென்னலும், முனிவா இசைந்து பல விடங்கள்தேடி இந்திரனைக்கண்டு பிடித்துத் திருவான்மியூருக் கிட்டுக் கொண்டுபோகவும், எல்லையை மிதிப்பித்தவுடன் இராக்கதவுருவ மொழிந் தது. வாசவன் ஊருட்சென்று ஜென்மநாசனித் தீர்த்தத்தில் முழுகிச் சுத்த னுகி மருந்தீசனைப் பற்பல விதமாகத் தோத்தரித்து விடைபெற்றுத் தன்னு லகம் சென்று முசுகுந்தச் சக்கிரவாத்தியைக்கண்டு அரசாட்சி யேற்று வாழ்ந்தான்.

இந்திரன்சாபந்தீர்ந்தபடல முற்றிற்று

பிரமன்றிருவிழாச்செய்படலம்.

கற்பமொன்று முடிந்து மறுபடியும் உலகமுற்பத்தியாகையில் நாராயணன் உந்தியினின்றும் பிரமன் பிறந்து தந்தையை வணங்கி நான் செய்ய வேண்டிய பணியைக் கட்டளையிடவேண்டு மென்றனன். விஷ்ணுவானவர் வேதனை நோக்கி மைந்தனே! எனக்கு நினக்கு மற்றையவுயிர்களுக்குந் தந்தையாயத் தாயாயச் சமமாய் விளங்கும் பெருமானை நோக்கித் தவம்புரிந்து இந்த வண்டத்திலனந்தகோடிகளைப் பழையபடி செய்விப்பா யென்றனர், பிரமன் நாரணனைத் துதித்துப் பிதாவே! வேண்டிய பலனை யதிசீக்கிரத்தில் கொடுக்குந்தானத்தை அடியேனுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்ன, நான்முகனே! வேதங்கள் கூடிப் பூசித்த வேதாசலத்திற்கும், நமது அம்மையார் மயிலாகவிருந்து வணங்கிய திருமயிலைக்கும் மத்தியிலுள்ள திருவான்மியூரினை நாடுதியென்று தந்தை கூறவு மிசைந்து பிரமாவானவர் அந்தத் தலத்தினை யடைந்து பதினாயிரம்வருடந் தவமுற்ற சுவாமி வெளிவந்து பிரம! நினக்கு யாதுவரம் வேண்டுமென்ன, இவ்வுலகத்திலுள்ள உயிர்வருக்கங்களைப் பழையபடி சிருட்டிக்க வேண்டுமென, அங்ஙனமே தந்தோம் நீ யாவையும் படைத்த பின்னர் இத்தலத்தில் நின்பெயராற்றட முண்டாக்கி எனக்குத் திருவிழா நடத்திவைக்கக் கடவாயென்று சொல்லி மறைந்தனன்.

அந்தணன் அங்ஙனமே எல்லாவற்றையு முண்டாக்கித் திருவான்மியூரில் பிரமதீர்த்தமென வொன்று எடுத்து அந்நீரால் சுவாமிக்குத் திருமஞ்சனஞ் செய்து பின்னொருநாள் அகத்தியராதி முனிவர்களை யழைத்து அவர்களைக் கொண்டு ஆகமங்களை யெல்லா நன்றாக விசாரித்து அவற்றிற் குறித்தபடி திருவிழாச் செய்யத் தொடங்கினர். தேவர்க ளெல்லாரு மொன்றுகூடி மருந்தீசற்குப் பல ஆபரணங்களையும் பல பீதாம்பரங்களையும் அணிந்தனர், மாடவீதியை யலங்கரித்தனர், தேரினைச் சிங்காரித்து வைத்தனர், எங்கணுந் தோரணங்கட்டினர், நவரத்தினங்களிழைத்த தம்பங்களில் வாழை கமுக முதலிய கட்டினர், பூப்பந்தர்கள் சந்திகளில் தூக்கினர், வீதிதோறுங் கோலமிட்டனர் பங்குனிமாதத்தில் கொடியேற்றிப் பல விழாவாற்றி, முதனாள் முதல் பத்துதினங்கள் வரையில் பலபல வாகனங்களினிலேற்றி ஆனைமுகன் ஆறுமுகன் சண்டேசன் அம்மையாருடன் அரனாருக்குத் திருவிழாவாரம்பித்து, காலையில் வீதிவலம் வந்த பின்னர் இரவில் மறையவர் வேதபாராயணம் சொல்லவும் நாரதாதிமுனிவர்கள் யாழ் வாசிக்கவும், குங்கிலியதூப மெங்கும் வீசவும், அடியார்கள் நாமாவளம்

ம், வெண்குடை நிழற்செய்ய, கவரி ஆலவட்டம் சாந்தாற்றி கொருங் கொடிகள் தாங்கவும், எவ்விழுதற்கிடமின்றிப் பலர்சூழ்ந்தனா சூரி சந்திரன் நட்சத்திரம் யானை சிங்கம்போன்றதீவட்டிகள் முன்னும்பின் நந்த, பேரிகை, யாழ், கைப்படகம், பறை, முரசு, குடமுழவு, சின்ன பூரி, எக்காளம், சங்கம், தாளம், தண்ணுமை முழங்கவும் வெளிவந்த வீதிகடோறும் கும்பம்வைத்தனா, வேதியாகள் அட்டமங்கலத்துடனே களில் தேங்காய் தாம்பூலம் காசு கற்பூரத்துடனே வந்து தீபாராதனை பயவும், சிலவடியாா ஆடவும், சிலவடியாா பாடவும், மறைமுதல்வன் வந் தான், கறைமிடற்றோன் வந்தான், வானமியூா மருந்தீசன் வந்தான், என்று பலபலவிதமாகத் தோத்திரிக்கவும் இத்தகைய ஆடம்பரத்துடன் நான்கு வீதியும் வந்து கோபுரவாயிலடைந்தவுடன் ஆதிசைவா நிவேதனத்துடன் தீபாராதனைகாட்ட, அரம்பையாதியா தாளவிசைமருவிய நடனமிட ஆலத்தி முற்றி எச்சரிக்கை சோபனம்பாடினா, நந்தியெம்பெருமான் முன்னரேக மூலயத்துட் பிரவேசித்துப்புண்ணியன் எழுந்தருளினன் இவ்வகையாகப்பத் தினமும் பலவாகனம் விமானந்தோமுதலியமீதிற்கொண்டாடிசசமுத்திரத் தீர்த்தமாடி அந்தநாள் மவுனபலிதூவிப் பிறபூசையுமாற்றித் தூக்கியவி டக்கொடியை யிறக்கினா மற்றொருகாலத்தில் தெப்பவிழா கொண்டாடி இத்திருவிழாக்காலங்களில் பிரமாவானவா அனேகமானபூதானம், சுவா தானம், அன்னதானமுதலிய செய்து சுவாமியின் சந்நிதானத்தில் வணங் கிநின்றான் மருந்தீசன் வெளிவந்து, பிரமனே! நீ நடத்திய திருவிழாவைக் கண்டு மகிழ்ந்தோம் என்னவரம் வேண்டுமென்ன, சுவாமி! இனி இத்தலத் திருவிழாசெய்பவரும், செய்விப்பவரும், தரிசித்தவரும், இயன்றமட்டும் செய்தவரும், வேண்டியபணியியற்றினவரும், சகல செல்வங்களுடன் ந்து பின்னா முத்தியடைதல்வேண்டுமென்றனன் அங்ஙனமே யாகுக னக்கூறி மறைந்தனன் பின்னா பிரமன் சத்தியலோகஞ் சென்று வாழ் ந்தனன் மற்றொருகாலத்தில் இந்திரன் விஷ்ணுமுதலியவாகளும் திருவிழாச் செய்து மகிழ்ந்தனா.

பிரமன்றிருவிழாச்செய்படல முற்றிற்று.

வேதம்பூசைபுரிபடலம்.

சோமுகனென்னு மசுரன் தவமியற்றிப் பலவரங்களை யேற்று எட்டுத் திக்குகளையும் வென்று தன்னை யெதிரப்பவரொருவருமின்றி விண்ணுலகிற் சென்று தேவாகளை யெல்லாம் வாட்டிச் சத்தியலோகம் புகுந்து புயங்க

ளைத் தட்டித்திசை முகனமவுனமுற்றிருக்க அவ்விடத்திருந்த வேதங்களை யெல்லாம் வாரிக்கொண்டுவந்து சமுத்திரத்திலே சேற்றிற் புதைத்துத்தான கடலிலொளித்துக்கொண்டனன. மறையவன் வருத்தமுற்று விஷ்ணுவினிடத்தில் கூறவும் அவன் மிகுகோபம் வாய்ந்து, பெரியதோர் மீனுருவமெடுத்து கடலிற் பாய்ந்து தேடிச் சோமுகனைக்கண்டு அவனைக் கொன்று வேதங்களைப் பிரமனிடத்தில கொடுத்துவிட்டனன் மீனுருவம் பெற்ற நாரணன் இத்தகைய அரியகாரியஞ் செய்தாா என்னைக் காட்டிலு வேறொருவருண்டோ வென்று கருவங்கொள்ளத தான்கொண்டமீனுருவ நீங்காது வெறிகொண்டு சமுத்திரத்தைக கலக்கி உபத்திரவஞ்செய்யப், பிரமன் முதலியோா கயிலையையடைந்து முறையிட, கண்ணுதற்கடவுள் கிருபைகூாந்து தனது சமீபத்திருந்த சாத்தனை யழைத்து நீபோய விஷ்ணுவாகிய மீனின்செருக்கை மாற்றி வருவாயென்றேவலுஞ் சாத்தனும் போயக்கடலிற்புகுந்து அம்மீனின கண்களைப்பிடுங்கி மமதையைக்கெடுத்து வந்து சிவபெருமான் றிருவடியில் கணகளை வைத்து வணங்கினன முதல்வன குஞ்சிரிப்புட னெழுந்தருளி யிருந்தனன விஷ்ணு தனது மயக்கமொழிந்தவுடன் தனது மீனுருவத்தை மாற்றச் சமுத்திரவழியே சென்று திருக்கோணமாமலையை யடைந்து பூசித்துத் தனது பழைய வுருவத்தினை யேற்று வைகுண்டஞ்சென்றனன்

வேதங்கள் பிரமாவை நோக்கி ஐய! நாங்கள் அசுரன் கரத்திற்பட்டதனாலுண்டாகிய பாவத்தைப் போக்கடிக்கத் தவமியற்றவேண்டு மொருதலத்தினைத்தெரிவிக்கவேண்டுமென்றன நான்முகன் வேதங்களே! உமமிடத்திலெழுதப்பட்டுள்ள உயர்ந்த தலத்தினை மறந்தீரோ வென்ன, ஆம், ஆம், ஞாபகத்திற்குவந்தது அந்தத்தலத்தினுக்குப்போய வருவோமென்றுவிடை பெற்று மனிதவுருவம் வாய்ந்து தென்தேயநாடித் திருவான்மியூருக்குச் சமீபிக்கையில் அரிய சோலை முதலிய சூழ்ந்த இடத்தைக்கண்டு அங்கேயேயிருந்து தவமுஞற்றி அங்குச சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டை செய்து, திருவான்மியூருக்குச் சென்று தினமுந் தரிசித்துவருகையில ஒருநாள சங்கரன் பிரத்தியட்சமாகி உங்களுக்கென்ன வேண்டுமென்ன, பெருமானே! அசுரனால் எங்கட்குவந்த பாவம போகவேண்டும இத்திருவானமியூா எல்லையினில் நாங்கள தவமியற்றிய இடத்திற்கு * வேதசிரேணி யென்றும் இத்தலத்திற்கு வேதபுரியென்றும் வழங்க வேண்டுமென்றன அங்ஙனமே யாகுகவெனக் கூறிக்கரந்தனன்.

வேதம் பூசைபுரிபடல முற்றிற்று

---

* இக்காலத்தில் இவ்வூர் வேளச்சேரி என்று வழங்குகிறது.

காமதேனுவருள்பெறு படலம்.

வசிட்டமுனிவர் ஒருகாலத்தில் இந்திரனிடத்திற்குப் போய் தேவேந்திரனே! காசித்தலத்தெழுந்தருளியிருக்கும் விசுவநாதனை ஒருமண்டலமபிடேகித்துப் பூசைசெய்ய வெண்ணங்கொண்டேன் நின்னிடத்துள்ள காமதேனுவை யெனபாலனுப்புவையேல், தினம் வேண்டிய பால் பெறுவேனென்றுகூறி அத்தெய்வப் பசுவோடும் வாரணாசியடைந்து நாடோறுஞ்சதாவெத்திறகுப்பாலபிடேகஞ்செய்துவந்தனா ஓர்நாள் அப்பசு காசியைவிட்டுக் கானகங்களில் மேய்ந்துகொண்டே கயிலைச்சாரலடைந்து ஓர் சோலையினழகினைக்கண்டு ஓர்நாளமுற்று மவ்விடமே யிருந்து மற்றையநாள் காசிவந்து சேர்ந்தது. வசிஷ்டர்கண்டு கோபித்துக் காட்டுப்பசுவாகப் போகக்கடவதென்று சபித்தனா. காமதேனு சாபமேற்றுத் தெற்கு நோக்கி வந்துகொண்டிருக்கையில் திருவான்மியூரெல்லைக்குள் வரலும் தனக்கு நல்லறிவு பிறந்து ஓ! ஓ! ஏதோவதிசய மிவ்விடத்துள்ளதென்று எண்ணி அங்குமிங்குநோக்க ஒரு புற்றுக்குள் சிவலிங்கப்பெருமானிருக்கக்கண்டு வியப்புற்றுத்தனது மடியினின்றும் பாலைப் பெருமான் றிருமுடியிற் சொரிந்து தினமுமவ்வெல்லையுள் வாழ்ந்து வந்தது.

இங்ஙன நிகழுகையில் அடுத்த * சைதையென்னு மூரையாண்டு வருபவனாகிய சத்யூவென்னு மரசன் தனது ஊரிலுள்ள பயிர்களைக் காட்டுமிருகங்கள் அழித்து வருதலைக் கேள்வியுற்று வேடருடன் சென்று வனத்திலுள்ள மிருகங்களை யெல்லாங் கொன்று திரும்புகையில், சிங்கமொன்றினைக்கண்டு துரத்திக்கொண்டேகையில் அது வான்மியூரெல்லைக்குட் சென்றது. அங்கு மேய்ந்துகொண்டிருந்த காமதேனு அந்தச் சிங்கத்தினைக்கண்டு தாவித்தன் கொம்புகளாற் குத்திக் கொன்றுவிட்டுப் புற்றுக்குணுழைந்து கொண்டது, அரசன்பார்த்து ஆச்சரியமுற்று என்னே! என்னே! சிங்கத்தினைப்பசுவென்றகதையை யான் கேட்டதில்லை, இதனுண்மை யறிவேனென்று புற்றுக்குச் சமீபித்துப் பசுவைப் பிடிக்க வெண்ணிப் புற்றைச்சுற்றிலுஞ்சேனையைச் சூழச்செய்து ஒரு சிறு அம்பைப் புற்றுள் பிரயோகித்தனன் காமதேனு திடுமென வெழும்பித் தன்குளம்பை லிங்கத்தின் மேல் வைத்துத் தாண்டி வெளிவந்து யாவரையும் கொன்றுவிட்டுப் பழையபடி யுட்புகுந்தது, சுவாமியின் மேனியில் குளம்பு பதிந்திருத்தலைக் கண்டு பயந்து அனேகமான தோத்திரங்களைப் புரிந்து நிற்கச் சுவாமி வெளிவந்து தேனுவே! உய்யப்பட்டறக்கன்றது அடியை நமது சுந்தன் பாதமெனக்கொண்டோம். நமது

* இந்நகரிப்போது சைதாப்பேட்டை யென்று வழங்குகிறது.

மேனியில வாயாந்த சுவட்டினைக காஞ்சியில் காமாட்சிதந்தவளைத் தழுவி மூலத தழுமபினைபோற பெறறேம நினது பாலால நமமைத்தினமு அபிடேகித்தனையாகலின நாம வெணமேனி பெறறுப்பாலவணணனென னும பெயரைப்பூணடனம் நீ சுகமாயப் பழைய வடிவத்தை வாயநது விண் ணுலகஞ் சாாந்து வாழுதி எனறு கட்டளையிட்டுப்பின இறந்த அரசா|, முதலியயோரையுமெழுப்பித்தாமறைநதனன

சத்யுவரசனெழுநது விம்மிதமடைந்து, தன் மந்திரிமுதலியோரைக் யழைத்து அமைச்சாகளே! நானினி இத்திருவானமியூரினை விட்டுவருவேதா னிலலை எனது புத்திரனுக்குப் பட்டங்கட்டி நீவிரெலலாமவனுடனிருநது, சைசையினையாளககடவீரெனறனுப்பியபின தான நீராடிப பூதிபூசி உருத்ரா கூாகசமணிவடநதாங்கிப பாலவண்ண நாதனைப்பணிந்தேத்திப் பலரைந் யழைத்துப பொருளீநது மணடபங கோபுரங கோயில முதலியகட்டி, வீதி வகுத்துச் சைவாகளைக குடியேற்றி நகரமுண்டாககித திருவிழா நடத் தித்தரிசித்து வாழ்ந்து ஒருநாள மோட்சதாயனி எனனுந தீர்த்தத்து முழுகி, கயிலையை யடைநது சிவகணத்துள வாழ்நதனன,

காமதேனுவருளபெறுபடல முறறிறறு.

இயமன்பழிதீர்படலம்.

வேதாகமங்களை யெலலா நனகுபடித்தத் தோநத மிருகண்டுமுனிவர் மருத்துவதி யெனனு மனைவியோடு வாழ்நதுவருகையில, புத்திரனிலலாக குறைவால காசிப்பதியினையடைநது தவமியறறி ஒரு புத்திரனைபபெறறனா அப்புத்திரனுககு வயது பதினாறு எனறு விஸவேசனருளியும, கவனியாது புத்திரபாககியமடைநத வெனறே சிலாககியமெனா வெணணி நாளொரு மேனியாக அபபாலனை வளாதது வருகையில, பதினாறுமாணடு நெருங்கவுந தாய் தநதையா கவலையின மூழ்கித துன்பப்படுகையில பாலன மாாக்கண் டன தாய தநதையாகளைப் பணிநது கூறுவானுயினன நீவிா துககபபடு வதினு லெனனபயன அநத வெமபயமொழிபபதறகு முனனமே யறிந துள்ளேன யாவுஞ சிவாஞ்ஞையின்படியே நடககும எமனுனை யொனறு மெணனைச செயயாது விடைககொடுப்பீராக வென உததரம பெறறுத தெனறிசை நோககி நடநது திருக்கடையூ ரடைநது-பறபல விதமான அரியபுட்பங்களை யெல்லாங கொயது அமுதகணடீசனை யருசசனைசெயது

ரண்டிருக்கையில் எமன் அவ்விடஞ் சமீபித்து அழைக்கவும், மார்க்கண் இலட்சியஞ் செய்யாது பூசைசெய்துகொண்டிருந்தனன். நமன் கோபி ப்பலவிதமாகப் பயங்காட்டியும் பயப்படாமையால் உடனே பாசக்கயிற் வீசிப்பிடித்தனன். மார்க்கண்டேயன் சம்போ சங்கர மகாதேவா இரட்சி இரட்சியுமென்றலற அக்கணஞ் சிவபெருமான் வெளிவந்தருளி எமனை டடியுதைத்து மார்க்கண்டேயன் பயமொழித்துக் கருணைகூர்ந்து மறு டியு மெமனை யெழுப்பி மறைந்தனர்.

காலனெழுந்து பலதரம் பணிந்து முனிவனை வாழ்த்தி விடைபெற்று டக்குத்திசையை நோக்கிச்செல்ல, வழியிற் கண்ணுற்ற நாரதரிடத்து ந்த யாவற்றினையுமுரைக்க அவர் மறலியே அதிசீக்கிரஞ் சென்று இதோ மீபத்துற்ற திருவான்மியூரடைந்து பூசிப்பையேல் உன்பாவமொழியு மெனக்கூற, அங்ஙனமே அவனு எல்லைக்குச்சமீபத்திற்சென்று வேதசி ரேணி என்னுமிடத்திலடைந்து அவ்விடத்தே தனது காத்துத்தண்டத்தை நிறுத்தி அதனையே சிவலிங்கமாகப் பாவித்துப் பூசித்துத் தடமொன்றுண் டாக்கி இரவுதோறுஞ் சென்று மருந்தீசனை வணங்கிவருவன் ஒருநாள் பால்வண்ணநாதன் வெளிவந்து காட்சிகொடுத்து என்ன வேண்டுமென, சுவாமீ! உன்னடியை வணங்குவோர்க்கு எமபயமில்லையென்பதை யறிந் தேன் மார்க்கண்டேயனால் பட்டபாடு சென்மந்தோறுமறவேன். வேத சிரேணியினில் நான் தாபித்த இலிங்கத்திற்குத் தண்டபாணியென வென் பெயர் வழங்கவேண்டும் அச்சிவலிங்கப்பெருமானை வணங்குவார்க்கு மந்த காசம் வயிற்றுளைவு, மேகம், குட்டம், வாதம், காமாலை முதலிய எல்லா ரகளு மொழிதல் வேண்டுமென்றனன் உன்விருப்பத்தின்படியாகுக என்று கூறி மருந்தீசன் ஆலயத்துட் சென்றனன்

பின்னர் காலன் வேதசிரேணியினிற் றண்டபாணிக்கடவுளுக்குப் பிர மோற்சவமுதலிய பலதிருவிழா நடத்திப் பலவரங்களை யேற்றுத் தன்னுல கஞ் சென்றனன்.

இயமன்பழிதீர்படலமுற்றிற்று.

இராமன்வரம்பெற்றபடலம்.

அயோத்திமாநகரிலே அரசாட்சி செய்த தசரதசக்கரவர்த்தி தனக்குப் புத்திரனில்லாது வருந்துகையில் தனது குருமுனிவர்கட்டளைப்படி யொரு யாகம் வளர்த்தனன். அவ்வியாகத்தினின்றும் ஒரு பூதமுதித்துக்கொடுத்த ஓதனத்தைத் தனது மனைவிமார்கள் மூவருக்கு மீந்தனன் அம்மூவருக்கு நான்குபுத்திரர்கள் பிறந்தனர் அவருள் மூத்தவன் நாராயணமூர்த்தியினவ தாரமாகப் பிறந்தமையால் அவரருமையையெண்ணி இராமனென்று பெய ரிட்டனர். இவ்விராமன் றனது தம்பியருடன் வளர்ந்து சகலகலை

களும் பழகி விஸ்வாமித்திரன் பின்னர் சென்று தாடகையைக்கொன்று அம்முனிவர் வேள்வியை நிறைவேற்றி அகலிகையின் சாபத்தை நீக்கி மிதிலையையடைந்து சனகமுனிவர் உத்தேசப்படி அவரிடத்திருந்த வில்லையொடித்துச் சீதையை மணந்து அயோத்தி நோக்கி வருகையில், எதிர் வந்து வாதுகூறிய பரசுராமன் தனுசினையொடித்து வென்று வாழுகையில் இராமனுக்குத் தந்தை மகுடஞ்சூட்ட எண்ணியதைக் கேள்வியுற்று, தன் அரசாளவும் இராமன் காட்டிற் கேகவும் கைகேசி கூற, அவ்வார்த்தையைச் சிரமேற்று மனைவியோடும் தம்பியோடும் தெற்கு நோக்கிக் காசிமுதலிய க்ஷேத்திரங்களைத் தரிசித்துக் கொண்டு தண்டகாருணியம் வந்து வாழுகையில், அவ்விடத்து வந்த இராவணன் கண்டு மாரீசனை யேவ அவன் பொன்மானுருக்கொண்டு சீதை முன்னுலாவினன். அதைப்பிடித்துக்கொடுக்கும்படி இராமனைவேண்ட அவன்பின் தொடர்ந்து வெகுதூரஞ் சென்று முடியாது அம்பினுலெய்து கொன்றனன், அப்போது அது சீதாவென்று இராமனோசைபோலக் கூவி மாண்டது. சீதைகேட்டு இலக்குமணனை யேவுதலும் அவன் போனவுடனே, இராவணன் சந்நியாசி வேடங்கொண்டு வந்து பிச்சைகேட்டுச் சீதையைத் தூக்கிச் சென்றனன். இராமனுந் தம்பியும் வந்து பார்த்துச் சீதையைக் காணாது புலம்பி பொருவாறு தேடிக் கிழக்கே லோமசப் பிரயாணப்பட்டுச் சிக்காளத்தி, திருப்பதி, திருத்தணிகை, திருவிற்கோலம், திருப்பாசூர், திருவூறல், திருவொற்றியூர், திருமுல்லைவாயில், திருவலிதாயம், திருமயிலை முதலிய தரிசித்துக்கொண்டு திருவான்மியூரை யடைந்து ஆச்சரியமுற்றுச் சந்தோஷித்து அபிடேகத் திரவியம் பல சேகரித்து திருமஞ்சனமாட்டி யருச்சித்துப் போற்றித் தரிசித்தனன். அப்போது ஆகாயத்தில் அசரீரியுண்டாகி, இராம! அஞ்சலை நினக்குத் தக்க வலிமையைப் பிறகே நாம் இராவணனைக் கொன்று சீதையை மீட்டுக் கொண்டு அயோத்தி சேருவாயென்னக்கேட்டு ஆனந்தித்துத் தெற்கு நோக்கி நடந்தனன்.

இராமன் வரம்பெற்ற படலம் முற்றிற்று.

மருந்தீசப்படலம்.

அகத்தியமுனிவர் இமயமலையினின்று ஸ்ரீ சிவபெருமான் கட்டளைப்படி பொதியமலையை நோக்கிச் செல்லுகையில், பல தலங்களைத் தரிசித்துக் கொண்டே சென்று மாணாக்கர்கட்குத் திருவான்மியூர் அருமைகளை யெடுத்துச் சொல்லி நடந்து அந்த க்ஷேத்திரத்தினையடைந்து, பாலவண்ணநாதர் தானத்தில் நவரத்னமாகத் தோத்திரிக்கப் பெருமான் முன்னுகாட்டிக் கொடுத்து என்ன வேண்டுமென்ன, சுவாமி! அடியேனுக்கு இவ்வுலகத்திலகண்ணுள்ள சகலவித பதார்த்தங்களின் குணமனைத்து மெனக்குத்தோன்றி இன்ன

நோயினுக்கு உபயோகமாகு மென்பதையும், அறிவிக்கவேண்டு
மென்றனர். அங்ஙனமே யாகுகவென றருளி, மேலுமணிமந்திரம ஔஷதங்
களினுண்மைகளையுஞ் சில வெடுத்துக்கூறி, நன்கு தெரிவித்தனர். கேட்ட
முனிவரியா சந்தோஷித்துப் பணிந்து சுவாமீ! அடியேனுக்கு மருந்துக்களின்
பெருமையைப் போதித்தமையால் தேவரீருக்கு இன்று முதல் மருந்தீச
ரென்ற பெயரும், தரிசித்தார் யாவருக்கு நோய் வாராமையுமாகிய வரந்தர
வேண்டுமென்றனர். அவ்வாறே கிருபை புரிந்தனன்.

மருந்தீசப்படலம் முற்றிற்று.

திருமணக்கோலங்காட்டியபடலம்.

இமயமலையிற் றனக்குப் பெருமான் றந்த வாக்கின்படி திருமணக்கோல
காட்சியை நினைக்க அங்ஙனமே அவரெதிரெழுந்தருளினதலம், அகத்திய
ஆனந்தித்துப் பற்பல வகையான மடக்கு, யமகம், பதுமபந்தம், அஷ்டநாக
பந்தம், இரதபந்தம், கோமூத்திரி, சுழிகுளம், திரிபாதி, காதைகரப்பு,
மாத்திரைச்சுருக்கம், பிறிதுபடுபாட்டு முதலிய வற்றால் பாடித் தோத்தரித்து
விடைபெற்றுப் பொதியமலைக்கேகினர்.

திருமணக்கோலங்காட்டியபடலம் முற்றிற்று.

பிருங்கிதரிசனஞ்செய்படலம்.

மகா கைலாசத்தின் ஒரு பாங்கர் எழுந்தருளியிருந்த பிருங்கிமுனிவர்
ஒருநாள் தனிமையிலிருந்து சிந்திக்கலாயினர் [illegible]
பாயுத்தி அநாதிருசிய போகங்களை யூட்டிப் பரிபாலி [illegible]
திருவடியின் கீழுள்ளைக்கும் பெருமானொருவரேயாம், [illegible]
சக்தியைப்போதும் பிரிந்திருப்பதில்லை குணியாம் [illegible]
ஆகையால் குணத்தைக் குணியென்றும் குணியைக் குணமென்றும் சொல்
வதிற் குற்றமில்லை குணகுணி பேதமுண்டாவது காரியத்தை நோக்கியே
யாம். ஆகையால் வேறு வேறாகப் பிரிப்பது தோடமாகும் குணமாகவுங்
குணியாகவுநிற்பவன் குணமிலாத சிவமொருவரேயாம். ஆகலின் சிவத்தையே
யல்லாது வேறொருவரைப் பணிவது கூடாதென்று, முன்முதல் கைலாயத்திற்
சிவபெருமானை மாத்திரம் வணங்கிக்கொண்டு வந்தனன். ஒரு நாள் அம்மை
யார் சுவாமியை நோக்கி நாயக! பிருங்கி, தேவரீரை மாத்திரம் வணங்கி
என்னை வணங்காது, செல்வதற்குக் காரணமென்ன வென்று வினவ,
பெண்ணே! உன்னை என்னைக்காட்டிலும் வேறாக நினையாது அபேதம்
பாராட்டி வணங்குகிறானென்றனர். அங்ஙனமானால் நீர் மாத்திரம் இவ
டத்திராது உன் பக்கத்து என்னையும் வைத்திருப்பானேன். அபேதமாக

நினைக்கின்றவன் என்னை மாத்திரம் வணங்கி நின்னை வ படாதான் அவனுண்மை யறியவேண்டும் என்னை நின் பொருத்திப் பாதிபாகஞ் செய்வாயென்னலும் அங்ஙன மிசை மற்றையநாள் பிருங்கிவந்து தரிசித்து ஒருருவாயிருப்பதைக் பாரிசமாக விருந்து சுவாமியை மாத்திரம் வணங்கி வண்டு நடுவிற்றுளைத்துப் பெருமானைப் பிரதட்சணஞ் செய்துகொண்டு விட்டான். அம்மையார் கண்டு கோபித்து அடுத்தநாள் வந்தபோதவன் சத்தி யனைத்தினையுங் கவர்ந்து கொண்டனள். உடனே பிருங்கி யின்றிச் சாயக் கண்ணுதல் மற்றொருகால் கொடுக்க மூன்றுகாலாயினர். அங்ஙனமிருந்த முனிவனைக்கண்டு சுவாமி சொல்லுவார்:

பிருங்கியே! வேதாகமங்களினுண்மையை நீ நன்குணர்ந்திருந்தும் நமது காரியமாகிய சத்தியின் இரகசியந் தேராது அழகிழந்து அவலனாயினை, கதிரொளிபோல் காரியகாரணமிருந்தும், காரணஞ் சூக்குமமாகவுங் காரியந் தூலமாகவுமிருக்கும், காரணத்தினின்றுங் காரியம் வந்திலதேல் உலகு நடவாது. காரணத்தை நோக்கிக் காரியத்தைக் கைவிடுதல் கன்மமன்று காரியத்தை நாடியே காரணத்தை அறியவேண்டும் என்றதனையும் விளக்கலாலே காரணத்தினுங் காரியமே வலிது, எல்லா நலன்களையு மடைந்திடற்குக் காரியமே காரணமாம் என்றனர். இவை முதலியவற்றைக் கேட்ட பிருங்கி முனிவர் நன்று! நன்று! அந்தோ இவ்வுண்மைகளை யறியாது சத்தியை வணங்காது சத்தியிழந்து கெட்டேன் ஊழ்வலி பெரிது! பெரிது! என்று அம்மையப்பனை வணங்கி விடைபெற்றுத் தன்குறையைத் தீர்ப்பதற்குத் தென்றிசையை நாடித் திருவான்மியூருக்குச் சமீபத்தி லரையோசனைத் தூரத்திலுள்ளதொரு மலையைக்கண்டு அதன் வளப்பத்தைநோக்கி யாச்சரியமுற்று அதன்மீதேறி ஒரு பாறையின்மீது குந்திக்கொண்டிருந்தனர். அப்போது அம்மலையின் குகைகளினின்று சில முனிவர் வந்து வணங்கினர். அவர்களைப்பார்த்துப் பிருங்கிமுனிவர் நீவிர் யாவரென்ன, நாங்கள் நைமிசாரணியவாசிகள் சூதரிடத்துத் திருவான்மியூர் மகிமைகளைக் கேட்டகாலத்து அத்தலத்தைத் தரிசிக்கவேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொண்டனம் அங்ஙனமே செய்வீரென்ன விடைகொடுத்து முக்காலோடுங்கூடிய பிருங்கி முனிவர் அவ்விடம் வருகிறவர்களுக்கும் வாழக்கடவீரென்று கட்டளையிட்டனர். அங்ஙனமே மருந்தீசனை நிசம் வணங்கிக்கொண்டு இம்மலையில் வதிகின்றோமென்றனர். பிருங்கிமுனிவர் கேட்டு மகிழ்ந்து அம்மலைமீது ஒரு சிவலிங்கப்பெருமானை பிரதிஷ்டித்து வணங்கிய பின் அம்முனிவரோடு திருவான்மியூரடைந்து பாலவண்ண நாதனைப் பணிந்து தரிசித்து அனுக்கிரகம் பெற்றுத் திரும்பி * அம்மலையிலேயே சிலகாலந் தங்கியிருந்து பின்னர் கைலாயஞ் சென்றனர்.

திருவான்மியூர்ப்புராண வசனசுருக்க முற்றிற்று.

இவ்வசனசுருக்க மிந்நூலாசிரியர் மாணாக்கருளொருவரா லெழுதப்பட்ட.

---

* இம்மலைக்குப் பரங்கிமலை யென்று இக்காலத்தில் வழங்குகிறது.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவான்மியூர்த் தேவாரம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளியது.

பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கரையுலாங்கடலிற்பொலிசங்கம்வெள்ளிப்பிவன்
திரையுலாங்கழிமீனுகளுந்திருவான்மியூ
ருரையுலாம்பொருளாயுலகாளுடையீர்சொலீர்
வரையுலாமடமாதுடனாகியமாண்பதே (க)

சந்துயர்ந்தெழுகாரகிறண்புனல்கொண்டுதண்
சிந்தைசெய்தடியார்பரவுந்திருவான்மியூர்ச்
சுந்தரக்கழன்மேற்சிலம்பார்க்கவல்லீர்சொலீர்
அந்தியின்னொளியின்னிறமாக்கியவண்ணமே (உ)

கானயங்கியதண்கழிச்சூழ்கடலின்புறந்
தேனயங்கியபைம்பொழில்சூழ்திருவான்மியூர்த்
தோனயங்கமராடையினீரடிகேள்சொலீர்
ஆனையங்கவ்வுரிபோர்த்தனலாடவுகந்ததே (ங)

மஞ்சுலாவியமாடமதிற்பொலிமாளிகைச்
செஞ்சொலாளர்கடாம்பயிலுந்திருவான்மியூர்த்
துஞ்சுவஞ்சிருளாடலுகக்கவல்லீர்சொலீர்
வஞ்சநஞ்சுண்டுவானவர்க்கின்னருள்வைத்ததே (ச)

மண்ணினிற்புகழ்பெற்றவர்மங்கையர்தாம்பயில்
விண்ணணைப்புரிசைத்தொழிலார்திருவான்மியூர்த்
துண்ணெனத்திரியுஞ்சரிதைத்தொழிலீர்சொலீர்
விண்ணினிற்பிறைசெஞ்சடைவைத்தவியப்பதே (ரு)

போதுலாவியதண்பொழில்சூழ்புரிசைப்புறந்
தீதிலந்தணரோத்தொழியாத்திருவான்மியூர்ச்
சோதிலாவியகொங்கையோர்பங்குடையீர்சொலீர்
ஏதிலாரெயின்மூன்றெரியூட்டியமாண்பதே (சா)

வண்டிரைத்ததடம்பொழிலினிழற்கானல்வாய்த்
தெண்டிரைக்கடலோதமல்குந்திருவான்மியூர்த்
தொண்டிரைத்தெழுந்தேத்தியதொல்கழலீர்சொலீர்
பண்டிருக்கொருநால்வர்க்குநீருரைசெய்ததே (எ)

தக்கில்வந்ததசக்கிரிவன்றலைபத்திறத்
திக்கில்வந்தலறவ்வடர்த்தீர்திருவான்மியூர்த்
தொக்கமாதொடுமேவீற்றிருந்தீரருளெங்ஙுசொலீர்
பக்கமேபலபாரிடம்பேய்கள்பயின்றதே. (அ)

பொருதுவார்கடலெண்டிசையுந்தருவாரியாற்
றிரிதரும்புகழ்ச்செல்வமல்குந்திருவான்மியூர்ச்
சுருதியாரிருவர்க்குமறிவரியீர்சொலீர்
எருதுமேல்கொடுழன்றுகந்திலபலியேற்றதே (கூ)

மைதழைத்தெழுசோலையின்மாலைசேர்வண்டினஞ்
செய்தவத்தொழிலாரிசைசேர்திருவான்மியூர்
மெய்தவப்பொடிபூசியமேனியினீர்சொலீர்
கைதவச்சமண்சாக்கியர்கட்டுரைக[illegible]றதே (௰)

மாதொர்கூறுடைநற்றவனைத்திருவான்மியூ
ராதியெம்பெருமானருள்செய்யவினவுஞா
யோதியனெழுகாழியுண்ஞானசம்பந்தன்சொ
னீதியானினைவார்நெடுவானுலகாள்வரே (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்

பண் - கௌசிகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

விரையார்கொன்றையினாய்விடமுண்டமிடற்றினனே
யுரையார்பல்புகழாயுமைநங்கையொர்பங்குடையாய்
திரையார்தெண்கடல்சூழ்திருவான்மியூருறையு
மரையாவுன்னையல்லாலடையாதெனதாதரவே.

இடியாரேறுடையாயிமையோர்தம்மணிமுடியாய்
கொடியார்மாமதியோடரவம்மலர்க்கொன்றையினாய்
செடியார்மாதவிசூழ்திருவான்மியூருறையு
மடிகேளுன்னையல்லாலடையாதெனதாதரவே.

கையார்வெண்மழுவாகனல்போற்றிருமேனியனே
மையாரொண்கணல்லாளுமையாள்வளர்மார்பினனே
செய்யார்செங்கயல்பாய்திருவான்மியூருறையு
மையாவுன்னையல்லாலடையாதெனதாதரவே

பொன்போலுஞ்சடைமேற்புனறாங்கியபுண்ணியனே
மின்போலும்புரிநூல்விடையேறியவேதியனே
தென்பால்வையமெலாந்திகழுந்திருவான்மிதன்னி
லன்பாவுன்னையல்லாலடையாதெனதாதரவே. (௪)

கண்ணாருநுதலாய்கதிர்சூழொளிமேனியின்மே
லெண்ணார்வெண்பொடிநீறணிவாயெழில்வார்பொழில்சூழ்
திண்ணார்வண்புரிசைத்திருவான்மியூருறையு
மண்ணாவுன்னையல்லாலடையாதெனதாதரவே. (௫)

நீதிநின்னையல்லானெறியாதுநினைந்தறியே
னோதிநான்மறைகண்மறையோர்தலையொன்றினையுஞ்
சேதிசேதமில்லாத்திருவான்மியூருறையு
மாதியுன்னையல்லாலடையாதெனதாதரவே (௬)

வானார்மாமதிசேர்சடையாய்வரைபோலவருங்
கானார்யானையின்றோலுரித்தாய்கறைமாமிடற்றாய்
தேனார்சோலைகள்சூழ்திருவான்மியூருறையு
மானாயுன்னையல்லாலடையாதெனதாதரவே (௭)

பொறிவாயநாகணையானொடுபூமிசைமேயவனு
நெறியார்கழன்மேன்முடிகாண்பரிதாயவனே
செறியார்மாமதில்சூழ்திருவான்மியூருறையு
மறிவேயுன்னையல்லாலடையாதெனதாதரவே (௮,௯)

குண்டாடுஞ்சமணர்கொடுஞ்சாக்கியரென்றிவர்கள்
கண்டாரகாரணங்கள்கருதாதவர்பேசநின்றாய்
திண்டோள்வீதியதார்திருவான்மியூருறையு
மண்டாவுன்னையல்லாலடையாதெனதாதரவே. (௧௦)

கன்றாருங்கமுகின்வயல்சூழ்கருகாழிதன்னி
னன்றானபுகழான்றிருஞானசம்பந்தனுரை
சென்றார்தம்மிடர்தீர்திருவான்மியூர்தன்மேற்
குன்றாதேத்தவல்லார்கொடுவல்வினைபோயறுமே (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்
திருவாய்மலர்ந்தருளியது.

திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விண்டமாமலர்கொண்டுவிரைந்துநீ
ரண்டர்நாயகன்றன்னடிசூழ்மின்கள்
பண்டுநீர்செய்தபாவம்பறைந்திடும்
வண்டுசேர்பொழில்வான்மியூரீசனே (௧)

திருவான்மியூர்த்தேவாரம்.

பொருளுஞசுறறமும்பொயம்மையுமவிடடுநீ
மருளுமாநதரைமாறறிமயககறுத
தருளுமாவல்லவாதியாயெனறலு
மருளறுததிடுமெவானமியூரீசனே. (௨)

மநதமாகியசிந்தைமயககறுத்
தநதமிலகுணததானையடைநதுநின்
றெநதையீசனெனறேததிடவல்லீரேல்
வநதுநினறிடுமெவானமியூரீசனே. (௩)

உளளமுளகலநதேததவல்லாககலாற
கள்ளமுளளவசிககுழிவானலன
வெளளமும்மரவுமவிரவுஞ்சடை
வளளலாகியவானமியூரீசனே. (௪)

படஙகொள்பாமபணைப்பானமதிசூடியை
வடஙகொணமெனமுலைமாதொருகூறனைத
தொடாநதுநினறுதொழுதெழுவார்வினை
மடஙகநினறிடுமெவானமீயூரீசனே. (௫)

நெஞசிலைவாநினைககநினைககுறா
பஞசினமெலலடியாளுமைபஙகவென்
றஞசிநாணமலாதூவியழுதிரேல்
வஞசநதீரததிடுமெவானமியூரீசனே. (௬)

இணஙகுநாலயன்மாலுமறிகிலாக
குணஙகடானபரவிசகுறைநதுககவா
சுணஙகுபூணமுலைசதூமொழியாரவா
வணஙகநினறிடுமெவானமியூரீசனே, (௭)

ஆதியும்மரனுமயனமாலுமாயப்
பாதிபெணணுருவாயபரமனென்
றோதியுளகுழைநதேததவலலாரவ
வாதைதீரததிடுமெவானமியூரீசனே (௮)

ஓட்டைமாடததிலொனபதுவாசலுங
காட்டிலவேவதனமுனனஙகழலடி
நாடடிநாணமலாதூவிவலஞசெயில்
வாடடநதீரததிடுமெவான்மியூரீசனே (௯)

பாரமாகமலையெடுததானறனைச
சீரமாகததிருவிரலூனறிஞ
ஞாவமாகவழைததவனேததலும்
வாரமாயினன்வானமியூரீசனே. (௧௦)

திருச்சிற்றமபலம.

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவான்மியூர்ப்புராணம்.

கடவுள்வாழ்த்து.

திருமுடிவிநாயகர்

ஒருமுடிவினைமுமறியாதுயாமறைகளபுகழநநதமோதிநிறக
...ஞமடிவினமெளளியனுமெழிறசரோருகததேவுமேத்திவாழநத
வருமுடிவிலனுவ... ...மிறைமகனுபபிரணவததிருகமான
திருமுடிவிநாயகனிருபோதுமுப்போதுஞசிநதிததுயவாம (க)

நடேசுரர்

நசிநமாதியசஞசலததுழலுமான...வரினசபககறுககு
ஞசிதமாஞசிவகாமியமமைமகிதமருஙகு...நுயமலஙகளிபபச
...ஞசிதமேவியசிறறமபலததுபபோானநததிருநடஞசெய
தஞசிதபாததததழகைககணகுளிரததரிசிததுமகொளளுவாமால

மருந்தீசர்

...ருநதீசவிநயவிளாநகையுமையாமெயபொருடகுமுதலவிகூநத
...ருநதீசநததமிசைககுநயமனைததுஞ்செவியாரவினபஙகொணடு
...பருநதீசவிதாமதிமுககணைகெபாவலையுமபெட்பினுரு
...ருநதீசன்மலரடியையைமுடிபுனைநதுகொடியவினைமாசுதீரவாம. (௨)

சோக்கநாயகியம்மை.

...ககல...கமறையின்பொருளுணருமடியர்மனமேவியெனறுக
...ககவாறுடனிருநதுமலமொழியுஙகாறுமருடசத்தியான
...கனுாபுடைமருவியைநதொழிறகுஙகாரணாயநணணிவாழுஞ
...சாககநாயகியமமைசெஞசரணநெஞசாரத்துதிததுவாழ்வாம (௩)

பால்வண்ணர்.

மாலவண்ணமாலயனாதியவமரர்முனிவராகண்மயங்கிமேவு
நூலவண்ணமேயுணரா தாகமத்தினவழியேதத்துவோனமைக்காக
சேலவண்ணவிழியுமையாளோடமாந்துநாளுநனுநீ தத்திபலகுப
பாலவண்ணமெவ்வண்ணமவ்வண்ணமேனியனைப்பரவுவாமால். (

திரிபுரசுந்தரி

அரிபுரமோடயனரியாதியபுரமுமதிக்கேமென்றரியவெண்ணமை
கிரிபுரமே ருமவனவொருகணத்துமுளையத்துகளகக்களப
பரிபுர வா ணி றுடையபான வுமவாககளி ருநற பணபுவாயா
திரிபுரசுந்தரிதாளைத்தரித்தாளவெருசிரசிரக்குமாமால (

நட சிறுமூர்த்தி

பொருந்தியநாலவருக்க ன றுகயிலை னிலை ரசதவைமேடி ரமெல(
யருநசகையவ துவி டபதிப டாசதது ணமையரு னைய நத
திருநதியநபெருநது றுயிவா ரிவாசகாப குமு நநெநிசநமே
குருநடியிமெழுக நுநருந குருமடிமையமுட சிருந மெசாணமெயபு ய

விநாயகர்

வேறு

நேயபடி நனுமருநதிபடையச நர மாக யவி னணி
முடபய நதெனறுமபரி னயமெ நநகிவாபுக கணபா
கூமபடிகம ணட ஆமுழுநது ருமுபா முமுக ம நாய மூல முருகை
நாமபடிந துயவா மான றுநலமெமவரக ணணபமி பமே (

ஆறுமுகக்கடவுள்

வேறு

மகயா றுடை பவிமபவா கணபகிபூமுலைகையபூறிநந
வகமா றுடையவசுராகளையணிமேவலதறுகைநறையாபகிர
சுகமா றுமடையகுஞசரியினறுணநகோகாடபூவிபணாநிடட
முகமா றுடையபெருமானறனமுளரிததாளைமுனைனுதுமே. (

வயிரவர்

வேறு

ஏமநிறததிசைமுகவனைநதலையிலொனறுபறிததினிதங்கேந்தி
வீமமுறவொருகோடிவிணமேவினமசங்கீமேறறுவிபுதாவேண்ட
வாமனனவெணகங்காளமவாஙகியவறசெருகுகொழிந்துவாகைபூ
ணமரணிவயிரவநஙகடவுளிருபாதமலா நருதது கொளவாம (

நந்திதேவர்.

முந்தியவலவினைகழுவிமையவாவெணகயிலைத்திருமுன்னருசாரந்து
வந்திசெயமிடைதவிஞலவாவாதமுறைமையினைவணங்கிறகுழந்து
பந்திபுறுகனெகாருவித்துபபயனிரப்பவேதநாதத்திணபடையைநதாஙகு
நநதிநிருத்தநாணமலாகணகுருசிரகதுககணிகலஞருகாவோயால் (கக)

தமிழாசிரியா

வேறு

சநதநிலைவிள நருநடனுமூழநாவு சசமைத்தநுமாததிய
யிகநதினிலொருளிமொருங்கடியவனெனதுமெத்துவான்
மகததுவமுமொருதமிழ்ப்பயிரிவித்தவலவனாகத்தநெனமலை
பகத்தியமுனிவரடியிணைமுடிவயினமைத்திடடாமரோ (கஉ)

ஆளுடையபிள்ளையாா

வேறு

அரசுபாதகவரேனசமணபூடொபுரிதநது மணணன
மரமயபத்தெனதுநலஞருநகதநதுதமிழைமயொனறி
முரசயநதனசிவிகைமெடாவிமுதியஞானப
பாசமயகோளரிபிள்ளையாரபதமபறறுதுமே (கங)

ஆளுடையவரசு

வேறு

முனறுநிறநறைறயிறசெனனறனுறைசெய்தனமீதபாநதுமனறுஞு
ஏலாருமருபடலைவாயமுனறிறபபாகசடநதுயவாசுநறையிறசோநது
தொழுவாருமாலமதையமுதமெனவுணடொணடுருமளங்கிவாயநத
வழவாரபடைமேயநதுமவாகீசபெருநதகைபயுளளநகொளவாம

ஆளுடையநம்பி

சநதரததிறபுவேடககைககடவுளைககாததாணட கருணைதமேதவை
மந்தாரநதிணிநாயாடகினைவிதியாருரினமணருபோதி
ஞந்தரநேரிடைபபரவைபாலறுபபியூடநணிநதயாசந்திவங்கள
சுநதரமூர்த்தியினமணரநறசோலமதைமணமாநமோருசதடகொளவாம

ஆளுடையவடிகள்

ஆணிப்பொனனமபலத்திலானநததாணடவஞ்செயாஞணைநீளசெய்
தேவணியிறசென்னியினமணணைபபிட்டுகநாசுமபபிரததமீனவறறன
மாணிபபிரமபுகொடுவடிபபிததுமபானருளைபபாவுவிததத
மாணிககவாசகரைடியவருககடிமைகளைமகிழநதுவாழ்வாம (கசு)

சண்டேசுரர்

வேறு

தந்தையேயாதியதாமரைகளாயினுஞ்சங்கரன்றனை
நிந்தையேசெய்திடிற்றடிந்தவர்தம்மினீங்குகபாவப
பந்தமேயில்லைபுண்ணியமாகுமிப்பாரினிலென்னுச
சிந்தையேதந்தசண்டேசர்வண்பூங்கழற்சேருவாமரோ. (கஎ)

அறுபத்துமூவர்

வேறு

மின்போலொளிருஞ்சடைப்பெருமானவிழியின்மணியுந்திருநீறு
மன்பாற்போற்றியவர்தமஞ்சக்கரத்தைக்கொண்டாடிப்
பொன்பாற்பொன்பாற்புவியினாற்போந்தபாசப்புணையொழித்த
வொன்பானேழுமுனிவரையுமுறைப்பாயவினையைக்களைப்பாமே

ஒன்பதின்மர்

ஒன்பதிப்பாம்பணிபூண்டுசிவைகளிக்கமன்றினாடியசாறும்பெம்மான
றன்பதியாகியபணிந்துமனங்கசியவுடல்குழையத்தனித்தமோன
வன்பதிகமாநிலவவருணமயமாந்திருவிசைப்பாவருளுநன்றயவ
வொன்பதின்மரொண்கமலச்செஞ்சரணநெஞ்சரணத்தொளிருமாமால

சந்தரனாதரவர்

இந்தானனவமமைப்பாகாவேந்தாகமந்திரியையந்தஞான
மந்தானசுந்தரத்துவித்தவுண்மைத்தமிழ்மொழியிலுலகமோங்கத
தந்தானசிவபோகந்தேதினைக்குமபெருஞ்செல்வஞ்சாரந்தவெங்கள
நந்தானகுருவார்திருத்தாளகட்டைமைநனகட்டைமைதலைக்குகொளவாம

சேக்கிழார்.

வேறு

அருணமலமொழிவிக்கத்தமபெருமானேடிரண்டறக்கலப்புவித்தொளிருஞ்
தருணமிகுஞானத்தொண்டர்தஞ்சரிதைசெவ்வியவொளிநிகழகனகப்
பாருண்மலிமன்றத்திறைதருமொழியாற்புகலவித்தபுண்ணியநாம
ருணமொழித்தேவாமுகியகமலவமலவொண்ணடியடைக்கலமே

திராவிடமகாபாடியமுனிவரர்

வேறு

நதாந்தப்புறச்சமயப்பிணக்கறுத்துப்பேருவகைபிறங்கியல்ட
கதாந்தமீதெனவேமெய்கண்டார்சாத்திரத்துமுடித்துக்காட்டி
தாந்தமியாவருக்குமூட்டிவிப்பான்றுறைசைவயினிலைத்தவெங்கள்
தாந்தபானுவெனுஞ்சிவஞானமுனிவரர்தாள்சிந்தைசெய்வாம.

போதகாசிரியர்

சகவா தவற்போலவியலிசைநாடகக்கலையிற றன்னேரின்றி
யிகவா தபா ஞானசசோபானவகையனைத்துமெறகிங்கூட்டி
யசுஞ்தனபபோதகாசிரியவுகியெனுளமாநதபேறைறச
செகநாதநாவலனற்பெருமான்றனிணையடிகளசிநதைசெயவாம.

கடவுள வாழ்த்து முறறிறறு

அவையடக்கம்.

தனணிகரிறறிருவானமிநதமானமியநதகைமைசதிரிஞயநது
மனனுபுகழுயாதமிழிறபுராணமுறைகூறுகெனமகிழைபயுறற
முனனெனிருஞசடைபபெருமானடியவாகளனபுடனேவிளமபுமாறறுற
றுனனுமனதடிதகமுளிருபபமுளொநதிடவுமீதுரைககததுணிநதிடடேனுல்

பிதிககிழவனளகையினிலவைசியாசெயவாணிபநதைநிகரவநதப
பதிககுலவுமொருமிடியனவிறகுவிறறுபபயனடையுமபானமைபோலுந
துதிககவருதொணடைமணடலராதிபபுலவாமுனநதுணிநதுநினறு
மதிககலாச்சிறியேனுமபுராணமெனவொனறியறறியமகிழநததாமால.

வாமுதலுயாதிணையோாபுரிநதிடடதிருநதொணடினசெயகைமான
ராவலுடனஃறிணையுமவிதியறியாதேயியறறவாணடபெமமா
ரவலாகளகறபனையோடலஙகாரயமேவநவிலுமபோனறு
கூவலினமணடூகததுககததுமெனியேனறமிழுஙகொளகிறபாராலஅ

அவையடககம முறறிறறு

சிறப்புப்பாயிரம்.

பட்டாஙகிலுளபுலவாவியநதுதமிழநயமனைததுமபணபிறமேறைச
சட்டாயவானமியூரபபுராணமதுநவரசமுஞ்சுரககவுணமைத
திடடோாந்தஞானநறகலைபலவுநனிதோநதுதிகழுமபூவை
யட்டாவதானகலியாணசுநதரககவிஞனைறநதிட்டானுல்.

ஆகசசெய்யுள - ௨எ.

திருநாட்டுப்படலம்.

கங்கை தங்கிய சடைமருந் தீசர்கண் ணுதல்
மங்கை சொக்க நாயகி யாருடன் மருவித்
தங்கும் வான்மியூர்த் தலத்தினைத் தழீஇத் தவத்தின்
பொங்கு தொண்டை மண்டலத் தணிநலம் புகலுவாம். (௧)

துண்ட மாமதிக் குழவியை மிலைச்சிய துன்னிருட்
கண்ட னீறணி மேனியி னழகினைக் கடுப்ப
விண்டனிற் பற்பல படலையை மானவே விளங்கிக்
கொண்டல்க ளெழுந்தன விரைவினிற் கீட்டிசை குணித்தே.

வெண்டிரை யலைத்து மணித்திரள் கொழிக்கும் பயன்பல
கொண்டிடுந் தரங்க வார்கலி முகட்டினைக் குறித்தே
தொண்டலம் வைத்தூங் கரிபல வரிஞறு தோற்றத்
துண்டன நீரினை யெழிலிகள் வயின்வயி னூர்ந்தே. (௩)

துங்க நாயகி கருநிற மேனிபோற் றோன்றித்
தங்கு நந்தியம் பொருப்புழை விருப்பொடு சார்ந்தே
யங்கண் சூல்கொடு பொய்ம்மென வெழும்பியே யார்த்து
மங்குல் விண்ணிடை யெங்கணுங் கெழுமின மதர்த்தே (௪)

அறிவினை யாணவ மலமது மறைக்குறு மாங்குச்
செறிதரு வான்சுட ராதிய தேசினைக் கவர்ந்து
வெறிகொளும் வல்வினைத் தொடர்பினுந் தொல்லைநாள் விளங்கி
மறிபடு மாறென மின்னின வாங்கங்கு மங்குல். (௫)

அசுத்த மாயையி னெழிவயெனு மடலிடி யுறுக்க
நசிந்துப் போம்வகை தீதுசெய் நகாவன வொழித்து
விசித்திடு வில்லினிற் பூட்டிடு மம்பென விரைந்து
வசித்திடு முலகினின் மழையினைப் பெய்தன மாரி. (௬)

ஐந்திணை நானில மடங்கலு மனியுறப் புயலாற்
றந்திடு நீர்வளம் பற்பல தகைமைய வாயின
பந்தந் துறந்திடு முயிர்களின் பக்குவம் போன்று
வந்திடு மோர்மல மாயையின் வகைகளை மானும். (௭)

இன்னவா றகில மாணபுற விருமழை பெய்து
மன்னிய மேக முன்னிற வெண்மையை வாய்ந்த
துன்னிருட் சத்தி மலமயத் தொடர்ருச்சுமந்தும
பின்னருந் தன்வடி வாயுறு பெருமையே போலும். (௮)

குளிர்பெயல் பாரி நீர்நதிடக் குவடுக டோறு
மொளியுறு மருவித் தாரை யொண்மையி னடருவ
வரிபெறு புவிமா தேவி யணிமுலை யதனமேல
வெளிறிய நாவி மாலை விளங்குவ நேரும். (௯)

விரையுறு சந்தன நலலகில வெண்ணிற மருப்புப்
புரையறு நித்திலமாதன பாதிய பொதிந்து
வரைபெறு வளமெலாங் கவர்ந்து வழங்கிய வொலியின
றரையினை நாடிவந திழிந்தன தனிநதிவெள ளீரந்தம். (௧௦)

வேறு.

அருவிக ளென்ன வந்த வவைபெலா மொன்றுக் கூடி
மருவிய பாலி யாறு மணமிசை யோடா நிற்கும
பெருகிய சமயத் தோர்கள் பேறுறும் வழிபா டெல்லா
மொருவந்துஞ் சைவஞ் சொற்ற வொருவனை யடைதல் போன்றே.

தறெருவி வெண்ணைய தாண நிலவிடு படரிக ஞால
வேற்றிடு மடியர் பாபப வெழிலுறுஞ் சடைமே லாட்ச
சாற்றிய பலத்தி ஞடிச் சார்ந்த தியினமேற் றயங்கிப
போற்றிட வரலாற பெம்மான் போன்றிடு பாலி யாறே. (௧௨)

உயரகில களபஞ் சந்த மொண்மணம வீசுமாலை
வியனுறு நயிர்நெய பாலேன மேலுற வாயை மூடி
யியறுறைக் கலையைப் போதத்துங் கெழிலுடன வருநற்றேற்றம
பெயர்சிவ பூசை யாற்றப் பெயரடி யார்போனம பாலி. (௧௩)

மலைதர வந்து தோன்றி மகிழினைச் செய்து நாளு
மலைகட லுலகின மாக்கட் கழுகிப சுத்தி செய்து
நலைமை கொடெய்வப் பெம்மான றனனிட முறையப்பெற்றே
புலைவரு வடிவேற் கண்ணு ஞமையினை மானும பாலி. (௧௪)

தேனினை யுண்டு தேக்கித் திகழணி யாரம் பூண்டு
கானிணர் வேங்கைத் தூசு கவினுற நன்கு சுற்றிக்
கூனிய சிலையா யானைக் கோட்டினைக் கொண்டங் கேந்திக்
கோனிவ னென்ன யாருங் குலவவந் தனவண் பாலி. (கரு)

வேறு

இந்த வகையி னெங்கணு மோடி
முந்தக் குறிச்சியின் முழங்குபு சென்று
சந்த விதனைச் சவரரை வாட்டிக்
கந்த வெட்சியைக் கவினுறச் சூடி (கசு)

முல்லையைக் கண்டு முளிதயி ருண்டு
நல்லவர் கறவை நையய வழித்தங்
கெல்லையி லானிரை யீர்த்துடன் கொண்டு
மெல்லவா வஞ்சியை மிலைந்து நடந்து (கஎ)

வயலுள மருதம் வந்தவண் மள்ளர்
செயலுறு கரைகள் சிதைந்திட நொச்சி
வயனுற மோதி வளர்நெலை வாரி
யியமுறக் குதும்பை யினிதி னணிந்தே. (கஅ)

நெய்தலை நண்ணி நீடிய சேப்பர்
செய்திடு மளனைச் செவ்வை மழித்தே
பெய்திடு முடையின் பீழையைப் போக்கி
யெய்திடக் கடலு மெதிருற வந்தே (ககூ)

அலையுமென் காதலா லரசிறை யேந்தி
நிலையுறு பயத்தா னிறைந்து நிறைத்த
தலைமைகொள் பாலி தானு முவந்து
கலந்துற வாடிக் களித்ததை யன்றே. (உ௦)

திருப்பயி றெண்டை தெய்வதன் னாட்டுப்
பருப்பத மாதி பாற்பெருஞ் செல்வத்
திருப்பினு மதிக மீந்து புரந்து
விருப்புடன் செங்கோல விழைந்தது பாலி. (உக)

வேறு.

ஆலிகொள மழையாதின்றி யருபபம்வந தூறற ஞான்றும
பாலியின் பெருககா லெங்கும பயனபல வோஙகிநாளுங்
கோலிய வறங்க ளொலலாங குறைவற நிலைதது நிறகு
மெலியல புற்றநிநத மேதகு தொண்டைநாடு (௨௨)

வனபுறு மனதராகி வாழவுறு சமயத் தோரு
மினபுடன சைவஞ சொறற விறைவனே யெயவமெனறு
வனபுகொண டேததயாரு மாளுடைய பிளளையாரா
லெனபுபெண ணாகி வநத திருநதமிழந தொணடைநாடு (௨௩)

நறவது கொப்பளிககுநறுநதுழாய மாலை யானும
விறலகெழுபிரமனா னும வீறறிருந தேததி யுயயு
முறலுறுங கயிலைப பெமமா னுடனுறை யமலை வநதிங
கறமெலாம வளாககப பெறற தழகிய தொணடைநாடு (௨௪)

முருககிதழ நிறைததுா சீரின் முதவடிக நெளரி யோடு
திருககினி விருககு மெமமா னீககநேரா வேததகுறற
பெருககமே யொருபகு பூநதுப பிறஙகுநன னீதிநூலிற
றிருககுறடந்த வெநதை செனிததது தொணடைநாடு. (௨௫)

வியுமுதுகு காடட மறவன் படைபபுநீஙகத
றவிகட கெலலா ஞானததுலலிய ராகிநின்று
பறலருந தேவதேவன பேறறினை யடைநது வாழநத
திறலகெழுந திருவெண காடா வீடது தொண்டைநாடு. (௨௬)

ருவிய வுலக மூனறு மணணுவா னசைவப பேறே
பருகுறச செய்து செலவப பெருநதமிழ வேதஞ சொறற
ருவளா கொணடா சீரத்தி தெரிககவந தவத ரிதத
ருண்மொழித் தேவ ரன்பி னமாநதது தொணடைநாடு. (௨எ)

வபபெருந் தேவன வாழுஞ சிவாலயச சிறபபுந சுக்கோா
வபடீணி போகசச செய்யும பணபுறு பூசைப பொறபு
வபபுற நாளுங காணுமுயரிய விழாவி னோபபு
பப்புட னெனறு மோஙகி நிலைததது தொணடைநாடு (௨அ)

ஊரெலாஞ் சிவால யங்க ளூரையெலா நாலவா பாட்டு
நீரெலாந் தெய்வத் தீர்த்த நிலையெலா ஞான யோகம்
பேரெலாஞ் சிவநா மங்கள் பேறெலா முத்தி வேட்கை
யேரெலாங் கொண்ட திருந்த வெழிலுலாந் தொண்டைநாடு (௨௯)

அ[illegible] [illegible] கூட்ட மமைப்பது தெய்வக் கோட்டங்
[illegible] [illegible] குவிப்பது சொன்ன ராசி
[illegible] துமைசா[illegible] பெருத்துவ தாரூர் சேர
மேருவிப் பதுதாப் பட்டொண் டொண்மையாந் தொண்டைநாட்டில.

கறபவா சுத்தசைவங் கவினுறு புண்மை நூலே
நிறபவா மனுவாற சொறற நியதியைக கடைபபிடித்தே
யறபமென றுரைபப தெல்லா மாயிழை யாரு சுபபே
பொற பெலாம வாயநதவிநதப புணணியத தொணடைநாட்டில.

எநதநாட் டினுஙகா ணுத வெழிலுடைப பொருளக ளெல்லாஞ்
சநததம வாயககப் பெறறுத தன்னிகரின்றி யோங்கு
மநதாரத் தேவா தாமு மாசைமேந தொண்டை நாட்டி
னைநதிணை வளங்கள சறறே யறிநதவா றுரைகக லுறறும. (௩௨)

குறிஞ்சி

வேறு

விரும்பிய பொருளினை நாடியே வேட்கை யுறறவா
பெருமபொருள வேற [illegible] பெறறிடினுங் கொளளா ரவாபோற
றிருந்திய சந்தனங் [illegible] சிதை வுறசசெப்பது
பொருந்திய புனையிரிடியையப போறறுவா வேடா (௩௩)

படாநறும மைநதினை விதைதிடப பாரினைத திருததுபு
சுடரிய வொளிவிடு மணிபல் தோனறிறு புவைததமை
யடார்நத கல்லுடன வாரியே யகறறுவா குறவ
ரிடாசெயு முகிலினை மதிதிடா விருநதவா செயலபோல (௩௪

பொருந்திய தினைக்கதிர் கொணர்மே புட கூம வெருவ
முருந்துறழ மூரல் [illegible] பிளை கேட்டு
மிருநது கர்திடக் கவலைக லெனுஞணுங கூடித
திருந்த வுள்ளன குறிஞ்சியந் திணைப்புல மெங்கும (௩௫

மதிநுத லாடவ ரொயிலினை மகிழ்வுடன் காண்டலும்
வதிதரு மயிலினை மேங்கியே வாட்டமுற றசைதர
வெதிருற சினறிடு மனைசுனை யிவாதரக கடிந்திடா
கதிதரு மநசிலக கடவுளின வரியென வெணணியே (௩௬)

மலையுறு சலசல வெனநீா வருமொலி யதுகேட
டலைதாக கரியின மிரிதரு மணஙகுற வவவயின
மலைகளின முழைகளிற றவமுறு மாதவா தமைவிட
நிலைதரு மாணவ விருளின மோடுவ போலும. (௩௭)

விண்முகங் குடைபட வோஙகிய வேயவளா மலையின
கணணுறுங தானுயிற றிரிதருங தநதியூ தததைத
தணணிய மழையுகிற கனமெனச சிறைமயி லகவுவ
ணணிடும வெயிலசெறி வேனிலா ளுளினு மிகவே. (௩௮)

அமாவவிழிக கொடிசசியா பணைமேல வயின்வயி னிருநது
மயானவிடு தழலினுற குலைநதிடு வணணிறு வினத்தின
தாறனவழி யாசினி யாதிய சிதறிட வசுமபினுற
நிமாரனவளா யானையும வழுககியே வீழ்வன கடிதே. (௩௯)

அநுணணிடைக குறிசசியா முலைகளுக கெதிரென நுவலுந
அநுணணிய கரிகளின கோடவை தேயவுற வேலியாப
முநுணணிடுங குறவாக ளஙகணு மேனலை விளைவித
தநுணணுவா நுவனை நுண ணிழுநுட னுவபபினிற கூட்டி (௪0)

அருவிகள பனிறிசை விழநிமி ரடுகசல வேயின
துங்கருவிய முததமு மதமா மருப்புறு மாரமு
சங்கருமெழின மாலை நிகாபபன வெனமுனிரு தெஙகணும
மெய்ங்கருவுறக கொடிசசியா கவண கொடு வீசுவா வன்பால. (௪௧)

வயவெள்ளிய சுடாவடி வேலுடை யயாகுகப பெருமான
மயவெள்ளியெனு மனனையை மணநதிட மகிழ்வுட னனறு
கயவெதள்ளிய பலவினை யாடடினைச செயதிடப பெறற
மியவெள்ளருங குறிஞசியின பெருமையை யெவரிசைப பவரே. (௪௨)

முல்லை

வேறு

மழவிடை யேற்றலான மானினைத் தாங்கலா
னிழற்று மாதர்தம் மிதழியு நீடலார்
றெழுவரு மாலுடன் றொடர்பு கொள்ளலா
லழகிய வன்புல மரனை யானுமே. (சங

மல்லிகை வெட்சியோ டாதிய மலர்நிறை
வல்லிகள் மயங்கியே வனந்தனிற் படர்ந்தவை
புல்லிய பசுஞ்சிற மயிரினுற் புரிந்திடு
மெல்லிய கம்பளம் விரித்தன போலுமே. (சச

கயலினைப் பழித்திடுங் கண்ணுறு மிடைச்சிய
ரியலினாற் குடைந்தவ ணெங்குறு முழையினந்
தயிர்கடை யோதையிற் றளம்பிப பாடியிற்
றுயிலுறு தலைகுவ துறந்தவர் செயல்போல். (சரு

குழைதரு கட்சியிற் குலவிய கோரகை
மழைவளர் நாளினில் வாபபோதிற் றுறையுமா
விழையிடைக் குடத்திய செழினமண மகருடன்
விழைவுடன் கொஞ்சிடு மிழற்றலை விரும்பியே (சசு

ஆனின மேய்ந்திடு மமலையுந் துவரைபாந்
தானியம் விதத்திடு மாவழும் பெருக்கினைப்
பானிய மதித்திடு மோதையுப் பான்மொழி
மானினி யார்செயுங் குரவையின் மடங்குமே. (சஎ

அவயவ முழுதிறு மண்டர்கள் வாழ்ந்திடு
நவமிகும் பசுநிரை நாடொறுங் காத்திடுந்
தவமிக வாய்ந்தார் றரணியின் வாழ்பவ
ரவரையு மண்டரென் றழைத்திட் டாரரோ (ச

வேயலி னுறசெயு பெண்குழ லேந்திடு
மாயர்சா தாரியி னுணிரை யாதிய
வாயசை யின்றியே மயங்குவ களியான்
மீயகத் தேயுறை மேலவர் போலுமே. (ச

வெட்டிய மடுபபுனல விருமபிமாந தாமலுங்
கட்டிய வேலியைக கடககவெண ணுமலு
நட்டிடு கூழினை நாடிமே யாமலு
மிட்டமொ டுலாவுவ வெங்கணு முயலகள (ரு0)

தககவாக கணுபபலன் றநதிடி லதனையே
மிககவா கொணடுடன மீநலஞ செயவாபோ
லகுலக கோவாக ளளிததிடும புலவினை
விககவுண டாததரும வேண்டிய வமிழதமே (ருக)

உலகினை வயினதி லொடுககு நாரணை
யலமிகும பாடியை நாடிவந துதிநதே
யுலவிய முலலையி னுயரணி முறறும
பலபல வாகப பகருவ ரெவரே (ருஉ)

மருதம்

வேறு.

சரணடிக கனபு பூணட வடியவ ரருளபோ லோஙகு
மரநிரை சோலைச சூழல வயினவ யினமலகி நீடந
ரமிகு ஞானமோனா தமமனத் தெளிவு போன்று
நிரமிகு வாவியேரி நிறைநதன மருத வைபபில (ருங)

நயவாக கனபி னீநத வருமபொருள ளாநது நாளும
தமிசை யனநத மாகப பலிததிடுந தனமை போனறு
படியவும பாலி நீதத மொயததபல காலக ளாகிக
குடிவள மோஙக வெனறுங குலாயது மருத வைபபில (ருச)

அங்கணு யிரயாம வேநத னவ்வன்புக மோறு மோததை
துங்கமோ டொளிரும பாலி துழைநதுபாய கிளறுவோதை
சஙகினங குமுறு மோதை தணணுமை முழஙகுமோதை
யெங்கணு மாகி வானத தேகுவ மருத வைபபில. (ருரு)

வயலெலாஞ செநநெ லோஙகும வரமபெலா முததமோஙகு
மயலெலா மரைகளோங்கு மவைகள லனன மோஙகுங
கயலெலா மடையி லோங்குங கருஙகவ ரிகளே யோஙகு
மியலெலாங் கொண்டதிநத வெழிலுறு மருத வைப்பில. (ருசு)

சாலையில மயில்களாடுந் துறைகளி லிப்பியோடு
லையிற கருமபுகூடு மறலிடை மணிகணீடு
லையில வணடுபாடும வதியிடை வாளைநாடும
வலையின மூழ்கி யெனறும வியனுறு மருதவைப்பில. (௫௭)

வின்ன மலாகடோறுங கசிந்துசிந திய்நற றேனு
ரவினின வழிநதேனுங கருகக்கையி விழிந்ததேனு
மவிய கதலிதேனும விரவியோ ராறு யோடி
ரவிய பாலி யொதது வழஙகுவ மருதவைபபில. (௫௮)

றநதரு தொண்டை நாட்டிற செறிநதிடு மளளரியாரும
றநதரா சடகரி யைநது புலனகளைக காததுவாழு
றநதா மறைநூல வலலோா மனனவா வணிகரோஙக
றநதரு வினையின மூளவ ரனுதின மருதவைபபில (௫௯)

வேறு

கநதாத திணைமுழல காவியை யிணைவிழி
யநதாத சிகலிடை யநதளிா நிகாநுடல்
சுநதரி துணைமுலை சோாயப புலவிடு
மிநதிர ளைததொழு தேததின ருழவாகள. (௬௦)

பொருநதிடு புனலிணைப புகழுடை மளளாகள
வருநதிடப பலபல வரமபிணைக கோட்டியே
திருநதிய காலவழி செறிநதிடச செயதலா
விருநதுறு பணைதொறு மீரமதாகவே (௬௧)

கலப்பையின பூடிவா காளைகடமையைய
யுலப்பிலவ வாகளை யுழுதிட முயஙகுவா
பலபபது விதையினைக காஙகொடு விததுவாா
பலபபட வஙகுரஞ சார்நது களிபபரால். (௬௨

யாததிப தீரினை யாணடு மளளாகள்
ோதநிடு நாலகளிற குறிததுக் கவிழத்திடச
சேநதுற நெனமுளை செவவிதி னுடியே
காததிடு மகவெனக காககவுற றனா (௬௩

பானிறத் தொளிரிய பரந்த தெனமுளை
நீனிற மரகத நீள்கொழுந் தாமென
வானினை நோக்கியே வளர்ந்த மென்பயிர்
கூனிய சங்கினங் குலவிய பணைகளில் (௬௪)

வாரினர் நாற்றினை வயற்றொறு நட்டனர்
சீரிய விளைதருஞ் செம்மை நோக்கியே
யாருயி ரனைத்துமுற் றறிந் தவ்வவற்றினைப்
பாரினி னூட்டுறும் பரமற் போலுமே. (௬௫)

உத்தமச் சைவர்க ளுஞற்றிய செயலெலா
நித்தமு மோங்கியே நிலைக்கும் பான்மைபோல்
பைத்தபூம் பணையினிற் பயிரெலாம் வளர்ந்தன
வுய்த்தநற் பாலியி னுணை புனலூட்டவே. (௬௬)

அருளுடை மாந்தரு மாதியர் கூழினை
மருளாது வாய்ந்திட மயங்குவ ரதுபோல்
மருவுபைங் கூழினீள் மலர்முதற் களைபல
வருகின விடையிடை யடர்ந்து மிக்கவே (௬௭)

பங்குவ நோக்கியே பாச மொழித்திடு ந
தக்கதி ரோனைதபோற் சார்ந்த களைகளை
யொக்கவே யொழித்திட வுழத்தி மாரெலா
மிக்கவந் தெய்தினா மெனப்பணை முற்றுமே (௬௮)

களைகளைப் பிடுங்குபு கரைக்கண் வீசலும்
வளைகளவந் துழத்தியர் மலரடி முட்டிட
விளமுலை குலுங்கவே யிம்மென வேவெரீஇக்
களமாக டேத்திடக் களித்து மகிழ்வரால். (௬௯)

தங்கடஞ் சாயைக்கண் டண்வயற் றேன் றுங்காற்
செங்கய லென்றதைச் சிந்தையி னுடியே
பங்கயக் கரங்களாற் பற்றப் பதைத்தன
ரங்கதைக் காண்கிலா தயர்ந்து வெள்குவார். (௭௦)

ஆமப வெனத்திரி யாயிழை மாமுலை
தேமபடு மனையெனச சோநது முசுறக
காமபினைக கணடதொர கருபிற வணடெனப
புமபணைச சுருமபினம பொலிநது மயஙகுமால (எக)

அனனமென் னனனடை யாறறுக்கா லாடடியா
டன்னிய பறபல மலாகளி னைபபரூஉப
பின்னமுற முலாதரப பெயாதது வீசின
ரன்னவை தமமுறுப பழகினை கவர்தலால். (எஉ)

கழனிவாய்த தோன்றிய களைகளை நீககியே
யுழவாகண் மாதரா ரொதுங்குபவ் வவரது
குழலுடன சென்றன குவவுச சுருமபின
நிழனமலாச சேககைக ணீஙகப பெற்றதால். (எங)

அடர்கொடுமை பறறெலா மகலப பினனரு
டடமுட னுறஙகிடத திகழதரு நலம்போற்
படரிய களைபல பாற்றலும பைங்கூழ்
மடலுடன வளாநதன வான்முக நோககியே (எச)

வேறு

கலவியிற சாலக சேருக கணிஞரிற றலைநி மிாந்து
வலைநற் புலவா மான வரவாச சிரமவ ணங்கி
நலவொா பழககந் தனனொ டொடொறு மனநத மாக
வொலலென நறுநதணசாலி யுயாவன படுகா தோறும. (எரு)

தலைதொறு நிமநத சாலி தககநெற கதிாகண் முறறித
திளைநரத தனையிற சாயநது திகழ்தரு மமயநததஙக
கிளையுட னிரிநரியாருங கெழுமியே நனைஞ்ஞயதது
வளைதருங் குயஙகை யேநதி வநதனா விளையின முண்டோா.

அரிநதனா நிரையாய் நினறே யடுககினா வேறு வேறு
வரிநதனா தலையிறறாககி வைததன ரோடடமாகத
திரிந்தனா களனை நாடிச சேர்நதனர் மேரு மானப
புரிந்தன ரரிகடமமைப புகழுறுங் களமரீட்டம. (எஎ

நெற்பொலி போாக டமமை நீண்மலை யென்ன நோககிப்
பொறபுறு மேகயோகம போநதன வென்னு மாபோல்
பற்பல மேதிநேரப் பந்தியி னிணைததங் கோட்டிக்
கறபுய மளளா வைககோல கழிததனா நெலலினின்றும. (எஅ)

பஙகமில சுதத சைவா பகாதரும வாதிற ரேற்று
மஙகுபுன மததரி யாரும வயின்வயி னிரிவா போனறு
பொஙகுநெற பொலியை வாரிப பொளளெனக் காலிற றாவத்
தங்கிய பதடி யெலலாந தலைதநலை பரநத வமமா. (எகூ)

கொறறவாக காறிலொனறு கூறுசெய நிநத பினனா
மறறநெற சகடமேறறி மகிழ்வொடு பணைககட சேர்த்து
முறறுமஞ் சிகையிறகூட்டி மொழிபிதூாக கடன்க ளாறறிச்
சுற்றமொ டிருநது வாழவா தொலகுடிக களமரென்றும (அ0)

சிவனடி யாரைக காணிற செனறெதிா கொணடு வந்து
தவிசினி லிருததி முன்னாத தககவா றிருநது வேண்டு
நவமணி யாதி யிநது நறுசுவை யடிசி லூட்டி
யிவாதரும வழிபா டாறறி யின்புறுங குடிக ளெங்கும. (அக)

செநநெலின் வண்மை கணடு செங்கரும பிவையே யென்றுங்
கன்னலின் வளபப நோககிக கணடன கமுகே யென்றுந
துன்னிய கோலத தாரைத தோனறுவ தெங்கே யென்று
மின்னண மயரச செயயு மெழிலவள முறறு மெஙகும. (அஉ)

இந்திர போகந் தானு மிளைததிட் விலலந தோறு
மைநதரு மாத ராரு மகிழவுட னுககற பேணிச
சந்திர சேக ரன்றன றணண்டி போறறி மள்ளா
சந்ததம வாழும் வைபபுச சாற்றலாந் தகைமைத் தேயோ. (அங)

நெய்தல்

படிமிசை வேறு வேறுப் பரவிய சமய மெலலா
முடிவினிற் றன்னைச் சார முயங்கிடுஞ் சைவம போனறு
வடிவுறு நதிக ளியாவும வயின்வயிற றேன்றி யோடிப
படிதர் வேற்று நீடும பயோததி நெயதறன்னில. (அச)

பகைவரிற் பகைவர் கூடிப் பணபுகொண் டமாதல போன்று
திகையினைக் கலையாக் கொண்ட திகமபரற கனறு நஞ்சு
மிகையுறத தந்து நீடுமெ விரிகடற கரையின பாங்காத
தகையறும் பொயமமை சொறற தாழையும வளாந்தவன்றே.

கடன்மருங் கணைந்து நலல காறறினை கொள்வாா தமமு
னுடனெழு மீனி னுறற மொழிதர நெய்த னுக
மடல்கெழு தாழை ஞாழன மருவிய புனனை கோங்கு
படர்தரு வாச மீயும பனனெடு நாளு மாஙகண. (அசு)

பெரியனாக கேட்குமுன்னே பெருமபொருளீவாாப போனறு
விரிதரப பரதர் நாட வியன்றினைக கரஙக டமமா
லரியதோர் சஙக முதத மரகனம பவள மாதி
பரிவுட னீவ தாகப பாாபபரக் கடலவா ரததே. (அஎ)

நிலமகிழ நிதியந் தேடி நீளகடல சென்ற சேர்பபா
பலதின மாகி யினனும படாதர விலலை யெனனு
வலமுற விமமு நெய்த லாயிழை மாாகள் சேணிற
கலனுறு கூமபைக் காணக களிபபினிற றேயவா மாதோ (அஅ)

பெருகிய சிவபோகததின் பெருககினிற குளிதத மேலோா
மருவிய வுலகந் தோன்ற மகிழசசியின வதிவா போல
வரியதொா நிமிஙகி லஙக ளாதிய மீனக ளெலலாங
கரியமா கடலுககுள்ளே களிதுயில் கொள்ளு மமமா (அகூ)

உப்பினை யளங்க டோறு மும்மணாக ளமைககு மோதை
கபபலை யோடடவெண்ணிக கனவிதை விரிககு மோதை
வெபபுற வுணககு மீனை வேட்டுணா வருகாக காக
மபபுறப படுததுமோதை யாகலி யொலியின மேலாம், (கூ0)

பெருகிய கடலினீரைப் பேணிடாா பட்டி னத்தா
ரருகுறு கேணிநீரை யருநதுவர் தாகந் தீர
வுருவினிற பெரியரேனு முதவிடாா தமமை நீத்து
மருவிய சிறியரோடு மகிழநா குணததைக கணடே. (கூக)

கருநிற வமணா மேனுட் கடலுழைக் கட்டி விட்ட
வருணிறை யரசைத் தாங்கி யருங்கரைப் பாங்கர்ச் சேர்த்த
வருணனைத் தெய்வமாக வாய்ந்திடு நெய்தன் மேன்மை
சருவமு மோர்ந்து நன்கு சாற்றுவாக் குரைக ளியாரே. (கூஉ)

பாலை.

வேறு

எயிற்றியர்க ளெழினலத்திற் கிரிந்திட்ட தூதுணங்கள்
குயிற்றியபற் குடிநிறைந்த குறும்பினிடை வாழாமே
வெயிற்றலையி லேயிருந்து வேறயினி வேண்டாமே
வயிற்றுறு வன்றியினூ வன்பருந்தகை யுணர்ந்திடுமால். (கூங)

பொரிகெழுவற் கலைநிறையும் புறவயிரக் கோங்காதி
சொரிமலர்கள் விரவிமிகச் சுரமுழுது மலருவன
வெரிதழலுக் காற்றும் விடாப்பட்டுச் செலவழுங்குஞ்
சுரிகுழலார் மெல்லடிக்குச் சுகமதனை விளைத்திடவே. (கூச)

நெருங்கிவள ரிருப்பையினி னிறைந்ததழை யிடையிடையே
மருங்கமரும் வெண்ணிறத்த மலர்களினத் தொளிர்நோக்கம்
பெருங்ககனத் தியங்குபல பெயரெழிலி னனந்தலையி
லருங்கதிரே யுடுவினைய வழகொருங்கு காட்டிடுமால. (கூரு)

பலபாவை யளித்துவளர் பயில்குரவு தனைநோக்கி
மலடாகுந் தமதன்னை மாற்றிடுவான் மனத்தெண்ணி
நலனுருஞ் சண்டிகைமு னன்மலர்க ளினஞ்சொரிந்து
பலனுகத் தவஞ்செய்து பாடலங்கள் பலகிடுமால். (கூசா)

நல்லுதகப் பொருட்சிறிது நாடிடுதற் கரிதாகி
யில்லையிதற் கொப்பெனவே யெரியெறிவெங் கடத்தினுழைச்
செல்வழி யங்கெய்திடுவார் தேக்குமவிடாய் தீர்தருவா
னெல்லிமரன் றந்திடுவ நெறிதோறு நற்கனிகள். (கூஎ)

எத்தகையு கொற்றவரு மெழில்வென்றி வேண்டுநரோ
வித்தகைய செம்புலத்தி லிருங்கோட்டங் கொண்டருளுஞ்
சத்தியினை யேபணிந்து தக்கவரம் பலபெற்று
மெத்தியநல் வாகையினை யேசூடி மேவுவரால. (கூஅ)

கலலாாிற பயின்றுவிட்டாா கற்றாினகுணமனைத்து
நலலார்வத தறிந்திடுவா நாணிலததி லஃதொபபச்
செல்லாரு நாணிலததுச சீாமையெலா நனிதேற
வெல்லாருமவெயிலெரிககு மிருமபாலை யோஙகுறுமால. (௬௬)

திணைமயக்கம்.

வேறு

வயலகளிடைமிடைநறுயருஞ்சுவைக்கழைகடமையலைத்தயமாதமமை
வாயன்களமாககவையடித்தாடபகடென்றுமிசமயாவினமறிககசசெல்வ
ாியலவனாசசானுவினகதலியினிதயிலவநதடுததவெருமைதமமை
யயனுறையுஞசிறறாராமபலெனவேநெருங்கியயாவுதிர்வாா.

தஙகள்விழிக்குறழ்வென்றுபபாத்தியாகளகயறகுழுவைததாமுணகக
வங்கவைகள்குப்புறவேயடுததசுனையிறபாயுமாங்கெளுறான றுங்
தங்குமலாத்தேன்றிமிறுமிகவெரீஇறுளைசசியாகடலையினமொயப்பச
சங்கையுறககொண்டவிடைசுமையாற்றுதரிதலங்கிததளாாநிறபா.

பாஙகுபெறுந் தினைககுரலைக குரீஇயினஙகள் வாயிடுகெகிப் பறந்துசென்று
வாஙகுமயற் சோலைகளிலிருநது கொறித திடும் பான்மை வயஙகுமோாபா
லோஙகிய செந்நெற்கதிாக ணனிமுறறித இடபமுற வுதிாநத முததங
கூாங்கவனில வைததெறியககுறிஞசிநிலககொடிசசியாகளகொள்வரோாசாா

பொதுவியாகள் கடைகினற தயிரோதைக கஞசுமுயல புககு ஞாஙகா
முதிாபரன்மு ரமபிலவளா வரகாதி கறிததுணண முயஙகு மோர்பா
லதிாகருமபா லையிஞேதை கேட்டலும்பல் கருமந்தி யலமநதோடி
வெதிாவளாமா வரைகளினிற குடியிருநது விளஙகுவனவஙங ஞேர்சார்.

நகாதனிலளவிலவா முயருபாி களினுலவு நல்லாா தஙக
ளகவிதழகளலாதரூஉம வெணமுலலை யமைநதிட்ட வணிகூநதற்கு
மிகமலைசசாாத தமமிறினம விளைவிககு மகிலாதி கொன்றுதீயிற்
புகவியறற வெழுநதபுகை மணமவீசி யெந்நாளும பொருந்துமாமால்.

செநநெலினையளாநதிநது வெண்முதத மிகவாஙகிச் செருககுற்றுரு
மன்னுமா லதிமலாக ளுதவிமது வாங்கியுண மகிழகொள வாருங
கொனனெயிற்றி யாககுணவைத தநதரசா மைந்தாபுருக கொள்ளுவாரு
மின்னபாி வருததனைக ளியற்றிவாழ் பவராக வெங்கு நீடும். (௪0௫)

நானிலத்தின் பொருளனைத்து மிவ்வாறு நனிமயங்கி நண்ணுந்தன்மை
வானிலத்துப் புலவர்களு மெடுத்துரைக்க வியலாது மயக்குவிக்குந்
தூநிலத்துப்புகழ்த்தொண்டைமண்டலச்சீரொருசேரத்தோன்றுமென்றன்
பானிலத்த வறிவதனுக் கெட்டுமள வேயீங்குப் பகர்ந்திட் டேனால.(௧௦௬)

நிகரரிதா மெழிற்பாலி நாடதனின் வளமுழுது நீணிலத்திற
பகரவலா சிவஞான முனிவரரே யிவ்வுலகம் பரவு மேன்மைப்
பகரமனைத் தினுமோங்குந் திருவான்மி யூரெனப் படர்ந்த சீர்த்தி
நகரணிக ளொரு சிறிதிங் கெடுத்துரைத்து வினைப்பாச நடலை தீர்வாம்.

திருநாட்டுப்படலம்
முற்றிற்று

ஆகச்செய்யுள் - ௧௩௪

திருநகரப்படலம்.

கல்வி வல்லுநர்க் கருண்மருந் தீசர்தங் கருணை
செல்வி வாழ்தன்மற் றங்கவ ளெண்பயன் சிறப்புச்
சொல்வி ராவிய ஞானமிங் கிவையெலாந் துளங்கி
நல்விஞ ஞாதமே நலகுமவ் வான்மியூர் நகரம். (௧)

மறைக ளாதிய விஞ்சைக ளோதிடு மதிய
ரிறைக ளேற்றிடு மன்னவ ரூதியத் தானே
நிறைவின் மேம்படு வைசிய ராதியர் நீடு
நறைத ருந்தருப் பொலிவது வான்மியூர் நகரம். (௨)

பான னேர்விழி மடந்தையோ டுறைதரு பரம
ஞான வன்சர ணனுதினம் போற்றிட வமாநத
மோன யோகிக ணிலைபல நிலவுவ முற்றும்
ஞான மேயுரு வாந்திரு வான்மியூர் நகரம். (௩)

கல்வி வேண்டுநர் கனகம் வேண்டுநர் காதற்
செல்வி வேண்டுநர் சேய்கள் வேண்டுநர் தேர்ந்த
பல்வி தப்பொருள் வேண்டுந ரவையெலாம் பகுக்கு
நல்வி ழாத்தினம் வளர்திரு வான்மியூர் நகரம். (௪)

வஞ்சமுற்றவர் வறுமை பெற்றவர் மறந்து
மஞ்ச லாபவா புன்றொழி லாய்பவ ரணங்கு
விஞ்ச வாழுநா தேடினும் காணகிலா வியனூா
நஞ்ச தாசிவன் வளர்திரு வான்மியூா நகரம். (ரு)

வேறு.

வண்டு செயவன வண்ண மிலஞ்சியில
வண்டு செய்வன வணண மிலஞ்சியில
விண்டு மேவுவ வீசுத ஞெசசியில
விண்டு மேவுவ வீசுத ஞெசசியில. (சா)

அரிகள கூடு மரிமண டலத்தினை
யரிகள் பாடு மரிமென் றுடைவயி
லரிக ளோடு மரிகளை யீாததுமே
யரிக ணீடு மரிமலை யென்னவே. (எ)

கோவு லாவுமங் கூலத தருகுவண
கோவு லாவுமங் கூரரி ததிடைக
கோவு லாவுங் குளிாதண பணைவயின
கோவு லாவுமவண் கொணடலக ளீடடமே. (அ)

வேறு.

மாதங்க மேவிடு மாழையின் மாவணி
மாதஙக மாாதரு மாடங்க ளெஙகணு
மாதங்க மணணிடு மந்தண மாதிய
மாதங்க மாாசிரன் மன்விழா வோங்குமே. (கூ)

வேறு.

அன்பெனும பூமிமாட்டிங் கழுததிய வருள்காழ் வித்தே
யின்புற நாளுமோங்கி யிலகிடும பான்மை நேர
வென்பணி யீசன் வேட்கு மெழிற்றிரு வான்மி யூரை
முன்புற யாண்டுஞ் சூழ்ந்து மொய்த்தன பொங்காச் சோலை. (கo)

விரியலர் காவி னீழல விளங்குறத் தமமுட் காடடி
யரியவிண சோலை நாண வமாந்ததண் பொய்கை தோறும
பிரியமொ டன்னஞ சார்ந்து பீடுற வாடுந் தோற்றம்
பெரியதொர் சிவவே டத்தர் பெடபுடன் குடைதன் மானும. (கக)

அயில்விழி மாத ரார்த மழகினைக் கவர வெண்ணூப
பயிலும்பைஞ் சோலை யாவும மைந்தளி ரிணர்த்து நோக்குங்
குயிலகிளி மறைந்து நின்று குளிர்மொழி கற்பாளுடு
மயிலின மொயிலைக் கற்று மகிழ்வுற நடந்து பார்க்கும். (௧௨)

மல்லிகை முல்லை கொன்றை மருவுசண் பகமா மாதி
யெலலையில வாசம வீச வியங்குபூந தணடலைககண
மெல்லிய வாழை பூகம் வெள்ளிய தாழை வேழ
மல்கிய வேதிலினன வளனெலாங காட்டா நிறகும (௧௩)

தேன்மலி கொன்றை யநதாச சிவபெரு மானூர தங்கும
வான்மியூர நகாககு நேரா வயஙகுமோா தலமுண டென்பார்
பான்மலி காமதேனு பரவிய கலுழி பாயுங
கான்மலி வயமாக கொபபென் றுரைததிடுங் கயவாப போலும்.

மருவிய காசி யாரூர் மன்னிய வருணை திலலை
யிருமபெரு வீடடைச சூழி விறநதிடி ற பிறககி லுன்னி
லருளபெறக காணி லென்ப ரரியவித தலததி லிவவா
றருகிய பேத மினறி யளிததிடு மெவாககு முத்தி. (௧௪)

முகமஞ்ச சொலவ தனறு முபபுவ னததுளாரு
மிகமலி செலவங் கலவி விருமபிய ஞான மாதி
யகமகிழ் வுடனே வேடடங கடைகுவா சாத மாகப
புகழுபல வோஙகு மிககப புணணிய வானமி யூரில. (௧௫)

மறவியைச செய்யும பாச மலததிடை மூழ்கி நாளும
பிறவியங கடலிற பட்ட பேதையா பிணியைப போககி
யுறவியைக் காக்க வேணடி யுயாமருந தீசன் வாழ்த
துறவிகட் காக்க மான தொனமைய வானமி யூரே. (௧௬)

புறநகர்.

யானைக்கூடம்

வேறு.

விண்ணெறி யசைதரு மேக ராசிகண
மண்ணியமண்மிசை மதர்தது லாவுவா
னணணிய வோவென நகாப்பு றமபெலா
மெண்ணில கரியின மெஙகுந் திரிவன. (௧௭)

ஐங்கர னெமமுறழ் வாஞ்சிரங் கொணடனன்
சங்கரன் போாத்தனன் சரும நீட்சியை
யெங்களுக் கிணையவா வெவ்விலங குண்டெனுப்
பொங்கி னுலாவும புகர்முகத தும்பிகள். (௧௯)

பைமபொனிற் கிமபுரிப பானிறக் கோட்டின
கும்பம திலகுறக் கொண்டிடு மோடைய
வமபின் மதத நண வளாமுழ மேழின
வும்பலி னுலைக ளோஙகுவ வோாசாா (௨௦)

குதிரைப்பந்தி.

குரைகட லலையெழு குலங்க ளியாவுமே
தரையுழைப பிறழ்வுறச சாாநத வாயெனு
வரையறு தேததுநல் வாசமாவின
நிரைநிரை சூழ்நதெதிா நிலைதது வாழ்வன (௨௧)

ஒற்றையஞ் சக்கரத தொணகதிாத தேரிணைப
பற்றியங் கீததிட வேழெனும் பரியினுங்
கொற்றம தாமெனப் பலவுருள் கொண்டதோ
வெறறியி னீாப்பன வியன்பரி தனித்தனி. (௨௨)

ஐங்கதி கொணடிடு மாழியுந் தாணடிடு
மெங்குள திசையினு மிமைககுமுற் பாய்நதிடு
மங்குரம பங்கதது மழுநதிடா தோடிடு
மஙகலக குதிரைகள மநதிர மோாசாா. (௨௩)

தேர்நிலை.

சுந்தரப் புரவிக டிணைவினங கீத்திட
வுந்திய கொடிபல வுயாவி னசைத்து
மந்தர மசைவுற வந்தென வான்றொடு
பந்தியிற் றேரினம பறபல வோர்பால. (௨௪)

வீரிருக்கை.

தேர்கரி பரியுடன் றிகழுறு காலா
ளார்தரு பல்படை யாய வனைததுஞ்
சீாபெறச் செய்து சிறந்திடு மாக்கள்
சேர்தரு சேரியஞ் சேக்கைக ளெண்ணில. (௨௫)

மாபுறத் தட்டுவா வாட்களை வீசுவ
ரோபெறு மஞ்சுவ லேந்துவர் தூணிக
ளோர்வடு வேனுமங குடற்கொ ளாதவா
சீர்பெறு வீரர் சிலமப மளவில. (உசு)

வேறு.

அணிகிம புரிவா ரதிகூா கணைவாள
மணிகல் லணையின் மததிகை புரசை
திணிகொள் படைக டிறமுள மறறும
பணிசெய் சேரிகள பலவா மவணே. (உஎ)

இடைநகர்

வேறு

வெணமை யாமணற குன்றுகள விளஙகுவ வோர்சார்
வணமை மாமல ரோடைகள வயஙகுவ வோாசாா
தண்மை செயயுமுய் யானனந தஙகுவ வோாசா
ரொணமை மாமணி மாடங்க ளோங்குவ வோாசார். (உஅ)

வம்பவி ழுங்குழன் மாதராா வணடலாட் டயருங்
கம்ப லைத்தெழுஞ் சோலையிற் காளைகள கூடியே
ஐமபொ றிக்கும் விருநதளித் தானநத மாகியே
யுமப விறறன ணிகரின்றி யோங்கி யுலாவுவா. (உகூ)

பொருந்து பறபல பூவையா புருடரோ டென்று
மிருநது வாழதரு மாடமீ தெழிலுற விழைத்த
திருந்து மாமணி வொளியினிற் றினகரன பரிகள்
வருந்த விழிகவித திடருவ வணசுடர் முடடி. (௩0)

ஓங்கு மொணவிழி காதள வோடுறு மடவார்
தாங்கு குழலிருட் கனமெனச சங்கை கொணடாலு
மாங்கு மாமணி மேடைக ளணிசெயுங் குன்றம்
பாங்கு மேவுறு மயிலினம பரிவுட னென்றும. (௩க)

சந்த ணிந்திடு பூணமுலை துயலவரத் தாங்குங்
கந்[illegible] வார்குழற் கொப்புகண மண்மிசைக் கழல
முந்து மாமுக நீர்த்துளி முத்தெனத் ததும்பப
பந்த டித்திட முயங்குவர் பைந்தொடி நல்லார். (௩உ)

நீங்க ளேசர ணுமெனு நேடிடு மாடவர்
தாங்கள் பூமியி லலைதரு தன்மையீ தாமெனுத்
தூங்கு மாமணிப் பொற்குழை துணைச்செவித் தாங்கிட
வோங்கி யாடுவர் பூவைய ரூஞ்சலாட் டதனை. (௩௩)

சாந்த மாமதி சாரலூந் தண்புனல் காலக்
காந்து சந்திரக் கல்லினிற் கட்டிய மேடைமேற்
காந்த ளேடிள மாதர்பொற் கட்டிற்கண் டுஞ்ச
லார்ந்த பாற்கடற் பின்னைசீர்த் துணைவனு மாமால. (௩௪)

சூட கம்புனை மாதரார் சுடர்விடு மணிசெய்
மாட மேல்வர வவர்முக மதியென வுன்னி
நேட ராகவா நடையினை நீளுறச் சூழ்ந்தே
யோட வெண்ணுறும் பிணிமுக மொண்மயி லெனறே. (௩௫)

சொல்லுஞ் செல்வத்தே யளகையின் றுன்னக ராமால்
புல்லும் போகத்துப் போகிவண் பொன்னக ரேயு
மொல்லு நாணிலத் தொண்பொரு ளியாவுமிக் கோங்கிக்
கல்லு மின்மையைக் கனவினுங் காண்குறு மிடியே. (௩௬)

காந்து மாமணிக் கதிர்விடு மாளிகை தோறுஞ்
சாந்து மான்மத வாசமுந் தமனியப் பொடியும்
பூந்து ணர்த்திர ளாதியும் பொலிதரக் காணூப்
போந்த விண்ணவர் தம்மனங் கவருமெப் போதும். (௩௭)

உண்ணகர்.

அகழி.

வேறு.

விரும்புற விண்ணின வாவும் வியன்முகிற் படலை யாவும்
பெரும்புறக் கடலீ தெனுப் பெரிதுவந் திறங்கி யாதத்துக்
கரும்புன னிரம்ப வுண்டு கறுத்திடு மேன்மை மிக்குத்
தருமொரு கிடங்கு சூழ்ந் தனிநகர் மதிற்புறம்பே. (௩௮)

கடற்க யங்கண் டிட்டாலுங் காளையர் மனங்க வர்ந்த
தடங்கணா ரெஞ்சி ளுழஞ் சாற்றுவ ரிருந்திட்டாலு
மிடங்காக வொளனறே டொன்றங் கிகலுறத் தாக்கி யல்குங்
கிடங்கரி னழுவ நோக்கிக் கிளப்பவர்க் காகுமம்மா. (௩௯)

நவாநவ மலாகள் பூத்து நாடுநீ ருளளேய் வாளை
யுவள்வரால முதலே ஞெண்டஙு குலவிடுங் கிடங்கைக்காணி
னவ்யவ வெழிலே மிக்க வணிபெறக காட்டி யென்றுங்
கவாபடு நெஞ்சின் வஞசங கணடிடும வேசை போலாம. (சO)

மதில்

அணடரி னுலகின் மட்டு மணிபெற வுடைததா யோங்கி
யெண்டிசை பரவு மேகூ மினிதுறச சூழப் பெற்று
மண்டிய விரவி யாதி வலனகொடு வருவானீளக்
கொணடதோா மதிலின் செமமை குணிபபிட வரிதே யாமால்.

சொக்கநா யகியாரோடுந தோய்ந்தள விலாவு யிர்கரு
மிககவே யருளை யீயும வியனமருந் நீச ஞாதங்
தொககநற் புகழே போனறு தொலவிசும பகடுகிணடிங்
கொககவே போய தமமா வொண்டிற ஞெசசியிஞ்சி. (சஉ)

வநதெதிாத் திடுவ மெனறு வளைநதிடுஞ சேனைமீது
குநதமவார் வாளிசூலங குயங்கதை பிணடி பாலஞ
சிந்தியேயவாக டமமைச சிதறறுமெண் ணிலமெய் யாய
வெநதிரங் காணபாா தாககை யெண்ணகில லாரோ யென்றும்.

வேறு

ஓங்கு மாமதின மீதுமிக கோஙகிய வெண்டுகிற கொடிக
ளாங்கு வானமிசை நிலவிய வணிநல முறறுமே நோககி
யீஙகிவ் வான்மியூ நகரினை யிமமியு மொவவுறு தெனறே
பாங்கு ளாாகளுக கசைவிறு பலதர மளிததுறக் காட்டும. (சச)

பரத்தையர் வீதி.

வேறு.

பலபலநற் குறிபதிததல பாணிகொடு தட்டிடுத
னலமுறமெ யணைநதிடுத லனிலீலே புரிந்திடுதல
நலிநல முணராத காளையர்கண முனமறிய
நிலவுசுவ ரோதியங்க ணீண்மணிமா டங்தோறும. (சரு)

மாடகயா ழிசையோடு மணிக்குரலின் னிசையெழுபபிப்
பாடகமென் சிலமபடியாா பயிலரங்கம் பலவற்று
நாடகஞ்செய் தாடவளா நயப்பிபபின் னீயாத
நாடரிய பொருளேற்று நாடறிய வாழுவரால. (சகு)

தலமுழுதுந் தந்தாலுந் தனஞ்சிறிதுங் கசட்டாத
குலமகளிர் குறையதனைக் குவலயத்து ளாரறிய
நிலவுதன முழுவதூஉ நேர்பவர்க்கெ லாமளிக்கு
நலமுடைய கணிகையரி னன்கொடைக ளெவாகுண்டே. (௪௭)

தவமுடைய ரேனுமுடற் றசைதினைநதோ ரேனுமனத
தவமொழிநத வறத்தினவழி யணைநதிட்டோ ரேனுநீர்க்
குவவுநோய் மிக்குறற கூடுடைய ரேனுமிங்
கிவாவிழியிற் பட்டாராக ளிவர்சரணே கதியாவா. (௪௮)

தஙகுமாந தர்கள்பலருந தமமுடலம பொருளாவி
யிங்கிவர்பாற் சரணமடைந் திடுவரெனி லககணமே
யங்கையினி லோடேந்தி யடியவாபா வியாசிககுஞ
சங்கரனா சாரூபந தந்திடுவ ரிதுசரதம (௪௯)

பலபுருடர் தமையணைவா பரதநியர்க ளென்றறியாச
சிலபுருடா வைதிழிவு செப்புவரேற சுவாககத்துத
தலமருவு புலோமசையின் றன்மைபல வாவகுதது
நலமருவ வதிகுவரோர் நாணமினறி யெஞ்ஞான்றும. (௫௦)

உள்ளவகத் தன்பிலரா யொளிநகைசொன் னயங்காட்டித
தெள்ளியர்க ளேனுந்தமைச சேருமவரை மிகமயக்கி
யெள்ளாதி நெய்பொருட்போ லிருமபொருளுக கிசைந்தவகை
கள்ளநலங் கொடுக்கின்ற கணிகையரை மதிபபாகொலோ. (௫௧)

ஆயிரமா டவர்கடிதத வதரமே யாயிடினும்
வாயின்வரு முமிழ்நீரை வளமறைய ராதியருந்
தூயவமு தாக்கொளலாற் சுந்தரநற் பொதுமகளி
ரேயவமுற் கடவுளினை யெந்நாளு மொத்தனரால். (௫௨)

திருமகளெஞ் ஞான்றுமிவா தேகத்துப பொலிகுவடு
மருமலர்வெண டாமரையாள் வதிவளிசை தருநாவில்
வருபுருடர் மருங்கிருந்து மன்வேண்ட வதிதருவர்
மருவியசு பாங்கமுள வரைவின்மா தர்களென்றும. (௫௩)

வைசியர் வீதி

வேறு.

வெள்ளிய முத்தின் கோவை விளங்குமா ணிக்க வாரந்
தெள்ளிய பவளத் தொங்க றோமர கதத்தின் றாம
மொள்ளிய நீலக் கோதை யுயரிய வயிர மாலை
யெள்ளரும் பலவும் யாத்த விணையிலங் காடி பல்ல. (ருச)

வரைபடு பொருளி னீட்டம் வயங்கிடு மலையை மானுங்
குரைகடற் பண்ட மியாவுங் குலவுவ வீரை யென்னத்
தரைபடு செல்வ முற்றுந் தயங்குவ பரவி யெங்கு
நிரைநிரை பஃறா ரங்க ணிலவுவ கான மோத்தே. (ருரு)

பன்னிரு நாட்டி னுள்ளார் பலபல கூலங் கொள்வான்
முன்னுவ ரெங்கு மாக மொழிகுவா ரந்த நீஞ்சொல்
சொன்னிக ழுண்மை தோந்து துலைதடு மாற்ற மின்றி
யின்னதிங் கிலலை யென்று தியாவுமே கொடையின் விற்பார்.

ஒவ்வொரு நாய்கர் பாலு முண்டுபல கோடி கோடி
யவ்வுழை வருவார்க் கெல்லா மளிப்பது கோடி கோடி
யெவ்வெவ ரொன்று கேட்கி னிகைப்பது கோடி கோடி
யிவ்வகை யீவ ரேனு மிம்மியு மனங்கோ ணாரே. (ருள)

இல்லையெனுஞ் சொல்லை யென்று மிவ்வுழி கேட்டதின்று
வில்லதரு பவர்கட் கெல்லாம் வேண்டிய வீவா ரனகு
மலைபல குவிந்தா லன்ன வயினவயிற பண்ட மோங்கி
யலையென மேலு மேலு மரும்பொருள் வந்து நேரும். (ருஅ)

வணிகர்பீ டிகைகள் டோறு மகிழ்வுட னரிப்பா தம்பால்
மணியுநன் முத்துங் காசு மாழையுங் குவித லானே
யணிபெறு தனத னென்ன வழகுடன் வதிவ ரென்னிற்
றிணியுறு வளனை முற்றத் தெரிப்பவர் யாவ ரேயோ. (ருகூ)

எந்நகர்க் கூல மியாவு மீண்டிட வெந்த ஞான்று
மன்னுவ குப்ப லாக மாடமார் வளங்கடோறு
நன்னரிற் கூர்ந்தி யார்க்கு நலகுவ பண்டம் பல்ல
வின்னகர் போன்று கண்ட விலங்கணு மில்லை யாமால். (சுய)

முயறலின் ஞொள்கல கொள்ளா முனிவினை யென்றுங் காட்டார்
பயனில வார்த்தை வாளாப் பகர்ந்துகா லதனைப் போக்கா
ரயலவர் பொருள்க டம்மி லதிகமுங் கொள்ளா ரீயா
ருயரிய வணிகா சீரை யுரைபபவர் முற்று மியாரே. (௬௧)

வேளாளர்வீதி.

வேறு

வருபல விருநதைக் கண்டெதி ரோடி மனமகிழ்ந் தவரை வேற்றும்
பெருகிய வனபான் முகமனுங கூறிப் பிரியமொ டடிசிலை யருத்தி
யருகுமா துலாத மவாகெட நல்கு மறமவளாத தோங்கிடவாழுந
தருபுக ழுயாவே ளாளாக ளென்றுந தஙகிவாழ் வீதிகள் பல்ல. (௬௨)

சாற்றருந தமிழிற் றககநல் விளைவுந் தண்ணலம யொருந்துறு வாழ்வு
மேற்றருந தெய்வத் திருமுடி மிசையே யிலகிய கஙகைநற் குலத்துத
தோறறிய புகழும புனிதமு மருளுந துலங்கிடப் பெற்றனராகி
நீறறையே பொருளாக கொணடிடு சைவ நிகரிலகா ராளாகளெங்கும்.

உழுதுணுந தொழிலே யுரிமையிற் கொண்டிங கொழிக்கினி லிம்மியும்பிறழா
தொழுகிமற் றரைய ராதியா நீட வுபகரித தோஙகியே யென்றும்
பழுதறு தருமம் பல்வகை புரியும் பழையவே ளாளர்க ளெங்குங்
கெழுவுமோ கையினுற் பெருமையிறக வினறு கிளாநதுறை வீதிகளெங்கும்.

ஓங்கிய மறைய ரரசர்களாதி யோரிரு கரநிரை நீட்டப்
தங்குறு தருமந திறைமுதற் றனம பணபொடு மளிததுநூல் விலககுந்
ிிளை யொழிகருஞ் சிவனடி மறவாச சிநதனை யுடையவராகி
ஆயிரமு துலகைக் காததிட வாழ்வ ரிணையிலவே ளாளாகளெஙகும்.

வாயின்
: வரவே தம்முணு வென்ணு வஙகவாந் தேர்நதள வளாவி
தூயவ(கற்றை வாசடை முடியார் மகிழ்மருந தீசனென் றுன்னி
ரேயவ யொழித்தங் கவரவர்வேண்டு மருமபொருள் பலவுமே யீந்து
திருப ம் புகழ்பூ வைசியர் மறுகு வயினவயிற் காண்குறலாமே. (௬௬)

மருர்தம் பேர்கா ரணவிடு குறியாச் சந்தத மிசைந்து மிக்கருளார்
வருவாஙன் னீர்மை பொலிதரு மடத்துத் தேசிகவிறைமையைப் பூண்டு
மறவகை யரசுக் கொருமுடி சூட்டு முயரிய தொழிலினை யேற்று
பவகை தெரிந்த சைவவே ளாளர் மேம்படு புகழ்ச்சியே புகழ்ச்சி.

அரசர் வீதி

வேறு.

எட்டிசை தன்னி லேனு மிருமபகை யுணடென் றோரி
லத்தரு ணத்துச செனறே யடுசம ராற்றி வென்றி
பெறறிடு சேனை வேலைப் பெருக்கென நிறையப்பூமி
முற்றுமோா குடைக்கீ ழாள மொய்மபுடன் வாழ்வா மன்னர்.

எத்தகை வலதத ரேனு மிகறகளம வந்து நேரே
பததியி னின்று ஞாடபு பணணுவ ராயிற்றமமை
நிததமும வீர சொாக்க நிலைபபுறச் செய்வோா தமமின்
பத்திரு மாட ஞெள்ளல பற்பல பிறஙகு மாங்கண். (௬௯)

காரிருளேய்க்கு மியானை கடிதுற நடததுவ வாருஞ்
சாரியின் புரவி யேறிச் சதிரபெறத் தாவுவாரும
பாரினைக கிழிககுமாபோல பலலரி யோட்டுவாருஞ்
சேரிய வரசவீதிச செழிப்பினைச செபபப போமோ. (எ0)

மறையவர் வீதி.

அரன்றிரு முகத்திற் றோனறி யநாதியிற்றீக்கை பெற்றுச்
சிரமறை யாகமங்கள் செபபுமுப் பொருளையாய்நது
வானறனைத தொட்டுப பூசை வகைபெறச் செய்துபோறறு
முரனுறு மாதிசைவ ருறைபல வீதி யாங்கண. (எக)

அறுதொழி லாள ராநின் றருமறை வளஞ்சிறப்ப
வுறுமக மோமம் யென்று முயரிய வேள்வியாற்றி
மறுவறு தேவர் நாடு மகிழ்வீ சிந்து வைகு
மறுகினி லோங்கு மிலலம் வானமு மகிழ நிற்கும. (எஉ)

முஞ்சிநா ணரையிற் றுங்கி முடிகொளு மயிணஞ் சோாந்த
பஞ்சின்முப புரிநூ லுலப பண்டைய முமம லங்க
டுஞ்சிய தென்னக காட்டுந் தோற்றுமுக் கோலை யேந்து
மிஞ்சிய மறைவ லாாகள் மிடையுமா வீதி பலல. (எ௩)

சரணெனச் சாாந்தாா தங்க டாத்தினை யாய்ந்து நன்கு
முரணறு சமய மாதி முறைபெறு தீக்கை யாற்றி
யரணெனும பாச மாற்றி யரனரு ளின்பு காட்டுந்
தாண்ரியிற குரவ ராேனா் சாா்வுபல் சிறக்கு மங்கண். (எச)

மடம்.

கல்வியிற் றேர்ந்து ஞானக் கடலினிற் றிளைத்து நாளும
புல்லிய காம மாதி புன்சழக் கறுத்து மேலா
நல்லதோர் சைவ வேட நண்ணிய முனிவா மலகுந்
துலலிய மடங்க ளெஙகுந் தோனறிடும பலல வாங்கண.

கல்விச்சாலை

துலக்கமுற் றிலகு ஞானத் தொடாபினுக கேறற தான
கலக்கமில விஞைசை தோந்த கவியர சாய மேலோா
நலக்கம்போ ற பொலிநது ஞான் று நணணுமாணவாகடம்பா
லிலக்கண விலக்கி யஙக ளியமபிடுங கழக மெணணில. (எசு)

சத்திரம்

கருப்பெனு மாற்ற மீணடு கனவினு முனஞ வணணம
பருப்புட னெய்பால பண்டு பாயசம பண்ணி காரம
விருப்பமர் கறிக ளாதி விளஙகிட வடிசி லூட்டு
மிருபபிட மென்ன வோஙகு மினியசத் திரங்க ளெங்கும. (எஎ)

தண்ணீர்ப்பந்தல்.

வெறிகமழ் வேரும பூவும விரவிய துடியுஞ் சுககுஞ்
செறியெலு மிச்சஞ் சாறுந் தெளிதரு நன்னீ ரோடு
நெறிபெற மோாவி ளாவி நேர்பவாக கெலலா மீயு
மறிஞர்க டருநீர்ப பநத ரளவில வீதி தோறும். (எஅ)

மண்டபம்.

அண்டர்நா யகனு ராகு மருமருந் தீச ஞாதாங
கெண்டையங் கண்ணியோடு கிளாமணி மாட வீதி
கண்டிடும் விழாக்க டோறுங் கணப்பொழு தெய்பபுநீஙக
மண்டபந் துறுமி யோங்கி மலிவன நியமமுற்றும. (எகூ)

திருமதில்.

அரியயர்க் கரிய வெங்க ளருமருந் தீச ஞரும
பெரிதுவந் தருளுஞ் சொக்க நாயகப் பிராட்டி யரும்
பரிவொடு வாழுங் கோயிற் பருமதில் வளரும் பொன்னங்
கிரிமுடி காண்பானீண்ட கீண்முதற் றிசையி னமமா. (அ0)

திருக்கோபுரம்.

வாபரத் துழைமே னின்று வானமே னிவந்து தாவுங்
கோபுரக் காட்சி தன்னை யாவரோ குணிக்கற் பாலார்
ாப்லத் திருவா னாப்பண் வன்னியி னுருவ மாகித்
ாபித்த சோண சைலத் தாணுவாந் தயங்குமாதோ. (௭௧)

விடைக்கம்பம்.

நூணையின் படிவ மானக் கண்ணுதல் பாதங் காண்பான்
வருபவர் தங்கட் கெல்லாம் வழங்குநன் விடைக்க டம்மைத்
தருமொரு விடையைத் தாங்கிச் சந்நிதி முன்ன ரொன்று
முருவவார் கொடியொன் றோங்கும் யாகசனத் தைநக்கணீடே (௭௨)

திருவிமானம்

வெள்ளியங் கிரியின் றோங்கா மிகவொளி சுடரக் காலு
மொள்ளிய சிகரம் பொன்னா லுளைதர வோங்கிற் றென்று
விள்ளருங் கலசப் பந்தி விரிசுடர் விட்டு நீட
மள்ளலுற் றுயர்வி மான மலிந்திடும் விசும்ப ளாவி. (௭௩)

யாகசாலையும், பிறவும்

மண்டபஞ் சினக ரத்து ணிரலுற மலிந்து நிறகு
முண்டிட்டற் கமுதை மைக்கு முயர்மண் டபப்பள்ளி யோங்குங்
குண்டமுற் றவிரு மியாக சாலைகள் குலவ நீடு
மண்டரும் வேட்கை கொள்ளு மழகமா தடமு முண்டால். (௭௪)

திருக்கோயில்.

வேதிய ரான வாதி சைவர்கள் விரும்பி வேதத்
தோதுமா கமங்க ளுண்மை யுணர்ந்தருச் சித்துப் போற்ற
மேதகு மக்க டெல்லா மிக்கருள் பொழிந்து காக்கு
நாதனும் வாமி யூர னுளமகிழ் திருக்குங் கோயில். (௭௫)

திருநகரப்படல முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் உ௧௫.

நைமிசாரணியப்படலம்.

கலைமக ளுறைந்து கமல மேயதா
மலைமகள் வாழ்தர வரங்க மாயதா
மலைமகண் ஞானமே மலியப் பெற்றதா
நலமணைந் தினுநிறை நைமிசக் கானமே. (௧)

வேறு.

வளங்கொண் மாமழை மண்ணிற் பொழிதர
விளங்கி யோங்குவ வேள்விக ளெங்கணுந்
துளங்கி விண்ணுழித் தூமம தேகுறு
நளங்கொள் வாவியி னைமிசக் கானமே. (௨)

விண்ணின் வாழ்நர் விழைந்துநன் னாடொறு
மண்ணின வந்தவி வாங்கி யருந்தியே
யெண்ணணி லாசிக ளீந்திடப் பெற்றது
நண்ணி யோங்குறு நைமிசக் கானமே. (௩)

மந்தி ரம்பொலி மாமறை யாதிய
சிந்தை யிற்றினஞ் சீர்த்தியி னோதுறு
மந்த ணக்குல மந்தமி லாருறை
நந்த னஞ்செறி நைமிசக் கானமே. (௪)

கற்ப கஞ்செறி காமாநன் னாடையு
மற்ப மென்ன வருவருத் தெண்ணுறும்
பொற்ப கத்ததுப் புனிதர்தம் வாழ்வுறு
நற்பு கழ்ப்பெறு நைமிசக் கானமே. (௫)

வில்ல மாதுளை வேன்மகிழ் பாதிரி
குல்லை மாலதி கொன்றைவண் சண்பக
நெல்லி யாத்திதொன் னீபங்க ளார்நிழ
னல்கி யோங்குறு நைமிசக் கானமே. (௬)

எடுத்த சன்மத் தெழுமின ரம வாய்தரத்
தொடுத்த பாசந் தொலைந்தற வொழிதர
வடுத்த யோக ரனேகருஞ் சூழ்தரும்
கடுத்த வில்லது நைமிசக் கானமே. (௭)

நீறு மெய்யினி னீடத் தரிப்பவ
ரோறு கண்மணி யோதரப் பூண்பவர்
வீர வக்கர மைந்தையும் விள்பவர்
பேறு பெற்றோர் பிறங்குமக் கானமே. (௮)

வேறு.

மனனிய வேள்விச சாலை மறைபல புகலுஞ் சாலை
பன்னரு மியோக சாலை பாங்குயர் பன்ன சாலை
துன்னிய யாகசாலை துதைந்திடும பூசைச சாலை
யுன்னருஞ் சாலை கோடி யோங்குறு மெங்கு மாங்கண். (௯)

வேதிகை தோறு மேவி வியனமறை யோது வாருந்
தாதவிழ் மலர்க ளேவிச் சங்கரற் பூசிப போரு
மாதவன முனனி ருநதே யருஞ்சநதி யாறறு வாரு
மோதரு மாக மஙக ளுணாகருநா பலல கோடி. (௧௦)

இத்தகைக் கானத துளளா ரொழிலுறு ஞான முறறு
ரொாததவா யிரங்கண வேந்த னுயரிய நாட்டு வாழ்வும
வித்தகப் பிரமன வாழ்வும வேலையிற றுயின்றோன் வாழ்வுஞ்
சுத்தமில கான்ற வூணாத் தோன்றிடக் காணப ரன்றே. (௧௧)

இன்பமவங் குற்ற ஞானறு மெட்டுணை வியபபுங் கொள்ளாா
துன்பமவங் தடாநத நாளுந் துயரினிற் சற்றுந் தாழா
ரன்பதே வடிவ மான வரனடி சதமென் றெணணி
வன்பகன் றளிய சிநதை வாய்ந்திடு முனிகளு ளாங்கள். (௧௨)

சங்கர னுருவே காணபர் சங்கரன் கதையே கேட்பர்
சங்கரன பெயரோ சொலவா சஙகர னருளே கொள்வா
சங்கரன் றனையே தேர்வர் சங்கரன் றொணடே யேறபர்
சங்கர னடியா ரோடு சதிருற வாழ்தல் செய்வார். (௧௩)

முப்பொரு ளுண்மை யோர்ந்து முதலவனோ டிருநது நாளுந்
துப்பம ரின்பந் துய்க்குந் தூய்மையா முத்திப் பேறறை
யிப்படி யென்று யார்க்கு மினிதுறக் காட்ட வலல
திப்பியர் வாழப் பெற்ற தெய்வமாக் கானந் தன்னில். (௧௪)

கண்ணுதற் கடவு ளுளுங் களித்தவி சேறகும் வண்ணம
புண்ணிய மகங்க ளாற்றிப் பொலிந்திடு ஞான்றங் கோர்நாள்
நண்ணிய பிறவி மாய்தது நமபனு ரடியைக் காண
வெண்ணிய சூழ்ச்சி யாதென் றியமபினர் தம்மு ளாங்கே. (௧௫)

யாகமென் றிசைத்தா சிலரோ யாணாநல விரத மென்றார்
யோகமென றுரைததார் சிலரோ ருணமையாம ஞான மெனறா
மூகமென் றறைந்தார் சிலரோ முனனிய விரததி யென்றார்
பாகமென றதிாததார் சிலரோ பற்பல பேசி யாஙகண. (௧௬)

இவ்வண முடிவொன றினறி யெண்ணுறுங் காலைத தூய்மைச
செவ்விய நீறு பூசிச சிவசிவ வெனறு பேசித
திவ்விய மணிகள் பூணடு தேறுமா ணுக்கா சூழ
வவ்வயின் வந்து சேர்ந்தா னருநதவச சூத மேலோன். (௧௭)

வலிந்துவந தாளப போநத வள்ளலே வருக வென்று
மலிந்தவா னந்தம பொங்க மகிழ்நதெதி ரோடிப் பாடிப
பொலிநதவஞ் சலிய ராகிப புகழ்பல வெடுததுப பேசிக
கலந்தனா முனிவ ரியாருங் களைநதகம விளைநது வந்தா. (௧௮)

தருபபையா சனததி ருததித தண்ணருங கிபங்கைக் கொணடு
விருப்புட னருச்சித தேத்தி விதிவழா தடியின வீழ
விருப்புவந் திருமி னெனறு விருநதவ முனிவன் சாற்ற
வருப்பமில் லடிக ளியாரு மமாநதன ரறைதத லுற்றார். (௧௯)

எண்ணருங் கலைக டோநத விருநதவ முனிவ கேணமோ
வண்ணனம் பரசி வன்ற னடியுறு முபாயந தனனை
நணணிட வாய்ந்து நாளு நலனுறு சூழ்சசி தோா
தெண்ணமுற் றிருககு மேலவை யெமமுனாக காடசி தந்தீா (௨௦)

எந்தவம பலித்த வென்றே யிருமையு மகிழ்வு கொணடோங
கந்தரம் புரையுங் கூநதற் கன்னியோர் பாகங் கொணட
வெந்தையா பாதங் காணற கேதுவை யெங்கட் கிறைச
சிந்தையி னுவநது சொறறி திசை யெலாம புகழுநதூயோய (௨௧)

எனறலுஞ் சூத மேலோ னிருடிகண முகங்க ணோக்கி
நன்றுநீா கேடட மாற்ற நாரியெரு ஞான்றும பாகந்
தூன்றாற் பதவி கேட்டீா சொல்லுவ முறையிற கேணமின்
பொன்றலில் சிவத லத்துப புகழினைப் புகலல கேட்டல. (௨௨)

அன்றியு மத்தலத்தி லமைவுற வைக லாங்குத்
தூன்றிய தீர்த்த மாட றாயனற் சிவலிங் கத்தை
நன்றலர் கொண்டு ஞான்று நவையறப் பூசை யாற்ற
லென்றயா தானு மொன்று லெய்தலா மென்னச் சொற்றான் (௨௩)

உண்மைய தாகு மென்னு வுறுவர்க ணயந்து ஞானத்
திண்மைசேர் முனிவ மூன்றுஞ் சிறந்ததோ தானந் தன்னின்
வண்மையை யெடுத்துக் காட்டி வையக முய்யு மாறு
நுண்மைக ளனைத்து நாடி நுவலுதல் வேண்டு மன்றி. (௨௪)

கண்ணினாற் காண்டற் றாலுங் காதினாற் கேட்டற் றாலு
நண்ணிய திசையை நோக்கி நாடியே பணிவுற் றாலு
மெண்ணமுற் றியம்பி னாலு மினைத்தொரீஇ வசித்திட் டாலும்
புண்ணிய முதவிப் பேறு புரிதலம் வேண்டு மென்றார். (௨௫)

கேட்டபோ துவகை பொங்கிக் களாமனத் தெண்ணி யெண்ணிப்
பாட்டளி மூரலுங் குலவைப் பண்ணவன் முதலோர் போற்று
நாட்டமூன் றுடைய வெங்க ளையகற் கினிய தானம்
வாட்டமில் வான்மி யூரே மற்றிதற் கிணையே தென்னு. (௨௬)

பிணையறு கணியல் சூடும் பெருந்தகைப் பிள்ளை யானை
யணைகடந் தருட்பெ ருக்கூற் றறுமுகக் கடவு ளாரைத்
துணைமருந் தீச னாரைச் சொக்கநா யகியாந் தாயை
யிணையறு வியாதன் றாளை யேற்றுபு நவிலவான் சூதன். (௨௭)

நைமிசாரணியப்படல முற்றிற்று

ஆகச்செய்யுள் ௨௪௬.

புராணவரலாற்றுப் படலம்.

வேதா கமங்க ளின்றளவும் விசாரித் துணரா வொண்ணாது
நாதா நாதா வென்றாற்றி நண்ணற் கரிய சிவபெருமான்
மாதா ருமையாள் பொலிவுறவே மன்னு மடியார்க் கருள்சுரக்க
மீதா யுறைய வெழுச்சிகொளு மேன்மை யுற்ற தூயகயிலை. (௧)

உலக மியாவு மனியொருங்கி யுள்ள போது தனியாக
நிலவி வாழு நமமுதல்வ னிலையை நிகரக் காட்டுதலபோற்
சுலவு முவரி யாதிபவாஞ் சுவறிச சாம்புங் கடைநாளி
லிலகு நெடிய வுருவாகி யெழுநது வளரு மெழிற்கயிலை. (உ)

தூங்குந் தெய்வந் தனைநம்பிச் சுமநது வாழப் பெற்றதனு
லேங்குஞ் சிசுவின வாயபபுகுந்து மெழிலாமலையின்மதிக்குற்றுந்
தீங்குபெற்றே னினிவாழே னென்னத் திருப்பாற் கடலதுதா
னோங்கு மலையா யானடிக்கீ ழுதித்தாலனன துயாகயிலை (௩)

முன்னம் வேயின் முளைத்தெழுந்த முத்தநதன்னைததாங்குவமேற்
பின்ன மடையோ மினிமாந்தா பிறங்கு காத்தா லெனவுனனி
மன்னு முலகிற பஃறிசையில வதியு முத்த மெலாமொருஙகே
துன்னு முருவாத் தோன்றுவபோற றுலங்கு மந்தச சுடாகயிலை.

வெண்மை யாய பூதிமெயின் விளஙகப பூசு மடியாரி
னுண்மை காட்டி நாளுளு முயரு மவாத மருள்போன்று
வண்மை காட்டி யழியாது வாழு மவாக ணிலைநோ
வுண்மை காட்டிநிலைத்தொளிாநதேயொப்பறறுறையுமொண் கயிலை

வேறு.

இன்ன மாமலை முடியினி லிருங்கதிர் விளஙகு
மன்னு மாவொளி சினகரத தொருபுடை மதிக்குந்
துனனு மாயிரஞ சோதியா துதைந்திடு மாபோற்
பன்னு மெணணில தூண்செறி பளிங்குமண டபத்தே. (௬)

சண்ட பானுவு மதியமுந் தடனனு முறையு
மண்ட லமபுரா மிகுவொளி வயங்கிடு பொலனுற்
கொண்ட மாபுலிப பிடரினிற் குலவிட நிலவு
மண்டு மாமணி பற்பல மருவுமா சனத்தே (௭)

பின்னை பாரதி சுந்தரி பிறவுள மாதா
துன்னி யொவ்வொரு புடையினுந் துதிபல கூறி
மன்னு போருள் பெற்றிட மலாடி வருட
வன்னை யாகம தம்பிகை யமர்தா வொருபால். (அ)

தும்பி மாமுகக் கணபதி சூருயிர் குடித்த
தம்பி வேலவன் றனனொடு தக்கனீள் சிரசு
வெம்பி வீழ்தரச சாடிய வீரபத திரனும
பம்பி யேததிடு கணங்களும பயிறர வொருசார். (௯)

கறறை வெண்கதிர வீசிய கலைமதித திஙகட
பெறறி யொததோர வெணகுடை பெருநிழல செயய
வுறற தெண்கடற றிரையன வுழையுழை சார்ந்து
சுற்றி மாமணிச சாமரை சூழ்நதுட னிரடட. (௧0)

தேவர் தானவர சாதரா சித்தர்கள் கருடர
மூவர முபபதது மூவர்கள முறைமுறை வணங்கிப
பாவ மாகிய தமவினைப் பகுதிகள் பாறத
தேவ தேவவென் றறைநதவர திசைதிசை நிற்க. (௧௧)

ஆரண வாகம மாதிய வருங்கலை யனைததும
பூரண மாவுணர நந்தியம புண்ணியன் முனனாத்
தோரண வாயிலி லியானையுந தொகையுற விடுங்கால்
காரண காரியங் கடந்தநங் கணனுத லிருநதான். (௧௨)

அந்த வேலையி லனைவரு மவரவர கருத்தை
முந்த வோதியே வரமபல முயங்கிடப பெறறுத
தந்த மாவுல கேகினர் தையல ரோடு
மெந்தை யாகிய சங்கர னிருந்தனன் றமியே. (௧௩)

அன்ன செவ்வயி னான்றிரு வடியிணை யேததிக
கன்னி மாமயி னடைநிகர கனனியர மன்னை
மன்னு மையம தகன்றிட மனதிலொன் றுன்னி
யின்ன வாறவண் கேட்குற வின்புகொணடிசைநதாள். (௧௪)

வேறு.

தண்ணிய மதியும் பாமபுந் தரித்திடு தலைவ மேனு
ணண்ணிய முருகற் காக நகைவடி வேலோன் றேற்கப்
புண்ணிய தவததை நானே புரிதிரு மயிலை தன்னி
னண்ணிய புகழை யெலலா மினிதுற வறைந்த போழ்து (௧௫)

அப்பெரும பதிக்குப பாங்க ரையநின றனக்கே யொப்பாச்
செப்பிய பெருமை வாய்ந்து திகழ்தரு முதகி தன்னைத்
துப்புற வளிக்கு மங்கைத் தோனறுமா மலக மென்று
வொப்புறச் சொற்ற வந்த வுயரிய தலத்தின் மேன்மை. (கசு)

அன்புடன் கேட்க வெண்ணி யாவலகொண டிறறே னென்று
வென்பசை மாலே நால வெளியவ ருள்ள மேவி
வன்பமா மனத்தி ஞாககு வலியனு வாழு மெநதை
யினபுட னமமை யாககந கிசைநதன னுளளங கொண்டே.(கஎ)

இததகைத தூய காதை யிணையறு காநத மென்னு
முதநம புராணந் தனனி லுளளீநத திரகாண டததுண்
மத்தியி லுளது கேணமின வானமுறை சொலவே மெனறுப்
பத்தியிற குரவற போற்றிப பகருவன சூதன றுரேன. (கஅ)

புராணவரலாறறுப்படல முற்றிற்று
ஆநச்செயயுள உகூச.

வான்மீகர்பூசித்தபடலம்.

புரிமுறுகக முடைநதுறபபாய் புதுமதுவ நறைவாயநத
விரியிதழின் மலாததவிசின வீறறிருக்கும வேதாமுற்
றெரிதாவீன் றிடுகாலிற் சிறநதுமறை தெளிந்துறற
வரியபுகழ்த தொனமையவி யாகிருதித தவததனியோன.(க)

தந்தவததுத தருபிரசே தசுழிவனனு முனிவான்றன
முநதவத்தை யிலனுகி முமமலமு முனிந்திறைவ
னந்தரிய விணைமலாத்தா ளுனுளு மேயிறைஞ்சிப
பிந்தலிலா மையவானப் பிரததனுச சஞசரிததே. (உ)

வேறு.

பெற்றதோர் புத்தி ரன்றுன் பிதாச்சொலைக் கேளா னுகிக்
கற்றிடுஞ் சால்பங் கின்றிக கதிர்நுழை யாத வோதி
யுற்றிடுங் கட்சி வைகி யூறுசெய் மறவா ரேயம
பெற்றன னவரு ளுற்றும் பிழையெலா முற்றுந் தோந்தான். (ந)

சந்திவந் தனைம றந்தான றககமா மறைகளோதப்
புந்தியிற் சற்று முணருன் புண்ணியஞ் சிறிது மெண்ணு
ணந்தியும பகலு மினறு வாறறிடு நியமம பூண்டா
ணநதுல காயு தபபேய நசசிட முயஙகி னுலை. (௪)

வேடுவா குவவிற சூழநது வேட்டமே வியங்கி னுள்ளென்
றேடுவ னெலலைச சேயமை யுயரிய மான்க ளெஃகி
நாடுவன மிருக வீட்ட நணணிய போககிற கண்ணி
போடுவ னதனுட் சிககிப பொறியுறும புளளிற் செலவன. (௫)

வழிகொடு கானின மீனு மாந்தாமேல வரிபோற றுவிப்
பழிசிறு வரையு முளகான் பறித தவ ரியாகக முறறுங்
கழிபெறக கொணடங குறறா களிப்புற வாழ்தல செயவ
னிழிதொழி லிழைக்க வலலா ரிவனறனக கிணையிலாரே. (௬)

இவவணம வாழு மெலலை யிருமட வியினு ளோராருன்
றெவவம துனுறறும பாயமா வொன்றினை யீரதது மீளச
செவவழி விடபி மேறறுற சிரஙகாலு முராண தாகக
கவவியே யொருவ னுலக கணடிறும பூதங் குறறே. (௭)

பாதவ ஞாங்க ரிநதப படியிவ னிருநத தெனனே
சாதக வாடல போலுந தக்கண மாய்பப னெனனுக்
காதகன விசுகம் பறறிக கடுகென வோசசி நிறந
வேதம துறற வேவு மிரணடெனப போழந்த தன்றே. (௮)

பிளந்திடக் கறுவு கொணடு பின்னுமா சுகஙகள் தூண்ட
வளமபெறு மவைய னைததும வலியநுண் பூழ்தி யாக
விளமபுறு தேவன் கொலலோ வியன்முனி வரன்றன் கொலலோ
வுளநதனி லுறுததக காணே னேவோயிஃ தென்னேயென்னே.

என்றுபல வகையான மெசசி யிவனுயா வாகை கொணடோன்
கன்றிய வெனகைக் கோலகள் கடுவள வேனு மின்னு
னின்றிவ்ன் பாலிற காட்டா திரிநதன வின்னுன் றன்னைக்
கொனறிட வுன்னி னேனுன் கொடுமபாவி யானே யெனறுன.

தவத்தினின் மிக்க தாய தன்மையிங் கொனறுங் காணே
னவத்தினிற் கொனனே போதை யழிததியான கெட்டேனந்தோ
பவத்தினில் வந்த விநதப் பழிபடு தோற்ற நீககிச
சிவததினிற் காணப் பேதை செய்வதிங் ஙனமே தென்முன். (கக)

விபபிரர் குலீனந் தோன்றி வேடுவ னாகி யேழை
யிப்பெரி யோன்றன் ஞான வெழிறறனு நோக்க நோககச
செப்புசை தன்ய மென்னுட சிறிதிவண் டோன்றிற் றமமா
திப்பிய விலோச னஙக டிறநதெனைக காணடற் செய்யின. (கஉ)

என்னிடப பிறவிக கிற்றை யெலலவந் துறுத றிண்ண
மின்னவன் விழிகளுங் காறு மிவவுழிப பேரே னென்னு
மன்னிய காண்ட மாதி மண்மிசைச சேயமை வீசி
யன்னவ னருளே நேடி யமாந்தன னங்கண பன்னுள். (கங)

மாததினைப பற்றுக் கொண்டு வளாதவ முஞறறு மன்னோன்
பரத்தினில் வாயநத நோககைப பகிரமுகப படுததித தனபால
வரத்தினைச் சிவண வைகும வயனுறு வேடற கணடு
சிரத்தினை மிசையெ டுததுச சிறிதரு ளாறறிச சொலவான். (கச)

முனிபிர சேத செனனு முதிரமறைப பூசு ரன்பாற
கனிவின்கான் முளைய தாகக கவினுல கஃகிற றோன்றி
யினிதெனத தாதை யாறறு மிருநதவ வுழபப நின்றிச
சனியென வாழ்நதி யாாக்குஞ சழககுகள் கோடி செயதாய். (கரு)

நல்லவா தமமை ஞானறு நடுககுறக கணடாய தீயப
புல்லர்க ளோடு புலவிப புன்விடக் குயததுத தேககி
யலலவை தாமே யாறறி யடவியி னமுங்கிக் கெட்டாய்
சொல்லரு மபவ ருக்கஞ் சோரநீ யெங்ஙன சேர்வாய். (கசு)

அறத்தினைப் பயககுஞ சாகை யநதணா குடிவந் துறறு
மறததினை வலிவிற கறறுய் மாமிச மலைய மாகித
திறததினின் மதுகை வாய்ந்த தியருட் டலைமை கொண்டா
யிறத்தலைச செயயா தெனனே யிருக்கிறுய் பாவி பாவி. (கஎ)

என்றபற் பலவும பன்ன வெழிஞூறு சவர ஞேடி
யன்றவன் சாணங் தாழ்ந்தே யையாீ யாள்க வேண்டு
நன்றல முற்று மாற்று நாயினே னவைபொ றுத்திங்
கின்றுநா னுய்வதற்கே யியமபுவாய் சூழ்ச்சியென்றான். (க௭)

வேதியா விழுப்பத துற்ற வேடுவ விளமபக் கேணீ
யாதியி னோர்ந்த வூழி னருமையாற் சிறிது போத
நீதியிற பயந்தா யிற்றை நின்மல ஞன ஞானச
சோதியைத தரிசித் தேதததத துணையது யோக மாமே. (கஅ)

யோகத்தி லுழக்கு முன்னா யூகிததங் கறியக கேட்டி
யாகததி லுறுவ தாகு மைமபொறி யடைவிற சுறறு
மோகத்த புந்தி தன்னை முனமடக குதலோ டென்றும்
போகததில வேட்கை நூக்கும புவியினை யயாத்தல வேணடும்.

பின்னாதத துவததின் கூறறைப பிரித்திட விகொதங் தமமை
யுன்னிநன் கோாநது நாடி யுறுமிவை துணைக ளென்று
மின்னவற றினுககும வேறு விருப்பதொன் றுளது காண
வன்னதங் கானமா வென்று வரிதா னியதி யாகும. (உக)

அததகை யான்மா தேசி னுமல கத்துப் போன்று
நத்திடு மதனை ஞான்று நண்ணுசாா போத னுகி
மொாததிடு மலததைப போகக முன்னுவன் வேறு மொன்றைச்
சுத்தவப பரமான் மாவைச சொாறறிடிற் சோதி யாமே. (உஉ)

சோதியா வவிரு மந்தச சுயமபுவைக் கூாசச நோக்கப்
பேதியா மூலம வைகிப் பிறங்கிடு மூரிப பாமபை
வேதியா வனலைக் கொணடு மெலலென வெழுப்பிச சென்னி
யாதியா மதியிற் றாக்கி யவண்சொரி யமுதங் தேக்கி. (உ௩)

கோடிய யுகங்க ளேனுங் குறுகிய நொடிப்போழ் தாக
நாடிய வோரொண சித்தி நண்ணுகை வல்ய மாகத்
தேடிய யாாக்குங் கிட்டாத் திருவருட் டன்மை பெற்றுக்
கூடிய யோகத் தென்றுங் கொள்ளுவர் பெரிய ரென்றான். (உ௪)

என்றவன சொற்ற வீத மிசைந்ததா ளாண்மை யாறறி
யொனறிய வகதத ருகல லுயாதிரி பதகை வாரத
தனறொரு வாசீா மதநதை யணியுற வகுதது வேட
னனறெனக் குணக்கு நோககி நாடின னியோகத தன்னை. (உ௫)

ஆயிரம வற்ச ரங்க ளரியயோ கததுக கூடீக
காயமவன் மீக மூடிக கனததநங் கூகக மாக
வாயதன ஞாஙக ரால மனேகமா விழுது நாற்றுப
பாயவிண் முற்று மொய்ததுப பரவின நியக்கு ரோதம். (உ௬)

தொனமரன மீது சாலத துணையுட னண்ட சங்கள
மன்னின தொகுதி யெனறு மாதநின தடியி ஞகுரு
துன்னின வயமா பாய்மா துடியடி யூக மாளி
மின்னிய விகாத்த னனவான் வெயிலனு வேனுமின்றே. (உ௭)

இவ்வண மீறி யோக மிவனுருற றிடுஞான் றானறிற்
றிவ்விய மாட கததைத் திரிகிதந திரிகண மீட்டிச
செவவிய யாழை யேந்திச சிலைமா முருகப் பாடு
நவ்வியின் மிக்க நலல நாரத முனிவ ரனறுன. (உ௮)

சத்தியப புவனம போநது சரோருகத தவிசின் ஞாங்கர்
வித்தக வாககாள் வாககின வீறறிருந் தருளும வேத
கத்தனங் கிரியிற் றாழ்நது கைகுவித தஞச லிததுச்
சத்தவின னிசையின் கானத் தௌத்தியஞ் செய்து நின்றான்.

பாரதி கொழுந ருகைகிப் பண்ணிசை மிழறறி நின்ற
நாரத முனிமே லோனை நலனுற வாசி கூறிச
சீரதங் குற்ற வீணணின் மண்ணினிற் சிறபப தான
நீரதி ரேகந் தானு நிகழந்திடக் கண்ட துண்டோ. (௩௦)

என்றவே தாவின் முன்ன ரின்னிசை மகதி யாழோ
னென்றிய வியப்ப தென்று முயரிய வுலக வைபபி
லின்றுன் றாங கணடே னில்லை யினிவரும விமமிதங்க
ணன்றென நிகழ்வ துண்டே னாறி தாசசெய் கென்றூ. (௩௧)

வேறு.

இசையேழில் வல்லநா ரதவறிந வென்மாறற நவில்வல கேட்டி
வசையில்கோ தாவரியின் கூலத்துக் கௌதமனூர்மன்னி முன்னர்த்
திசைமகிழுஞ் சிவபூசை யேபுரிந்து வீற்றிருக்குமவைக லாங்கு
நசையுடனே நாரணன்வந் தெதிர்போந்து பலவாறு நனகுசாவி.

முனிவரநீமிகவெய்த்தாயெதகேயத்துழையிருந்துமுடுகிப்போந்தாய்
கனிவுடனேயெங்கெங்குததளிகளினைத்தரிசித்தாய்கதுமெனப்பாய்
நனிகுளிர்நீர்த்தீர்த்தங்களெவவெவற்றிற்படிந்திட்டாய்நாளுமாங்கே
யினிதுறவேகண்டவிமமிதஙகடமையென்பாலினிசைகெனருறைல.

மன்னுமோரதிரேகஙகளைகுனறிலசசுதனேவழுத்தககேண்மோ
துன்னுகூவிளமாதிமுறிபறித்துமேனியெலாந்துலங்கப்பூதி
மின்னவிரசசணணித்துவானசங்கணுன்கவைதாம்விமலன்றனனைச்
சென்னியினுறபாவிவலஞ்சூழ்போந்துவைகிடுமாலசிறககநாளும்.

இவ்விதமாக்கடுவென்கள்பஃறினமுஞ்சிவபூசையுஞற்றியார
வவவதரிற்போநதவனசாரொருவன்வலையெறறியவைகடமமை
யெவ்வமுறவேபிணித்துபபாசததாலேயிறுக்கியேகுங்காலிற்
கவவியெழுந்தியவனைநோககியொருமந்தியதுகழலுமனறே.

எங்களினுனினககுவருமாக்கமதுசிறிதேனுமிலலையிலலை
சங்கரனறனினமாலியஙகொணடேயெமமிலலிற்சார்ந்தபின்ன
ரங்கதனைபபருகியபினகுழவிகளுமுலையுணணுமவற்றைறயினறு
தங்குறுமமமனைமாருமுணுவுணபாசரதமிதுதயைசெய்யாயேல.

வழிபாரபபாபாணிதிஙகிருத்தலினுன்மிகவுயங்கிவலசியின்றி
யழிநதிடுவொன்செய்வேமளியுறநீயெமைவிடுதியையவென்றுப்
பழிதொழிலசெய்வனசரனுமணமிரஙகிநீததவனிற்பரிந்துபோநதான்
கழிசெறிதாபரமொனறிறகவிநான்குமேயுறைந்துகளையுந்தமமுள்.

இக்குமபரவியின்வருமுதறறிஙகளாயிலகுமெழினனுளிற்
றக்கசிவநிசியெனறுமறறைறநாட்சிவலிஙகநதனைபபூசிககின்
மிக்கபுண்ணியமீனறுஞ்சின்முனிவரிககானிலவிளமபத்தேர்ந்தேம
புக்கமபாறறுயருறுநாமென்செய்வமெனத்தமமுட்புகலக்கேட்டேன்.

என்றுரைத்தகவுதமன்சொல்லழகியநாரணனசெவியேற்றிறும்பூதுற்று
நன்றுநன்றுநாம்வல்லைபோந்தக்காட்சியினைநாடுவோமென்
றனதிருவருஞ்சென்றங்கமபினாலற்றமுறுமவற்றைநோக்கி
வென்றியுறக்கடைக்கணித்துமாயவனகேதமதைவிலக்கினானால.

வலிமுகங்கள்வலியேற்றுவிளங்கிடலுஞ்சிவநிசியுமவந்துநேரப்
பொலிவுடனேயெழிறகோதாவரிககூலநீராடிபபூதிபூசி
மலிவாகக்கூவிளமாதியதளிர்கணமிகப்பறிததுமகிழ்வினோடு
புலியனைசேர்நினமலனைசசநநிதியிற்பூசிககபபோந்தவனறே.

முன்னரோசினகரததினுண்ணுழைந்துபொறபுதவைமூடிக்கொண்டு
பன்னரியசிவலிஙகதற்பூசைபுலததியனானபண்ணுமேலவை
முன்னதனிற்கீசகஙகணமுசசாமமபாணிததுமுனிவுவாய்ந்தங்
கன்னகதவம்போத்துப்பூசைசெயசசினகரததுளணைந்தவனறே.

புலத்தியனமமறகடங்கடமைநோக்கிமிகசசினவிப்பூசைநாப்ப
ணலத்தலுறப்புரிந்ததனாளீவிரெலாமவீநதிடுவீராகவென்று
வலத்கசாபமபேசமுனிவரனையவைதெரிநதுமறுமைநீயுங்
குலத்துடனேயெந்தம்மால்மாய்வையெனாககொடுமொழியைககூறிவீந்த

சிவபூசையிடையதனிற்கடுத்திட்டவினனலினாற்சினமிக்கூறு
மலமுடையவரக்கர்குலவிராவணனாப்புலத்தியன்றானவனிபபோந்து
தவமியற்றிமனிதாகுரங்காதியனைமதிககாமற்றககதேவ
ரெவராலுந்தபுதலுறாவரங்கள்பலபெற்றிலஙகையிருபபானன்றே.

அத்தனையிலவ்வசுரன்வீதற்கேயிணையிலியாமரியநந்தி
வித்தகமாவழஙகியதோராசாபத்தாறசீதரனுமவிளங்குஞானச்
சுத்தனெனமானிடனாக்கோசலததுத்தசாதறகுசசுதனாததோன்றி
யெத்தகையவிடுக்கணையுமேகளாநதங்கியாவருககுமினியனாவன்.

அஙநான்குபிலவங்கஞ்சின்னாளென்னுலகதனிலமர்ந்துவைகிக்
கன்னாடுமவாலிசுக்கிரீபனனுமந்தனங்கதனாத்தோன்றி
முனனாளிற்பெற்றவுபகாரத்தாலிராகவற்குமுற்றுநேயம்
பண்ணானுங்கொண்டுதசக்கிரீவற்குமீளாதபகைஞராவர். (௪௫)

என்னநான்முகன்கூறமிகபபரவியஞ்சலித்தங்கினிதுநோக்கிப்
பன்னுமேழிசைகுரியநாரதனார்பணிவுடனேபரிந்துவாழ்த்தி
யன்னநாரணன்றனக்கங்கருங்கயிலையோம்புடைகொளண்ணனந்தி
சொன்னவச்சாபவகைதெள்ளுதலோடுரைத்திடெனத்தொகுப்பானவேதன்.

பிருகுமுனிபுவனமனைத்தினும்போந்துதிரிதருநாட்போவைகுண்ட
மருகினிலவந்தச்சுதனின்மந்திரத்துட்செலலுதலுமாங்குகாத்த
கருடன்கண்டனனமுனியேயிறைஞான்றெம்மண்ணல்கமலக்கண்ணன
றிருவுடனேசுரதலீலைக்கலவிவிழைகின்றனனசெலலேலென்றான்.

பிரதோடவமையத்துமகளிருடன்முயங்குதுறபேதையோரை
யரகரசிவசிவவாவெனவவயினுங்கேட்டிலலையசசோவசசோ
நராகளுமிவ்வினைவினைபுரியார்கள்பலதேவாநாடுமிந்த
வரமாயனயாகுவனேலவன்மதியையென்னவெனமதிக்கற்பாற்றே.

என்றுமனச்சீறறங்கொண்டக்கணமேயபபதமவிட்டிரிந்துபோந்து
மன்றலமொழிற்குமரிமஞ்ஞளியுடனம்முதலவன்வதிவதான
தொன்றுநீளராசலத்துத்துவிதியசமபுவைப்பணிந்துதுணைத்தாளேத்தி
யினனொருசாரநோந்தவொருவிபரீதமவிளமபுவலயானேறகவெனறே

இநதவுலகடங்கலுமேசஞ்சாரமாச்சூழ்ந்தேனெவருமபெமமான்
சிநதனையாசசிவலிங்கநறபூசையேபுரியுஞ்செலவமுறறா
வநதபிரதோடத்திறசுகிர்தமுறுமமையத்துவைகுண்டத்தே
நந்தனிலக்குமியோடுஞ்சையோகமேபுரிந்துநலமவிழைந்தான்.

இவவாறுபுரியுமவறகென்னகதிவாய்நதிடுமெறகியமபுகென்ன
வவ்வார்த்தைகேட்டநந்தியமபெருமானருளபுரிவனறிநகேட்டி
தெவ்வோடவாறறுமொருபிரதோடவமையத்திற்றெரிவையோடுஞ்
செவ்வேசெய்சிவபூசையுஞற்றுதுமுயங்கியதோர்சீதானறுண.

மன்னியவோர்நரனுருவையேவாய்ந்துவையமதிலவாழ்தல்செய்வா
னன்னவன்றன்மனைவியினையரக்கனொருவனெடுத்தங்கடவிசெல்வா
னின்யாநிலையோடுமஞர்மிகவுற்றங்குழன்றபினரிணையிலவேதம
பன்னரியசிவலிங்கவர்ச்சனையால்வைகுந்தம்படர்வனன்றே. (௫௨)

அன்றியுமபிரதோடகாலததிலெவரேனுமரியின்பேரை
வென்றியுறவேயுரைக்கினாகடைவரவ்வமையமவிமலற்கேயா
மென்றனுமேபெரிதுவந்துபிருகுமுனியெழினந்தியிணைபொற்றாளை
நன்றுநன்றெனப்பணிந்துமிகவாழ்த்திபபிறவிடங்கணண்ணினால

வேறு.

இன்னவிரா மன்காதை யியமபிடலு மான்மகனை
யனனநா ரதனருழ்ந்தங் காசியொடு மீண்டபின
ரொனனசெய்வ விசசரித மெவாகடேனும விளமபேனே
லெனனுடைய சிரமதுதா னிரிநதிடுமா லெனவெருகிழநது. (௫௪)

அடவியினி லோர்புற்றை யாலவிருக கததடியின
றடமதனி லேநோநது தன்வாயை யவணவைதது
மடவானற் கலைவாணி மணவாளன சொறறதனை
யடைவாக வேபகாநதங கவனடைவு பெயாநதனால. (௫௫)

புற்றதனு ளேவைகும புளினுன றவ நாரதன் சொல
கற்றறிநதான் வெளிவருமோ காலமெணி வதிநதனனு
லற்றைநா ளவன்யோகத தணலஞான மூவுலகி
னுற்றசரா சரமாய வொணபொருளாக டூநதனவே. (௫௬)

இவன்றவததிற் காறறுமை யெலலோரு மெணணனமுன்
தவவுலக மேநாடித் தானுசாற்ற வவவொலலை
யவனவிபுலை தனிலிழிந்தங் கடவியினி லேபோநது
தவமிகுதத மயனறன்னு னணணுபுத லெ' றாறி.. (௫௭)

வன்மீகத துள்ளுறைந்த வான்மீக மாதவநீ
யுனமோனத் தியோகதனி லுறறதிது காறமையும
பொன்மாகத் தமரரெலாம புகழ்நதுன்னை யேததிடவே
மன்மேதி னிவயின்வந்து மகிழ்நதினிதிங குறைவாயால். (௫௮)

என்றனுமவ் வேடவுரு விளிதொரீஇ முனிவானுக்
குன்றெனநீள் வன்மீகச் குவியலினின றெதிர்போந்து
நின்றுபோ தன்றாளி னோபணிந்தங் கேகியெழுந்து
நன்றுபல தோத்திரங்க ளலமுறவே வழுத்தினனால். (௫௯)

அயன்முனிவன் முகங்குறித்தங் காசியப வேகமுறி
யுயாவுறுநல் வியாழ்க்கிழவ னுன்றனக்கிங் கேயுரைத்த
நயமுடைய சீர்க்காதை ஞாலமுற விரித்துரைத்துச்
சயமடைவா யென்றுசொலிச் சத்தியலோ கம்புக்கான். (௬௦)

அற்றைநாண் முதலாக வரியவான் மிகமுனிவன்
மற்றையோ ரியரோடு மகிழ்வெய்தி யாழிருடி
சொற்றதோர் காதையினைச் சுவையினலங் காரமுடன
கற்றவர்க ளெலாமகிழக் கட்டுரைத்து வாழ்போழ்து. (௬௧)

அந்தகனை வெரிக்கண்ட வரியமாக கண்டேயன
வந்திடலு மெதிரோடி வந்தித்துப் பஃறரமு
முந்தியடி யுழைவீழ்ந்து முறையாக வேவழுத்தி
யெந்தையிவ ணெழுந்தருளு கெனவுருபீ டிகைநல்கி. (௬௨)

எழுந்தருளச் செய்தபின ரெதிரிருந்து சிவஞானக்
கொழுந்தெனவே யுறைகின்ற குணகுன்றே யடியேன்றன்
றெழுந்தெய்வ மாவந்த துரியமே மாயையினி
லழுந்தியவென் றனையெடுத்தங் காதரிக்க வருபெரியோய். (௬௩)

ஆயிரமா மாண்டளவு மாறறியவென் யோகததாற
பாயிருளைச் சீதமெழுஉம் பகரெழுநா மூவுலகும
போயினதங் கேயுற்ற பொன்னுலகச் சேமுதலோா
நாயகமா மலரோறகு நனகுரைகக வவாபோநது. (௬௪)

வயப்புற்றி னிறெழுபபி வன்மீக முனியெனவு
வுயர்நாம மிட்டழைததிட் டொருமகதி கரததேநத
னயமுடனே சொற்றிட்ட நலவிரா கவன்காதை
செயச்சொலவிப் போயினனை றேவரீா காணு கென்றான். (௬௫)

நோகத்தான் வருளுமனை நூறியநன் முனிசொல்வா
னாகத்தோ டுள்ளிருந்தங் கயுதயுக மாயுளுற்றும்
யோகத்தாற் கலவியினு லூகித்த லோஞான
மூகத்தாற் கோடியுக முதிாமலையா தியு முளவால. (௬௬)

கோடியா யிரமாண்டு குறித்தயோ குற்றிடினு
நாடியே மகநூறு நலம்பெறவே யிழைத்திடினுந்
தேடிவா னவர்பூசை செய்திடினு மறைபலவும்
பாடியே புரிபுமெமகர் பரன்பூசைக கொவவிடுமோ. (சுஎ)

அரியபசுக் கறைதக டமை யூாயிரமா யிரமாகத
தெரிவுறவே பர டிடினுந தேர்ந்தடைவ திலையொன்றுங்
கரியமிடற் றுக கடவுட் கணணுதலாம் பந்தரிதம
புரிபவருக் கேற்றவொரு புண்ணியந்தா னுணடுகொலோ. (சுஅ)

குடங்கை யினீ ருறக்கொண்டு கூவிளநற் றழையொன்றுற்
றடங்க தலந்த சிவலிங்க தனைபபூசை புரிபவரே
மடங் வாகொன்று மறலிபய மகிதலததி லேயொரீஇ
நட சைவகுலவு நம்பரம னலலடியைச சாருவரால. (சுகூ)

புாவரோனுஞ் சிவபூசை யியற்றுமே யூணயாவரா
'பவங்கோடிப பிறபபேறறுப் பசியாகநீப பிணியுழன்றங
கவமானத் துடனிறநதங் கருநரகத துள்ளழுநதி
யவமேறுந் தீமைகளை யமமமம வனுபவிப்பாா.

மன்னுசிவ பூசையிலா மனையனைததும புலைச்சேரி
யன்னவாக ளுறைழயிருநதஙு காதரவாச சலபான
மன்னமுத லயின்றவாக ளாழுநா குழைக்கிடந்து
மன்னுபுலை யாகளாக பகினூாஙகாப பிறநதிடுவாா. (எக

பவமாற்றுந் திருநீறு பகாரிய வககமணி
யுவமான மற்றிலகு முயாபஞசாக கரவொண்மனு
தவமீயுஞ் சிவலிங்கத தயாளுவினல லருமபூசை
புவனியினிற் புனையாரும போற்றுரும புலையாகளே (எஉ

கண்ணுதலார் சிவலிஙகங காண்டலொடுங் காதலிபபோ
ரண்ணலசா தனமாதி யன்புமிகப பூண்டிடுவா
ரொணணரிய வடியவரை யெதிர்கொண்டங் குபசரிபபார்
விண்ணவ நம் போறறிடவே விமலனடி மேவுவாால. (எங

சங்கரனார் சிவலிங்கந் தன்பாலி லெஞ்ஞான்றும
பொங்குவிழி நீர்சொரியப் பூசைபுரி யடியவரா
மங்களமா ரவர்வடிவை வண்மையுறத் தரிசிக்கி
னிங்குலகிற சென்மவலை யிடைபபுக்கு வாழவர்கொலோ. (எச)

மறைநான்கும புகலபூதி மணியக்க மேபூண்டங்
கிறையவனை விலலுவததா னிறைஞ்சோ மாயிடினு
நறையாரு பூநதுடனவை நணணுசிவந் தலநாடித்
தறைமீது பூசிததார தமபேறறைச சாறறரிதே. (எரு)

மாதததலை தீரத்தங்கண முறையாக வேநாடிச
சீர்த்தியுற வாங்காங்கே சிவலிங்கப பெமமானைக
கோதறப்பெறறப பூசிததார கேண்மையினைக் கொண்டவருந்
தீர்த்தமெனத் திகழ்வரெனுத் தெய்வமறைச சொலுமெனறான்.

வேறு.

மாதவமார்ககணமேட யிவவாறங்குரைத்திட லுமகிழ்ந்துபோறறிச
சீதமதிமுடித்த முடிசசிவபெருமானறிருவருளிற சேரகிறாரு
மோதரியசீர்த்தியுறுமொணமுனிவவெனையாளவுவகைகொளவா
யேதமுளேனென்செயவலெனவிறைஞசிவான்மீகியியமபுகின்றான்.

ஐயவெனககுனகடைககணருடபாரவைநலகியெனையாதரிப்பாய[னே
வெய்யதுயருறறதிணமவெண்ணீறுஙகணடிகையுமவெறுததேனநதோ
துய்யசிவலிஙகவருச்சனையென்றுமுனுற்றுதுதுயருழன்றேன்
செயயவருநதீரததங்களாடிலனேதிருதநளியுஞ்சேர்ந்திலேனே.

சிவனுருவாகியபஞ்சாக்கரப ணுவையொருஞான்றுஞ்சிந்தியேனே
தவமாகுநிளமால்யவமுதமதைபபுசியாதுதவிாவுறறேனே
பவமாறறுநமமுதலவன்விழாப்பொலிவைததரிசியாப்பாவியானே
னவமானமறவெனைக்காத்தறகிங்காஞ்சூட்சியினையறிகிலேனே.

யோகமதைசசாதகமென்றெண்ணுதுசாத்தியமாயூகித்தேனே
மூகமதேஞானசோபானமெனவேயுன்னிமூகனானேன்
போகமொருவியநானேபெரியனெனவெவர்முன்னுமபுகழ்நதிட்டேனே
சோகமெலாமொழிகுறுநற்பதிபோறறேன்பசுககதையேசொல்லுகேனே.

இனியேனுமெளியனா னிருக்கத் தனியிருக்கு நம்மிறைவற் கேற்ற
நனியருட்சீர்சிவலிங்கப்பூசையினையேயியற்றினனமையெய்தக்
கனிவுடையநினதுள்ளஞ்சிறிதென்பாலருளுடனேகசிதல்வேண்டு
முனிவரனேயெனமாரக்கண்டேயமாதவனடியின்முடிவைத்தானால்.

வான்மீகமாமுனிவனீயடையும்பேற்றினுக்குவகையையக்கேட்க
கான்மேவுமலர்க்கூந்தற்குழன்மடவாளொருஞான்கர்காணச்சீல
வானவெரிநிலவருமெங்களரற்போற்றியமரரொலாமாக்கமுற்று
ருன்வடிவநிலத்தவருஞ்சிவபூசையேயுஞற்றியுயர்வுற்றாரால (அஉ)

சிவலிங்கபூசையொன்றேயிம்மைக்குமம்மைக்குஞ்சீர்த்தியாகுஞ்
சிவசின்னமிலைச்சுதலேயாக்கத்தெலாஞ்சிறந்தசெல்வமாமால
சிவனடியார்த்தமைச்சிவமாநனியுன்னிப்பணிவதுவேசெம்மைஞான்றுஞ்
சிவகதைகட்டமையெழுதிவாசித்துச்செப்புதலேசெப்பங்காணே.

ஆவியொன்றுருவடிவனைத்துமபாலதுவாநிறைவாகவமைந்திட்டாலுந்
தாவுமதன்செருத்தலுறுஞ்சுரையிடத்துச்சுரந்துவருந்தன்மைமான
மேவுமொருமுதல்வன்றானசருவவியாபகனாகிவிளங்குற்றாலுஞ்
சீவர்பொருட்டவ்வொருந்தலங்களிருந்தருள்சுரந்துசிறந்துவாழ்வன.

அத்தகையதிருத்தலங்களுட்புகக்குமுறையாகவரனைநாடிப்
பத்தியுறச்சிவபூசையாதிசெயவொன்றொருபானபலனையீயுஞ்
சித்திபெறக்காசினியைச்சவ்வியமாவருவாயேறசேண்வாக்கங்க
ணித்தலத்திலிருப்பலெனவவ்வண்கேட்பையவவுழைவாழிறைவனன்னை

ஆகமத்துச்சொற்றங்குநீயேதீபபூசித்தங்கணுக்குவாயேற்
றேகத்தைவாய்ந்ததனாலாயபயன்னைத்துமுறச்செவ்வனுற்றுச்
சோகத்தைத்தவிர்க்குமொருபரஞானமுற்றிடலாஞ்சோகலென்றா
ளேகத்தையேபணியுமிணையின்மாரக்கண்டேயனிசைத்தப்போனன்

வான்மீகமுனிவரனுமனமகிழ்ந்திட்டங்ஙனமேவலலமேவித்
தான்ஞாலமனைத்தினையும்பிரதக்கணஞ்சூழ்ந்ததறுவாயோர்சா
வானமேவுமசரீரிகேட்டலுமானந்தமுடன்மகிழ்வெய்தூத்து
நான்பெற்றேனபெற்றேனலவிபவமெலாமெனப்பாடிநாடினானால.

அதுதக்கணத்திசையாக்கிரனதியான்வளங்களழகின்மேவக்
கதுமெனவேமணியாதிகொழிக்குமலைசெறிகின்றகடலின்கூலம்[ன்
விதுமுடியோன்றிருமயிலைக கொருகடிகையெல்லையினில்விளங்கும்வைப்பி
மதுகரமார்வன்னிமானடியதனின்வேதபுரிவானைக்கண்டான்.(அஅ)

கண்டவுடனுடினுனடினுன்பாடினுன்கணக்கில்லாது
தண்டமெனவீழ்ந்தெழுநதுதொழுதுபுலனைந்தறுத்ததக்காாபோறறு
மண்டர்நாயகவென்றுனடியேனைககாவாதிங்களவிலகால
மண்டனிலேயெங்கிருந்தாயிக்கணதோதிருவருடான்வநதெனறுன.

இவ்வாறங்காராமைமிகபெருகவேயெதியிறைஞசிபபோறறிச்
செவ்வேவெசெனறருநீரினுறவாடிபபுலாவெணடேய்சசீலைசூடித
துவவானசுடாபபூதியெணணிடததுயா கமங்கள்சொறறுஙகிடடாங
கவ்வாதிவிழிகளெனுமககமணியாஙகாஙகணனபிறபூண்டு. (கூ0)

செய்யபதுமாசனத்திலேயிருந்தங்கனுட்டானஞசெவவேயாறறித
துயயநாறசுத்திகளைச்செய்திதயபபூசையினைத்துலங்கசசெய்து
பையவெளிபபூசனையைபபுரிதறகுமிருசுத்திபரிவாயுன்னி
யையனைநமமுடையவனையாசனத்திலெழுநதருள்வித்தருக்கியங்கள்.

தூபதீபமபுரிந்துபின்னர்நின்மாலியநறசுததிகணடு
சோபமறவடடபுட்பஞ்சாததிமணவபிடேகஞ்சுகமாவாடடி
மாபதமாங்கலையுடனேவாதனநறபணிகலனைவயககுவிததுத
தூபதுமமாதியொடுவிரைசோததிநிவேதனமுநதொடாபினூடடி.

பதினுறுமுபசாரமபுரிந்தருகினடசதையுமபரிவினிட்டுப்
பதிசகததிரத்தாயவருச்சனைகட்பததிமையிற்பகர்நதுபலல
துதிபலவுநன்காற்றிககணணீர்கமபலையுமுறத்தோத்தரித்து
நதியணியெமவேதபுரிநாதனையேதியானித்துநாடும்போது. (கூங)

மானமழுநறகறைமிடறுமுமமைவிழிநாற்புயங்கண்மலாசசிகூா
வான்வெரிநிறெருஞாங்கருமையமமையழகுசெயவைங்கரத்தோன்
வேன்முருகன்பாங்கருறமாகத்தினினறிழிநதுவிபுலஙகாணக
கான்மருவுவேதபுரிக்கேத்திரமுற்றிருந்தானற்கருணைமூர்த்தி.(கூச)

அரியொருதண்ணுமையேந்தித்தனுதனுவெனத்தாளவமைவுசெய்ய
விரிமலரோன்கஞசனத்தாறகணீகணீனவொலியைவிளக்குவிக்க
வரிஙிளையுமியாழிசையைநாரதகிம்புருடர்செவிவயின்மடுப்பத்
தெரிதருவிணமேனசையூவசியரம்பைதிலோத்தமையுஞ்செய்யநட்டம்.

நந்துதியசமபுமணிவேத்திரத்திண்புடைதாங்கிநாப்பணின்று
பந்திபந்தியாநிலவுதேவாமுனிவராகடமைபகுத்தல்செய்தா
னிந்தவிதமீனாவிப்பௌணமியிற்றரிசிதநங்கினபுவாய்ந்து
சந்ததமவான்மீகமுனிமுனநின்றுதோத்திரங்கள்சாற்றினுல.

மங்களநாயகபோற்றிமஙகையொருபாலமருமணாளபோற்றி
கங்கைசெஞ்சடையதனிற்கலைமதியமபூண்டிலகுகபாலபோற்றி
யங்கையொளிர்மான்மழுமூவிலைபாசமணிந்தகுருமாரனேபோற்றி
பங்கயன்மான்முதலோர்கள்கழல்விழையப்பார்த்தபரம்பரமபோற்றி.

கலியாணசுந்தரநற்கவிததாமநதோளணிமுக்கணாபோறறி
வலிவாயகொடியவிடமணிமிடற்றிலேயமர்ந்தவரனேபோற்றி
பொலிபலவாங்குணடலிகவாபரணமாயிலகபூண்டாய்போற்றி
மலியுமுனபதத்தன்பரிதயத்திலெஞ்ஞான்றுமவாழ்வாய்போற்றி.

எனப்போற்றிமீதுமமலன்றனைகமைநுவன்றிடுவனேழையேன்றன்
மனத்தானும்வாக்கானுநின்பெருமையெடுத்தறைந்துமதிக்கற்பாற்றோ
வுனைத்தானுமித்தனைகயனுமெனவேயுவமித்தகுறைப்பாரியாரோ
தினைத்தானுமென்றேவேயுன்றுமஞ்சிறிதுணைதனுஞ்சிறந்ததன்றே.

அறிந்துமறியாதியற்றுநவையனைத்துந்பொறுத்திஞ்ஞானமுளவேண்டுஞ்
செறிந்தநின்றனடிக்கமலச்செழுமலரினேழைமனசிறுசுரும்பர்
மறிந்திடாநனிவிருபபமுண்ணுமைழந்துசுலவுவதானமகிழ்வினோடு
முறிந்துநிதமயர்பாக்குநின்னருளாமபிரசமதிங்குதவலவேண்டும.

இந்தவிதம்வான்மீகமுனியோகிதோத்தரிக்கவிளநற்கூனற்
சந்திரசேகரபெருமான்புன்முறுவலுறப்பூத்துசசார்ந்தவன்பிற்
புந்தியுளநன்முனியேநினதௌத்தியங்கேட்டுப்பூரித்திட்டேம்
விந்தையுறநினக்குவேண்டியவரங்களீந்திடுவேம்விளம்பாயென்ன.

உடலுமுயிரும்பொருளுமெனதன்றேயுனதென்பதுண்மையன்று
மிடலவிடம்பொருத்தியிமையவரிடுகண்களைந்தருளும்விமலனே
மடாதருநின்றாளிணைக்கண்மெய்யடியருடன்கூடியன்புமேவக்
கடலுலகிலெஞ்ஞான்றுமுனைப்பூசித்தேவாழக்கருணைகூர்வாய்.

மன்றல்பெறுமிப்பதியென்னுமத்தானென்னாளுமவழங்கவேண்டுந்
துன்றியவிக்கேத்திரத்திறந்தோன்றுசராசரமனைத்துந்தூயமோக்கத்
தெனறுமடைந்திடவுமையோடிருந்திடற்குதண்ணளிதானிசைதல்வேண்
மொன்றியநின்கபர்த்தீரிவணடாத்தமாயிலகவுதவலவேண்டும்[டும்

என்றுபலவரங்கடமைக்கேட்டுமிக்குழைந்திட்டவிருடிதன்னைக்
கொன்றைவேணியனோக்கியருள்புரிவன்முனிவரநீகூறுமவண்ண
மின்றுனக்குவழங்கினமிங்கைவனையாநதீர்த்தங்களின்மேனதோன்றி
வென்றியுறக்கோடீரவாநதியிணைந்திவலைவீசினமால. (௧0௪)

சனமநாசனிகுணகருங்கன்மநாசனிதெற்குஞ்சனனந்தோறு
மின்னறராப்பாபநாசனிகுடகருஞானதாயினியுதக்கு
முன்னியசீரமோட்சதாயினிநனந்தலைக்கணுமோங்கத்தீர்த்த
மன்னியவிக்கேத்திரவளவிலவிபுதங்களொடுமவயங்காநிற்கும.

பன்குளநன்மீனரவிபௌரணமியாந்திதிகளிவைபயன்பெற்றோங்க
விங்கெனதுவிழாபடிபாவிவைததரிசிக்கவருமடியரெவர்களுமாக்கஞ்
சங்கவளவனிதத்திடுவேமபுத்திராதியபேறுநதருமலவீற
யெங்கணுமுற்றவரேததபபுவியாளுமரசரெனவியற்றுவேமால்,

அன்னவற்றுண்ஞானதாயினியென்னுந்தீர்த்தநீரமர்ந்தஙகாடிப
பன்னியவேதாகமத்துமுடிபாகவேயிலகுமபானமைத்தான
துன்னுபதிபசுபாசபபொருளுண்மைமுறறறிந்துதுளங்கப்பெற்றே
யிந்நகரின்மேற்றிசையிலெஞ்ஞான்றுமதிருபபமைகவின்பம்வாய்ந்தே

எனககமலன்வழிவருவான்மீகமுனிக்கருளசுரந்தங்கிமயமபூததத
கனக்குழலையுமையுடனேயருடகுறியாஞ்சிவலிங்கங்கரந்துறறானல்
வனக்கோவினனாங்கர்வருநம்பாமனெனச்சூநன்வகுத்துரைசதான்
மனக்கோபமறுத்தநைமிசாரணியமுனிவரனிமகிழ்வுகூர்வான.

வான்மீகா பூசைபுரிபடல முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள். ௯௭௨.

இரட்சசுசென்மநாசப்படலம்.

அம்புயப பொகுட்டின் மேவி யரசுவீற றிருககுஞ் செய்ய
வமபலா மலரோன் றன்வாய் வந்தகொட் டாவி தன்னி
லும்பரும் பனிபபுக் கொள்வா னுயரிரட் சசுவென் றோது
றுமபெயா பூணடு மந்தி யுருக்கொள வுதிதத்துத் தந்தை (௧)

சத்திய புவன முற்றுஞ் சஞ்சரித் துறுவ ளாரிற்
றததிய விலதை மொய்த்த தருபபல கனுலுங் காணி
னித்தியங் கனிவாய் மேடு நிரமபவே யயின்று தேககி
வித்தகச சாமபு வநதன வியனெமபி யெனவாழ்ந திட்டான். (௨)

நாமக டனத்தி னுளு நலவுரப புயம மூததுந்
தாமரைக் கிழவ ஞோநாட சததிய வுலகத் தோர்சாா
காமாமிக குறற நலல கலியாண தீாதத மொன்று
பூமரம் பொலிவு கூரப புத்தய மகழ்நது நோக்கி. (௩)

இச்சா சுழையி லேவ ரோனூ ராடி னோர்கான்
மெசசிடும் வனபபு வாய்நது விபுதரும வேட்ட முற்ற
யிசசைமா னினிய ராகி யியஙகுவ ரொன்னுச சூளொன்
றச்சம துறவே சொற்றங கவனுல கமர்நதி ருநதார். (௪)

அததட ஞாங்க ரோங்கு மருங்கனி யகமத துமபர்
சுத்தநற சுகம தொனறு சுகமுட னிருக்கக் கண்டாங்
கித்தைநா ளெற்று வேனென் றிரட்சசு தாவி யெக்க
வத்தரு ணததுக் கமபித் ததுபறங் கிட்ட தன்றே. (௫)

கிள்ளைவிண் ணோடிப் போகக் கிளைகெழு நுனியி னின்றுந்
தெளளிய தாங்க ணேக்கித் தெரிந்ததன னிழல் கண்டே
யெள்ளியிங் கென்னே யென்னே யென்னையே யொருவனெத்திங்
குள்ளமர்ந் துள்ளா னென்செ யுறுதொறு வுஞ்செய் கின்றான். (௬)

இவனைநான் கொலல கில்லா தியங்குறே னென்னத் தாவிச்
சவதமுற் றிலஞ்சி யததுச் சடக்கெனப் பாய்ந்து நேடி
யெவனையுங் காணு தெயததங் கெழிற்களா மீதி லேறித்
துவரிதழ்த துணைநற் கொஙகைக தோகையிற் றற்காண்டுற்றே.

இனனநீர் நிலையி லுற்ளுே னெனுனரு மெய்மையக் கவ்வித்
தன்னிக ழுருவை யெற்குத தநஅுதன் னுருக்க ரநதா
னென்னயான் செய்வ லென்றங் கேங்கியே பாங்க ருற்ற
வுன்னத நிகேத னத்து ளுறறயா மனையைத தாழ்ந்து. (௮)

பனனினன றுதிக ணீளப பணிநதனன் பகரெண டோளி
யெனனநிற கிங்கு வேட்கை யியம்புக வொலலை யெனறு
வன்னையே சிறுககன வாயந்த வணங்கமை யுருவை மாறறி
யென்னையாட் கொள்ள வேண்டு மிணையடிக கமலம போறறி. (௯)

என்றுகை கூப்பி யேதது மிரட்சகைச சூரி நேராநதே
யினறுனக கேயநத விந்த விளமபிடித தோறற நுநகை
யொனறுநல விரகா லன்றி யொருவுறு தநநாட காறு
நன்றுபெண ணுணி னின்மெய நவமபெறு மயனந தோறும. (௰)

கொணடுநீ சரிததல செய்க வெனவீரி கூறிப போக
வண்டுமென் வடிவை மாறறி யறறம துறுதத கைய
னண்டாத நாட்டை நாடி யவன்கரந திருபப னென்று
வெண்டிசை முடிய றேட விரடசசு முனனி னுளால. (௧௧)

பொறபினுக் கிணையே தெனனும பொலனிழை முறறும பூதத
விறபுரு வான மாதர் வியநதபி னயததி னுடக
கறபுடைச் சகிநற் றேவி கவானிடை யமாந்து சாரக
கற்பகத் தடியி னீழற் கவினமணிக காநதி வீசும. (௧௨)

எற்றம துற்ற சீய விருமபிடாத தவிசின் ஞாங்கா
வீற்றிருந் தருளும போகி வியனவை நடுவட் போநதங்
காற்றரு நிருத்த முற்று மமைதியிற கணடு நெஞ்சி
லூற்றெனை வன்பு வார வுயரிரட சகநின றுளால. (௧௩)

இங்கிவ ணின்று ளியாரென் றெழிற்புரு கூத னோக்கி
மங்குன்மா வளக மென்கோ வளர்மதி வதன மென்கோ
சங்குநீண் மிடற தென்கோ தளவுவெண் ணகைய தென்கோ
பங்கயந் தனங்க ளென்கோ பதமிரு கஞ்ச மென்கோ. (கச)

என்றரு கினனே யோடி யிருகரந் தாவிப் பற்றித்
தன்றனி யுறையுட் கொண்டு தனித்தமஞ் சத்திற் சேர்த்தங்
கன்றுதன் கலவை மாரி லணிமுலை ஞெமுங்கப் புல்லக்
குன்றென வுறழும மாலிக குரங்கினைப் பெறறு ளன்றே. (கரு)

சின்னாளின் பிற்றை யோர்நாள் செங்கதிர்ச் செல்வ னோக்கி
முன்னுகத் தோன்று மிந்த மொய்குழ லாளை மான
வெந்நாளுங் கண்டே னில்லை யெவ்வயி னுறைவா ளென்னுப்
பின்னுகப் பையச் சென்று பெய்தொடி மலர்கைப் பற்றி. (கசா)

தறையிருள் காத்தா லோச்சுந் தக்கவா தபனும் வானத்
துறைதரு மதியு நோக்தங் கொன்றுறச் சந்தித் தென்னுக்
கறையறு முகத்தின் முத்தங் கனிவுட னீந்து காந்தி
நிறைமணி நிலவு மொற்றை நேமியந் தேரிற் சேர்ந்து. (கஎ)

விசயமண் டலத்தி லொற்றை விஞடியிற் போந்தங் குற்ற
வசதியிற் றங்கிப் பூண்ட வமயினைப் பிறித் தோன்றுங்
குசவிணைக் குழையப் புல்லக் குலவுசுக் கிரீவற் பெற்றுக்
கிசவடி நோக்க மற்றைக் கிளாசுரா லோக முற்றுள. (கஅ)

இவ்வண மிங்கு மங்கு மிரட்சகூ ரூர்த்து லாவி
நவ்வியங் கண்ணி வாணி நாயகன் ருனு மோர்நாள்
செவ்விய தனவா யான்முற செய்தகொட் டாவி மாட்டுத்
தெவ்வற வந்தா னியாண்டுச் சேர்ந்தன னென்னுச் சூழ்ந்து. (ககூ)

அறிவினிற் கூர்ந்து முன்னி யவனிலை நன்னர்த் தேர்ந்து
செறிகுரற் றிவவு வாய்த்த திப்பிய மகதி தாங்கிப்
பொறிபுலன் யாவு மந்தப் புந்தியின் வயத்த தாக
நெறியொடு மீட்ட வல்ல நீண்முனி வானைக் கூவி. (உ0)

கொட்டாவி யூடு போந்த குமரனென னிளஞ்சி றுக்கன்
கட்டான வென்சூள் கொண்ட கலியாண தீர்த்த மூழ்கி
மட்டாரந்த குழலி யாகி வானுல கியங்கி வைவான்
கட்டான மிடற்றைப் பற்றிக் கடுகெனக் கொண்டி வர்ந்து. (உக)

நான்மகிழ்ந் தேதத்தக் கோடி நலன்பல பெற்றங் குய்ந்த
வானமியூர வைப்பு நாடி வளாசன்ம நாச னிப்போத்
தேனமலி தீர்த்தத் தூடு சேடுற வாட்டு வித்துப
பான்மதிப்பரமற்போற்றிப்பழையதோருருசசெய்விப்பாய. (உஉ)

எனறலு நார தன்று னெனகணுந் துருவி நேடி
யென்றுமண் டலத்தைச சூழு மிந்துவின் வட்டணைக்கு
ளனறவ ளுறைத்தனைக்குற றவரவன் சொற்ற வெலலா
நன்றவ னெடுத்துக கூறி நானிலய வநது நண்ணி. (உங)

இருவரும வதிவுற றேகி யெழிறறிரு வானமி யூரின
மருவருஞ் சன்ம நாச வாவியிற படிநத வேலவை
யொருவரு மணங்கு ரூப மொழிநதிடக் குதூக லித்தங்
கிருவகைப் பயனு முறறே விரட்சசு மிகப்பூ ரித்து. (உச)

அதிசய மிக்தா மென்றங் கருங்கரை மீதி லேறி
நிதிநிசர் பாலின் வணண னீடுமா லயமே தோன்றப
பதியிதோ வந்திங் குற்றுன பழவினை பாறற வென்னுக
கதுமென வீழ்நது தாழ்ந்து கைகுவித தஞ்ச லித்தே. (உரு)

உலகநா யகனே போற்றி யும்பர்தம பிரானே போற்றி
யிலகுமான் கணிசசி யேந்து மிணைமலர்க் கரத்தாய்போற்றி
குலவிய வருந்த வத்தர் குறைதவி ரொந்தாய் போற்றி
யலகில்சீ ரைய போற்றி யணணலே போற்றி போற்றி. (உசு)

மங்கைநா யகனே போற்றி மறைமுதற் பொருளே போற்றி
திங்களும பணியும் வைகுந் திகழ்சடை யாள போற்றி
பொங்குவெண் டலைய ணிந்த புண்ணிய முதலே போற்றி
சங்கரா போற்றி போற்றி சதாசிவ போற்றி போற்றி. (உஎ)

அம்புய மலர்வா ழெந்தை யாதியர் தலைவா போற்றி
வம்பல ரிமய வல்லி வாமபா கத்தாய் போற்றி
நம்பிடு மறிஞ ருள்ள நளினமீ துறைவாய போற்றி
யெம்பரம் பரனே போற்றி யீசனே போற்றி போற்றி. (உஅ)

எண்ணருந் தோத்தி ரங்க ளிரட்சசு போற்றிச் செய்து
நண்ணிய முனிபி றகங்கு நாதமேற போநது வேதப்
பண்ணவன் றிருப்பணிந்து பண்டையின் வாழ்ந்தா னென்று
வண்ணனற் சூதன் சொற்று னருந்தவா தமக்கு மாதோ. (உகூ)

இரட்சசுசென்மநாசப்படல முற்றிற்று

ஆகச்செய்யுள் - சு௦க

பார்த்தசாரதி பாபநாசப் படலம்.

பொங்கரி வண்டினம் புரியுடைத் திணாமது பூரித் துணணும்
பங்கய நாண்மல ருந்தியிற் போதனைப் பண்பிற் றந்து
சங்கணி சக்கரம் வாள்சிலை தண்டமுஞ் சார்பி னேந்தி
யங்கத வணைமிசை யலைகட லறிதுயி லார்ந்த வண்ணல். (க)

குழவிவெண் மதியினைப் புறங்கொளு மவாணுதல் குலவு மின்னார்
மழலைமென் கிளவியை மருதமா கிளிசொல மகிழ்வி னூட்டி
முழவுக ளியமுறத் தாளமொ டுறநட முறையிற் செய்யும்
விழவுள வீதியின் வடமது ணாப்பதி விளங்க ஞான்றும். (உ)

எழிலவசு தேவனுக் குயிரன மனையளா யின்பு வாய்ந்த
பழிதபு தேவகி மணிவயி றொளியுறப் பணபிற் றோன்றிப்
பொழிறரு பாறயிர் நிறையுமாய்ப் பாடியிற் பொற்பு மிக்கத்
தொழிலுடை நந்தன் சோதையின் மனைவளா சூனு வானுன். (ங

நந்தனன் மனையுழை வதிதரு நறுநுத லுரோணி யின்பொன்
னந்தனை யாவிலை யனவுத ரத்திடை யழகு மேவச
செந்தளி ருருவென வந்தொளிர் மேனி திகழ்த தோன்றி
யுந்திடு மொருபல ராமனெ டனுதின மூவநதங் காடி. (௪)

கிருட்டின னெனவொரு பெயர்கொடு பாடியிற் கீர்த்தி வாய்ந்து
தெருட்டின னனையயன முதலிய யாரையுந திகழ்தன் மாமன
மருட்டியங் குயத்திடு மிகவலி யுறபபெறு மலலா தமமை
யுருட்டின னுடலகள் பற்பல வாற்றின னுமப ராயப. (௫)

கண்டவ ருளமீத தெருமாக கவினுடன கணைநோ நோக்கு
வெண்டள வருமபுறழ மென்னகைப பூதனை விரவ நோககிப்
புண்டரி கம்புரை வாயுற வெமமுலை பொறபின் வைத்தங்
குண்டனன் பாலுமங் கவளுயி ருஞ்செல வுலகமுண்டோன. (௬)

தொட்டிலிலயாவொடுநதுயிலகொளுஉசசெவவி திறறுணைத்தாணீட்டி
யெட்டியங் குதைதரச் சகடம தருந்துக ளெனனப போகக்
கட்டிவிண வளிசுழ லதரொரு வவுணனுங கடிதன் றேகத்
துட்டன திருவிழி பிதிருற நிலமிசைத தொலைததிட் டானல். (௭)

பாடியி லாயர்கள் மகிழ்தரத தவழுதல பணபிற செய்து
நாடிமண ணினையளி யுணடிட வசோதையு நன்கு நோக்கி
யோடிவந் திதுதொழில செயதிட லெனக்குணி லோசசு மேல்வை
பாடியில் வாய்திறந் தழுதனன கணடனள பார்விண முற்றும.

மறந்தன ளெடுத்தனள் மாயினி லணைததனள் மகிழ்வு மிக்குச்
சிறந்தநல விழிவரு நீரினை நீக்கினள் செப்பி னுக்கும
பறந்தவண முலையினை யூட்டின ளழுகையைப் பண்பின் மாற்றித்
துறந்தன டயிரமு தித்திடும் வினையினிற றொடுவெண் டாப்ப.

பாறதி யிழுதினைத தன்னக மயின்றுளி பயந்த வஞ்ஞை
சீறுவ ளென்றெணி யயலவா மனைதொறுஞ சிககென் றோடி
யேறுவன் ஞான்றிடு முறியினைத தாவியங கெடடா தாகி
லூறுசெய திடுவனற் குழிசியைக் கல்லினி லுரன்மீ தேறி. (௰)

இவ்வணம் புரிபவன் றனையுலூ கலனுட னிறுக்க யாத்துச்
செவ்வண வாய்சசியும் வாய்மடித் துறுக்கியே சிறிது நீங்கக்
கவ்விய வுரலுடன் மருதிடைத் தவழுறக் கரிசாய்ந் தன்ன
வவ்விடு மரமொனுயிரா திரிநதுமுன் வடிவினை யடைந்த வன்றே.

வனந்தனிற் கனறுருக் கொண்டொரு நிசிசரன் வற்சலத்தி
னனந்தலை யொருவரு மறியொனு வகையுற நன்கு தூக்கித்
தினந்தின மழகுறப் புகழுடன வளர்தரு மலர்ச்சேய் கண்ண
னினநதரு விளங்கனி யுதிாத்தன னெறிநதன னிரிந்தா னன்றே.

மானவண் களியினனு செறிவுற நிறைதரு மலர்தத டததோர்
தானவன் சுலவுறு குருகென வுருக்கொடு தனித்துப போந்தங்
கானதின் பிறகுறு கணணனைத் துய்த்திட வதனின் வாயை
யூனமுற் றிடமலர்க கரத்தினி லீாததவ னுயிாகொண் டானல்.

மலைசெறி வினிலொரு நிருதன்வெம பணமென மலிநஞ் சேய்ந்து
கொலைநிறை பகுவா யுடனுற முழையெனுக குழக னுனனித்
தலையினு ழைந்தத னுடலினை யீர்க்கவுந் தன்னே ரற்ற
கலைபயி லுருவெனச சாபம தொருவிநற் கதிசேர்ந் திட்டான.

தாதனை யளிகுல மாடல்செய் திசைபுரி தவிச தென்னுப்
போதலர் மேவிடு தமனியன பாடியிற பொலிக துப்பை
மேதகு சிறுவரா விழைவொடு கவர்ந்திட மிடைகுல லைததார்ச்
சிதரன் பண்டைய படிவகுத் திட்டனன றிகைகக வேதன். (௧௫)

யமுனைநற் கரையதி லானிரா காத்திடு மாய ரீட்டக
குமார்க ளொருமடு நீர்குடித் தொழிதரக கோதில வாசங்
கமழ்தரு துளவணி மாயவ னக்கணங் கடைகக ணித்துத்
தமவிட மொருவுற வெவவரையுங் காத்தனன் றபுத றீாத்தே. (௧௬)

அத்தட நாப்பணிற் கன்னிய ரவங்களொ டடர்ந்து சூழ
நிததமு முறைதரு கடுபெறு காளிய னீண்ப டத்து
வைத்தல ரடியினை நடஞ்செய வயர்வுறு மமமர் நோக்கி
யொத்தபெண் ணாவின மிரந்திட விடுத்தன னேதந் தன்னில்.

இத்தக வியந்தமை யொற்றரிற் றெரிதர விதைகொண்
சுத்தநற் சேயினைப் பரிவுடற கண்ணுறத் துறையினே
தத்தமு லுறுகணஞ் சுற்றிவெய் தியற்றிடச் சலச நாப
னத்தனங் கியாவையு முண்டன னவையிற் றடைக்கும்

தினந்தினந் தன்னொடும பற்பல வாடல்செய் சிறும காளை
வனந்தனி லொருபொழு தழலுற வளைதரு மம்மர்க் காள
துளவனற் படவிகை துயலவரு மாபுறத் தோன்று கண்
ணுளமகி ழுடனழல் பொருகவென நுகாந்தன னும்பர் (௩௩)

விரைகமழ் மலர்செறி குழலசை தொறுவியர் விறலி மார
முருகவிழ் நறுதுணா மனைநிறை மடுவயின மொய்த்து நீ
மருவுதன் கரையிடை மணிக்கலன் மேகலை மகிழ்வின
தருபுனன் மூழ்கினர் விரைதிமிர தாடினர் தண்ணி ரோ (௩௪)

அவ்வம யந்தனிற் கரைதனின மேவிய வாடை யாதி
செவ்விய குருமணி யலகுனற் றேகையா தேறு வண்ண
மவவயி னுயரிய சினைசெறி யெழிறகுருந தகமத் துமபா
கவ்விகன் கேறினன் கருணையங கடனிகா காிய கண்ணன. (௩௫)

கள்ளவெம் முடைக ளீகென விரந்திடக காந்தை மீாநீர்
வெள்ளம தலைதரு கரையிடை வநதெனை வேண்டி னுங்கட
குள்ளபொன் னுடையைத் தருகுவ னெனறன னெப்பி ல
தெள்ளியவமைக்குழலவைததுநன்கிசைசெயுஞ்செவ்வாயன. (௩௬)

கரைவயின் போந்துதம படவா வலகுலைக காததாற் பொத்
விரைகமழ் குழைபல கொணடரை மூடி விழைவின் வேல
சிரசினி லஞ்சலி குவிததவர்க் கேகலை சோத்த போழ்து
சாசநற் காமமுஞ் சோத்தன ஞயாதங் தைய லோாபால. (௩௭)

கலையரை யுடுத்தினர் கணகளுக் கஞ்சனங் காணத்தீட்டி
முலைகளில் விரைகமழ் குங்குமத் தேய்வைமேன் முழுதுமட்
தலைமயிர் புலர்த்தியொற் றகிற்புகை யூட்டிநீண் சடைகள் வ
மலைவுசெய் காமன்விற் போரினிற் சிக்கினர் மையல் கொண் (௩௮)

திருவான்மியூர்ப்புராணம்.

ழ வியாவுற வியன்மணி நூபுர மெல்லென் றூர்ப்பப்
குலி லமிர்து ற வணமுலை பம்மி விமம
கணனைங் கொவ்வொரு பொதுவிய ரிவை பாலு
னுங் காணிடைத் தனிததனிக் கிரீடையி லுவப்புறுத்தான்

ண் வேந்தனுக் கீந்திடும பூசையை நணிவி லக்க
விந்திர னெழுமுகி வினைவிடுத தாவி னீட்டஞ்
கவிகையா யேந்துகோ வாத்தனச் சிகரி யொனறுன்
யக் காத்தன னெழுதின மாயவன வலாரி வெட்க. (உசு)

வேறு.

மை வைகு மாய னெழிற்றிறை யமுனைத் தீரஞ்
ய சூழலின் வேயைச செங்கையி னினிதங் கேந்தித
துகிரி னேருஞ் செய்யவாய்க் கமலம் வைத்தே
ற் குரலாற் சத்த சுரந்தொடும பணக ளாற்ற. (உஎ

னை யோாந்த நலலா ரிருண்மலி கூநதல் சோர
டை நெகிழ்நது விழ நகுமுலைக கசசுப் பீற
ழைப் பார மாறறு தணியிடை வாடி யஙக
வி சிலமபங் காரப்ப விணைந்தனா கண்ணற் சூழ்ந்தார்.

ன் வெரிநி லேதோ மறுக்கணடாங் கதனைத தொட்டே
ன் சாணிற் றூழ்ந்தங கவனுடற பரிசங் கொண்டு
ன் மாலை வைகு நீளவரி யோசசிக காமாக்
தயர்ந்து காமக கவலையின் முயங்கி னூரால். (உஅ

பிங் கிவற்கு நோா யசுலையி லிசைப்ப மென்பர்
ங் கெடுநதுப பன்னச் சேடனுந் தாமோ வென்பார்
ரநா மோாநத போழ்கே பெரிதுள நாடு மெனபாா
வாாத் திட்டே நமமைத தண்ணளி யினியுண் டென்பார்.

ணலா நந்த மீது கடைக்கணி யாதோன் றன்னைக்
ணனென றழைக்க யாக்குங் கணக்கது முண்டோவென்பா
ணினை மருட்ட வல்ல பெருஞ்சித்த னிவனே மென்பா
ணருங் கோடி மாற ரிவற்கிணை யல்ல வெனபாா. (ந

இவ்வகை வெருளு மன்னு ரிணைமுலை மோதிச் சாட
வவ்வயின் றுடனைவ தோறு மணிமலர்ப் பந்தர் தோறுஞ்
செவ்விய குகைக டோறுஞ் செறிநதகன் னகலுஞ சாதகித்
தவ்வலுற றுறுநற கணணன றனித்தனிக் கலந்திட் டானே

மங்குலின வண்ண மேனி மாயவன் மகளி ரோடுங்
கங்குலங் கொருவி மாயக் கதிரொளி காட்டுங காறும
பங்கயக் காததாற் பற்றிப் பூணைமுலை யெருமுங்கப புல்லி
யங்கயல பாயும பண்ணை யாயாபா டியினிற புககான். (௩௩)

பாடியின் வைகு ஞானறு பகாசரச சுவதி தீர
நாடிய மறையின வல்ல நணணுவிப பிராக ளோடுஞ்
சூடிய விந்து மோலிச சோதிதன் விழவங காறறி
நீடிய வரங்க ளேறறு நிலையகளு சோநது றைநதான. (௩௪)

நந்தன்கண டுஞசு போழது நடுநிசி வயினங் கோரநாள
வந்துவெம பாநதள் கவவி வாய்விழுங் கிடவக கணணன்
றநதுணைச் சாணுற றுககத தன்னொரு வடிவ நீங்கி
முந்திய வியக்க ளுகி முனபணிந தேததிப் போனான். (௩௫)

திரையலை யமுனைத் தீரஞ சீதர னுலாவு மெலலை
வரையுறழ் சங்க சூடன வநதுபல வின்ன லாற்றத
தரையினின மோதி மாயததுத தானவன் கரத்தி லுறற
யுரையறு மணியைக கவவி யொருகுழை யோனுக கீந்தான.(௩௬)

சேவினல் லுருவ மாகிச செறிநதிடு நிரையி னுபபண்
மேவிவந் துற்ற தீய விடநிக ரவுணன றனைக
கோவிய ருடனே கூடிக குலவிடுங் கண்ண னேகசி
யாவியைப் போககு விததா னலாகரத் தறையொன் றீந்தே. (௩௭)

கண்ணனற் செயலக ளெல்லாங் கஞசனு மாமன கேளா
வெண்ணரும வெகுளி பொங்க விணைவிழி மிக்குச சேப்பத்
திண்ணிய கேசி யைக்கூய்த திகழுளைப பரியா மேவி
நண்ணிய மாயன றன்னை நாடுதி தொலைக்க வென்றான. (௩௮)

கந்துக வுருவந் தாங்கிக் கன்மலை நடந்தா லன்ன
வந்ததோ ரவுணன் வாயின வன்கர நுழைத்து ருண்ட
பந்தென வெடுத்து வீசிப பாரினி லெறறிக் கொன்றான்
நந்தகோ பால னாகி நணணிடு மையன் மாதோ. (௩௯)

திறன்மய னெச்சன் கொற்றத திண்படை வியோம னெனபார்
விறல்கெழு மாய ரீன்ற வியன்மகா ரோடுங் கூடி
யுறவுட னவரை யாங்க ணோர்கிரி முழையிற் சோகக
மிறலுறுங் கண்ண னோர்நது மீட்டன னவரைக் கொன்றே. (௪௦)

கஞ்சனும பெருமி தத்தாற் கடைக்கணின் ஞெகிழி யுக்கு
வெஞ்சிலை வேள்வி செய்க விளக்குக மலலர் சாலை
குஞ்சரக் களிற்றை விண்ணைக் குடைந்திடும வாயில் சேர்க்க
மிஞ்சிய வரசர் தம்மை விளிக்கநங் களத்திற் கென்றான. (௪௧)

கல்லினும் வலிய தோளான் கஞ்சனங் குறற நோன்மை
மல்லர்த முகத்தை நோக்கி மாவுர மமைந்த நுங்கள்
வல்லபத் தானே மேக வண்ணனை யணணன் றன்னை
யில்லையிங் கினிமே லெனா விமைப்பினிற் படுத்தி ரென்றான்.

பொறிமுகக் கரடத் தானப பூட்கையோ டியறறு போக்குங்
குறிதிகழ் மல்லற் போக்குங் கூரளி துதைந்து பாடும
வெறிதுள பத்தோன் முனனோன் வியனுற வலிய ரென்று
ரறிகுவ மழைததி யென்றே வக்குரூரற்குச் சொற்றான். (௪௩)

காந்தினி புதல்வ னெல்லைக் கடுகெனத தேரிற் போந்து
பார்த்தணமே லாடி னானைப் பணிந்துமன் னவனுங் கொறற
வேந்தனங் கழைத்த சேதி விளமபலுங் கேட்டு வல்லை
யேந்துமான் வையத் தேறி யெயில்வளை மதுரை சார்ந்தான்.

அங்கக ரணியா ராமத தருவினி லிறங்கிப் போந்து
மன்னவன் கலைது வைத்து வருமொரு தூசன் றன்னை
மன்னிய வறுவை கேட்க மறுத்தலுங் கணணன் மாய்த்துப்
பன்னரு மாடை யாவும பறித்தியா தவர்க்கங் கீந்தான். (௪௫)

ஒன்றினை யரையின் வீக்கி யுயர்கஞசற் கணிவோன் வந்து
நன்றுபொற் கலன்க ளேந்த நண்ணுற வலங்கரித்து
மன்றலர் மாலை தாங்கி மற்றவ னளிக்கச் சூடிக்
குன்றிய கூனின் மெய்யாற் குலவுமோர தெரிவை வந்தே (சகூ)

எண்ணருங் கடிகை வீசு மெழின்விரைச் சாந்தங் கொண்டாங்
கணணனுக் களிப்பே னெனனு வருங்கரந் தன்னி லேற்றுக்
கண்ணனுக் கீயத தானுங் களிப்புடன் வாங்கி யபபிப்
பெண்ணவள் கூனை மாற்றிப பேரணங் கென்னுச் செய்தான.

சிலைமகம் வளாக்குஞ் சாலை சிககெனப போந்தங் குற்ற
மலையுறழ் தனுவைப் பற்றி மதாப்பொடு முறித்துத் தள்ளி
யலையெனப புரணடு சூழ்ந்த வணிகெழு மலலர் தமமைக்
கொலைசெயு மறலிக் கீந்தான் குறைகழன் மலர்த்தாட் கண்ணன்.

கூன மதி வெரினைத தேய்ககுங் குடுமியி னுயாந்து ஞான்றும
வான்படு கஞ்சன் கோயில் வாயிலிற சென்று புக்குற்
றான்மலி கோட்டி னேடு மொருகாஞ் சுழற்றிப் போக்குக்
கோன்விட வந்த வந்தக் குவலயா பீடந் தன்னை. (சகூ)

கைமமலை முன்னர்த் தாக்கக் கனததவா லதினைப் பற்றிப
பொம்மெனச சுழற்றி யார்த்துப் பொறிபுலன கலங்கிச் சோரக்
கொமமைகொள் பூணு லாவுங் கோட்டினை முறித்து வாங்கி
யிம்மெனு முன்னர்மோதி யிரித்தன னெழிற்கோ விந்தன். (ருo)

மல்லர்க ளேக்கிச் சீறி வலிகெழு கரங்கள் கொட்டிச்
சொல்லரு முட்டி யுத்தந் துணிவுடன் புரிதற் குன்னிக்
கல்லொடு முரணுந் தோணற் கண்ணனைத் தாவித் தாக்க
வல்லவர் சவையின் முன்னர் வளைந்தனர் கஞ்சன் காண. (ருக)

அருந்திற லோடு வநதங் கார்த்திடு மல்லா தம்மைப்
பொருந்திய காலாற் ருக்கிப் பொள்ளெனத் தூக்கி யெற்றித்
திருந்தல ருயிரை வானிற் றிகழெம புரததில் வைத்தான்
குருந்தினி லிவர்ந்து முன்னங் குலவிய வணண ருனே. (ருஉ)

அற்றைவெஞ் சவையி னுப்ப வணிமணி யிழைத்த பீடத்
துற்றிடுங் கஞ்சன் மீதி லும்பலைக் கவ்வித் தாவிப்
பற்றிடும் வயமா வென்னப் பாய்ந்தவன் படிக்கண் வீழ
வெற்றுவா னுயிரைக் கண்ண னேற்றினன் விண்கூற் றற்கே.

காமர்வண் டிசைக்குந் தாரான் கண்ணனை மாட்சி நோக்கி
நாமகள் கணவ னாதி நாகலோ கதத ரியாருந்
தாமரைத் தாளைப் போற்றித் தருக்கிய களிப்பினோடும்
பூமழை சொரிந்தெஞ் ஞான்றும புகழுடல் பூரித் தார்கள். (௫௪)

இனனபின் னிராம னோடு மிருவருங் காசி போந்து
பன்னரு மோன சாந்தி பனியெனு முனிவன றன்பா
லுன்னரு மெவ்வெட் டாகு முபரிய விஞ்சை முற்று
நன்னர்சூ ழறுபா னோடு நான்கெனு நாளிற் கற்றா. (௫௫)

அங்கவர் குருவின் சேவை யாண்டுபல கழிந்த வோர்நாள்
செங்கராக் கவ்வி யுண்ட செய்தியை யறிந்து காலன்
றங்கிய வூரிற் கண்ணன் றனைந்தந்த மகவை மீட்டுப
புங்கவன முன்னா விட்டுப போநதனன் மதுரைநாடி. (௫௬)

ஊன்றனைப் பிளிற்றும் வேலோ டுறுசரா சந்த மன்னன்
றேன்றனைச் சொரியுஞ் சூழற் செறிந்திடு மதுரைக் கண்ணே
மான்றனை மருட்டு மாயா மகளிர்த மணாள னேயென்
பான்றனோ டியுத்த மாற்றிப் பதினெழு தரந்தோற றானால். (௫எ)

பின்னரோர் கலவ யன்றான் பெருமபடை கொணர்ந்துசார
வன்னவன் றனக்குத தோற்ற வாறுபோற் கண்ண னோடித்
துன்னிய மலைமு டுக்கிற் றுயில்வுறு முசுகுந் தன்பின்
மன்னனு மம்ம றைத்த மன்னனை யுதைத்தா னற்றை. (௫அ)

எழில்முசு குந்த மன்ன னிணைவிழி விழித்து நோக்க
வழலினிற் பட்ட பஞ்சி னழிந்தன னவனை றங்கு
மழவிடை யொத்த வேந்தன் வழுத்தலு மவற்குக் கண்ணன்
றொழுகுலம் பிறந்து மேன்மை துலங்குற வரங்க ளீந்தான். (௫௯)

மதுரையைச் செல்வ னோக்கி வருசரா சந்தற் கண்டு
கதுமெனக் குகையி லோடக் கண்டவன் குகைக்குத் தீயை
யிதுளியே மாய்க வென்று விட்டுதன் னகரஞ் சார்ந்தான்
பொதுவரின் குலத்துக் காளை போந்தனன் குப்புற் றுங்கே.

அன்னவாய்ச் சியர்செவ் வாயி னமுதினை யருந்துங் கண்ணன்
பன்னுயோ சனையீ ராறு பரவிய நியக்கு ரோத
மன்னுமந நீளத் தோதை மணிக்கட லகட்டி லாககந்
துன்னிய நகர மொன்று துவரையென் றியற்று வித்தான். (௬௧)

மணிவெயி லெய்பபு நீதது வதிதர நிவக்கு மிஞ்சி
யணிகெழு துவரை யூரி லமர்கையிற் பலரா மற்குத்
துணியெயா னநத நாட்டிற் சுகவிரோ வதன்றன பெற்ற
பணிநிறை குதலைச செவ்வாய்ப் பாவையை யீந்திட்டானால்.

உறறிரு விதர்ப்ப நாட்டி னுருக்குமன றங்கை தன்னைக்
கொறறவேற் சிசுபா லற்குக் கொடுத்திடக் குறித்த ஞான்று
மறறவ டுவரை யூர்க்கு மறையவற் றூது போககச்
சொறறநற் கணண னேகித்துடுமென வெடுத்துச சென்றான்.

தடுத்திடச் செருவினுற்ற சயசரா சந்த னோடு
மடுததிடு முருககு மன்ற னணிபடை முற்றுஞ் செற்றுத்
தொடுததிடு கழற்காற் கண்ணன் றுவரையி லீனரூர் முன்னர்
விடுததபி னழலசான் றாக வியனுருக் மணியைச சேர்ந்தான்.

எழிலுறுந் துவரைக் கண்ண னிருந்துவ ரதர முணடு
தழுவுகைக் கடங்கா தோங்குந் தனிமுலை நெருங்கப் புல்லி
விழைவுசை யோகத் தென்றும விருமபிட வேனி லாளி
மழவென வந்து தித்தான் மன்பிரத் துய்ம்ம னாக. (௬௫)

சத்திரா சித்த னென்னுந் தரணியைத் தரிக்கும் வேந்தன்
பத்தியோ டீன்ற சத்ய பாமையை யளிக்க வேட்டு
முதததவெண் ணகையா ளோடு முயங்கிடு மோக மாந்தி
வித்தகன் றுவரை யூரில் வீற்றிருந் தருளு மேலவை. (௬௬)

சந்தமார் தருகா ளிந்தி சாம்பவ திப்பெண் வீசு
கொந்தலர் மித்ர விந்தை குழற்செறி சத்தி நெற்றி
யிந்துபத் திரையந் தீஞ்சொ லிலக்கணை மாத ரோரை
விந்தையிற் றோய்ந்து வாழ்ந்தான் விஞ்சையின் வல்ல மாயன்.

மனைவியர் தங்கட் கெல்லா மன்மகா ரோங்கி மல்கு
வனைசாம்ப வதிபாற்கானே வந்திலனுகக் கண்ணன்
புனையுப மனியற் போற்றிப் புகழுறு தீக்கை யேற்று
முனைசிவ பூசையாற்றிச் சாம்பனே முதலோர்ப் பெற்றான். (சுஅ)

இலையிழை புனைந்த மாத ரெண்ணிரண் டாயிரத்தர்
முலையுடன் முலைகள் சாடி மோதுற வடர்ந்து தாக்க
வலையிடை யொசியப் போந்த வவர்தமைக் கண்ணன் மார்பின்
மலையினை மலைசேர்ந் தன்ன வலிபெற முயங்கி னாைல். (சுகூ)

பஞ்சவர் நாடு கவ்விப் பஞ்செனப் பறக்க டித்துத்
துஞ்சலில் வீர தீர சுயோதனன் வாழு மேல்வை
மஞ்சினை வெளிறக் காணும வண்ணநன் மேனி மாய
னஞ்சலென் றடுத்துப் போற்று மைவரோ டினிது சேர்ந்தான்.

பாண்டவர் வனவா சம்போய்ப் பறித்ததம் பதிக்காச் சார்ந்தங்
காண்டவற் கண்டன் னோர்க ளமைத்தசுந் தாற்றிப் பின்னர்ப்
பூண்டவற் பினனுப் பார்த்தன் புகழுறுங் கூவி ரத்தேர்
தூண்டிட வலவ னென்னாத துணிந்தனன் கருணை மிக்கான். (எக)

சவ்விய சாசி யோடு தானிர தத்தி லூர்ந்து
வெவ்விய துரிய னாதி வேந்தர்தம் படைமுன் போக
வவ்விய மில்வீ பற்சு வச்சுதன் வதன நோக்கி
யொவ்விய வேத நீத முரைத்திடற் கெண்ணி னானல். (எஉ)

படைமுனைப் போந்தார் முற்றும் பரிசனத் தமர்க ளாகி
யடைவின்வந் தவரை வீட்டி யவனியை யாள முன்னு
நடையினை நோக்கின் மிக்க நடுக்கம துறுத லாலே
விடையளித் திடுவாய் போரை விடுத்திடச் சலசக் கண்ணா. (எந)

சயமக வுற்றிட் டாலுந் தரணியிற் கோடி காலம்
பயஞ்சிறி தின்றி யாளும் பயனதங் குண்டு கொலலோ
பெயர்வறப் புரந்த மன்னர் பேசிடக் கேட்டே மில்லை
யயர்வுற வாளா மாய்த்திங் காணடிடேன் மண்ணை யென்றான்.

சாரதிப் பணியை யேற்ற சலசநா பனுஞ்சொல் வானல்
வீரில வீர ரூனே விரிநதிடுமே விவகா ரத்திற்
சாரம தென்னச சாறறுஞ் சதிருறு கரும மியாவும்
பாரமார்த் திகத்தின முற்றும பயனிலை யுண்மை தேர்தி. (எரு)

குடமுறு வான முற்றுங் குலவிய வானு மாபோன்
றிடமிகு சீவ கோடி செறியுமப் பிரம மாகு
மடமையி னிஃதோ ராதா மயங்கியே பேதித் தென்றும
புடவியிற் கருமதனுள்ளரப் புந்திகெட் டழிவரன்றே. (எசு)

பிரமமே நானு மாவன் பிரமமே நீயு மாவை
பிரமமே நினகை வாளி பிரமமே யொன்ன லாரகள்
பிரமமே சமரதாகும் பிரமமே வெற்றி யாகும்
பிரமமே தோல்வி யாகும பிரமமே யாவுங் காண்டி (எஎ)

ஏகம துற்ற வந்த விணையிலிப பிரமந் தானே
போகம தாக நின்று பொலிந்திடு மதனை யூட்டு
மாகலி னேனே வாளா யடாதரு தட்டிற் சாய்ந்து
மோகம துற்றாய் போரில மூனகுவாய் முன்ன மென்றான். (எஅ)

இவ்வகை மருட்டக் கண்ண னிணையிலகாண டீபம வாய்ந்தான்
றெவ்வர்க ளோடுந் தெவ்வைத் திண்ணிய நிருபா சூழ
வவ்வயி னீரோன் பானு ளாற்றினன் வயத்தைக் கொள்வான்
செவ்விய தருமற் கன்று திகழ்முடி சூட்டி னானல். (எகூ)

பாரத முகித்து மாயன் பஞ்சவர்க் காக்க நலகி
நேரலா முடிக விழ்க்கு நீணகர் துவரை யேக
வாரமிக் கடர்ந்து வாச மகணித மளவு மாறறி
நாரத வகடு முட்டு நணணுமோரா துடலை யண்மம. (அ0)

வேறு.

பூதியினைப்பூதியத்துநனிபூசிக்கண்டிகையைப்பூணின்வேய்ந்து
கோடிவிடுகோடீரமுடியதனைமுடியென்னுக்குலவவீக்கிச்
சோதிகுண்டிகைகையேந்திச்சீரையினையிடையிறுக்கித்திகழுநாவி
லாதிசிவமனுவுடனேயுபமனியுமுனிவரனங்கடாக்கண்டான். (அக)

கண்டவந்தக்கணமிறைஞ்சிததோதகிரங்கள்பலபோற்றிகரங்குவித்து
முண்டகநின்னடியெளியேன்முடிசாத்தித்தீக்கைதருமுனிவரோறே
பண்டைவினையிற்றையொழிந்தேனினிநன்வாழ்க்கையெலாம் பண்பிற்கொ
மண்டனில்யான்பெற்றபேறெவாபெறுவரெனறிட்டானவனசநாபன [ள்வேன்

ஆயதிருப் பாலளக்க ரயின்றவுப மனியமுனி யறைதல செய்வான்
மாயவனீ மகிதலதநுத் திமபாகனைத் தீாததிடுவான வநதா யேனு
நேயமுறச்சொற்றசூன் மறவியுறப் படைதொட்டு நீதி யாளர்
வாயதனிலவததமன்றுசொனுவித்துவஞ்சகப்போாவனைவித்தாயால

அன்றியுநின் றேழனருச சுனனுககங் கடுகளததி லவலமான
வென்றியுறவக்கணததிலவன்மனதிலவெருவடையவிகிர்தஞ்செய்தா
யென்றுமவன்சிவபூசைக்கருமங்களமுத்தியினுக்கேதுவாக
வன்றெனநீமறுத்ததனைவிவகாரநதனகசென்றேயரற்றினையால்

மறையுண்மையோாநதிருநதுமாதவியினறகொழுநன்மயங்குமாறே
யறைநதனைநீயவவமயமாயிடினும்ப்பதையாகளவலமபித்துத
தறைமிசையிற்பவமுறுவரப்பைதனினைததொடருந்தகவோயந்தக்
குறையொழியககழுவாயைநாடுதலேநினறனககுககுணமாமென்றுன

விளையாட்டிற்கேயியறறிககாதவிககுஞ்சிலகருமமவினையாமபோலத்
தளையுற்றேனென்செயலாலென்செயகேனிவ்வின்னற்றடுக்குமாறு
களைகணுவெழுந்திட்டமுனிவரனேயோாகழுவாய்காட்டுகென்று
னளையதனையுறியுழையிலேதிருடிவாய்நிரமபவடைத்தகண்ணன்.

கண்ணதனைக்காங்காலிறறுங்கியநனமுனியருளுங்காதல்சொல்வா
னெண்ணரியபவமனைததுமிம்மையினேயொழிநதிடற்றங்கிருள்சேர்கண்டத்
தண்ணலார்சிவலிங்கத்தரிசனமேயல்லாமலவனிமீது
விண்ணுலுழையும்வேறுவகைவிரகொன்றையெவரோனும்விளம்பக்காணேன

அத்தகையதரிசனமுமதிதவழ்நீரச்சடைபபாரத்தண்ணல்வாழு
முத்தமநறறலங்களின்மாட்டுற்றுநேரிடிற்புண்யவுயாவுண்டாமால்
பத்தியுறநீபணிந்தங்கேத்திவரமபெறறிடற்குபபதிந்தாய
சித்தியுறசசொலுமுறுதிதனைக்கேட்டிசெங்கமலத்திருக்குமரனே.

சிறந்ததிருவான்மியூரபபவநாசததடபபெருமைசெப்பற்பாற்றோ
திறந்திகழுமருநதீசன்றிருபபெயனைக்கேட்டவருந்தெய்வமாவ
ரறந்திகழுநினறனகங்குறைந்திட்டவெளியேனுமனகமுற்றே
னிறந்ததையுமபுயலவண்ணவொல்லைசிவேணதிசையினேடுகென்றான்.

குரவனுபமனியமாதவமுனிவன்றிருததாளிற்குழைந்துசென்று
வரவனுஞைபபெற்றலுமேபஃறுறையுமோங்கல்களும்வனமுநதாண்டி
யரனகயிலையினிலுலவுதமிழ்மொழிசோதெனுதுதிசையடாந்துநாளுங்
குரலையினமணிகொழிததுககருளகெடுகருஙகுணககடலினகூலந்தனனில்.

திருவானமியூரெலலையினையண்ணிபபூரித்துததீரத்தநாடி
மருவுமொருபாபநாசனிநீரினிற்படிநதுமகிழவினேடு
மருமைமிகுபூதிநனியுடலமெலாஞசண்ணிததிட்டங்கந்தோறுங்
குருநிறையுமணிவடமபூணடைமபததுச்சரிப்புடனேகோயில்சார்ந்து.

விமானமுனந்தரிசித்துப்பணிந்தெழுநதஙகுட்புக்குவிடைப்பானின்று
சமானமிலிபபாறபணியவனுஞைகொடுகணபதியைததனிச்செவ்வேளை
யமானமெனவேபுகழ்நதுபிரதககணஞசெயதஙகருமையாய
கமாலவிலலுவமேயுமபெமமானறனசநநிதியிற்சாறறுவானலை. (௬௧)

வேறு.

சததே சிததே யானநதந தானு நினற தனிப்பொருளே
வித்தே யுலகம விளங்கு தறகும வேணடு மவற்றையளிப்பதறகுந்
தத்தே வுற்றுத தளாவுறுமித் தமியேன றனனை யாளுகநன
முததே பவள முழுமணியே முதலே போறறி போற்றியே. (௬௨)

என்னைப படைததுப புரந்திட்டா யினிநின்மணாத்தாணிழறருவா
யுனனைச சரணென் றடைநதேறகிங் குறற விடுக்கண் பலதீர்ப்பாய்
கன்னற் சுவையைக் கயபபிக்குங் கன்னியிடங்கொள்கருணையனே
யுன்னற கரிய பெருமபொருளா மொருவ போறறி போற்றியே.

நலத்த வளியா மென்னெஞ்ச நாடி நின்றன் மலரடியைக்
குலதத தேவர் முனிவரருங் கூறு மாந்தர் பற்பலரு
நிலத்தி லுறுமன் பதையுமிக நேடிச் சித்தி பலபெற்றார்
சலத்து ளிளவெண் மதிதவழுஞ் சடையாய் போற்றி போற்றியே.

பால விழியான் மதுசகனைப பற்பு மெனவே முன்பொ டித்தாய்
சால வகையின் னுவுற்றேன் சகிக்க கிலலே னினிக்கணமுங்
கால கால கடைக்கணிக்கக் கருணை வைதகிங் கெனையாளா
யேல வடியாக் கினிதருளு மீசா போற்றி போறறியே. (௬௫)

இனன வகையிற் றொழுதிறைஞ்சு மெழிலியனையா னோகாண
வன்னை யுமையா மலைவலலி யழகி னிடபபா கததமரத
தன்னே ரில்லாச சிவலிஙகந் தன்னி னின்றும வெளிவந்து
தன்னந் தனிய னொளிரும தநதை திருவாய மலாநதிடுவன்.

கண்ண நினது தோத்திரங்கள் கனிவாக் கேட்டிங் குளமகிழ்ந்தே
மண்ணின் பார மொருவவிவண வநது பிறந்தே தீமபர்தமை
திண்ண வலியா லொழித்தபெருஞ் செய்கை நன்கா மாயிடினு
மெண்ணு நலஞ்சோ நெறிவழியி னியைநதா யிலலை யன்றியுநீ.

என்னைத் தவிர வேறுபொரு ளில்லை யென்னு மறையுண்மை
தன்னைச் செவ்வே யோர்ந்திருந்துந் தனவாச் சமர முடிப்பிப்பான்
பின்னை யன்ன சுபத்திரைநற பிரியன றன்பால வேறுவகை
மன்ன போதித தவ்வமய மயககு வித்தா யாகையினால். (௬௭)

பாவ நின்னைப பற்றியதாற் பாவநாசத் தடம படிந்து
மேவக் குடைந்த வககணமே விட்ட துன்றன் செயிரனைதது
மாவ லுடனே துவரையினி லன்பிற் சின்னாள் வைகியபின்
தேவர் களுறும் வைகுண்டஞ் செறிந்தங் குறைவாய் சுகமென்றே.

தெய்வ லிங்கந் தனிற்காந்தான் செந்தா மரைநா பன்றானு
மைய வுய்ந்தே னுய்ந்தேனென் றாடிப் பாடிப் பலதாமும்
வைய மீது வீழ்ந்தெழுந்து வான்மி யூரை வலம்வந்து
பையப் பைய வேதிரும்பிப் பாம னுருவே சிந்தித்து. (௪00)

வான்மி யூருக் கோர்கடிகை வாய்ந்த வுத்த ரத்திகையிற்
றேன்வண் டினங்க ணனிமுறலுந் தெய்வவல்லித் தடத்தருகிற்
றூன்மிக் குறைந்து கங்குலினிற் றனியே போந்து மருந்தீசன்
பான்மே னியனைத் தரிசித்துப் படர்வான் பார்த்த சாரதியே. (கoக)

பார்த்த சார திப்பெருமாள் பால்வண் ணத்தன் றிருவருளாற்
றீர்த்த னாகி யுறைந்ததலந் திகழு மல்லிக் கேணியெனா
வார்த்த வன்பி னடியவர்க ளுறைந்தங் கவனைப் பணிந்தேற்றிச்
சீர்த்தி யுற்று வாழ்வரிரு செல்வ மல்கப் பெற்றின்றும். (கoஉ)

பன்னு கப்பூ டணன்றனக்குப் பகரும வேத புரியதனி
னன்ன ருமபர் நனியேதத நலவி ழாக்கள் பலவாற்றிச்
சொனனார் தமகருஞ் சுகமருளிச் சோர்வி ல பார்த்த சாரதியுஞ்
சின்னா ளல்லிக கேணியுழை செவ்வ னுறைந்து வாழ்ந்தனனால்.

கோட்டு மதியுந் தவழ்மாடக் குடுமி தோறுங கொடிநிரைக
ணாட்டுந் துவரை நகர்சசோந்தா னாரணன்று னென்றுரைத்தே
டட்டு மறிவிற் றனையுணரு மெழிலார் முனிவர் தமக்குரைத்தான்
வீட்டுக் குரிய வுயர்ஞானம விளமபுஞ் சூத மாதவனே. (கoச)

பார்த்தசாரதி பாபநாசப்படல முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் - ருoரு.

சந்திரன்காமநாசப்படலம்.

இலல றததுக் கிழமையினுக் கேற்ற சீல மேயுஞற்றி
நல்ல யோகத் தவத்துநிலை நண்ணி யுண்மைச் சிவமறிந்து
வல்ல வபர பரஞான வண்மை யனைத்து மொருங்குணர்ந்து
சொல்ல வலல புனிதனருட் சுலவத் திரிமா முனியென்பான். (க)

அரிய தவத்தி னீன்றெடுத்த வமுத கிரணச் சந்திரனு
மூரிய மகவை விழையுமனத் துவகை யோடும வளர்த்தெடுத்துப்
பெரிய நிபுண னுவனெனுப பிறங்குங் குறியாற் பெரிதுணர்ந்து
தெரியவுண்மைக் கலையனைத்துந் தேற்று விப்பா னனியுன்னி. (உ)

உறையு மியோக முனிவரரு ளுற்ற மாட்சி யோடொளிர
வறையுஞ் சுவர்க்க விபுதாகளுக் கான குருவென றேதோவா
னிறையும்விஞ்சையனைத்தையுமேநிலைகண்டோராந்தமறையவன்பால்
முறையிற் கற்க விடுத்தனனுன் முகிழ்பைங் குமுத நணபனையே.

தேவ குருவுஞ் சநதிரன றன றிகழ்நுண் ணறிவின் கூர்மைமன
மேவ வாய்தலைத் துணர்ந்து விளங்குங் கலவி யனைததினையு
மாவ லுடனே கற்பித்தங் கரிய புலமை யாளனென
வேவ ருங்கண் டதிசயிகக வெழினமா ணவக னுசசெய்தான். (ச)

வேத மங்க மாகமபு ராணமுதலாம வியனூலக
ளோதி யையந் திரிபின்றி யுணர்ந்தான் கரவா மலகமென
மாத வத்த முனிவரனு மகிழ்வங் கெயதிக கன்மாருட்
போத மிகுத்த மாணவனைப் புதகிரன்போல் வளர்ததுகந்தான். (ரு)

காலுங் கரமும வாரிசமாக் கதித்த முழநது தூணியதாய்
காலுந் துதிககை யேகுறங்காய் நண்ணு மகல மகலமதா ரன்
யேலுங் கந்து கநததுவா யெழிலார கன்னம கனுசனையாக்
கோலும் வாகு வரையதுவாக் குறித்த கண்க ணீலமதாய். (சு)

வில்லை யெள்கு நன்னுதலும் விளங்கும பவளச் செவ்வாயு
முல்லை யிணையும் வெண்ணகையு மொய்த்த செங்கைரோகைகளுஞ்
சில்லை முசுங் கடமுளருஞ் சிறுகட் களிற்று நேர்நடையு
மெல்லை யளவி னடங்காத வெழிலங் கடைந்தான் சந்திரனும். (எ)

கலைக ளுடனே கவினனைத்துங் கவின வோங்கி வளருகையி
னிலைநல லறத்தின் றொடர்பிணையி னின்ற வியாழன் காதலிவெம்
முலையிற் காய்த்து வடிததெடுதத வுயர்வே லொண்க ணுறழ்தாரா
மலைவு வாய்ந்து சோமன்றன் மயக்க முற்று ளுணுளும். (அ)

அட்டிற் சமைத்த வெண்ணடிசி லரிய கனிகுய் கருணையுடன்
கிட்டி யமுத கிரணன்முன் கிள்ளை மருளு மொழிமொழிந்து
வட்டித் திடுவ ளாவின்பால் வடித்துக் காய்ச்சித் திரட்டியநற்
கட்டித் ததியை யேயொழுக்கிக் கனிவி னுகரச் செய்திடுவள். (கூ)

பட்டி னிழையி னிழைத்தநற் பலபொற் றூசங் குடுப்பித்து
மட்டில் மணியா ரமபலவும் வகையாவிலங்க வணிவித்து
மட்டி நுதலிற் பொற்றிலக மன்னமற்றைக கைசெய்து
திட்டி வாங்கிப புன்முறுவல செய்வாள் சந்தி ரனைக்கண்டே. (கo)

தூங்கு மமய முழுமதிக்குத் துணிவின் முத்தம் பலவீந்து
நீங்கி யெழுபபி யவன்முனனர் நிலைவெண் தருப்ப ணங்காட்டி
யாங்கு நகைததுக கன்னத்தி லணிமென விரலாற் கிள்ளிடுவ
ளீங்குத தாரை யிஙஙனமா வினிய சரச மோடுறைய. (கக)

சந்தி ரன்றன் குருமனைதன் சரசநடைக்குப் பெரிதுட்கி
யிந்த வினைககிங் கென் செயவ லீசா சிவனே யென்றணுங்கி
யெந்தை யததி ரிபபெரியாக கெட்டி லென்னைச் சிவந்திடுவ
ரந்த வைரா வதபபாக னறியி னவமா னமபுரிவன். (கஉ)

ஆறு விந்தத் தாரையின தழகை நேர மூவுலகின்
மாறா தம்முட் கண்டதில மறறு மிவளைப படைத்தமறைக்
கோனு மலரோன மயங்காமற குறிததங் கிருந்த திறம்பூதே
தானுப போந்து முயங்கிட்டா றறமியேனுகூழ்மிகனறே. (கங)

என்ன செய்வ லங்கசன்ற னிலங்கைங் கணையின் மொத்துண்டே
னன்ன மனைய வரிவையிவ ளங்க முற்று மூடிலளால்
முனன நானே யூக்கமுடன் முடுகி வியாது விளைந்திடுமோ
வின்ன வாசை தடுத்திடற்கிங் கெந்த ஞானந் தலையெடுக்கும். (கச)

கூறை யிவட னிலலெனினுங் குபேரன் வதியுங் கோயில்வற்
சிறை யிடுக்கிச செய்தவத்தின் சிறபபிங் கிவடன் றரிசனநற்
பேறைக் கேட்டுச் சிந்தித்தல் பிறங்கு மோன மந்திரமத்
தாறை மெய்யின் சையோகந் தன்னே ரற்ற வத்துவிதம். (கரு)

இந்த வகையி விமகானு மிசைத்து வாழ விருவாக்குஞ்
சந்தற் பங்க ணோரமே தடைகள் பலவந் தேனுதலுஞ்
சிந்தை மகிழ வவ்விருவா சித்த சன்றன் றெழில்வெருட்ட
முந்தை நன்னா வினைவாகு மூணடு கொண்ட தோர்வைகல். (கசு)

கடிப்போ தவிழ்த்துக் கருஞ்சுரும்பர் கசிதேனுண்டு களித்திசைக்கத்
தடிப்பாய் நிவக்குங் கற்பகநற் றருவி னிழற கணினிதமார்ந்து
நடிப்பாற் செனுத செனுதவென்ன நடன மாதர் விபவமொடு
பிடிப்போ லியங்குஞ் சசிதேவி பிரியா துறையும புருகூதன். (கஎ)

கருதாதிற் கருதி ஞோகளுமெய் கமபித் தலர வெருவநத
மிருத்தி யிம்ப ரமபரினு மிணையி லின்ன லாதியினுற்
செருத்தி யுடனே மூவுலகுந் திரிதல செய்து வதிதநத
விருத்தி ராசு ரன்றன்னை வீய மோதி யொழித்தபினர். (கஅ)

சாந்தி புரிதற் குளத்துனனித தனியா கமங்க ளெண்ணுன்கு
மாந்திக் களித்த முனிவரரா மறைவ லாள ரொடுசூழ்நது
காந்தி காலும் வெண்ணிறத்த கவினத தோடுங் கலலணைமே
லேந்தி யுலவும் பரிமேத மிசைந்த தென்றே மனததுனனி. (கசு)

சுரர்க டமக்கங் காக்கமது சுரக்கும் வண்ண மேவிழையும
பிரகற் பதியை நனிவிளிக்கப் பெரிது முன்னித் தாதுவன்பான்
மாபிற் றிருமு கந்தந்து மகவா னேவி விடுப்பவவன்
விரைவிற் போந்து பணிந்தீந்தான் விறலார் முனிவ னமலர்க்காததே.

திருமுகமங் குடனோக்கித் தெரித்த வெல்லா நனகறிந்து
மருமத் தணையு மனைவிமலா வதன நோக்கி முனிவரனுந்
தருமத் தலைவன் சொற்றிடுவன் றைய லாக்குட் டலைமையுறு
மரும லர்த்தார்க் குழற்கொண்டை வரித்த மாதே கேட்டிடுதி.

இந்திரன்கற் பகநாட்டிற் கிறைஞான்றி வியான் போகு
சிந்தை நலிய வெனைநினைத்துச் சிறிதுந் துயரங் கொள்ளற் க
வந்து விடுவ லோர்மதியுண் மகிழு நமதா சீர்மத்து
னெந்த வறமும பிழையாம லியற்றி நலனோ டுறைதியரோ. (உ௦)

தலையை நீவிச் சிணுக்கறுத்தல் தகரமிடுதல் பொட்டணிதல்
கலைகள் பலவுமுடுத்திடுதல் கமழும் புட்ப மிலைத்திவர்தல்
விலையின் மணிப்பொற்பணி பூணல் மிக்க வடிசி லயின்றிடுதல்
தலைவ னிலலா வமையத்திற் றகுகற் புடையா தாங்குயிற்றார்.

இந்தத் தரும விரதமஃ தியற்றி நீநன் குறைவதுட
னெந்தக கரும முன்றனக்கிங் கெவ்வெவ் வமையம வேண்டிடினுஞ்
சந்தி ரன்றன் றுணையதனுற சதிரா முகித்துக் கொள்ளுதியா
லுந்து வயதிற சேயேனு மோங்கு மதியின முதியோனே. (உஅ)

இவனை வேறு நினையற்க வில்ல றத்தை நடாத்துவதி
லுவனைக் காட்டி லுமமுலகி லுறவ னொருவ னுண்டுகொலோ
வவிரும் விழியி னிமைநிகாககு மதுபோலரிய காப்பிழைப்பன்
கவலை கொள்ளேல் விடையெனக்குக் கடுகத் தருவா யென்றனனே.

தலைவ னவின்ற வாய்மையெலாந் தளிமத தாரா கேட்டலுமே
தலையை வணக்கிப் பணிபுறறுத தரையை விரலி னாற்கீறி
முலையி னெற்றி நீாமுதத மொய்கக விமமி யேயழுங்கிக்
கலைசேர் வளைசூழ் வலககரத்தைக் கன்னஞ் சேர்ததங குனைத்திடுவாள்

நன்று நன்று நின்னனர்தக நலமில கூற்று நிறகழகே
யென்று நின்னை யானறணநதிங கிருநது தனியே வதிதந்தே
னென்ற னுள்ள மாராய விவ்வா றுரைத்த தென்னைகொலோ
வொன்று மறியா வேழையின்பா லுற்ற சீற்ற மொழிககுகவே.

மனந்தா னினக்குத் துணிவாயு வகையைச சற்று மோரகிலே
னெனவென் றுனைப்போய்வருதற் கியம்பத் துணிவ னென்வாயா
லனுப விக்கு மின்பததிற கவதி தெய்வஞ செய்ததென்னே
கனிவிற் றடுத்தா லியாகத்தைக் கலைத்த பாவ மெய்திடுமால்.

தீர்த்த யாத்தி ரைக்கண்ணுஞ் செய்ய தீக்கை வகிப்புளியு
மூர்த்தி தேவ வுபாசனத்து மூண்ட பலவாம் விரதத்து
மார்த்த முனிவா குழுத்தலையு மரிய பூர ணைச்சாரும்
பேர்த்தருதுத்தி னத்துழையும பெருமபோ தொழிந்த தழுவாமே.

இன்ன வகையி னெழிதரா னேய்ந்த தினத்து மிஃதாகி
லென்ன திறத்தி யானசகிப்ப லெவ்வா றுன்னை நீத்திடுவன்
சொன்ன நெறியி னில்லேனேற் சொற்ற கற்பின் பங்கமுள
தன்ன பாகத் தீர்வதனுக் காகுங் கால மறைகென்றாள். (௫௰)

யாக நிரப்பங் காயினவு மியானோர் விகலை நிலையாது
வேக மாகப் போநதிடுவல் விடுக நின்றன் மனத்திலுறுஞ்
சோக மனைத்து மிக்கணமே தொலைபபாய் முப்பான் சிறுபொழுதும்
போக விடைதா வெனப்பகாநதான புகழூந் தேவ மநதிரியே.

நேய விலல றப்பணிக ணோமைத் தாக நாடோறு
மாய நினமா ணவனுக்கிங கரிய மாறற முறைத்திடுக
ஞேய வெளளைக் கதிரோனை நின்னைப போலு மாதரிப்ப
னேய வகைசசெ யீஇவருக வென்று ளணஙகாந தாளையுமே.

ஒற்றைச் சகட்டி னுளைசெறியு மோரேழ் மான்பூட டொணடேறிற
கற்றைக் கதிரகளொளிகாலக காணு மாத வனறுனு
மிற்றை யிவாகட கனுகூல மியறற னலமென் றுளத்துனனிச
சற்றுப பசசி மததிகையிற சாயநது விளைவிற காநதனனே.

குருவின் பின்னாச சிறிதளவு கூடபபோநது சந்திரனும்
வருவ தற்கு ளெழிற்றுனை மகிழ முளமுஞ சகியாமே
தருணத் தாறு சுவைபடிசில சமைததுப பாததிரத திடடு
மருவுந் தண்ணீா வெநநீாய் வாசப பொடியோ டஙகமைத்தே.

ஆடை கலன்க ளாதியன வனபின் வரிசைப் படநிரப்பி
மேடை மலியு மமளியினை மெனமை மேவப் பொறபுறுத்திப
பேடை யன்ன மெனவேகிப பிறஙகு வாயிற படிநின்று
வாடை நோக்கிப் பாாத்திருந்தாள் வநதா னழகிற கோர்தலைவன்.

சென்று போநத வமபுலியைச் செவ்வ ஞேககி றுவன்றிடுவ
னுன்றன் குருவின் றுணைவியினை யுனபால் வைத்துக காக்கவென
வின்று வகுத்த மாறறமது மெளளேல மிக்கா தாத்தோடு
மென்ற னுளமுங் கோணுமை விருததனினக்குக் கடமையதாம். (௫௫)

போது போயிற் றெழுந்திடுக புனித நீரி லாடுதற்கென்
றோத னம்வேய்ந் தேபரிவி னதன்மீ தன்னோன் றனையிருத்தி
மோது வளைகல் லெனவொலிக்க முகத்தின் வியர்வு முத்தரும்பக்
கோது கூந்த லவிழ்ந்துவிழக் கோதத வாரஞ் சிக்குண்ண. (கஎ)

துடையி னளவு மாடையினைத ஆக்கி மிகநன் றுச்செருகி
யடைவின் புனித நீராட்டி யரும்பொற் கலையா னேதுடைதது
மிடையுங் குடுமி புலாதருவான மிகசுவாசப் புகையூட்டி
யுடைக ளீந்து கலனணிந்தங் குறும ணபபூ மிலைசசினளால். (கஅ)

பொன்ன வள்ளக கல்லையிற றாய்ப புசிபபுக் குரிய பலபடைத்திட்
டன்ன வடிசின் மீபபருப்பு மமைய விழுது மிகவொழுக்கி
மன்னுங் கருணை சூழ்வித்து வணணச சிவிறி கொடுவிசிறிக்
கன்ன னிகாத்த மிழற்றலொடுங கனிவி னூசு செய்தனளே.

உணட பின்ன ருடுபதியு முறற சுதைசோ முககனியுங்
கண்டு மெள்கிக் கிள்ளைக்குக் கறறுக கொடுககுங கொஞசுமொழி
கொண்ட தாரை தன்னிடததுக் குலவுங் காமம வைத்தனளென்
றணடு வாச மிகவீசு மழகி னுயயா னனஞ்சோர்ந்தான். (சo)

பின்னர்த தாரை துவர்விரையோ டோமா விகையிற் பெரிதூறு
நன்னீ ராடி யுயாசரிகை நகுமே கலைவெண் டுகிலுடுத்து
மன்னு பீதக் கச்சணிநது வாசத் தகர மேதரித்துப்
பொன்னங் காமாக் கலனறுங்கிப புனைநதா ணறுமென் மலாநவிரின்.

இன்ன மங்க லபபொதிரவி னித்தி யிலக்தை யெனுமிச்சை
வன்னி வில்வம வெட்பாலை வாகை மருத நாரததை
புன்னை கடமபு பூவரசு புனன்மு ருக்கு மஞ்சாடி
யின்ன கஞறு மாராமத் திருக்கு மதியின் முனர்நடந்தாள். (சஉ)

கச்சைச் சிறிது நனிதளாத்திக் கனத்த கொமமைத் தனம்பிதுங்க
வுச்சி யோதி யிடையிடைததன் னுள்ளங் கரத்தான் மிகநீவிப்
பச்சென் றிருக்குங் கோடாத்துப் பைங்தே னிழியு மலாகொய்து
நச்சு நயமபற் பலகாட்டி நாடுஞ் சாலத் தொடுநடந்தே. (சங)

சிறிய நீர்க்கால் பலதத்திச் செறிந்த மரத்தி னிழல்வாய்ந்து
நறிய மஞ்ச ரிசசெறிவே நயக்கு மிஞிற்று முரலமைந்த
நெறியிற் ருனுஞ் சுரநகளொடு நிலைததின் னிசையைவிளைவித்துக்
குறும்பின் னகையி னடர்ந்திட்டாள கொலைவேற் காமாக் கண்டாளை.

சந்தி ரனுந்த னோக்கொத்துச் சகிக்க வொண்ணு வவசத்தாற்
புந்தி திகைத்துப பேதுற்றுப் புத்தம புதுமின னெனவுன்னி
முந்தைத் தவமே யோருருவின் முனனர் வநது முளைத்ததுவோ
வெந்த னல்லூழ்ப பெருமையினை யென்னே யெனனே யிஙகிசைப்பல்.

வச்சி ரததா லாயவொரு வண்ண விமப மேயெனகோ
முசச கத்தி லிஃதுறழ முடிநத வுருவ முணடுகொலோ
மெசசுமவாணிகளொழுநன கைவியனகொள் படைப்பி னடங்கிலதோ
நசசுங் தாரைக் கண மனைத்து நாடி லிவண்மு னெனனுமால. (சசு)

அங்கத் தமைந்த வவயவத்தி னழகை யொன்றுக் குவமமெனு
விங்க ணெடுத்துக் கூறிடுவ ேராழை மதியை யுடையவரோ
யெங்கு முளவாம் பொருளனைத்து மிவ றறின் கவினை யுறக்கவர்ந்து
பொங்கு முலகிற் சிறபபுற்றுப புனிதம வாய்ந்து வாழ்வனவால்.

இன்ன கோலக் கட்டழகி யிங்குத தனிததுத் தோன்றுவளே
லனன மதனுஞ சரணடைநதிங் கடிமை யாக வாழானே
வன்ன நடைய ளிங்குற்று மவடன் றேசு புடைசுடர
வுன்னு மிந்நந தனவனமு மொபபில் வனப்பி னேங்குறுமால.

இந்த வகையி னுமோத மியைநத மனத்துப பலவுன்னுஞ்
சந்தி ரன்றன் புடையணைந்து சாசத தாரை முறுவலித்து
வந்து நயம்பற பலபடித்து வாடை யொருங்குக் கமகமெனக்
குநதி யொருபாங் கரினமாந்து கொணட விதயக குறிபபுறுத்தாள்.

கண்டு மதியம் பரவசமாக் காம ருடலஞ சில்லென்ன
வண்டு காத லுறவடக்கி வகித்த வாண்மை பிழையாமே
தண்ட லைக்க ணுன்வதியத் தனியா யிவளே னிங்குற்று
ளண்ட மருட்டுங் கொடியமத னநதோ வினியென் புரிவானே.

என்றன் றவங்கள் பலித்தனவா லிவளுந் தனிமை யாயினளா
லென்றும் வஞ்சி யனைவிழைந்தங் கேமாப் புறனுான் மாயன்றே
யின்றுந் தகைதல் புரிந்திடுவ லிலையேற் குறிப்பின்வகை நடப்ப
னென்றுதாளை மலர்முகங்கண் டிசைப்பான் வெண்டண் ணுரோனே.

அந்த ரங்கத் திவணைமைந்த வருந்தண் டலையி னுற்றதேனு
விந்தை மணிமா டந்தனைந்து வேண்டுவவாற் றிலைகொலலோ
வந்த மிலகு பொற்பணிக ளாள னிலலா வமையத்துச்
சிந்தை யுவக்க மிலைந்திடுதல தேரு மடவார்க் கறமாமோ. (ருஉ)

தனிமை யாக யான்வைகுஞ் சாபி னீதுன் னிடலாமோ
புனித சிந்தை யாநாமும பொருந்தி யுறைதல புரிந்தாலு
முனிவு மிகுந்து நொதுமலாகண முந்தி நிற்ப ரலரிசைபப
கனிவி னெழுந்து போந்திடுக கடுக வென்று னிசிக்கோவும.

சொற்ற சோமன முகநோக்கித் துணுக்கென் றறைவடாளையிவ
ணுற்ற நின்சார் யான்வரினிவ் வுலக வைவிங் கென்செய்யுங்
கற்ற நினைக்காண பொருட்டிலங்கு கலன்க டேசும புனைந்திட்டேன்
மற்ற கரும மகத்தியற்ற மறறைப போழ்து சாலுமரோ. (ருச)

உன்னைக் காட்டி னுஞ்சிறுமிக் குயர்வுப் புரிவு முணடுகொலோ
மொன்னைப் போலு மிதுகாறு மேங்கிச சகித்தா ரொருவரிலை
முன்னை நோற்ற நல்வினையே முயக்கு வித்ததாதலினு
னின்னை யிங்குத் தனிமையுற நேர்த லமைந்தேன் முனியற்க.

முந்து நினது கட்டழகை முன்னி முனனி மோச்சித்தேன்
சந்த முலைக ணின்னகலஞ் சார்ந்து குழைய விமமுதலு
மந்த முறுமென் கரங்களினு லதுக்கி யதுக்கி யடக்குறுத்தே
னுந்தும் வேளாற் பட்டவரு ருணாக்க வெளியட் டிறமாமோ.

வஞ்ச மின்றி வருப்பலிவண வளாநின் மனுக் கியமென்னைத்
துஞ்சலொருவித் தழற்படுதத்த் துளாயே யின்றுன் சாணடைந்தே
னஞ்ச லென்றிங் காதரிக்க வாலிங்கனமே புரிகென்றுள்
மஞ்சி னெழிலை மருட்டிடுநன் மலர்மென் கூந்தற் கவின்றுளா.

கேட்டுத திகைததுக் கலைநிதியுங் கேசப் புளகாங் கிதம்வாய்ந்து
மூட்டு மாகூ ழிங்ஙனமோ முடிந்த தெனபா லெனவுன்னிக
கூட்டுந் தெய்வந் தனைநெஞ்சிற் குறித்து நன்கு வாழ்ததெடுத்து
மீட்டு முரைப்பான் றுனைகரு மேலோா சொற்ற நீதிபல. (ருஅ)

சுத்த வினகன் மாபுடையாய சுராகங் குருவை மணந்தனைசொன
முத்த லத்து வனிதையருண் முற்று மிறைமை யினிதுற்று
யுததமசுந்த ரீயெனவே யோஙகுமெ பெருஞான றிதுகாறும
வைதத நீயிங் ஙனதெொழுகல வைய கததி னேசசனறே. (ருகூ)

சுராகட கெலலா நாயகமாத தோனறுத துணையா நற்குருவாய்
வரங்க ளேற்று நனிவிளங்கி வண்ண யாகம பலபுரிந்த
வரனை வஞ்சித திடுவாயேல வானோர் நாளு நகையாரோ
நரரு மிவ்வா றியற்றுவரோ நாடு மெற்கும் பவமன்றோ. (சுo)

தீரா வெவ்வ முளனேனுந் தீமைத் திரளுற றவனேனுந்
தேரா மிடிய னேயெனுந் தேரு முறுப்பங் கிலனேனு
நோராத் தலைவ னெனபினர் நோமை யுடனே காணுளுஞ்
சீரா யவனோ டேயுறைந்து திகழ்வ ணல்ல வுததமியே. (சுக)

பெற்ற வஞ்ஞை யய்யனுமே பேசா தெள்ளிப பகைத்திடுவ
ருற்ற மாமன் மாமிநனி யொறுத்து நீக்க முயல்வாாகள்
சுற்றத் தார்கள் கொலைக்கேதாஞ் சூழ்ச்சி நாளு மெண்ணுவரோ
லெற்றுக் கிந்த வபவாத விழைப்பு நமக்கு ளொழிகென்றான்.

சந்தி ரன்பாற் றளர்தாரை தவள முறுவல பூததுரைப்பா
ளிந்த நீதங் கணககிலவா வெனக்குந் தெரியு மோர்ந்துள்ளே
னுந்து வகுலி நீச்சரிய வுஞற்றல் போலு நீகுயிற்ற
லந்தக் காதையனைத்து மென்மு னப்பாற்கட்டி வைததிடுதி. (சுஉ)

மாதர் சையோ கத்துற்ற மறவி யொன்றே யானந்த
மீது மான விம்மைவயி னின்ப நல்குந் தவமுளதோ
பூத ாம்போன் முலைத்துணைகள் புல்லிப் பழகி யறியாநீ
யேதங் கூறிக் காலமெலா மேனோ பாணித் திடுகின்றாய். (சுச)

போது நினக்கு விகடமதாப் புகலு மாற்ற மிவ்வமய
மோது காம முள்ளொளித்து முழங்கு கின்ற யொல்லாய்போல்
காதன் மதனுன் மொத்துண்டு கலங்கிப் போந்து நின்சரணி
லாத ரிப்பா யெனவடைந்தே னவமா விடுதல்பவமாமே. (சுரு)

இந்த வுடல நினககடிமை யினித்தாள்கிலனே ரிறைவனையு
மெந்த மான மிரிந்திடினு மெனக்கிங் கின்ன லினியிலலை
யந்த மிளமை யாசைபல வடைவி னிலவா யொருவினறல்
வந்து நின்ற னதாததை வழங்கி னினக்கே புண்ணியமாம். (சுசு)

சின்ன வாயு ஞணமுதலாச் சீரின் வளர்த்தேன் கௌமார
னென்ன வமைந்திங் கெனனுனைக்கு மேறு மாறிற் றுணிந்தனைகொ
லுன்னை யணையு முரிமையெனக குளதென பதுவு மறந்தனையோ
வின்னுங் கற்ற விஞ்சையினை யீங்குக் காட்டா திசைந்திடுக.(சுஎ)

நாய கனூர்சொற் றகைந்திடுத னலமே யாகா வென்றுரைத்தை
நாய கன்ற னீயெனவே நாடு பின்னர்த் தவறுளதோ
நாய கன்றன் பான்மனைவி நாடும வெஃக லுறமறுத்த
ஞய கன்றன செயலாமோ நடுவி னீயே பிழைத்திட்டாய். (சுஅ)

தாரு காவ னத்துழையுந் தனிதத வாயர் பாடியினுஞ்
சீரு லாவு கோதையர்க டிறமு நாமு மறியேங்கொ
றேரும் பிரமன் றனளித்த திகழுங் கலைவா ணியைமணந்தா
னுருங் கண்ணன் ராதையெனு மத்தைக குயங்க ளணைந்திட்டான்.

கவுத மன்றன் பன்னியின்சீர் கண்ட வாச வன்புணர்ந்தான்
யுவதி யாய பிருந்தைதனை யூக மோடு மரிவிழைந்தா
னிவர்க டேவர் முனிவரென வின்று மாப முன்னவரி
னவதி யற்ற தீமையெலா மளக்கற் பால வேயாமோ. (எ0)

மனைவிக் கின்பந் தக்கவகை வழங்க வலியின் மெலிமுனிவ
ரனைய ரயலார் தலைமகாடி யனுப விப்பர் சுகமென்னுப்
பனையி நீளோ லையிலெழுதிப் பயமு முறுவித் தனர்கப்பு
முனைப்போன் றவர்கள் பலனிழந்தா ருண்மை யீது தேர்ந்திடுதி.

அழகி னோர்ந்த நல்லார்க ளல்குற் றடத்தி னேமூழ்கிப்
பழகுங் கொங்கைத் துணைப்பற்றிப் பவள வாயி னமுதருந்தி
விழுமி தாய வின்பத்தின் விதத்தை யுணரா தவமுளுற்றி
யுழலவீர் வனத்திற் சுகமிழந்தே யுடலைச் சுமையாத் தாங்கிநிதம.

புதும ணப்பெண் டீர்கடமைப் புல்லி யணைத்து வாழ்வதினுங்
கதுமென் றெழுமபு முலையெழு முங்கக் கலவிக் கலையி னனிதேர்ந்த
விதுமென் முகத்தி யாருடனே விரும்புஞ் சையோ கத்தினல
மதுவே மிக்கப பேரின்ப மாராய்ந் தறிதி யென்மாட்டே.

வந்த பாவந் தனைநானே வகிந்துக் கொள்வே னெளியேற்குத்
தந்த வான்மப் பிசசையினுற் றழைக்கும புண்ய நீயேற்பா
யிந்த வுரையை மாற்றுவையே லினிமேற் கணமுந தாளேனு
னந்த முலவு வடிவமைந்த வாசை நேச நாயகனே. (௭௬)

துரையே யடடா பயனின்மை சொல்லிக் காலம் பாணித்தல
புரையே யாகு மிதுவரையும போதுஞ் சல்லா பம்மனைதனும்
வரையே நிகர்த்த நின்றோளை வழங்கா யெனறே தாரையதி
விரைவின் சென்று சந்திரனை விரகத் தோடு மணைந்தனளால்.

வேறு.

மூர்ச்சித்துப்பரவசமாய்நனிசொக்கிச்சிறிதளவுமுணங்கிநின்று
பேச்சின்றியிருவர்களுந்தவத்தெளிந்துருகுதுகலித்துப்பெருமூச்சிட்டே
யோச்சிடுமென்மலர்க்கரத்தாலுடலமதுமற்கட்டாயொருங்கணைத்துக்
காய்ச்சியகன்னலின்சுவையின்மிக்கினிக்குஞ்சுவையதரங்களித்திட்டாரால்.

பலதாரமு முத்தங்க ளீந்திட்டே பணைமுலைத்தம் பாரஞ் செய்யக்
கலகலவென் றணியாரஞ் சிக்குண்ண மேகலைநற் கலைகீழ் சோர
மலரடி மென்னூபுரங்க ளார்த்திசைக்கக் குறுவியர்வை வதனங்காண
வலமிடமா வரவொப்ப னனிபுரண்டார் வாரிநிகர் வாஞ்சைமிக்கார்.

பின்னர்தாரையெழுந்தங்கோர்சுற்றுக்கலைசெருகிப்பிறதோளிட்டு
மன்னிருட்கூந்தலையிடதுகரத்தேந்திவலக்கரத்தான்மகிழ்ங்கொண்க
னன்னசந்திரன்கரத்தைமெலப்பற்றிப்பொருக்கெனத்தன்னகத்திற்சார்ந்தா
டன்னிகரற்றிறுமாந்துவிம்மியெழுமிருதனமுந்தத்தளிப்பான்.

சொன்னத்திறுற்குயிம் நிகவமணிகளவேய்ந்திட்டசொலிப்புமிக்கு
மின்னமலிப்பூவணை டையதுற்றுமொழிறகலையுள்விளங்குமல்குற்
பன்னியினைத்துணைகாத்தாலுடுபதியுமபற்றிதன்பக்கஞ்சேர்த்தான்
புன்னகையதருமபிடாற்பொற்கலைகளின்றுளாககம்புறமபுலிச.

துப்பனையமென்செவ்வாய்துடிதுடிக்கப்பொறிச்சுணங்கினைறைத்துவிம்மி
செப்பனையவிருதனங்கணிவந்தோங்கக்கசசவிழசசேணைகாணடற
கொப்புடையநடுநடுங்கப்பற்பலசலலாபங்களொருமைகாட்ட
மைப்படிந்துமதாததிடுசெவவரிபடர்ந்தகருவிழிகண்மருட்சிகொள்ள

துணைபபயோதாமவருடியாடையினைஞெகிழ்ந்தெரிந்துதுதைதநதக " ற
பிணைநிதமபத்தினைததடவிபபசியசைவலக்கூந்தலபிடாலைபப
விணைகலொடியினிற்சுறறன்மாமெக்கலெளளரிசியெனககலதத
லணையாலபாலெனசசிவணறெடைநெருககலகுறிநேரமணுககமாக்கல்

கொங்கையழுத்திடுதனுதற்பொருதலிடுதலெண்வகையாககொள்கலப்பே
டங்குறுதலினைநீவிமுத்தமிடணுசசிமுலையண்ணுமத்தி
தங்குசகுனமமுதுகுபிடாகதுபபுநெற்றிதொடைததானமெட்டிற்
செங்கைவிரலினைக்குவிததுத்தட்டிடுதலகுட்டிடுதல்செவ்வையாக.

அங்கையினுற்புடைத்திதென்மெலக்குததற்றாசசனியாலழகினான்றவ்
தங்குதாச்சனிமததியானெருக்கலவைகளினையடக்கப்பற்றி
யங்குறடுப்போற்பிடிததிடுதந்தாசசனிகொணடங்கதிற்றுளைததல்
பொங்குமுறையேதாடனங்களெண்வகையாகபபுரிந்துபின்னர்.

கண்கன்னங்கொங்கைநுதலகைமமூலநடுநிசம்பங்கனிமென்செவ்வாய்
நண்ணுமூந்தியெண்ணிடத்துச்சுமபித்துங்களாநதனத்தினற்கூனுயு
மெண்ணுகடிதடததிடையிலெதிரெதிராகச்சேர்ததுமியம்பிபயோநதை
கண்ணுமிடறனிவளவாத்தனத்தடியிலொருவரையுமதன்மீககண்ணே.

நாலவாயரேகைகளுநணியதனிலோரைந்துநண்ணுங்கொங்கை
யாலநல்லவல்குலினுமூங்கிலிலையைப்புரையவணிநகததாற்
கோலமுறக்குறிபதித்துமதாத்திற்சேப்புறவுநகூறுமக்க
போலத்திவிதழதனில்வடுவுறவுந்தசைசந்திட்டபொலங்கன்னத்தே.

பல்லுமிதழ்பொருந்திடவுமுதடுமிழையேபல லொன்றுபதியவைத்து
நல்லகைம்மூலநுதன் மார்புதொடையிடங்களினோகன்குகாணச்
சொல்லுபலமிகப்பதித்துமபெரியவிரலபினபுறத்தா
ளல்குனமுழந்தாளுபிமாரபுமூலைகைமமூலமணிக்கழுத்தில. 86

கன்னம்வாய்கண்ணெற்றியுச்சியெனுந்தானஙகள்கதிததிட்டோங்கு
மன்னவமுதத்தினிலையாராய்ந்துபரவசமாய்மகிழ்சையோகந்
துன்னிடவுமொய்யாரவெழிற்றுறைபுளகிகநத்துணைவன்றேளி
லன்னதனமிகவழுத்திமனமுருகியெயபபொழியவதரமீந்தே 87

சங்குவண்வளைநெறியப்பாதசாலங்கலிக்கச்சக்குசசேப்பத்
துங்கவிதழ்வெளிறடையவியர்வருமபக்கண்டததிற்றேகையன்னந்
தங்குபுறாக்காடைவண்டுகுயிலகோழிசெம்போதகின்றகையவோசெண்
பொங்கொலியிறகற்பகத்தைப்பினனியவோாகாமவல்லிபோற்பிணைந்தே

சந்திரனைய நுகணைத்துசசுரதநீருற்றெறடுக்கச்சலிப்பிலதாரைச்
சுந்தரிசெய்லீலையினைமிகவியந்துதைவருடிச்சுதாகரன்றான்
குந்திடுதன்மலலாத்தலொருககணித்தலகுனிதனிறறல்கூறுமைந்தாம்
விந்தையபல்காணத்துசசிறிதளவும்பிழையாதுவிளக்கிபபின்னும்.

கந்துகம்பன்னகம்வெருகுகுக்கிடமவியாக்கிரமக்கதிகளாற்றிச்
சிநதையுடன்சிந்தையுமாயாவினுடனுவியுமாசசெவ்விதாக
வுந்துமானந்தசாகரததனிலேயழுநதியுதிததயார்க்கு
மெந்தவுலகந்தனிலுங்கிடைக்கரியபேரினபமேய்ந்திட்டாரால்

அருந்தவச்சந்திரன்றானமிக்கோலாகலமுற்றுரன்புதேங்க
வருந்தியகாமக்கலவிதனினமொய்த்துண்டிளைத்தனர்களம்மவின்று
மிருந்திடுதற்றகுதியலவெனவுனனியிருடகுழாமிரிந்துபோகப்
பொருந்தியபல்கிரணசமூகத்துடனேயாதிததன்போந்தானன்றே.

இருவர்களுமமளியைவிட்டினிதிறங்கிவெளிவந்தங்கெழுநீராடி
யருமுடையாதிகள்பலவுமேபுனைந்துகுய்யாதியடிசிலுண்டு
பெருமையுறநாளுளுஞ்சுகபோகமேநுகர்ந்துபிறங்குபோழ்து
மருவுமவர்க்கட்டமத்துச்சனியென்னச்சுரகுருவுமவந்திட்டானுல். 92

மறையவனைத்தரிசித்தவெழிற்றாரையோடோடிவணங்கிநின்று
கறையுறுநற்சரணங்கடமையலம்பியந்நீரைக்கண்ணிலொற்றி
நிறைமணியாசனத்திருத்தியருகிருக்கமனைவிமுகநீத்தோனோக்கிக்
குறையுளதோவேதேனுமென்னவவடாமில்லாக்குறையொன்றேறன்றான்

சந்திரன்போந்தடிபணியவாசிசொலிபபூதியினைச்சாத்தித்தன்முன்
குந்திடசசெய்தெவவிதமாப்போழ்துகழித்தாயெனவகுருவைநோக்கி
யெந்தையேநின்வரவையெதிாபாாத்திஙகிருந்ததுடனெழினற்றாரை
சிநதைமகிழ்வெய்திடவேவினபணிபோற்செய்திட்டேன்சிறுவனென்றான்.

கேட்டுமிகக்களிகூாந்தங்கெழுமபிததன்னித்தியசற்கிருத்தியங்க
ளூட்டமுடனினிதுளுற்றிவருஞான்றுதாரைக்குநன்மதிக்குங்
கூட்டுமனுதாபமொடுசரசசல்லாபங்கள்குறிபபிறறோர்ந்து
வாட்டமுறவச்சுறுத்தமனையவளுந்தன்னுண்மைவகுத்திட்டாளால்.

இவர்கடமைச்சபிததிடறகுமாதவனுமனந்தனனிலெண்ணுமெல்லை
துவரிதழ்நற்றாரைபணிந்துரைத்திடுவதொல்வேதச்சூழ்ச்சியாவு
நவநவமாததேர்நதிட்டநாயகநீநடுநிலையினுடுங்காலைத்
தவறதனையாற்றாமேவதிநதிட்டார்தேவாதபோதனரிலுணடோ.

ஊழ்வினையினபடியல்லாவிடையுதிப்பதேதேனுமுளதாங்கொல்லோ
தாழ்வடைநதபோககன்றேயாகமத்திற்கழுவாயுஞ்சாற்றிவைத்தார்
பாழ்மதனனாற்பிரமனாதியருமனங்கலங்கிபபழியேற்றாரோற்
கீழ்மையுற்றவென்போல்வாரநிலைமையினையென்னவெனககிளாப்பதைய.

கடமுறுநீர்கனல்கொளுத்தகொதித்திடினவேறுளதண்ணீர்க்கலப்புகொள்
கடலெழுந்துபொங்கிடுமேலென்செய்வொவர்பாலுங்கருணையாள [வார்
மடமையுருவாயவிப்பெண்பேதையுமிச்சிறுவனுமேமயங்கினோமால்
கடமையுனக்கேயன்றோகாததளிததலெனவுரைத்துக்கண்ணீாவிட்டாள்

வியாழமுனியம்மாற்றங்கேட்டலுமேமனமிரங்கிவிகிர்தமற்ற
தயாவுடனேதன்றுணைவிநவைபொறுத்துச்சந்திரனைச்சமீபங்கூவிக்
கியாதியினிலிழுக்குற்றாய்நன்மரபிற்கோர்மாசுகிளைக்கச்செய்தாய்
வியாதியினிற்சயரோகமேயுற்றுநாளுநீமெலிகவென்றான். (கூகூ)

சந்திரனுமவிடைகொண்டுபதடக்கக்கணடிருமபத்தானைதனனைச்
சிந்தையினிற்சிந்தையொடுஞசிந்தித்துததந்தையுழைசசெலலுங்கா
விந்தையுறுமகதியாழினையேந்திவெணணீறுவிளஙகபபூசி [லை
மந்திர...ம்பதமோதிவருநாரதபடிவன்வழியினோர. (௧௦௦)

கண்டவுடனெதிர்நாடியகமகிழ்ந்துசிரமீதுகைகுவிததுத்
தண்டமெனவீழ்ந்தெழுநதுநனியேததவிருவாகளுஞசமீபததுறற
தண்டலையினோர்ஞாங்கரிற்றனியேவீற்றிருககசசிரியைக்கணணுற்
றண்டமுழுவதுநொடியினிறசூழுநாரதனறுனறைகுவாரூல.

அத்திரியாகன்முனிவன்பனனுளுஞ்செயததவததருமையானே
புத்திரனுச்சனித்தெவருமதிதன்னின்மதிததிடவேபோநதநீதா
னத்தனையிலுறுநாருநனிவெறுக்குமாந்தையினையநதோவாறறிக்
கத்துசயரோகத்துணுளுநலிவுறவேகலககமுறறுய. (௧௦௨)

காமமேபொய்யதனைச்சொற்றிடறகுநிமிததமெனககருதலாகுங்
காமமேகொலையதனைப்புரிநதிடறகுவாயிலெனககருதலாகுங்
காமமேகளவதனையாடிடறகுவாயிலெனககழறலாகுங்
காமமேதீமையனைத்தினுககுமொருதாரகமாக்காணலாமே. (௧௦௩)

காமத்தாற்சதக்கிருதனுடலமெலாமாயிரமாங்கணகளுற்றுன்
காமத்தானிதிக்கிழவனிருவிழியிலொருவிழியைககடிதுநீத்தான்
காமத்தாற்கடன்வண்ணன்பெற்றபெருஞ்சாபஙகள்கணககினுணடோ
காமத்தால்விளையிடும்பையெண்ணிலவாமெனமுனிவன்கழறினுல்

கேட்டலுமேமிகவெருவிக்கமபலையுற்றடிவீழ்ந்துகெட்டேனசசோ
வாட்டமறப்பலவிஞ்சையறிவுறுத்துமிறைவனையேவஞசிததேனுல்
மீட்டுதலாற்சராசரங்களனைத்திலுககுஞ்சுகவிளைக்குமேன்மையாள
நீட்டினரோயாரேனுமததகையதீதினுக்குந்தீர்விங்கென்றுன்.

சுத்தவத்திரியின்குமான்முகநோக்கியாழ்க்கிழவன்சொல்லலுற்றுன்
முத்தனையமூரலுமைநாயகன்றனெழிற்கபர்த்தமுடியினின்றுந்
தத்துகடலலையினிற்சந்தகில்கொழிக்கும்வான்மியூர்த்தலததினுப்புண்
ணைத்திட்டசுத்தமுறுதீர்த்தங்களைவகையாவளப்பம்பெற்ற.

காமநாசனிப்பெயர்கொடீர்த்தமொன்றப்பதியூடுகாணுமந்த
நீமநீர்த்தடமூழ்கிநீறணிந்துகண்டிகையைநிரம்பப்பூண்டு
நேமமுடனைந்தெழுத்தையுச்சரித்துவான்மியூர்நிமலற்போற்றின்
வீம்வினைமுழுவதுமக்கினிமுன்னாப்பஞ்செனலாவீயுமன்றே.

தங்கையக்காளன்னைமுன்னவன்மனைவியயலாகடாரஞ்சுத்த
புங்கருகுதுணைவிதானீனறிட்டபுத்திரியைபபுணர்ந்திட்டார்க
ளங்காமநாசனியிலேபடியிலககணமேயனகாவர்
மங்களவத்தீர்த்ததின்மகிமையுரைததிடவெவருமவலலாரல்லர்.

அக்காமநாசனிநீர்நீநாடியதிலாடியருகிலுறற
தக்கதிருவானமியூர்நாதனிருதாடொழுதுதாழ்வையாயின்
மிககநின்வினைமுழுதுமிரவிமுன்னிமமென்னவீயுமாமாற்
சிகெகெனவேசெய்திடுகவெனநாரதப்பனவனசெப்பிசசென்றான்.

விரைவாகசசநதிரனுந்நாமதியாததுசெய்வானவிருப்பமுற்று
வரைஞாஙகாபடுமகிலுமுயாகளபசசந்தனமும்வாசப்பூவு [தாங்கி
நிரைதயிராபாலிழுதுடனேபலகனிகளலையெனுமென்னீள்கைத்
வரைமகணயகனபூசைபுரிதரபபோவதுபோலும்வருநற்பாலி.

உத்தரநற்கூலத்திலொருமூனறுயோசனையங்குற்றவெல்லைச்
சுத்தமுறுகாமநாசனித்தடததினினமூழ்கிசசுகமதாகப்
பத்தியுடனீறுகண்மணியணிந்துமந்திரமுமபண்பிற்பன்னிச்
சத்தவியசினகாததுட்சங்காரனசநநிதிநின்றுசாற்றுவானால்.

வேறு.

நறைமலர்க கொன்றை வேய்ந்த நாதனே சரண நீலக்
கறையணி கண்ட முற்ற கடவுளே சரண நானகு
மறையினுந் தேடிக காணு மகிபனே சரண நாயே
னறையுனிற சரணந் தன்னி லணடினேனாள வேண்டும். (௧௧௨)

பத்தியா யடிய ரோததும பணபனே சரணம ஞானச்
சத்திய சத்தா னந்த சங்கரா சரண மெங்கு
நித்திய மாகி நின்ற நின்மலா சரண நின்பா
லித்தினஞ் சரணஞ் சார்ந்தே னெளியனை யாள வேண்டும.

முனிவரர் மூவர் போற்று முன்னவா சரண மேழைக்
கினிவரும வினையை மாற்றற் கேறறவா சரண மென்றுங்
கனிவருஞ் சிந்தை யாரிற் கலந்தவா சரண மோன
நனிதருஞ் சரணஞ் சார்ந்து நண்ணினே ளுள வேண்டும்.

இவ்வணந் துதித்துப் பின்ன ரெழிலுறு குமுத நண்பன்
செவ்வணம் வாய்ந்த சொக்க நாயகி சோநிற்கு
மவவண மீசன் முன்ன ரணுகியா னந்த மேவ
நவ்வண முற்றுந் தோந்து நணணுநோய் நீங்கப் பெற்றே.

இகலரு வான்மி யூரி னெலலையோரு ததனைச சூழ்ந்து
புகலரு மாங்காங் குற்ற புண்ணிய தலங்க ளேததிப
புகழுறு தந்தை வைகும புனிதநன் வைபபுச் சார்ந்து
மிகுதிரு மகிழ்சசி தேகக மேவிவாழந திருநதா னன்றே.

கிளர்தரு வான்மி யூரின கேததிரத தெல்லையுள்ளா
லுளபல தீரதத மின்னு முன்முயுமை யோங்காநிற்குந்
தளர்வற வமையம வாய்ககச சாற்றுவ றேரி ரெனறுன்
களமது கறுத்த வீசன் கழலடி பணியுஞ் சூதன். (ககஎ)

சநதிரனகாமநாசப்படல முறறிறறு

ஆகசசெயயுள - ௬உஉ.

சூரியன் பூசைபுரிந்த படலம்.

அருந்தவ முனிவா கோடி யடாபுகொண் முறைக டோறுந்
திருந்திய யோக முற்றுத தினகர மண்ட லத்துட்
பொருந்திய பரமற் போற்றிப் பொருந்துதற் கேற்ற தான
பெருந்தட நியக்கு ரோதம பிறங்கிடு முதய வோங்கல். (க)

அருகினி லலையாற் கோணு மரியமந தேக மென்ற
வொருபெருந் தீவங் குண்டா லுயர்தரு விருககந் துன்ன
மிருகா சும்பல் பாய்மா மிண்டிய கநத ரங்க
டருமலை யெழலின் மொய்ததுத தங்கிய சால்பு வாய்ந்தே. (உ)

அத்தகு தீவக தன்னி லாயிர மயுத மாக
நித்தமு மொய்ப்பர் மேனி நிசிநிற நிகர்தத நீரார்
குததிர மாயங் கற்றூர் கூறிய வெயிறு வாய்ந்தார்
சுத்தமி லசுரர் நாளுஞ் சூரியற் ககித மானா. (௩)

மாலைபல் கிரண மோசசி மங்குலை வெருடட விணணிற்
காலையிற் கதிர வன்றன் கவரியைக கடவுந தோறும
வேலையிற சூழ்ந்தங் கெணணில் விசிகங்கள வீசிப போாைச
சாலவு மாற்றி வந்தார் தைத்திய ராணா தாமே (௪)

இவ்வகைக் கரிய வாகத திராக்கத ரோடு நாளுஞ்
செவ்விய வொறறை நேமிந தோவரு தின க ரன்றன்
வெவ்விய விதற்பங காற்றி மேனியின் மெலிவை யுற்றுத்
தெவ்வர்முன னிலலா தோடத தேவர்க ணடுங்கி யாாத்தார். (௫)

விண்ணச ரீரி யொன்று விணமணி வதன நோக்கி
யண்ணலே யசுர ரார்ப்ப வமரினை யாறறு தோடே
லெணணலா தமமை யெற்றி யீாததிடற் கேற்ற தாய
நண்ணிய சூழ்ச்சி சொலவே ளுடுமென் றொலிதத தன்றே (௬)

சொல்லிய வகையே செய்யிற் றுன்னலா பாறி மாய
வெலலுவ துடனே ஞான விபவமு மடைவை கணடாய்
தொலலுல கதனிற றென்பாற் றோனறிடுஞ சம்புத் தீவி
னல்லபுத தேளிா மோனா நண்ணுகந் தருவா போற்ற. (௭)

பந்தியின் குடுமி யோங்கிப பகாவெளிக் கங்கை மூழ்கி
நநதியெம பெருமான் குன்ற நடுவினிற் றிரிநது வலலைத்
தந்தியின் கோடு சந்து தனியகில மணிபொன் னுநி
யுந்திய களாயின் மோதி யோட்டுறும் பாலி ஞாங்கர். (௮)

தேன்வழி கற்ப கத்தாா தேயரி பிரம னாதி
வான்மலி யமர ரியாரும் வந்தடி பணிந்து போற்ற
கான்குழல மனைய ராக்கங் ககனவைப் பீந்த செலவ
வான்மியூர்க் கேததி ரத்தை வணங்கிடி லிரிவ ரன்னார். (௯)

என்றவா காய வாக்கை யிரவியுங் கேட்ட போழ்து
கொன்றையங் கடவு ளெற்குக குறித்ததோ ராணை யேற்று
நன்றெனப் புலரி சாய நான்செயும பணியி னீஙகி
யின்றவின் சேர்வ தெவவா றெனறவ ணிருந்த ஞானறு. (கo)

கலலதுங் கசிய மீட்டுங் கனதியாழ்க் கிழவன போந்தே
யெல்லைமார்த் தண்ட நிற்கங் கெமபியா மசனி தன்னை
யொல்லையின் விளிநதங் கேவி யுளுற்றுவிய பாயென் றோத
நல்லதென் றவனை நெஞசி னயந்துபி னினைநதிட்டானல். (கக)

எண்டிசை யண்ட ரண்ட பேழ்கட லேழு தீரத்த
மண்டல மேழ்பா தாள மாதிர மற்றை மன்றம
விண்டிட வார்ப்பரிநது விதிரப்புறச சத்த மிட்டே
யண்டபோ னியின்முன் வந்தா னவனெமபி யசனிதானே. (கஉ)

வசியெனக் கிரண சாலம வரிசையிற் கொண்ட சோதி
யசனியின் வரவு நோககி யாசிகள் பலவுமாற்றி
யசலையை யசைக்க வல்ல வரியவென் பினரா னுய்க்கு
வசனமொன் றுனைக்கக் கேட்டி மகிழ்வுட னென்றிட்டானல்.

உன்னைநா னெமபி யாக வுறறதோர செல்வந் தன்னைப்
பன்னிட வென்வா யொனறு பற்றுமோ பாரி னீதா
னுன்னருங் கரும மொனறை யுளுற்றியெற் குதவி யாற்றி
மன்னிய புகழை நாட்டி வாழ்குவை யாரு மேத்த (கச)

தீவெனு மந்தே கத்திற் றிணணிய வசுரா கோடி
யாவரும் போந்திங கென்னுெ டியாணடுநதெவ் வியற்று நின்றூர்
தாவுமென் றேரி னின்றுந் தனியனுய் மலைய கில்லே
னுவதற் குளதோர் சூழ்சசி யவாதமை வெருட்டு தற்கே. (கரு)

நாடொறும் படரு மென்ற னடையினிற் பிழைத்தே னுகில்
வீடுவ ரகிலத் துற்ற விப்பிர ராதி மாந்தா
கோடுவெண் கயிலை மேவுங் கொன்றையங் கடவுள் சீறு
நாடிவாய் கரும மொன்று நண்ணிய வென்பொ ருட்டே. (கசு)

வேறு.

சீரகதிக கூசியினிற் கிளாமூன்று யோசனையில
வாரமுறுங் கீழ்ககடற்கு வருணநற றிசையதனின்
மூரலினி னோலைா முனிநெரித்த மருந்தீசன்
சேரவிசை வாயநதிட்ட திருவான்மி யூர்நேடி. (கஎ)

அங்குற்ற பெருமான்ற னடியிணைக டரிசித்துச்
சங்கதனு லுபசாரத் தனியபிடே கம்புரிந்து
துங்கநறு மலர்சாத்தித தொழுதெழுநதங கென்பேராற்
பொங்குநீர்த் தீரத்தமது புரிவிப்பா யததலததே. (கஅ)

என்றலுமவ் வெழிலசனி யேற்றமுற விறைநதோடித்
துன்றுபுகழ் வான்மியூர்த் தொலகேததி ரத்தடைந்தே
யென்றுதனக கிசைத்தவகை யிரவொன்றிலே முகித்து
நன்றுபல வரமேற்று நபோமணிக்குச சொற்றிட்டான. (கசு)

அன்றுமுத லழலவன்று னமாக்குவரு மரககாதமை
வென்றுதின நனிவெருட்டி வியனசீரததி வாய்நதிட்டான்
துன்றியநீ ரலைகொழிககுஞ சூரியநற றீர்த்ததுதி
லென்றுமபோந் தாடிடுவா ரிணையிலாச சுகமடைவார். (உ0)

உலகமுவந் தினிதேத்து மொருசகட்டின் மிசையூர்ந்து
நலமருவ வுதித்துலவு நற்பகலோ னிரவினிலித்
தலத்தினிடைப் பூசித்த தன்மையினு லறைமுதல
குலவவரு மருந்தீசன குடககுமுக மாவதிவன். (உக)

அறுபதினு யிரங்கோடி யாககாகளை வெலத்தகக
வுறுதியினை யுதயறகே யுதவியதோ ரததீர்த்தங்
குறுகியவண் படிந்தார்கள் கூறுமுழுக் கொன்றினுக்கு
நறுமலர்கற் பகநாட்டி னுலுயுகம் வைகுவரால். (உஉ)

அத்தடத்தி னொருகுடநீ ரதுமுகுந்து வாகேற்றி
வித்தகர்கள் சூழ்ந்தடரும் விமானத்தி னுட்புக்கங்
கத்தன்செஞ் சடைமுடியி லபிடேக மாட்டிடுவா
ரித்தனாயி லவர்பேற்றை யெம்போல்வா ரியம்புவதோ (உங)

முறையாக வேமூழ்கி மூலமருந் தீர்தமை
யிறைவியளா மவாமனையை யெஞ்ஞான்றுந் தொழுதேத்தி
யுறையுமன்பி னுலுருகி யுற்றதக் கணம்வருவார்
தறைமிசையி லவர்தெய்வந் தாமெனபா தேவரெலாம் (உச)

ஓதுமக்க ணனமனைவி யுறவிடீகள சுற்றத்தார
தீதறுநற் பெருங்கலவி திரவியமப்ல வினைவாதி
யேதுதமக கேய்கவென வெண்ணிடினு மத்தடத்துப
போதொன்றி னின்மூழ்கிற் பொலிந்திடுவர் புண்ணியரே. (உரு)

தானமந்தி ரஞ்செபங்க டனிப்பிதுர்க்க ளினகடன்கண்
மானதர்ப்ப ணமவிரத மகேச்சுரன்பூ சைகளாதி
யேனைதடத் தின்ஞாங்க ரியற்றுமொன்றிற் காயிரமா
மானபல னீந்திடுமொ லரியவிந்தத் தீர்த்தமதே (உசு)

இத்தடத்துக் கூலமதி விருந்தோங்குந் தருக்களின
முத்தொளிர்நீர் படுதலினுன் மோககத்தை யுற்றிடுமே
னித்தமுமங் கதின் மூழ்கி நிலைவானமி யூநறைவார்
சுத்தநல மாட்சியராச் சோதிசொரூ பரோயாவா. (உஎ)

ஆகையினி விததீர்த்த மனைத்தினுக்கு மிக்கதெனச
சாகைபல வாராய்ந்து சங்கரநற் றெய்வமென
வோகையுட னேயுரைக்கு மொருசூத மாமுனிவன்
வாகையுட னேமிசத்து மௌனியாககுச சொற்றனனால். (உஅ)

சூரியன்பூசைபுரிநதபடல முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள-சுருo.

இந்திரன்சாபந்தீர்ந்தபடலம்.

அசுரரிற் றலைமை பூண்ட வகிதவுட் டிரனு மின்னுன்
கசிவுடன் றவம தாற்றிக் கடிமலர்த் தவசி னேன்பா
லுசிதநல் வரங்க ளேற்ற வுறுபராக் கிரமந் தன்னற்
றிசையனைத் தினிலும் வெற்றத் திறமுறச் சேணிற் சென்று. (க)

கற்பகத் தருவி னீழற் கனைகுழற் சசியி னோடும்
பொற்புடன் வீற்றிருந்து புகழ்புரு கூதன் முன்னர்
விற்படு விசிக மேந்தி வியன்சமர்க் கழைத்த லோடும்
வெற்பெனும் வெள்ளை யுமபல் விண்முழு தாளி யேறி. (உ)

கோலமுற் றசுரர்நேரிற குறுகலுங் களிநல் லியானை
வாலினிற் சிலரை மோதி மருப்பினாற் சிலரைக் குத்திக்
காலினாற் சிலரைத் தேய்த்துக் கரத்தினாற் சிலரைவீசிச
சாலவே கோற லாற்றச் சாரத ரோடி னரால். (௩)

கண்டபோ தமரா தெவ்வன் கணைகளா யிரங்களவ்வே
தணடமீ தழுநத நொந்து தளாவுறநூறு கோல்கள்
டுணடமே லோச்சி நிறபத் துணுக்கென நிலனின் வீழக்
கொண்டது சோரி வெள்ளங் குலைகுலைந் தண்ட ரேங்க. (௪)

உதிரமே பெருகி யோங்க வொருவயின் காப்ப வைத்திட்
டெதிரினிற செறுநன் மீதி லிந்திர னூறு கோடி
கதிர்நெடுங் கணைக வேவி கடுகடுத் தமர மாறறி
விதிர்வுறக கண்டான விண்ணோர் வேலைபோற் குதுகலிக்க. (௫)

அப்பொழு தமரா வேநத னுமபலங் கெழுந்து போந்து
துப்பையுட் டயன் றேனாத துதிககையாற றுவிப பறறிச
செப்புநாற கோட்டாற றுககிச சிதைததுநுண ணேி யாக்கிக்
குப்புற வலவன் றனனைக கூறறெனச செகுத்த தன்றே. (௬)

அகிதவுட் டிரானும வேறங் கணிரத மொன்றி லேறித்
துகிரென விழிகள் சேப்பத் துமபியின் றுதிக்கை பற்றி
மகிமிசைக் கரக மொன்று மலிவுறச் சுற்றி மோத
முகிலென வீழ்ந்து சாய்ந்து மூர்ச்சையிற் கிடந்த தன்றே. (௭)

அந்தவே லையினிற் தேவ ரசுராக டேசி முன்ன
ருந்துபோ ராற்றி யெண்ணி லுயர்சாரத் தூண்டக் கண்ட
மூந்திய வவுண ரியாரு முடுகிப்பல் படைக ளோந்திச
சிந்தினர் கைகள் கால்கள் சிரமுர மொய்மபு தம்மை (௮)

ஆயிரங் கண்ணன் கண்டங் காயிரம வாளி யேந்தித்
தீயவர் தம்மேன் மேகத் திவலையென் றடாத் தூவி
நோயுழந் தேங்கிப் பாற நூறினன் பின்ன ரங்கே
யாயவில் லேந்தி நிற்கு மகிதவுட் டிரனை நோக்கி. (கூ)

முருகலர் கற்ப கத்தார் முயஙகுறு மகனி ரீத்தன்
பெருகுமத் திரங்கள் கோடி பெருமழை யெனத்தூண்ட
வருகினி லுள்ள வந்த வகிதவுட் டிரனுங கணுற்
றொருகரந் தன்னுன முற்று மொதுங்கிட விலக்கிக கொணடே.

கள்ளன்வெங் கோலகண் முனபின கணககில தொடாபிற் றூண்டி
யெள்ளருஞ் சாத்தி யேயந்த விந்திரன் காமா மேனி
தொள்ளைக ளென்னுச செய்து தூணியை யறுததுத தள்ளி
வெள்ளததின் மிகுந்த தேவா வெருள்வுற நகைதது நின்றான்.

கற்றூணைப் புயசு ரேசன் கணவயின் கனலி காலப
பறறலன் மீதோா வைரப படையொன்றை யோச்ச லோடு
மற்றவ னதனை நோக்கி வணகரந் தன்னுற பற்றி
நிற்றியென றொருதண் டேந்தி நோவர மகவா னுட்கி. (கஉ)

தவந்தனில வலல னுகித தமனியன் வாங்க ளேற்ற
விவன்றனை ஞாட்பில் வெல்ல விகலபுரிந் திடுதல ஞான்று
மவமென வுன்னி யாதா மரியவோர் சூழ்சசி தூக்கப
புவனியி லடைவே னென்னுப பொனனக ரத்தி னீங்கி. (கங)

அமலன திடபபா கத்தை யாணடுகொண டருளு மன்னை
விமலைவந் தவதரித்த மேவரு மேமபா டோர்நது
தமனியக் குனற மாதி தாம்பணிந் தேத்திச் சூழு
மிமயவண் வரையி னோர்சா ரிறங்கிவாழ்ந் திட்டா னன்றே. (கச)

வேறு.

இம்மலையி னோர்ஞாங்க ரெழில்வன்னி மந்தார மினியபுன்னை
செம்மயிலை மாலதிமா தவிதளவ நறும்பிண்டி செறிந்த வில்வ
மம்மல்லி கைக்கொன்றை குருந்துணர்ப்பா டலமுல்லை யரிய வாட
பைம்மலர்க டமையுழக்கு மளியிசையார் தடைவைசெறி பன்னசாலை. (கரு)

தனில்வானப் பிரத்தனென்றுத் தானிருந்து முக்குற்றந் தமைக்க டிந்து
தனிஞானத் திறுப்புாய நாற்பாதங் களுமுணற்றிச் சார்ந்தவண்ண
மினிதமரு மான்மகோ விலினுறையும் பரவான்ம வின்பைத் தேக்கு
முனிபிருகு லைகையினி லொருவைக லவண்போந்தான் முனம்பலாரி.

இந்திரனைத் தெரிசலுமே யெழிற்பிருகு முனிவரனு மெதிர்கொண் டேகி
வந்தனைக்ண் மிகவாற்றித் தனதாசிர் மதிலன்பின் வரவழைத்துக்
குந்திடவா ஞசனமொன் றுறவளித்து முன்னிருந்து குசலமாக
வந்தவகை யனைத்தினையு முசாவியிரு வருமங்கண் வதியு ஞான்று. (கஎ)

மெச்சிநெற பிருகுமுனி வரப்பெருக்காற பெற்றிட்ட மெல்ல ணங்காங்
கச்சதனைப் பீறியதன முகமாகக் கரியநனிக் கணனு ளேக்கும்
பொச்சைமுலைத் துணைதாஙகாதொசியிடையோடனமெனப் போநதுலாவு
மிச்சையிளம்பிடியதனைகக்ண்டொருஞான்றிமையவர்கோ னேங்கிச்சொலவான

விண்ணிடையே விளங்குபெரு மாககமெலா நனியிழந்த விழல னேனு
மண்ணதனி லிற்றையுனைத் தரிசிக்க முற்றமைந்து மகிழ்வ தானேன்
பெண்ணமுதே கணமணியே கற்கண்டே கனிரசமே பிறஙகுமுதே[னல்.
யெண்ணருஞ்சீ ருயிரததுணையே யெனசசொலியோர் மூததமதங்கீந்திட்டா

பிருகுமுனி யஃதோரந்து சதமகனைறன முகநோக்கிப் பேயா நாளுந
திருகுமனத தசுரர்களே தெரிவையளை வலிதிர்த்துச் சேர நேர்வா
ரருகவத னேர்நீயு நிகழ்ததினையிங் கறிவின்றி யாத லானே
கருகியதொ ருடலரகக ளுததிரிவை யெனச்சாபங கழறினனல். (உ0)

வெண்ணகைப்பூங் கறபகநன னீழலுறு வாழ்விழநதும விளஙகுமிநத
மண்மிடைந்த கொடியவிராக கதளுக வுழலுறுவான் வாய்நதேனநதோ [ல்
நண்ணியவென னூழ்வினையின் வலியதனை ததகைததிடற்குநானென்செய்வ
விண்ணவர்க ணகைககவுடல் வாயநதனனென்றிநதிரனும்வெய்துற்றனனல்.

பொனனுலகிற்போகியினையிழநதவிண்ணோர்தாஙகுழுமிப் போந்து மண்ணி
மன்னவாசெம்மணியுமுடிதீண்டலினுனனிசிவக்குமலர்ததாள்வாய்ந்த [ன்
வனனமுசு குந்தனவை யுழைச்சென் றங காசிபல வறைந்து தங்கண்
மன்னியபன் னிலைகூறி விண்காக்க வருகவென வகுத்திட்டாரால். (உக)

தேவரிடுக் கண்களேத லேகடஞு மெனவுன்னித் திறத்தை வாயநதே
யாவலுட னேபோாதங் ககிதவுட் டிரன்சடதததை யடலிற் சாடித
தாவருநற் கற்பகததண் ணீழலுழி யேயமாந்து தனிச்செங் கோலான
யாவரையும புரந்தருளி யினிதமாநதான முசுகுநத னியாண்டு றாறே. (உ௩)

வேறு.

இந்திர ஞனமனத் தின்னன் மிருந்தே
சுந்தர் மென்முலேச சுரிகுழற பெணசசி
கந்தமிக் குயாமனைக் கடவுளே நணணியே
வந்தனே யுடனவன் மலரவற ருழ்நதனள. (உ௪)

பிரமஞெண் சசிமுகம பெரிது நோககியிச
சிரமமேன் மானனே செவ்விழி நீருகப
பிரமைகொண் மனதடுதாடும் பெயர்நதிவண் வநததென்
கிரமமக் கிரமமோ கிட்டிய தென்றனன் (உ௫)

அகிதவுட் டிரனவ னடாதா விண்ணுள
சுகிர்தமி கழ்நதுமண சூழ்தரப் பிருகுவா
லகிதமுற் றாக்கனி ஞயின ஞயகன்
சகிவிவ ணெவவணஞ் சாறறு கென்றனள. (உ௬)

அன்னங்கண டலமர வறைதரும பாவையே
யின்னலே யகற்றுவா யினிச்சின் ஞளுளே
மனனவ னித்திணே வாழ்வுறச செயகுவன்
மன்னிய வுறையுளில வைகுக வென்றபின். (உ௭)

நானமுக னக்கண நாரதற் போக்கினீள்
வான்முக மாயனே விளிததலும வந்தனன்
றேனமுகத் தார்செறி தேவேந் திரனறனேக்
கான்முகங கணடுநீ கறையுரு மாற்றுவாய். (உ௮)

என்றலு மியாழ்முனி யிமமலே தொடர்ந்துசென்
றொன்றிய வடவியி ஞேர்புறந திரிதரு
குன்றுறழ் புயவலிக் கோமகற் காண்டலுஞ்
சென்றுவந தருகினிற் சிற்றமோ டேசினன். (உ௯)

அக்கணங் கமண்டலத் தரியநன் னீர்தெளித்
தொக்கபஞ் சாக்கர வுயர்மனு புகன்றிடச்
சிககென வடங்கினன் சீற்றம தொருவினன்
மிககவந் தடியிணை மீதிற் பணிந்தனன். (௩௦)

மனனிசை மாடக் மகதிநா ரதமுனி
யன்னதொ ராக்கத னுமபுரு கூதனைத்
தன்னுடன வருகெனத் தானழைத தேகியே
மன்னிய வானமியூர வரையிடைச சோர்ந்தனன். (௩௧)

இந்திர ராககத னெலலையின் மிதிததிலன்
பிந்தின னவனெடும பிடரியி னூரத
னுந்திடக் கரததினு லூரமொடு நூககியே
சந்தடர் சென்மநா சனியுழை யழுததினன். (௩௨)

அககணந் தைததிய னுமவடி வொழிந்தது
மிக்கநன் மேனியும வியனழ குற்றது
தொககதொல லறிவுமீக துலங்கப பெற்றபின்
புககதிங் கென்னெனப புகன்றனன வாசவன். (௩௩)

மகதிநல வீணையன் மகிழவொடு கூறுவ
னகிதவுட டிரனுனை யலைபபச் செய்தலும
புகலிட மாகிநீ போநதனை பணிமலை
திகழ்தரு மவவயிற றேரிடும பிருகுவின். (௩௪)

மகளினைக் காண்டலும வழங்கினை முததமே
தகுவனுப் போகெனச சபிததனன் முனிவரன
புகழ்தரு மானமகன் புகன்றதோர வண்ணமே
திகழருள் வான்மியூர்ச் சோத்தன னின்னையே. (௩௫)

சென்மநா சனியுழைச செறிததவைப போக்கினன்
புன்மைகொ ணிசிசரன் புணர்வினிப போயது
தொன்மைநல் லறிவெலாந் தோன்றிட வந்தது
நன்மையி னிங்கா நண்ணு கென்றனன். (௩௬)

வாசவன் கேட்டனு மாதவற் போற்றியே
நேசமோ டென்னுழை நீயிவண் செய்ததோர்
வீசிடு நனனருமை விளம்பற் பாலதோ
தேசனே யென்றுமின் றிருமபினன் விடைகொடு. (௩௭)

வேறு.

அள்ளிலைவேற் பொற்குலிச மாளுமா யிரங்கண்ணன்
கள்ளகத்தி னினறுளிக்குங் கழ்னறும்பூ வனனியின்கீழ்த்
துள்ளியமான் மழுசத்தி துணைககரத்தி னினிதேந்து
மௌளருஞ்சீர்மருந்தீச னிணையடிக ளேத்திடுவான். (௩௮)

வேறு.

சுந்தர முகங்க ளைந்துந் தூயவன் புயங்க ளெட்டு
நந்தமா செவியி ரணடு நண்ணிய விழிகண மூன்றுஞ்
சந்திரன் றவழுங் கங்கைச் சடைமுடி யழகுங் காட்டி
யந்தியின் மேனியோடு மமர்ந்திடு மமல போற்றி. (௩௯)

அஞ்செழுத் தோதா தோதி யளிதிரு நீறு பூசி
மிஞ்சிய மணிகள் பூண்ட மெய்யடி யாாக டங்கள்
சஞ்சித வினையை மாற்றித் தனிபெருங் கருணை காட்டி
யஞ்சலென் றருளு மெங்க ளண்ணலே போற்றி போற்றி. (௪௰

ஆதியே போற்றி முக்க ணமலனே போற்றி ஞானச்
சோதியே போற்றி நித்த சுத்தனே போற்றி வேத
நீதியே போற்றி செலவ நிமலனே போற்றி மங்கைப்
பாதியே போற்றி யென்றன் பரமனே போற்றி போற்றி. (௪௧)

இன்னவா றன்பி னேத்தி யிணையடி பணிந்து வாழ்த்தி
மன்னிய வுவணை சாரந்து வயமுசு குந்தற் கண்டு
தன்னர சாட்சி யேற்றுத் தருநிழ லமர்ந்தா னென்னுப
பன்னருஞ் சூத முன்னோன் பண்ணவர்க் குரைத்திட் டானல்.

இந்திரன்சாபந்தீர்ந்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்-௩௯௨.

பிரமன்றிருவிழாச்செய்படலம்.

முந்திய கற்ப மொன்று முகிந்துபின் றோன்று மெல்லை
கந்தம தடருங் கண்ணிக் கருந்துழா யலங்கன மாய
னுந்தியம் பொருட்டு மென்மை யுயரிய மறையி னுபயண்
வந்தனன் முதல்வ னொக்கான் மறையவ னொருவன் றானே. (க)

வேதியன் வந்து தோன்றி விணமுகி லனைய மேனி
யாதியி னடியிற் றாழ்ந்தங் கன்புட னேத்திப் போற்றி
நீதியி னியறற வேண்டு நீள்பணி பணிகக வெற்குத்
தாதையே யென்னாத் தாழ்ந்து தலைமிசைக் கரங்கு வித்தான். (உ)

மைந்தனே நினக்கு மெற்கு மன்னுபல லுயிர்த மக்குந்
தந்தையாத தாயாய் மற்றைத் தமரெனப் போந்த வெம்மான
சிந்தனை யாகி நின்று செவ்விய தவமு ஞற்றி
யிந்தநல லண்ட மாக்கு மேறறம தடைதி யென்றான். (ங)

என்னலும பின்னு மேம வெழிலுறுங் கமல யோனி
பின்னைதன் கேள்வன றாளை பெரிதுவந் தேத்தி யைய
மன்னிய கேததிரததுள் வாயபல வினைவி னலகு
முன்னருந் தான மொனறிங் குவகையி னுரைத்தி யென்றான். (ச)

கேட்டபோ தன்பின் மூழ்கிக் கேசவன் புளக முற்று
நாட்டமோ ரெட்டு வாய்ந்த நான்மறை யோய்நி னக்குப்
பாட்டளி முரலுஞ் சோலை பரவிய தான மொன்று
காட்டுவ லதனினூங்கு கனவினுங் காணே னானே. (ரு)

இப்பொழு தந்தத் தான மென்னுளத் தெழுந்த தன்சீர்
செப்பிடற் குரிய தாய சீர்த்தியிங் கினிது வாய்ந்தேன்
மைப்படிந் தலருங் கண்ணாள் மலைமகள் பாகத் தெங்க
ளப்பனே சொல்வ தல்லா லியாரதிந் தருமை தேர்வார். (சு)

சிவபுர மண்ணிற் போந்து திருத்தல மாயிற் றென்கோ
நவமிகு கயிலைக் குன்ற நன்னில மாய தென்கோ
வவனியி லதன்பே ரேனு மஞ்செவி கேட்கி லாரே
தவமுடைத் தேவ ரேனுஞ் சவமெனச் சாற்ற லாமே. (எ)

வேதமோர் நான்குங் கூடி வியன்கிரி யான வந்த
வோதருந் தலம வாகி யுயரிய மூயிலதாகக்
காதலோ டன்னை யேற்றுங் கபாலியந் தலமு தக்கு
மாதொரு பாகன் வைகும வான்மியூர நடுவுண்டாமால். (அ)

என றுதன் னததன் சொற்ற விசையெலாஞ் செவிம டுத்து
நனறென விடைபெற் றேகி நண்ணிய யாம நாடி
யொன்றிய தருமம பூத்த வுவமயி லத்த லத்து
மன்றல ரிதழ்ம ணகரும வான்மியூர மருவி ஞானல. (கூ)

எல்லைகண் டஞ்ச வித்தங் கிருநிலம படிய வீழ்ந்து
மெலலென வெழுநது போநது மேனமைமகொ டர்த்த மாடி
நலலவெண் ணீறு பூசி நாடுகண மணிகள் பூணடே
டொலலையி னேர்சா ருற்ற வுயரிய வாரா மததே. (கo)

ஒருபதி ஞயி ரந்தா னுற்றிடுமெ வற்ச ரங்கள்
வருமறை யாளன் மிக்கு வருந்திய தவமு ஞற்றப
பருவரை பயந்த வெங்கள் பரசிவை பாங்கா மேவத
திருமுடிக கங்கை யுமபா திகழ்தரு மதியு லாவ. (கக)

வெள்ளியங் கிரியின் ஞாங்கர் பொன்மலை விளங்கு மாபோற்
றுள்ளிட விடைமேற காணச சூழ்தரு தேவர் மோன
ரெள்ளரும் பூத நாத ரியக்காகின் னாாகள் மற்றோர்
தெள்ளிய கீதம் பாடிச் செப்புதல் கடவி னேங்க. (கஉ)

சததிர மால வட்டந் தனிக்கொடி கோண்கொள் தண்டஞ்
சுத்தசா மரைசாந் தாற்றி சுடர்தடி யொலியன் முற்றும
பத்தியிற பாரி டங்கள் பண்புட னங்கை கொள்ள
வெத்திசை முற்றுஞ் சூழ வியமொடு சூதர் பாட. (கந)

வாசனை கவர்ந்து தென்றல் வந்துமேன் மோத லாலே
தேசுறு மலைசு ருட்டுங் திகழ்தரு கங்கை நன்னீர்
வீசிமென் மதியி லுற்ற வீறிய மாசை நீக்கும்
பேசரு மவுலிப் பெம்மான் பிறங்குநற் காடசி தந்தான். (கச)

எண்ணருங் கருணை வாய்ந்தே யென்முனா வநகா னீச
னண்ணிய ஞான மெய்தி நலனுறப் பெற்றே னென்னுக்
கண்ணனன் மகன்விரைந்து கரங்களைச் சிரமேற் கூப்பி
யண்ணலி னடிபணிந்தே யன்புட னேத்தி நின்றான. (கரு)

பிரமனை நோக்கிப் பெம்மான் பெரிதுநீ தவமு ஞற்றி
யுரமது நைந்தா யென்னு வோரிரு கரங்க டம்மாற்
சிரமம தொருவ நீவிச் செமமையின் விருமபி வந்த
வரமது கேட்டி யென்றான் வள்ளலை வணங்கி நின்றே. (கசு)

அரியதொா காட்சி யென்பா லருளுறக கருணை கூர்ந்து
பிரியமொ டளிதத பின்னும பிறிதுவேண டுவது முண்டோ
வுரியநின கழலகள்பேண வுயர்தவ முற்ற வெற்கு
விரியுமெவ வுலகு மாக்கும வியனறொழி லருள்கவென்றான். (கஎ)

எனறலு மிறைவன் முன்ன ரிறைஞ்சுவே தாவை நோககி
நன்றுநீ புவன முற்று நமதரு ளாணை செய்ய:
வின்றுயாந் தநதோம வன்மை யிசசெயன் முகிந்த பின்னா
நின்றவிவ் வான்மியூரி னீடிய விலிங்கங் கண்டு. (கஅ)

அன்னதாங் தெயவ விஙகத தருகினிற் றடநின பேரான்
மன்னிடக் கண்டங் நீரான் வயமுற வபிடேகத்தைச்
சொன்னதொா மூர்த்திக காட்டித துலஙகுநன விழாவி ழைக்கி
னன்னார்நி னெண்ண முற்று நாடுதி யெனம றைநதான். (க௯)

எழுந்துமுன் கற்பம போன்றங கெவற்றையு மயன்மு கிததுக
கொழுந்தடர் கானி வந்து குலவிய வான்மி யூரி
னழுந்திய வற்புமேவ வருந்தட மொன்று கணடு
தொழுந்திரு வருடகு றிக்குச் சுததவா நீரா லாட்டி. (உ0)

கந்தமென் மலர்க ளோடுங் கவினுற வில்வஞ் சூட்டி
யுந்திய வேறு வேறு யோதனம் பலவு மூட்டிச்
சிந்தையிற் களிப்பு மிக்குச் சீரெலா மெடுத்துப் பன்னி
வந்தனம் வகையிற் செய்து வரம்பல வேய்ந்த பின்னர். (உக)

வேறு.

ஒருவாதசினகரத்தைவலம்வந்துவெளிபோந்தர்க்கும்பாமெச்சுந்
திருவான்மியூரவைப்பினெழுந்தருணம்பெம்மாற்குத்திருவிழாவைப்
பெருமாகத்துற்றவரும்பூவலயத்துள்ளாரும்பெட்பினொடு
வருகாகவோராங்கெழிலுறுநன்மண்டபத்துளமர்ந்துவைகி.

கும்பமுனியாதியசெளமியாவருகைநனிகூவிக்குறித்துநோக்கி
நம்பெரியசொக்கநாயகிபாகத்தினிதமருநக்கனாக்கிங்
கம்புவியிலரியவிழாவாற்றியெவருங்காணவாவுங்கொண்டேன
பம்பியவாகமமுன்னூலசொற்றிட்டமுறையதனைப்பன்னுகென்றன

கேட்டனுமேகுத்துகலித்துமறையவனைவாழ்த்தெதித்திகளக்குஞானக்
கோட்டமமாமருந்தீசனடிமனத்துச்சிந்தித்துக்குலவுநீதிக்
கூட்டமுறுமாகமத்துட்குறித்தவகையனைத்தினையுங்குறித்துநோக்கித்
தேட்டமுறத்திருவிழாத்திறப்பொலிவுநடத்தும்விதிதெரித்திட்டாரால்

காமிகாகமமுதலாநூலனைத்துந்திகழுறுநற்கருத்தங்கோர்ந்து
பூமியப்பொன்னுலகமற்றைநிலைத்துள்ளாரேவர்களும்புகழ்நோடுங்
காமுறவேவந்தணையக்கருத்தகத்துச்சிந்தித்துக்கடுகக்கூவிச்
சாமிதன்க்குயர்விழாநடத்திடற்குமறையவனுஞ்சார்ந்திட்டானால

பாயிருளைநணிசிகருமபலமணிநற்குவியலினைப்பதிப்பித்திட்ட
வாயிரத்தெட்டுறுமாற்றுப்பசும்பொலனாலமைத்தநயவணிகடம்மை
யாயபொருளனைத்திற்கும்போழ்கையளித்தருணுமரியனெங்க
ணாயகன்செம்மேனியுழைபுனைந்துதரிசித்தார்கணகலோகர். (உ௬)

அழகுறுமென்மலரொடுமணமாகியமர்ந்தெழூஉமமலனார்க்குப்
புழுகுகுங்குமஞ்சந்துநிறைகதம்பநானங்கற்பூரமப்பி
முழுவிசும்பினையிடையிற்கலையெனப்புனைந்தருணமூர்த்திபாலிற்
றழுவியபொற்சரிகைசெறிபீதாம்பரத்தினையுஞ்சாத்தினாரால்.

கோயிலின்வாயுணிவேசனமனைத்துமலங்கரித்துக்குலவுஞ்சில
மாயனான்மாடநியமங்கள்பெருஞ்சிங்காரமலகுவித்துத
தூயுவருந்திருத்தேரமமேருவெனத்தோன்றிடவேதுலங்குவித்துப்
பாயகொடிபடாதரமாத்தோரணங்கள்பதியினிற்பரப்பினாால.

அம்பொன்வசிரமபச்சைபவளமணிமாணிககமமையசெய்த
தமபங்கடனிலவாழைகமுகிளநீர்க்குலைகளொலாஞசதுராததூககி
வமபலருமபலமலரின்மஞ்சரியோடணிதொங்கலவரிசைநாலப்
பமபியநலவிதானமுறபபூபபநதாவீதிகளிற்பணணுவித்தார்.

அரிசிவெண்மாவொடுசுத்தநீாகலவிப்பொன்வள்ளததடைததுபபின்னர்
பரிசனாகளேநதிவரபபயோதரங்களககசசதனிற்பமபிவிம்மக்
கிரிசமுறவிடையதனுற்கூனியபோற்பூவையாகள்கிளாந்துவந்து
வரிசையெனக்குனிநதுவீதிகடோறுமவணணமுறக்கோலஞ்செயதார்

பஙகுனிநன்மதியததனிறகொடிதூககிபபலிவிழாபணபினுற்றித
தஙகுமுதனுளாதிபஃதுதினமவாகனஙகடமமினேறறி
யைங்கானசேவற்கொடியோன்றணடீசனமமையுடனாருருககுப்
பொங்குவிழாவியறறிடங்கங்கெததிககுமுள்ளாரும்போநதாரன்றே

காலையினிலலங்காரங்கவினுறவேவீதிவலஙகணடபின்னர்
மாலையதுவந்துறவுமருந்திசனணிவிழாமருவவுன்னி
வேலையெனவடாநதுவிண்டாணணவருமன்னினாகளவிரவிபோநது
மேலைசிவபுரமெனவேவிளங்குதிருவான்மியூர்வீதிவந்தார்.

மறையவர்சொலவேதபாராயணத்தோடடாபுகொளவந்துசூழ்ந்தார்
முறைமையினுரைதகிம்புருடரியாழ்மீட்டிவரமுனனஞ்சூழ்ந்தார்
நறைசெறிகுங்கிலியதூபககலயமேந்தினருநன்குசூழ்நதார்
கறைமிடற்றன்பன்னுமாவளிகூறியடியவர்கள்கலநதுசூழ்ந்தார்.

வெள்ளியபட்டாடையினிற்சித்திரித்தவெகுண்டைகள்வீசவோங்கித்
துள்ளிடுபன் மயிர்க்கவ ரியாலவட்டஞ் சாநதாற்றி துதைந்து நீரு
மொள்ளியசீர் மணிக்கொடிக ளெண்ணரியதாஙகினர்களுலகமியாவும்
வெள்ளமெனவுந்தணைந்தாரெள்விழுதற்கிடமின்றிவிளங்கினால்.

சூரியன்சந்திரனக்கத் திரமாளி கரிசிங்கந் தொடர்தீ வர்த்தி
பாரிசத்து முனபின்னுங் கோடிசூ ரியரென்னுப் பரிவினேந்த
பேரிகையாழ் கைப்படகம் பறைமுரசு குடமுழவுபெரியசின்னம்
பூரியெக்கா ளஞ்சங்கமினந்தாளந்தண்ணுமை ம் பொலிவினார்த்தார்.

வீதிகளின் வேதிகைக டோறுநற் கும்பங்கள் விளக்கஞ்செய்ய
வேதியர்க ளாதியர்நல்லட் டமங்க லத்துடனே விளங்கு தட்டி
லோதருமபல் கனிதேஙகாய் தாம்பூலம பொற்காசோ டுறுகற்பூரச்
சோதியினைச்சோதி முனங் காட்டிததம்வேட்கையினைச்சொல்லிநின்றார்.

ஆடுவாக டமைமறந்து சிலவடிய ரவ்வாடன முறறுநோகக
காடுவர்கள் கூட்டமெனச சிலவடியர் நயமனைததுநன்குமேவப்
பாடுவாகள் பலபாடல சிலவடிய ரபபாடற பயனைக் கேடகக
கூடுவர்களொலலையினிற்சிலவடியாருதுகலிததங்குவகைகொண்டே.

மறைமுடிவின்விளையாடுகமபெருமானிவண்வந்தான் மழுமுன்னேந்திக்
கறைவிடமுமமுதாகவுணடபரனிவணவந்தான் கயிலைநீங்கித
துறைகெழுநன் வான்மியூா மருநதீசனிவண்வநதான் சோதிஞான
விறையவன்வந்தான்வநதானெனசசின்னமெமமருஙகுமெடுததஙகாததார்.

பசிலையொன்றிட்டார்க்குபபலநிதியநதந்தாளுமபரமன்வந்தான்
பசசைமாலயனமுதலோர்க்குரியசெயல்வகுத்தருளும்பணபனவநதா
னிச்சைவளாசிவனடியரெஞ்ஞான்றுமேததிடாதஙகெளியன்வந்தா
னிசசைமிகுஞ்சொககநாயகிகணவனெனிாவந்தானிலங்கவெயபாா.

எளியர்களையாளுதறகேயிருங்கருணைசுரந்திடுகவென்றார்சில்லோர்
களியுறுநற்செலவமுறக்கடைககணிப்புக்கூட்டுகெனக்களாவார்சில்லோ
ரளியமருமபலவிஞ்சையடைந்திடவேயருடருமெண றறைந்தார்சில்லோர்
வெளிறலகைகனிமறககும்போதமததருதியெனவிண்டார்சில்லோர்.

நங்கடவுடிருவீதிபோந்தருணல்லமயமிதுநாடுகென்று
வங்கொருவருக்கொருவரோடோடிநனிவிளித்தங்கணைந்தேவல்லைச்
செங்கரங்கடமைச்சிரசின்மேற்குவித்துப்பலபாடிச்செவ்விதாகச்
சங்கரனார்விழாப்பொலிவைக்கண்ணிரம்பததரிசித்துத்தஞ்சமென்பார்.

வருந்திரளினடுவிலிருளூங்கரும்பின்கொடிநேரவரிவைசமேவி
யுருத்திரப்பேர்க்கணிகையர்கள்பரதநாட்டியம்பலவுமுஞற்றிச்செல்லக்
கருத்ததனிற்குதுகலித்துக்காளையர்கள்பலகுழுமிக்கலவைப்பன்னீர் [டாரால்.
தெருக்கடனில்வருவார்மேல்மழைசதூவலெனத்தெளித்துத்திறங்கொண்

இத்தகையதுப்புரவினுட்டன்சொக்கநாயகிநல்லிமையச்செல்விப்
பத்தினியினுடன்வீதிவலம்போந்துவிண்விபுதர்பரவிப்போற்றக்
கத்தனமவான்மியூர்க்கண்ணுதலோனியாவர்க்குங்கருணைநல்கிச்
சுத்தகோபுரவாயிலணித்தாகமண்டபத்துத்தொக்காமாதோ.

வந்திடலும்பலவரிசைவிப்பிரர்கள்வணக்கமொடுமேவழங்கிப்பின்னர்க்
கந்தனனிவேதனங்கள்வாயபொத்திமுனைகொணர்ந்துகனிவிறகாட்டி
யெநதைசிவசிவசிவசங்கரதேவமாதேவவீசாவென்று
வநதரர்களுயாதிபாராதனைமுனனன்பினொடுமடைவிற்செய்தார்.

பாடகமெல்லடியரம்பையாதியர்களனநடையிற்பையவந்து
நாடகநட்டுவர்தாளவிசைமலியநயநடனநன்கிஞடி
யாடகத்தட்டினைத்தமதுகரமேந்தியாலத்தியழகிற்சுற்றிப்
பாடினர்பலவெச்சரிக்கைசுபசோபனங்கணனிபரிவுகூர்ந்தே.

வேததிரததிணபடைதாங்கிநந்திமுனமேசெலலவிமலாபின்னர்க
காத்திரகோபுரவாயிலுட்புககுவிமானமதைககனிவிற்சூழ்ந்து
தோததிரங்கள்கரதாளமுழங்கவாகனமிழிந்துதுதைமாணிக்கம
பூதமொளிருமணியரியாசனமமர்ந்தான்புண்ணியநற்பொருளாமன்னே

இவ்வகையாப்பலவைபவத்துடனேயெவ்வுலகுமினிதுபோற்ற
வொவ்வியபஃதல்கலினுமவெவ்வேறுவாகனங்களுயர்விமானஞ் [த்
செவ்வியநற்றிருத்தேர்களிவைமேல்விழாக்கொண்டுசிறந்தபின்னர்
திவ்வியபுண்ணியரூபப்பெரும்பரவைவேலையினிற்றீர்த்தமாடி.

அழகியசெமபொற்கோயிலினையணுகியவ்வணையிலரிதின்மேவிக்
குழகனுஞ்சொக்கநாயகிவாமத்தினிதமாக்குலவிவந்து
கழல்பணியுமடியவருககரியபொருண்முற்றுறவேகனிவினீந்தங்
கெழுதருபீடத்திருநதானிலங்குதிருவான்மியூரீசன்றனே.

அடுத்தநாடனின் மவுனபலி தூவிப்பிறபூசையாற்றிப்பின்னர்த்
தொடுத்தநாளந்தணர்நான்மறைவழுத்தமுனிவார்கடொழுதுநிற்க
வெடுத்தகொடியினையிறக்கிமற்றொருநாடிருக்குளத்திலேற்றமேவு
விடுத்ததெப்பவிழாவணியுமேகண்டியாவர்களும்விழைந்திட்டாரா.

அருந்திருவிழாவகுத்தவோர்பஃதுவைகலினுமன்னதானம
விரிந்தபூதானஞ்சுவணதானமவரவாககுவேண்டுந்தானம
பரிந்தளித்துபபண்ணவருமணணவருமுனமவந்துபரிந்துவேணட
வரயபலவுமேயளித்துநான்முகன்றனவீறறிருந்துமகிழுமெல்லை.

காராரு மேனியன்ற னுந்திதனின் முளைத்தவெழிற் கமல வேத
னீராடுஞ் சடைப்பெமமான் வான்மியூர மருநதீச நிமல னாக்கங்
கோரறு மதியநக ளினுமிக்க விழாக்களெலா மினிது செய்து
சீராருந திருவடியைப் போற்றிச்சந் நிதிமுன்னர்த்திகழ நின்றான்.

அத்தகுவந்தணன்முனனர்ச்சிவபெருமானசிவையுடனேயழகதாகச்
சுத்தசிவ லிங்கத்து முனமுருவ மாவெழுந்து தோன்றி யன்ப
நித்தியநை மித்திகவி ழாக்களெலாம புரிவித்தாய் நிரமப வாாவம்
வைத்தனநின் றனக்குரித தாய்வேணடுவரங்கேளென்னவகுததிட்டானல்.

கேட்டலுமேதமனியன்றன றும்பூஞ்செவ்வடிபணிந்துகிளம்பிநின்று
நாட்டமுட னெவரேனும வானமியூர்த தலமதனை நாடி நன்கு
வேட்டமுற விழாவணியை நடத்துபவர் செய்விபபர் விளக்கமான
மேட்டிமையுற்றுன்னடிக்கீழ்வாழ்நதருளும்புண்ணியத்தைவிரவச்செய்வாய்

இத்தலத்துவிழாப்பொலிவைத்தரிசித்தாரேனுமியன்றமட்டும்
பத்தியுடனவ்விபவநடத்துதற்கங்குபகரித்தார்பண்பினுளு
மொத்தபணிபுரிந்திட்டாரியாவர்களுந்தக்கவகையுறுதிமேவு
முத்திநிலையுறுமாறுநன்னெறியையளித்திடுகமுதல்வவென்றான்.

பலவரங்களின்னவகையாசித்தபங்கயனைப்பாமனோக்கி
நலமுடனேதந்தனநாநின்னுலகமேயடர்ந்துநாடுதென்று
வலமதனிலேயெர்ளிருஞ்சொக்கநாயகியோடும்வண்மையான
தலமகிழுஞ்சிவலிங்கந்தனிற்கலந்துமிக்கொளிர்ந்தான்றற்பான்றான்

சிவபெருமான்கரந்தருளிப்போயினபின்பிதாமகனுஞ்செவ்வேயேத்தித்
தவமிகுந்தன்னுலகடைந்தான்பின்னொருகாலந்தனில்வெண்சங்கமேந்தி
குவவுகற்பகத்தோன்றலாதியர்கடிருவிழாக்குலவச்செய்து
நவநவமாம்வரங்களினையேற்றுவதிநதனனென்னவேநவின்றானாத்தன். (௫௬)

பிரமன்றிருவிழாச்செய்படல முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் ௭௬௮.

வேதம்பூசைபுரிபடலம்.

அசுரரிற் சோமு கனரு ணகிலமே யுருவ மானோ
னிசைவுடன் றவம தாற்றி யிமையந்தபல வரங்க ளேற்றுத்
திசையனைத் தினிலு முள்ளார் திடுக்கென நடுக்கங் கொள்வா
னுசிதம துற்று வாழ்ந்தா னொருவரும் பொருவா ரின்றே. (௧)

பவமெலாந் திரண்டு வந்தோன் பகாஙிசி வடிவ மானோ
னவனியிற் றிரிந்து யாரு மலரிடக் கொடுமை யாற்றித்
தவவுல கதனிற் போந்து தானவா வெருவ வாட்டி
யெவருமவன்றெதிர்க்கக்காணோனெமனெனச்செருக்குவாய்ந்தான். (௨)

சத்திய லோகஞ் சார்ந்து தமனியன் றன்னை நோக்கிக்
குத்திர மோதத் தனோக் குவவுதிண் புயத்தைத் தட்டச்
சித்தம தடங்கி நொந்தான் றிசைமுக னென்ற றங்கெற்றி
யத்தடத் துற்ற வேத மனைத்தையும் வாரிக் கொண்டான். (௩)

மறையனைத் தினையு மள்ளல் வயனுற வழுத்தி வைத்துத்
திறைசெறி கடலிற் புக்குச் சோந்தன னவுணன் றானே
மறையவன் றிகைத்திகைத்து வயங்குபா லளக்கா நாடி
நறைகெழு துளவமேய்ந்த நாரணற் குரைத்திட் டானால். (௪)

ஆனதோர் கமல நாப னருஞ்சின மிக்கு வாய்ந்து
கானரு நீள மெய்ஞ்ஞைக் கதித்ததோ ருடல மேவு
மீனம தாகி யாழ்ந்த வீரையிற் பாய்ந்து ழுக்கிப்
போனவோர் தருவன் றன்னைப் புணரினி னேடுங் காலை. (௫)

வாலினால் வீச லாலே வாரியுங் கதுவிச் சிந்தி
நாலிரு சாரவு நீத்த நண்ணிட நீரெ ழும்பி
யாலமென் றெங்குந் தூவ வருணனுங் கண்க ரிப்பக்
கோலிய வண்ட பித்திக் குவட்டினுங் குறுகிற றன்றே. (௬)

சோமுகற் பார்த்த லோடுந் துணுக்கெனப் பாய்ந்து தீய
னமைவன குருதி கக்கி யலமர வுயிரை யுண்ணத்
தாமரைப பொருட்டுத் தேவன் றூன்கரங் குவித்து நேர்ந்தா
னேமமோ டளித்தத தநத வெழினமறை யனைததது மீனம. (எ)

வாலெயிற் றரககற் கொன்ற வன்மையி னெனனை நேர
மேலுல கதினுமுண்டோ விறலிய ரெனததருகக
மாலவன் பண்டை மேனி வாய்ந்திடற் கரிய னாகிக்
கோலவண் சகுலி யென்னுக குரைகட லூடே தங்கி. (அ)

கடலுழை யுலவுந் தோறுங் கரைவயி னலைபி றழ்ந்து
புடவியிற் பாய வோதம புடைநக ரங்கண் மூழ்க
விடைவெளி யெங்கு மின்றி யெழுகட லொடுங்க லந்து
நடலைய தெவர்க்குஞ் செய்ய நான்முகன் முதலோர் நோக்கி. (௯)

அருளதே வடிவ மாய வரியதோர் கயிலை வெள்ளிப்
பெருவரை நாடித் தெய்வப் பிரானடிரு முன்னர்ச் சென்று
வெருவரப் புடையொ துங்கி விரைக்கழன மலரை யேத்தித்
திருமகள் கணவன் மீனாத் திரிந்திடா செய்தல சொற்றூர். (௧௦)

கண்ணுதற் கடவு ளீசன் கருணையாற் கடைக்க ணித்துக்
கண்ணவ்மிக் ககங்கா ரத்தாற் களிததன னதனுன் மீனின
வண்ணமே வாய்ந்து முன்னா வண்ணநன் மேனி கொள்ளான்
றண்ணின மணிகொ ழிக்குந் தகுங்கடற் புடையி லென்றான். (௧௧)

கறைகெழு நீலகண்டக் கடவுளே கருணை வாய்ப்ப
நறையெழுந் துளபத் தேவ னவையினை மன்னித் திந்நாண்
முறைமையிற் காத்தல் வேண்டு முற்றுமென் றடைவிற் கூறி
மறையவ னாதி யோரசெம் மலரடி வாழ்த்தி நின்றார். (௧௨)

தேவாத மாற்ற மன்பின் றிருச்செவி யுறம டுததே
யாவலிற சாத்தன் றன்னை யககண மாங்குக கூவி
மேவரு முவரிற் போந்து மீனமா யியங்கு மாயன்
பாவகச செருக்கை மாற்றிப் படருக வென்றா னாதி. (கங)

அடுபடை சாதத னேகி யரியதோர் வலைய னாகித்
தொடுவலை யோசசி நேடத் துடக்கியுங் காணா னாக
நடுககடற் றாவி மீன நடுநடுங கிடககாச சித்துப
படுகவென விழியி ரண்டும் பறித்தனன் செருக்கொ ழித்தான்.

கணணினைக கொணாநது சாததன் கணணுதற பாதம வைத்து
நணணினன றேவ னேவ னகுமுதத முறுவற பூத்தா
னெண்ணரு மண்ட ரியாரு மிறையடி பணிநது வீழநது
பணணுறத் துதித்துத தததம பதங்களி னேகி னாரால. (கரு)

மீனவிர் வடிவ முறற விணடுவு மதாவு நீஙகி
யானதன் னுருவ மாற்றற் கருங்கட லதரி னேகிக்
கூனலங் கரையின் முததங் கொழித்ததண் ணலைசோ வாரித்
தானமெங் கணுமே வீசத் தண்ணொளி பாவி யோங்கும. (கசு)

கோணமா மலையிற் போந்து குறிததநற றவநன் காற்றிக
கீணம துற்ற மீனாக் கிளைததொ ருருவம போக்கி
யாணமுற் றுலவும் பண்டை யாக்கைய னாகிச் சேர்ந்தா
னேணநாட் குரிய னானே னேங்குவை குணடாந தன்னில. (கஎ)

ஓதிம முயர்த்தோன் பாவி லுறறநால் வேத மநத
வேதனை நோககி யைய விடலுறு மசுர வீனப
பாதகன் கரத்தி னாங்கள் பட்டதாற் பாபமேற் றோஞ்
சாதக முளதே னீங்கச சாற்றுக வெங்கட் கெனன. (கஅ)

உண்மைநீ ருரைத்த மாற்ற முறழ்நிரு தன்கைப் பட்ட
புன்மையை யொருவ வுன்னிற் புகழ்நிறை புறமொன் றுண்டா
னன்மையே யளிக்கு மந்த நண்ணுகேத் திரக்கு நேரோன்
றின்மையென் றெழுதி நம்பா லிருப்பதை யோரீர் போலும.

"படைத்தலை யுளுற்றற் கெண்ணி பதுமகா பன்சொற கூற
வடுத்தநற் பூசை யாற்றி யளவில வரங்க ளேற்றுத்
தொடுத்தனன சினக ரங்க டுதிவிழா பலவுங் கணடே
னெடுத்தவென் ஞயு டனனி விதற்கிணை க்காணே ஞனே. (உ0)

எனறுசொற் றிடலும் போதனிணையிலசீர் வேத நான்கு
நன்றுநன் றெமக்கு முளளி னிலைதததது ஞான மோனந்
துனறிய யோகர் துன்னுந் தொனமையாந் தானங காண
வின்றுநீர் விடையிங் கீவா யெனறுரை கூறிய பின்னா, (உக)

மனிதநல வுருவ மேறறு மண்மிசைப் போந்து தெற்கி
லினிதுறும பல்ற லங்க ளெய்திபபலி றடமு மாடிக
கனிவினி லிறைஞ்சி யேத்திக் கலிகடற் கூலந் தனனிற்
பனிதரை நெய்தல ஞாங்கா படரிய ஞாழற் சூழ. (உஉ)

முபபுரி நூலை யேயநதார் முன்கையிற காண்டங் கொணடா
வைப்பெனப பூதி பூசி வயங்குகண டிகையைப பூணடா
துப்புட னைந்தெ ழுத்தே சொறறிட மன்னு வாய
ரிப்புவ னத்தி லுற்ற வெழிற்றவர் மிடைந்து கோல. (உங)

சிந்தையிற் றியானங் கூடிச் செறிதவ முளுற்று வோாகள்
பந்தியி லிருந்து தெய்வப பாசிவ பூசை செய்வோ
ரந்தியும் பகலு மாக வருஞ்செப மாறறு வோர்கள்
விந்தைநல வியாகஞ் செய்வோா மேவிடுந தவத்தர் சோ. (உ௪)

இந்தவற் புதமா யெங்கு மெழிற்சைவ மணமே வீசு
மந்தநல வான்மி யூரி னணித்தென வழகி னோங்கு
விந்தையுற் றிலகுஞ் சோலை விருப்பமுற் றதனுட் டங்கிச்
சிந்தைகொண் மகிழ்ச்சி நீடச் செய்யநற் றவம தாற்றி. (உரு)

பங்குனிப் பருவ ஞான்று பண்புட னெழுந்து போந்து
கங்கையஞ் சடைவ ளைத்த கண்ணுதன் மருந்தீ சன்றான்
றங்கிய சினக ரத்துட் டொமிசை வீழ்ந்தெ ழுந்து
சங்கத மாக வேதஞ் சாற்றின தோத்தி ரங்கள். (உசு)

சங்கரா போற்றி சாம்ப சதாசிவ போற்றி வேதன்
கங்கரா போற்றி நீல கண்டனே போற்றி நீண்ட
பொங்கரா வணிந்தாய் போற்றி புண்ணியா போற்றி யன்பிற்
றங்கரா போற்றி போற்றி சயசய போற்றி போற்றி. (உஎ)

எந்தையே போற்றி தேவ ரிறைவனே போற்றி மூவர்
தந்தையே போற்றி மேலாந் தருமமே போற்றி யார்க்கு
முந்தையோய் போற்றி சோதி முக்கணா போற்றி யோங்கு
மந்தழ லுருவா போற்றி யரகர போற்றி போற்றி. (உஅ)

செய்யனே போற்றி சுத்த சீலனே போற்றி ஞான
மெய்யனே போற்றி விண்ணோர் விமலனே போற்றி சூலக
கையனே போற்றி வான கங்கையாய் போற்றி யெங்க
ளையனே போற்றி போற்றி யரகர போற்றி போற்றி. (உகூ)

என்பன பலவாப் பன்னி யிவ்வகை யேத்திக் கூறி
யன்புகொண் டுருகி மிக்க வாசைகொண் டெழுத லாலே
யென்புறம் பொடிப்ப நின்றங் கெழின்மருந் தீச னாத
மென்பதம் வீழ்ந்து தாழ்ந்து வேண்டின வேத மியாவும். (௩௦)

அத்தகை யவகா சத்தி லருமருந் தீசன் றோன்றி
மெத்திய வாங்க ளீவேன் வேண்டுவ நவிலகென் றோத
சுத்தனை நாங்க ளைய சோமுகன் காத்தி லுற்றுத்
தத்தினிற் பிழைத்தேம் பாவந் தடிப்பினை யொழித்தல் வேண்டும்.

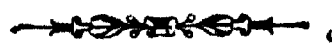
வேதநற் புரியென் றிந்த வியன்காக் கொருபே ரொன்று
மோதுதல் வேண்டு மியாரு முற்றவிப் பதியி னெல்லை
நீதியோ டிருந்து நாங்க ணிலைத்தவம் புரிந்த வைப்பே
வேதசி ரோணி யென்று விளங்குதல் வேண்டு மென்ன. (௩உ)

ஆதரத் துடனே கேட்ட வங்ஙன நந்தீத நீவிர்
வேதன துலகம் போந்து விளங்குவீர் நாளு மென்றே
சோதியுங் கரந்து றைந்தான் றுணைவியொ டென்னச் சூதன்
மாதவர்க் குரைத்து மற்று மகிழ்வுட னுரைப்ப தானான். (௩௩)

வேதம்பூசைபுரிபடல முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்-எஅக.

காமதேனுவருள்பெறுபடலம்.

எள்ளரு மணியும பொன்னு மெடுததலை கொ ர்ந்து வீசுந்
தெள்ளிய கஙகைக் கூலங் திகழ்தரு காசி வையபிற்
கள்ளவிழ் கொன்றை வேணிக் கணணுதல சரண மேத்தி
யுள்ளொளித் தவங்க ளாற்றி யுறைந்திடு முனிவ சிட்டன் (க)

கற்பக நீழ றனனிற கடவுள ரனேகா சூழப
பொற்பமர் மணிதியஙகப பொலனரி யாசனததி
லற்புடன் வீற்றி ருககு மாயிரங் கண்ண னேரு
நற்சபை நாடிப போநது நவிலுவன மாறற மொன்று. (உ)

எண்டிசை யோடு மேத்து மிமையவா வேந்த கேண்மோ
வணடரும் வேட்குங காசி யறபுத வமல ஞை
மண்டல மபிடே கித்து மகிழ்வொடு பூசை யாற்றக
கொணடதோா தணவா வெஃகல குறைவற நிறைவே றறகே.

உன்னுழை போநதிட் டேனு லுவணுறை சுரபி தன்னை
யென்னுளி வைகு விக்கி னெழிலுறு மதன்றிம பாலாற்
பனனரு முதலவற் காடடிப பணிகுவ னெனனுக கூற
வன்னவ னியைந்து விடடா னவனபினாத தேனுவைததான. (ச)

தேனுவோ டருய்வ சிடடன் றிகழுமவா ரணாசி யண்ணி
நானமா வமுதங கொண்டு நலலபி டேக மாற்றித்
தானமாந திருக்கு மேலவை தனித்தவான் சுரபி காசிக
கானமே போநது லாவிக் கயிலைஞாங் கரினி லோர்நாள். (ரு)

அவ்வயின் ஞெமிர்த லுற்ற வருவியின் பாங்கா நற்பூச்
செவ்விய சுகந்த மோச்சிச் செறிதரு சந்த னக்காக்
கவ்விட வுட்பு குந்து களிப்பினி லமல நோக்கி
யொவ்விய மனத்தி னோடு முற்றதங் கோர்நாண முற்றும். (சு)

பிற்றைய ஞான்று போந்த பிறங்குதே னுவினை நோக்கிக்
கற்றையங் கபர்தத ஞர்க்குக் கவினபி டேக மாட்ட
வுற்றவுன கீர மீயா தொருவைகல பாணித் திட்டா
யிற்றைநீ யாமா வாக வென்றனன் வசிட்டன சாபம். (எ)

வான்பசு சாப மேற்று வயநகாக் கர்சி நீங்கிக
கான்படு மாறு மாறுங கடநதுபி னீதது நீத்துத்
தேனபடா துடவை துன்னுந திருவான மி யூரின் கொததந்
தானபடிந் திட்ட போழ்து தன்னறி வுற்ற தனறே. (அ)

எலலையு ளிறுமபூ தெஃதோ விருப்பதென் றோர்ந்து நேடி
யொலலையி னயகு மிஙகு மோடியே யுற்று நோக்கத்
தொலலையி னிவந்து மிகக்த் துதைபுத னுப்பண் கண்ட
தெலலையிற் சீர்த்தி யேய்ந்த வெழிற்சிவ லிங்க மொன்று. (கூ)

தெய்வந லிலிங்க மூர்ததி தெரிதர வாாவ மிக்குற்
றையவின் றுய்ந்தே னென வரியதன் சுரையி னின்றும்
பெய்தது பெருக்கிப் பாலை பிரான்றிரு முடியின ஞாங்கா
செய்தது வைக றோறுந் திரிநததவ வெல்லைத தனனுள். (கo)

வெணணிலாக் குடைக விக்க வியன்புவி தாட்ப டுத்தி
யெணணிலா மகுட மனன ரிருஙகழற் பணிநதங கேத்த
நண்ணிலர் கனவி லேனு நாடிடக் கா ணு ஞகி
யண்ணிய விரவ லோாபா லருமறை நிகாக ரததான். (கக)

கோடாத செங்கோ லோச்சுங் குரைகழற் சதயூ வென்பான்
வாடாத வூறற மிககான வரையள வாக்க முறறு
ஞேடாத நான்கு கூறு யுபரிய தானை வாயந்தான்
வீடாத போக மார்ந்து வியனகர்ச சைநை வாழ்ந்தான. (கஉ)

நாட்டினி னிசியிற் போந்து நற்பைங்கூ ழழித்து ழக்கிக்
காட்டினிற் றுதைந்து வைகுங் கனத்திணைக் கோறற் குன்னி
வேட்டமேற் செல்வான் வீர வேடுவக் குவவு கூட்டி
வாட்டமில் பரியி லெஃகி வந்தன னெஃகு தாங்கி. (கங)

படுபறை யியங்கக் கொட்டிப் பகர்விசைக் கயிறு கட்டிக்
கொடும்புலி யெனக்கு பூட்கை குஞ்சர மோழ லேன
மடுங்குல மனைத்தும வீட்டி யணிவரை யெனக்கு வித்துக்
கடுகிப்போர் திடட போக்கில கண்டனன் மடங்க லொன்றே.

காண்டலும் விசிகம் வீசிக் கடுகியே தொடர்ந்து போக
வாண்டது வானமி யூருக் கணித்தென வண்மி நோ
நீண்டவவ் வெல்லை வைகு நிகரில்வான் சுரபி நோககித்
தாண்டித்தன் மருப்பாற் குத்திச் சாய்த்தது சியந் தன்னை. (கரு)

பரிமிசை விதப்ப தாகப படர்தருஞ் சதயூக் கோமா
னரியவிக் காட்சி கண்டங் கவணிறும் பூதுற் றென்னே
யரியினைப் பசுவென் றிட்ட வருங்கதை கேட்டி லேமாற்
றெரிகுவ லுண்மை யென்னுச் சீக்கிர மணுகி யாங்கு (கசு)

தேனுவைப பறறற் கெண்ணித் திறமையிற சாலஞ் செய்ட
வானணும புதலுக் குள்ளா லடைந்தது வழக்கம் போலுங்
கோனவன் மாழ்க லுற்றுக் குறுகிமுட் செறிவைச் சார்ந்து
தானைசூழ் போத வாற்றத் தானசிறு வாளி விட்டான். (கஎ)

ஒலியினைச் செவிம டுத்தங் குயர்பசு நணிகுப புற்று
வலியதன் காற்கு ளமனை வள்ளலின் முடிமேல வைத்துப்
பொலிவுற வெளிவந் துறப புரவலன் றனை யாதி
நலிதர விறையில் வீழ்ததி நண்ணிய தருங்கா சைக்கண். (கஅ)

வேணியிற றழுமபு மேவி விமலர்பா விருக்கக் கண்டு
நானினி யயர்த லென்னே நண்ணுமென் குளம்பு தன்னு
லீனமா வினைவி ளைததே னெய்நதன னென மங்கோ
கானவா வடிவை மாற்றக் கதியது முண்டாங் கொல்லோ. (கசு)

என்றுமுன் னழுங்க ஞான வெழிலுரு விலிங்கந் தன்பாற்
குன்றென வயங்குஞ் செங்கண் குவலிய குண்டை யும்பர்
மன்றலங் கூந்த லம்மை மருவிட ஞாங்கர் வாசக்
கொன்றையங் கடவுளோக் கோவது பாலிக் கூறும். (உ0)

வேறு.

புண்ணிய வண்ணமாப் பொலிதரு மேனியி
னண்ணிட வாற்றின னொருதழுமபினைப்
பண்ணுவ தீதெனப் பாவியேன் றெருளுறே
னெண்ணிய நின்னடி யெயதிடப் பெறுவலோ. (உக)

கருணையே படிவமாக் காணுமோர் மேனியி
லொருவடு வதிதர வுஞற்றின னிற்றைநான்
பருவர லொருவியே பணபினை யுறறிட
மருவரு நினனடி வழங்கிடப் பெறுவலோ. (உஉ)

ஞானமே பிழம்பென நண்ணிய மேனியி
லூனமே வாய்ந்திட வொருகுளம் பமைதலி
னீனமே தணந்திட வின்பமுற றுயாதரு
வானமே னின்னடி வழுத்திடப் பெறுவலோ. (உங)

அருவுரு வாகியிங் கமாகொளு மேனியின்
மருவிட வடியினை வைததனன் வன்மையின்
வெருவிய வினையற விண்ணுல கமாதாத
திருவளா நின்னடி தீண்டிடப் பெறுவலோ. (உச)

அடியர்க டவமென வார்தரு மேனியிற்
கொடியதொர் தீமையாற் குளம்பினைப பதிததனன்
மிடியனிங் குற்றபுன வியனினை மாற்றிமுன
வடிவுற நின்னடி மருவிடப் பெறுவலோ. (உரு)

இன்னண மிசைததிடு மெழிலுறு தேனுவைப
பின்னிய சடைமுடிப பிஞ்ஞகன் றேற்றுவா
னின்னலை யொழிதிநீ யெதற்கு மஞ்சலை
யுன்னில னெஞ்சினி லுன்னவை தன்னையே. (உசா)

அடியவ ருஞற்றிடு வரிவினை யுன்னிடே
மடியெனுங் குளம்பினை யுறிந்துநீ மவைத்திலை
கடிகமழ் கடம்பணி கந்தன தடியெனக்
கடியுற வெண்ணினங் கலங்கலை காமியே. (உஎ)

முன்னநற் காஞ்சியின் முருந்தடி வெண்ணகை
கன்னலின் சொறசுவைக் காதலி தந்தருண்
மினனிய சைவனை மெனமூலத் தழுமபுகண்
மன்னிய போலுமீ வைத்ததொர் குளமபதே (உ௯)

நினசுனைப பாலினு னித்தமு மாட்டினை
யன்னதொா தன்மையி னருட்சிவ லிங்கம
துன்னருமு வெண்மையி னுண்ணிற மேவினம்
பனனுவ ரியாவரும பாலவண னெனனவே. (உ௯)

பண்டைய சட்டகம பாங்குற வாய்ந்துநீ
யண்டரு முனிவரு மன்பொடு வாழ்த்துற
விணடனிற் கௌசிகன் விளங்குமச சார்பினி
லணடிநீ வாழுதி யனேக மாயுளே. (௩0)

என றபின் றேனுவா விறந்திடு மேந்தலைத்
துன்றிய ஞாட்பினை தோன்றிட வருள்புரிந்
தொன்றிய வன்னையோ டியாவிடை தன்னொடு
நன்றவண் கரந்தன னம்மருந் தீசனே. (௩க)

வேறு

வான்சுரபியக்கணமேபழையபடிவம்வாய்ந்துவள்ளற்போற்றிக்
கான்மலியுங்கற்பகநாட்டினையண்மிகக்கோபதிபாற்களித்ததனறே
தேன்வழியுய்யானனத்துசசைதைநகர்திகழ்சதயூத்திறலாரவேந்த
னுன்வான்மியூர்தணந்தேயினியென்றனகாதனைநாடேனென்று.

தன்னமைச்சர்தானையர்களாதியரையுறவிளித்துச்சாற்றுகிற்பா
னெங்கிலத துங்காணுதவிறும்பூதிங்கிற்றைஞான்றியங்கக்கண்டே
னுன்னுறுஞ்சீர்ப்பால்வண்ணரிணையடிகடமையேத்தியுறுதியாக
மன்னிடுவனினியரியாசனததிருந்துநாடாளமதிக்ககில்லேன். (௩௨)

மனமகிழவின்றிட்டவெண்துகாதலனுக்குமகுடமேற்றித்
தினமவன்றன்சார்புறைந்துநீவிரொலாஞ்சூழ்ச்சிசொலித்திறமதாகக்
கனந்தவழ்ஞாயிற்சூழுஞ்சைதைபுரியினைப்புரந்துகளித்துவாழ்க
வெனக்கூறியவ்வவர்கடமையேவியதன்பின்னரொழுநீராடி. (௩௪

திமணிவடந்தாங்கிப்பால்வண்ணன்சந்நிதியிற்பூசித்தேத்தி
யதிலர்கடமைக்கூவிப்பொருளீந்துபுதசனைத்திமெடுத்துவிசிச்
சோதியாலயமண்டபங்கோபுரங்கள்பலதுளங்கக்கண்டு
வீதிபலவகுத்தவற்றிற்சைவரெலாங்குடிமல்கும்விழுப்பஞ்செய்தான்.

நன்னகரமேயெடுதனுத்திருவிழாபயலநாளுநடாததியாரும
பன்னரியபால்வண்ணப்பெருமாற்குமமமையாம்பார்வதிக்குந்
துன்னரியபொன்னணிகடுசுடைகளெண்ணிலவாத்துளங்கச்செய்தங
கெந்நாளுமடியர்தமையரனெனவேகண்டவுடனிறைஞ்சியேத்தி.

பன்னருஞ்சீர்மோட்சதாயனிதீரத்ததினின்மூழ்கிபபரமனூளு
மன்னியதோர்கற்கயிலைதனின்மேவிச்சிவகணத்துவதிந்தானென்றே
யுன்னரியவியாசமாணுக்கனுபாசூதமுனியுவகைவாய்ப்பப
பன்னினன்முனிவராகள்கேட்டுநனியானநதம்பயந்தாரன்றே.

காமதேனுவருள்பெறுபடல முற்றிற்று

ஆகச்செய்யுள் அகஅ.

இயமன்பழிதீர்படலம்.

மறைமுழு துணர்ந்து தேர்ந்து மாணபுற வங்கமோதி
நிறைதரு மாக மங்க ணீள்கட னீந்திச சைவ
முறைநெறி யொழுகி யார்க்கு முதனமையென் றறைய நின்ற
கறைகெழு வினைக டிந்த கவின்மிரு கண்டு யோகி. (க)

கற்பினுக கரசி யென்னுக காணமருத துவதியென்னும
பொற்புடை மனைவி யோடும் புகழ்தரு காசி வைப்பிற்
றற்பரன் விசுவ நாதன் றாள்பணிந் தேத்திப் போற்றி
வற்புடன் தவமி ழைத்தே மகிழவோர் மகவைப் பெற்றான். (உ)

ஈன்றதோர் காதற் காயு ளீரெட்டென் றிறைவ னோதத்
தோன்றிய தொன்றே சாலுந் துயரெலாந் நீங்கிற் றென்னாத்
தோன்றலா யுதித்தீ தங்கள் சொல்லருங் குழவி தன்னை
யான்றவின் வளர்த்தெ டுத்தங் கார்வமுற் றிருந்தா னன்றே. (ங)

பாலமு துறற வாரி பயந்தமோா மதியம போன்று
சாலவு மரிய வேதஞ் சாததிர மாக மங்கண
ஞாலமீ துணாநது ஞான நறறிணை தலைப்பா டோஙகப
பாலனமாக கண்டற் கனறு பதிந்ததங் கீரொட்டாண்டியே. (ச)

கணடதாய தந்தை யாருங் கவலையின மிகுகு மூழகிப
பண்டைய வினையின வாறே பாலன்மாாக கண்டன றன்னைக
பொண்டிட வீரொட டாணடிற கூறறுவன் கூடி வானேன்
மணடனி மேலது செயமேவ யாறறிட வெனறு நொந்தாா. (ரு)

தநதைதாய் தம்மை நோககிச சாறறுவன மாாககண் டேபன்
சிநதைநொந தாவ தென்னே தீவினை முழுது மாறறி
வந்திடு ஞமனை நூறும வகையது கேடு தறகு
முநதிய வாக மதது முன்னரோ கண்ணுற றேனுல. (சு)

இரவிசந் திரன்விண மீனக ளெழிலவெளி யுறறுலாவ
லரவமிக் குறற வோநத மணைகட வாது தேறல
பரவிய விபுலை யாவும பயனுறல போத லாத
லரவணி பெமமா னீச னுணையென பதுவே ளாணமை. (எ)

தேவாக ளறறை ஞானறுஞ செயகரு மஙக ளியாவு
மேவரு முதலவ றாய விமலனற பாத தூளி
தாவிடச சிரமே லேறறுத தாமியற் றிடுவ ரலலாற
சாலவும பசுக்க்ட் குண்டோ தனிததனிச செயல்க டாமே. (அ)

தங்கரங குவிபபாாக் கெலலாந தான்சுகஞ் கொடுதத லானே
சஙகர னென்று வேதஞ் சாற்றுவ தாறுன ஞானறு
மஙகவ ரடிய ராறுாக கரநதைதவந தடருங கொல்லோ
பங்கயன் படைபபுக் கூறறன் பயமிவ ணென்னே செய்யும். (கூ)

பசசிலை நீரு மெநதிப பான்முடி யொருஞான் றிடடாா
முச்சத மாளப் பெறறு முன்னரு மருளிற் சாாவா
ரிச்சையிற படிநது ஞான்று மேததுவாா தமபா லேம
னசசிடப போர்து கணணு றுடிதற கெண்ணுங் கொல்லோ. (கo)

பாசிவப் பொருளை யுன்னிப் புங்கய மலர்த்தா ளேத்தி
வருசம னச்சு நீக்கி யுருகுவ னுமபா லெனனுப
பெருமுடிச சடைநற் றநதை பிறங்கடி முடியின வைததுப
பாசினன் விடையை யேற்றுப படாந்தன னவாசி நோக்கி. (கக)

மலைகளுங் காடு நாடு மன்னிய நதியு னீநதாக
கலைசெறி யெனுநன் றேயங் கீண்டனு மாஙகாங் கேயந்த
தலைமைகொ டலங்க ணேககித் தயைவுற வாழததி யேததி
யலைபிறழ் பொன்னி யாற்றி னரியகூ லத்தே சாரநது. (கஉ)

தேவரு முனிவ ரியாருந் திகழ்தரப் பூசித தெனறு
மேவருமவ ரஙகள வாய்நது வியனுற வாழ்தற கேற்ற
மாவருங கொனறை வேணி வளளலவீற றிருநது வைகும்
பூவரு மாரா மத்துப் புணணியக் கடவூ ரணமி. (க௩)

சலலையின் படிநதெ ழுமபி யெழிலுறு நடநீ ராடி
யொலலையி னூரைச் சூழ்ந்தங் குயரிய துடவை போந்து
மல்லிகை நரந்தை நாவன மந்தார ஞாழல சந்து
முலலைமா னூரங கன்னி முள்ளிதேங கொன்றை காஞ்சி (க௪)

செருந்திபுன் னாகம வேங்கை செய்யமந் தாரை தான்றி
குருந்துநா யுருவி னனி குசைநாணல காயா கொககுத
திருந்துவெட பாலை வெள்ளி திகழுமாற பலாசு படடி
பிருந்தமா விலிங்கம் பன்னீர் பெருவிலா மிசசை யாதி. (க௫)

பற்பல மிதப்பக கொயது பண்புடன கோயிற புககுக
கற்பனை கடநத சோதிக கடவுளைக கண்டு தாழ்நது
தற்பர தேவ சம்போ சங்கர சிவனே யெனறுப
பொற்புடன் பூசை யாற்றிப புகழுற வமரு ஞான்றில். (க௬)

வேறு.

கரியமலை யெனவருமோர் கடாமீநங கினிதேறி
யரியவிரு விழியூடங் கனலொளுகிழி யொளிசெயயப
பெரியவொரு கணிச்சியினைப் பிறங்கியதன் கரதநேந்தித
தெரியமுனம வந்தருகிற் றிகழ்ந்திட்டான் றெனறிசைககோன்

கூறுமவனைக் காண்டலுந்தன் கொளகையினிற றினையளவு
மாறறுதலங இலலாமன மலாகொடருச சனைபுடனே
யேற்றுவா கனன்சரணை யிதயத்து ளேயிருந்தித
தேறறமுற விருந்தனனச சிறுமுனியா யாரககணடன். (கஅ)

கறுவியகோ பததோடெங கருமறலி சொறறிடுவா
னிறுதியுனக் கீரெட்டி லேய்ந்ததனை யறியாயகொன்
முறுவலுறப பூசையினை முகிக்கவெணு வதுபோதுஞ
சிறுபால வெனபிறகே சிககெனநீ போந்திடுதி (கக)

அயனரியே முதலாய வமரர்பல ரொஞ்ஞான றும
வயமுடைய வெனதாணை வயமாக வேவதிவ
ரியமுடனீ செயுமபூசைக கேயஞ்சி யேகுவலோ
நயமொழியிற் புகனறனனியா ருடுதியென் பிறககென்றன. (உ0)

எநதையரன றிருவடியி லியறறுசிவ பூசையொரீஇ
சிந்தையினை வேறொன்றிற் சிறிதேனுஞ் செலுததுகிலேன்
மந்தரமபோல வநதிடுநின வடிவதனைக் கண்டஞ்சேன
வந்தவழி யேகென்றான் மழமுனிமார்க கண்டேயன் (உக)

பாலனீ யானமையின பயமறியாயச சறறேனுங்
காலமுனக காயினமை கருத்ததனி லோரகிலலா
யாலமுண்ட வரனபூசை யபமையினுக கேதுபபுச
சாலஞ்செய் யாதொலலைச சாரென்றான் கொடுஙகாலன (உஉ)

சிவபூசை யுழைககரடி சோந்துழகரு மாபோல
விவணோநது வாளாக வெஃதெஃதோ பிதறறுவைநீ
கவலையிலா துறுவேறருக காலமதிங் கெனசெயயு
மவலமற நடவெனறு னழகியநன மார்ககணடன (உஙு)

அண்டமெலா மோரொடியி லலைபபுறவே வங்கையினிற்
றண்டமதைக் காண்கிலைகொல் சாற்றுதியென் றூன்கூற்றன
றண்டமதைக் கொணடுனனைத தண்டித்தற கடமூட
வண்டாபிரான் றுனிலையோ வறியென்றான் மார்ககண்டன். (உ௪)

நாசமுறு மேலவையினி னார்களினை யாத்திடறகுப்
பாசமது நோக்கிலையோ பாரொன்றுன கடுஞ்சண்டன்
பாசத்தாற் கட்டுண்ட கினைப்போதும பசுககளினை
நாசஞ்செய் யானிலையோ நடவென்றுன மாரககண்டன்? (உரு)

இனியமொழிச சிறுமகவென நிதுகாறுஞ சமிததனனியா
னினியிறைபபோ தினுமபொறுக்கே னெழுகெனறு னுடன்சௌரி
சனியெனவே சாரந்தனைநீ சங்கரனா பூசையுழை
நனிநிலலா தேகென்று னகையொளிர மாரககணடன். (உசு)

நினைகவொனுத லேசாத நினனுடைய வலிமாறறந
தனைககாண்ப விமமெனுமுன் றுனெனறுன் பாசகர
னுனைநேரு மறலியாக ளொருகோடி யோருயிரைாத
தினையளவி லுணுமானைத தேரென்றுன் மாரககண்டன. (உஎ)

சுழலவிழியிற் புலிங்கமுடன் சுருட்டுமே மேயெழும்ப
வழலெனவே சினமூள வடாமுகரோ மந்துடிகக
மழவெருமைப போத்ததனை விட்டிறங்கி மதர்ப்புறவே
முழவொலியி னுரைகூறி முனனணிகி னுனியமன். (உஅ)

வேறு.

அந்தகனமுன்னடர்தலுமேயழகியநன்மாரக்கணடனயர்வுவாய்ந்து
சிந்தையுறப்பதைபதைததுததாரையிறகணணீரவாரததேவதேவே
யெந்தைசிவசஙகரசமபோசமபோவெனையாள்கவென்றுவோதி
யந்தமுறுஞ்சிவலிஙகப்பெருமானைத்துணைககரததாலணைகதுக்கொணடான. (உகூ)

ஆலமணிமிடறறிடையிலமர்த்திவானவாபபுரந்தவையவோலங்
கோலவுபமனியனமிழ்தபபரவையுணச்செய்தகுழகவோலந்
தாலமழியாவகைவிணகஙகையொருசடைநுதியிறறரிததாயோலஞ்
சீலசிதர நன்றுசங்காழியீந்தபெருந்திறலாயோலம. (௩0)

ஆயிரமாயிரமுகததாயாயிரமாயிரங்கணனுவையாவோல
மாயிரமாயிரஞ்செவியாயாயிரமாயிரம்வாயாவரசேயோல
மாயிரமாயிரமுடிவாயாயிரமாயிரமபுயததாயப்பாவோல
மாயிரமாயிரமடியாயாயிரமாயிரமபததாயணனுவோலம் (௩க)

பிறைமுடியாய்நினக்கபயம்பிஞ்ஞகனேநினக்கபயமபிறங்குகோடி
மறைமுதலேநினக்கபயமழுவுடையாய்நினக்கபயம்வயங்குவேணிப்
பொறைமுடியாய்நினக்கபயம்புண்ணியனேநினக்கபயம்புலவாபோற்றுங்
கறைதபுசற்கடவூரிற்கண்ணுதனின்கழலடிக்கேயபயமென்றான்.

எனமுறையிட்டடைக்கலமெனறேயெங்கிக்கம்பலைகொளிளைஞனமீது
சினமுறவெமபாசமதையங்கவன்வீசுதலுஞ்தெய்வலிங்கத்
தனகனவனவெளிதோன்றித்திருவடியாலுதைத்தருளவந்தகனறான்
கனமலைசாய்ந்தாலனைனப்புவிமிசையின்வீழ்ந்துநனிகலங்கிமாயந்தான.

திருக்கடவூரமுதகண்டநற்பெருமானமார்க்கண்டன்றிகழ்முகத்தை
யுருக்கமுறததவநோக்கியினியஞ்சேனித்தியமாயுறைதியென்றும்
செருக்குடனேவீந்திட்டதென்றிசைக்கோன்றனையெழுப்பிச்சீர்த்திமிக்க
தருகமொழிந்துவாழுதியாலென்றருளிச்சிவலிங்கந்தனில்வதிந்தான்.

அந்தகனுமடிக்கடிபூமியின்வீழ்ந்துபணிந்தேததியனபின்றேடுஞ்
சிந்தையினினமழமுனிவனறனைததுதிததுநனிவாழ்த்திச்செல்வமேற்ற
விந்தைதிகழ்திருக்கடவூர்தணந்தேகததிகையுதக்கில்விளக்கமான
சந்தகேததிரங்கள்பலதரிசித்துப்பாலிகூலத்தைநேர (கரு)

மந்தியாழ்முனிவரனைமுன்னணுகிக்குதுகுலிதுமகிழ்விறேடுந்
தந்தியுறப்பணிந்தெழுந்துதக்கவாசிகள்பலவாந்தகவினேறறு
மிகுதிசெருக்குளுற்றவிஞனோர்ந்ததிருவடியுதையைவிளக்கிநன்கு
புகழ்தருகேததிரமொன்றிற்கழுவாயங்காறறிடறகுப்புகறியென்றான. (கசு)

முணடகக்கானற்செறியுங்குணாகடலின்வாரதனுமுன்னரோடக்
கணடவிந்நற்பாலிசீரவளஞ்செறியுமவைப்பொனறுகாணுமாமா
லணடாகளுமறிந்துசொலறகரிதானசீர்த்திபெறவாய்ந்துநீல
கணடமினிாமருநதீசன்வானமியூரொன்றெவருங்கருதுவாரால (கஎ)

தலங்களினிற்றுயகமாவிளங்கலிஞற்பயனுடேந்தக்காரியாரு
நலமருவவவண்போந்துதரிசித்துசசித்தியெலாநண்ணுமாறு
பொலன்மருவுதீர்த்தங்களிற்படிந்துபுண்ணியராப்பூரித்திட்டா
ரலமருநின்புவமனைததுமனன்முன்னர்த்துலவுமெனவாகுமாமால்.

என்றுநாரதன்கூறவிடையேற்றுவானமியூரொல்லேயண்மி
யன்றெருஞான்றருமறைகடனிதநிருந்துதவமியைந்தவரியவைப்
மன்றலமரெழின்வேதசிரோணியினேயேயடைந்துமறலியாங்கே
யொன்றியபல்விம்மிதங்கடமைநோக்கிமனமகிழ்வோடுறைந்துவாழ்ந்தே

தனதுகரமலரிலுறுமோர்தணடமதைநிறுவித்தகஙோத்து
மனகமுறுஞசிவலிஙகமாமுனனிபபூசிததிட்டருகினீடப்
புனனிறையுநதடமொன்றுதனதுபெயராறகண்டுபொழுதுசாயத
தினந்தினமுமாலேயததுமருந்நீசனேபபணிந்துதிருமபுவானுல (ர0)

இவ்வகையினபலஞானறுபூசிததஞெயனமுனனரிணையிலசீர்தநி
செவவியநல்லருடகுறிவைபபினினினறுமருநதீசனறேவியோடு
மெவவமறவெளிவநதுமாநினகருவேண்டுதியேவியமபுகென்ன
வுவ்வியகலிடமபடியபபஙீறரமுமவீழநசெழுந்தஙகுனாகதலுறறுன

உன்னடியிறபூசிததிங்கேததுமடியாகடமகமொருநாலத்து
மின்னலகளெனனுலவிளவசென்றுமிலேயெனவறிநதேனேழைபேன்றுன்
சினனறிவானமழமுனிவனபாலணுகியுறறவிடாசெனமநதோறு
முன்னிடுவனுயாகாலகாலனெனவோஙகிவளருணமைமையோனே.

வானமியூரொலலேயுறுமெழிலவேதசிரோணிவயின்வயதநிரேடு
நானமிகவற்புடனேதநுஞசிவலிங்கபபெமமாறகுஞான்றுமெனறன
வானபெயரையேவாயநதுபோநதுபணிநதிடுமேவர்சள்வறுமைதீரநது
மேன்மையுறுபெருஞசெலவமனேமககளுடனவதிநதுவிளஙகலவேணடும

நானகழந்த தடமதனுளோரானறுயிறுமூழ்கினனனோசசுஙக
கானலருஙகொன்றையநதாததணடபாணிக்கடவுள்கழறபூசிக்கின
கானலனமநதாரகாசனுசூன்வயிறறுளேவுகரியமேக
மானமறுங்குட்டநோயவாதஙகாமாலேபன்றேய்வழிததலவேணடும்

என்றனுமேமருநதீசனவ்வணமேயளிததனமியாமெனககரந்தான்
பின்றருமன்வியன்வேதசிரோணியுழைததன்பெயரிறபிறங்குஞானக
குன்றெனநீடண்டபாணிபபெருமான்குனாகழலேக்குமபிட்டேத்தி
யொன்றியநல்லார்வமுடனவனுறைநதஙகிவ்வண்ணமுஞற்றுவானுல்.

இடபநிறைநிறைவாகத்திகையனைத்தினுங்கோலவெழிலசோனாசசி
மடவணிகணிற்றூணநிறுவுமணியொலிகாலுமண்டபங்கள்
குடமுடிகள்விண்ணிடமாநிவந்துயரமேருவின்ன்கோபுரங்கள்
தடமலியுமபொற்கோயிலாயபலமாணபுறவேசமைததிட்டானுல.

விண்ணவாகளாதியரைவேதசிரேணிததலததுமேவககூட்டி
மண்ணவாினமன்னவாகள்பலாகளுமுதலவனூலவகுததவண்ண
நண்ணியவெண்மழவிடைநறகொடியேறறிவிழாவனைததுநனகுளுறறி
யண்ணியவேழாஞானறுதேரோட்டிபபததுவைகலானபினனா.

உமபாாதியாநேரமனைவாவிநீராட டியோஙகுஞசீாததிக
கம்பமுறுயானைபடடத்தையவரோகணஞசெய்தஙகனபினயாாகளுக்
தமபிரானனவருட்குறியதானுசிவலிஙகநதனைநோநின்று
க்மபலையினருவிநீாகணவாரததோததிரங்களகழறுவானுல. (சஅ)

நெடியமாலயனபோகிககாதலியாமஙகலநூனிலைகநவென்று
மடியலைபாற்சத்தியினிலெழுநாலநதனைமிடறறுவைத்தாயபோறறி
யடியவாசெயலாபமதையிலாபமதாக்கொண்டருளுமமலபோற்றி
படிவேதசிரேணியினிலெனபொருட்டாவெழுநதருளுமபரமபோறறி.

காலகாலன்றனனையிவவகையினினிதேததிககாலன்றன .ார்
சீலமுறபபோநதுதனகணஙகட்குசசிவனடியாாசசிறபபைக்கூறிக்
கோலமுடனடுநிலையிலினிதுறைநதானெனசசூதன்குழைநதவனபிற
சாலமிகுமகிமைகளைநைமிசாரணியமுறைதவாககிசைத்தான.(ரு0)

இயமனபழிதீாபடலமுற்றிறறு

ஆகசசெயயுள-அகூஅ

இராமன்வரம்பெறுபடலம்.

திருவினுக் கரங்க மாகத் திகழயோத் தியினை யான்றுங்
கருநிகா கொடையின் மிக்க தயரத ஞரு மேல்வை
மருவிய வெச்ச மின்றி மமமாங் குறுதல் கண்டு
குருமகா முனிவா கூறக் குயிற்றினன் வேள்வி யொன்றே (க)

சந்ததி தன்பால வேடடுத் தழுபதன் புரியா கத்து
வந்தவோா பாரி டத்தான வழங்கிய வோத னத்தைச்
சிந்தையி லன்பு வாய்ந்து திகழ்மனை மூவாக் கீந்தான்
வந்துதோன் றினர்க ளுன்கு மககளங் கருமை யாக (உ)

அவதரித தருளு மைந்த வாதமின் முனனா வநதோ
னவனியைப புரககுந தெய்வ வண்ணலாம பின்னை கேள்வன
துவாதரு மசுரா தமமைத தொலைத்திட வநது திததோ
னிவனரு ளெய்தை யோாநதே யிசைததன ிராம நாமம. (௩)

தயரதன் காத லனரு்ன றமபிய ருடனகு லாவிக
கயமயந தோமீ தேறறந கனபடைக கலப பயறசி
சயமிகு மலலு யுத்தந தககநன விஞ்சை முறறும
வியனுறக கற்று வலல வீரரில வீர ளுனன். (௪)

காதியின் மைநதன பினனாக கடுகென நாடிக கானின
மாதிர நேர வோங்கி வந்ததா டகையை வீழ்த்தி
யாதிவேள வியினை யாறறி யகலிகை சாப நீககி
நீதியின் ஞானச செங்கோ னீடுறு மிதிலை சாரந்தான். (௫)

சனகனங் கேவ ரேனுஞ சானகங குனித்திட டாக்கே
தனை தூநற் சிறுமி யீயச சாற்றிய சூளின வாறே
கனமுறுங் தவனா வாஙகிக் கடுககென வணககிச சீதை
மனமதின் மாதர் பொங்க மணமது முகித்திட டானல. (௬)

சீதையுந் தானு மலலற றிகழயோத தியினுக் கேகப்
பாதையிற் பரசு ராமன் பகருமவில லொன்று காடடி
யேதமே யறக்கு னிப்பி னிறறைநீ வீர னெனனு
வோதிடு முன்னாத் துண்ட முற்றிடச செய்து போந்தான. (எ)

அராவுடல் சுளிககத் தாஙகு மவனியின் பார முறறு
மிராமனன் மொய்மபி லேற்ற வெண்ணிய தயா தனசொ
னிராகரித் தயோத்தி மாட்டு நிலையுறப பரதன் கானத
தாாதல மிராம னேகச் சாற்றின ளெழிறகை கேசி. (அ)

அன்னையி னினிய மாற்ற மனபினிற் சிரம்வ கித்துப
பினனவ னுடனே சீதை பினனுறத தெனுது:திக்கை
யுனனிநன் னெறிகொண் டேகி யுயாதிரி பதகை யாடி
மனனிய விரா ஞசி வளளலை வணஙகிப போற்றி. (கூ)

அண்டரு மடிக ளியாரு மரியநன் வரங்க ளேற்க
மண்டனிற ருபித் திட்ட மன்னுபற் சிவ லிலிஙகங
கண்டுகண் டன்பிற் ருழ்ந்து கனிவொடு வாழ்த்தி யேததித
தணடகா ரணிய நாடிச சாாந்தனன் சீதா ராமன. (க0)

அந்தநற கவனஞ் சார வங்குதா பதர்கள கூடி
வநதுபல லாசி கூற வாழ்நதனன் சிலஞான றோநாள
சிநதுசூ ழிலஙகை யாளுந நிசா வணன்மா ரீசன
முநதுமவ வதரினேக மூவனாக கணணுற ருரால. (கக)

மாயமா ரீசன் பொன்மான் வடிவமாப போநது சீதை
யேயமுன் னரிலு லாவ வெழின்மலாத் திருவி னனஞு
ளாயதைப பற்றித தாவென் றருங்கண வனபாற கொஞ்சப
போயினன றொடாநது தம்பி புகழ்மனே காககவெனறே. (கஉ)

மானது துன்னு மாபோன் மாயஞ்செய் தங்கு முஙகுங
கானதிற் பாற வோததுக கணேவிலிற் றொடுதது விட்டான்
தானது சீதா வெனஞச சதிருறு மிராம ஹேதை
யானது நோக கூவி யாண்டுவீழ்ந திட்ட தன்றே. (கங)

குரலினைச செவிம டுததங் குலேகுலேந தயாநது சீதை
யுரனிலக குமனனே யுயத்தே யோடிப்பார்த திடுகென றோத
விரங்கலெ யென்ற னண்ணற கேதம தில்லை யென்று
னாறறின ளலாப மாற்ற மக்கண மவனுஞ் சென்றான். (கச)

கண்டோா வணனு மங்குக் கபடசந நியாசி கோலங்
கொணடுமுன் போந்து பைக்கங் கொடுவெனு வேற்புற் றண்ணிக்
கணடகன் சீதை யூருட் காங்கொடுத் தெடுத்துச் சென்றான்
பெணடுகட கென்றும் புததி பெரிதல சிறிதே யமமா. (கரு)

அண்ணலே டிளவல போந்தா காவக லலகுற சீதை
நண்ணிடக காணு தேங்கி நாடினா நாறபு றதது
மெணணுவ தியாவு முனனி யேமுற லெய்தி னூரால்
பெண்களின பேசசுக கேடடாா பெரிதுள மாழ்குவாரே. (கசு)

சீதையை யுன்னி யுன்னிச சிநதைநொந திராமன் கானின்
பாதையி னோநதா தமமைப் பாாததிரோ மனையை யென்று
வாதையுற றலா நோககி வணககமாத தமபி யூங்குப்
போதநன் னீதி கூறப போககினன் சிறிது வைதல (கஎ)

ஊழ்வலி முனனி மொயமபி லுறறகோ தண்டம வாங்கிப
பாழ்தயித தியாக டமமைப படுத்திடச் செய்வ லெனறுத
தாழ்வறை யாறு கானந தணநதுநீ ளுதயச சாரற
கீழ்க்கடற கூல மாகக கேததிரம பலவ போற்றி. (கஅ)

தென்கயி லாய மென்றுத திகழ்தரு சீகா ளததி
மினனிய வேலோன் வைகும் வேஙகடந தணிகை கூவ
முனனரும பாசூ ரூற லொறறியூா முல்லை தாய
மனனிய மயிலை யேததி வானமியூாப போந்திட டாலை. (க௯)

உளமகிழந தாாவ மோஙக வுரைதடு மாறறங கொளள
வளவறு புனித தீாதத மமைவுறு மயததி லாடிப
புளகமுற றிடுவெண பூதி பூசிககண டிகைமாா போஙக
வளமிகு கோபு ரதது வணஙகிவா யிலினுட புகககு (உ0)

சநதிர சாநதக கறக டதைபிர காரஞ சூழநது
முநதிய நநதி முனனோனை முருகனை யஞ்ச விததே
யநதியின் குணதத வெங்க ளணணலின முனன நின்று
வந்தனை பலவு ளுற்றி மகிழ்நதனன பூசை செய்வான். (உக)

நலவமபு தயில மான்பா னணணிய தநிபல வாசக
கலவைகுங குமஙகத தூாி கனிதேன்செங கனனற சாறோ
டிலகுசாக கரைநெய் வெநநீ ாினனணஞ் சேக ாிததுத
துலங்கிய மருநநீ ாறகுச சொாிநதன னுாசி தோய. (உஉ)

ஒற்றுடை கொண்டடை கொற்றி யெள்ளிய நீற ணிந்து
பொறகலை பூணூல சாததிப புகழ்மணிக கலன்களை பூட்டி
நற்றழை வில்வ மாதி நறுநதொடைப பொற்பு றுத்தி
விற்படு தூப தீப மிகுசுவை நிவேத னங்கள். (௨௩)

பறபல பரிவி னேடும பரிநதமைத தெடுத்துக் காட்டி
யுறறிடு முபசா ரஙக ளுரிமையி னுனுறறி முற்ற
விற்பிரு குடிநன கேய்ந்த வியன்சொகக நாய கிப்பாற்
பொற்புற வமருந தெயவப புண்ணியற் போற்று வானுல. (௨௪)

சீறிய நரசிய கரநதைச சிதைத்தசம பரனே போறறி
வீறுமுக குடுமி ஞாஙகா விணடுவைத திரித்தாய போறறி
தேறுவா மனன்கங் காளஞ செருக்கறக கொண்டாய போற்றி
நீறணி யத்தா போற்றி நிமலனே போறறி போறறி. (௨௫)

மனனுதி விலோச னத்தான் மனோசனைக காயநதாய போறறி
புனனகை குயிறறிப புலலார் புரததினைப பொடிததாய் போறறி
பன்னகம பணிக ளென்னுப பழகிய மொய்மபா போறறி
கன்னிநன கணவா போறறி கண்ணுத லோயே போற்றி. (௨௬)

கரமலைக கிருததி மததுக கடவுளே போறறி போறறி
யரியுரி யனையின் வீககு மணணலே போறறி போறறி
பரவுகா ளததுக் கண்டப பணணவ போற்றி போறறி
வரமளித தெனனை யாள மனமுவந திடுவா யென்றான. (௨௭)

அக்கண மமப ரததே யரியவாக கொனறு பூத்து
மிககநன் மதுகை யீந்தே மேன்மைய ராம வஞ்ச
றக்கண திகையை நேடித் தசகணட வசுரற கோறிந
தக்கநின சீதை யோடுந தனிததகோ சலையிற சாரே. (௨௮)

என்றசா ரீரி யாட விருங்களிப புடனே தாழ்நது
தெனறிசை நாடி மிககத தீரமாத் தமபி யோடுஞ்
சென்றன னெனனுச சூதலா றிகழ்மறை யனநத மாய்ந்த
மினறிகழ் சடைக ளுலும வேதியா தமபாற் சொற்றான். (௨௯)

இராமன்வரம்பெறுபடலமுற்றிறறு.

ஆகசசெயயுள ௮௬௭

மருந்தீசப்படலம்.

இமய வசலத் தம்மைமயினுக கேய்ந்த தெய்வத் திருமணநே
ரமய முககட் சிவபெருமா னருளு மாற்றனு சிரமேற்றுக்
சமம தாகி மகியனைதலுஞ் சாாதற குன்னிக் குறுமுனிவன்
சிமய மோளி நிறைபெர்திகை சோநது வைகச சிமேவதையினே.

நாடி யிவாபோ தரியதமிழ் நாளு மணககுஞ் செவ்வாயன்
கூடித தன்னே டடாதரூஉங் கோதின மாண வகாபாலிற
கோடி மறைகள் ளெடுததிசைததுங் குனிகக வொண்ணுப் பாலவண்ணற்
றேடி வதியும வானமியூாத திருதத லததுப பெருமை சொலீஇ.

அநதக் கேததி ரஙகணடங் கணேநது தரிசித் தகமகிழ்நது
முநதிச சவவி யளுசூழ்நது முனன ருறற வயனதீாதத
முநதும பகல வனதீாதத் முறறப பலவறறினு மாடிச
சிநதை மகிழ நீறணிநது செய்ய கண்டி கைகளபூணடு. (௩)

அன்பு கொழிககும பிருஙகிமுனி யரியசணடன ருபிதத
வின்பு வழஙகு மருட்குறியா மிலிஙக வடிவந தொழுதேத்திப
பினபு வானமியூாகேகாயிற பிறஙகும பெமமான றனையுணனி
முனபு நினறு விணணகல முட்டுங கோபுரமபணிந்து. (௪)

கோயிற புககு மனஙகுளிரக குவிததகரஙகள சிரமேறக
வாய விழிநீாருவியென வரிய மேனி பாவசமா
யேய கேச மேசிலிாபப விரங்கி யெண்ணி றாமபணிநது
தோய வுவகை பாளுசோதிததுணைததா டமமைத தரிசிததான்.

கண்டான் சிவபோ தத்துணையாற காணடற் கரிய வருடகுறியைக்
கொண்டான மதுகை பெருமிதமாக கூத்து கநதான் முனனரினி
லண்டா வேட்பு நணிபெருக வரிய வானந தககடலி
னுண்டான் ஞன வமுதமதை யுரைததான் மறைக்கண் வந்தனவே.

வேறு.

சஙகா சதாசிவ நமோநம சாமபவ மனோகர நமோநம
கங்கா மாாப நமோநம கயிலைநற் கிரியோய் நமோநம
பொங்கா மாாப நமோநம புணணிய ரூப நமோநம
விஙகுனே யடைந்தே னமோநம வெளியனை யாள்க நமோநம. (௭)

சூலப் படையோய் செயசெய சுருட்பூஞ் சடையோய் செயசெய
வால மிடற்றோய் செயசெய வரைத்தோ ளுடையோய்செயசெய
காலகாலனே செயசெய கருணைத் தலைவா செயசெய
வேலற் றந்தோய் செயசெய விரையார கழலோய் செயசெய. (அ)

கண்ணுத லோயே விசயீபவ கபாத்தகன் றுடியோய் விசயீபவ
பெண்ணொரு பாக விசயீபவ பிறைமுடிப் பெரும விசயீபவ
வெண்ணறுதற் கரியோய் விசயீபவ வெழில்விடைத் தேவே விசயீபவ
சுண்ணவெண் பொடியோய விசயீபவ சுடாமழு வுடையோய் விசயீபவ.

வேறு

இன்ன வகையின் வழுத்துதலு மிணையி னற்சீர் தமிழ்முனிவன்
முன்னா பெருமா னெழுந்தருளி முகிழ்த்த புன்மு றுவலுடனே
யென்ன வேட்கை கேட்டிடுதி யென்று வன்னிக கீழமர
வன்ன முனிவன பணிந்தெழுந்தங் கறைவான பொம்மறபணிவுடனே.

இன்ன விபுலத் தினிதெழூஉ மெணணி லசர வோடதிகள்
மனனு மற்றை நறபொருளகள வயஙகும பெறறி யிணையோா
வின்ன பிணிககிங் கினனமருந தீயி னாநோய் பாறுமெனு
வனன ஞான மெறகிஞ்ஞான றருளல வேணடு மென்றனனால.

நாட்ட மூன்றங கிறைந்திடுகன னஙகை பாகத் தெழிற்சோதி
கேடட முன்ன மலாசசியுறக கிளாசசி யோடு நனிநோககி
வேட்ட வரங்க ளஙஙனமே விளங்க நினககுத தந்திட்டேந
தேடட மாகச் சிலவாய்மை தெரிபபே மிவவா னியமென்றான்.

வேறு

அகததியநீ கேடடிடுக வஞ்ஞதி யெலவை
யாவார கததாண வத்தி னின்றுஞ்
சகத்தினுழை யுருததிடட வணுவ ருக்கந்
தாஙகிடுமொற றனுகரண புவன போகம
வகுததவுடற் றன்மாாதத காம மோக்கம
வாயத்திடற்குச சாதனமா நண்ணு மேனு
மகததடைவே கன்மததா லுணடா நோய்பா
ளாயிரத்து நானூறறு நாற்பத தெட்டே. (கரு)

அக்கொடிய பையுளினைப் போக்கற் காக
வரியவோ டாதிகளின் கயுதங் கோடி
தக்கவகை கெழுதலுற் றெங்கு மோங்குந்
தடித்தமரஞ் செடிகொடிபு னுங்க வறறின்
பகருவமீப் பட்டைவே ரிலைமென் புட்பம
பழமவித்துக் கட்டைரச மெனபே தங்கள்
ககருமவ வொவவொன்றுந் துவாபபுக காாபபுக
கசபபுத திததிபபுப புளிப்புததாமே. (கச)

இவைதமமு ளொனறுடனென் றுற்ற போழ்தங்
கெழ்லுறுநல வடதமுப பானி சணடா
நவையறுமவ் வுறைபலவு மான வாகரு
நணணரிய நயமவிளகக வேது வாமால
சிவைரசபா டாண கநதகஞ சிநதா தாமே
சிகிசசையினுக கெடுததாளவர் சிறுரன் மாகக
ளவையறியா தாருவரே லகலி டத்தி
லவலாகளாச சாபமுடன் பாப மேற்பர். (க௫)

சி-தசுததி காருணய நலலொா ழுககந
தேவவுபா சனைதீர முதல வான
சததமைதி யுடையனுைத தனைசசாாந் தானறன
றசநாடி தானமறிந் தெணப ரீக்கை
புத்தியுட னேயோாநது தேகந் தேயம
புகாசடாக் கினிகாலம வயது தூக்க
மொததவலி யடிசிலபே தங்க டமமை
யுள்ளவகை நனியாயந்தங் குணாதல வேண்டுமே (கசா)

தனிவாத பித்தசிலேட் டுமத்தா னேருந்
தன்னிலைபின பிறநிலைமேற பிறழற் றெருந்த
நனிநிதா னத்துடனே நாடி நோக்கி
நவையருப்ப முற்றுனுக கினிய மாற்றங்
கனிவுடனே மிகவழங்கி யாம யததைக்
கனைபவனே பண்டிதனு மிகத நாமங்
தனிபபாம ருமேறகும பெயருண டாமின்
றமிழ்முனியே பரிகாா நாளு நனறே. (கஎ)

குமபமுனி யின்முங்கேள் செயுஞ்சி கிச்சை
குயிற றுமணி மந்திரம விடதம தாக
வமபுவியின் மூவகையா மவற்றின் சூழ்ச்சி
‹‹ யாய்ந்தபிட கனைக்காணிற் பிணிக ளியாவுங்
குமபிடுசெய் தக்கணமே விடைகொண் டேகுங்
குறித்தவிவற றினமகிமை விரிவி னுகப
பமபியவா யுள்வேதந் தன்னு ணனகு
பகாநதுள்ளே மாயிடினுஞ சிறிது கேண்மோ. (௧௮)

மணி

ஆதியினிற் ருருகா வனதது றைந்த
வருந்தவததா மதாப்பனைதது மழுங்க வாங்கு
நீதியினும வாய்ந்தவொப் பனைக்கவ கேறப
நீலமான் மோகினியா நிலவி நிற்கப்
பேதியா விரதத்தர் முனனாப போநது
பிறங்கியபெண டிருடனே மருளக கணடு
சோதிநா முண்டென்னும் போத மூடடித
தொண்டடிய ராகக்கொண்டு பின்ன ரெந்தன். (௧௯)

பரிக்கிரக சத்தியெனும விண்டு வான
பகாமோகி னிப்பெண்ணோ டரிய ஞானம
பரித்திடுநற் சையோக முயங்கு போழ்து
பகளாய ஞாநித்தா னற்றை ஞான்று
தெரித்திடட விந்துவே றிசைக டோறுந்
திகழ்சத்த கிரிகளுழைத் தாவிச் சிநதி
விரித்தபன்னற் கேணிகளி னிரைந்து காளும்
வியனிரச மென்றுலகில விளங்கிற் றன்றே. (௨௰)

சுததமுறு முனிவரனே நீபோந் தாருந
தொலபொதிகை வரையுமுள வாண்டு காண்பா
யிததகைய சூதமது வாய்க்கப பெற்று
ரினியகம னக்குளிகை நனகு ஞுறறிப்
பத்தெனுநற் றிசைகளெலா நொடிக்குள் ளாகப
படர்ந்திடுவர் மலைநிகர்மா ழைக்கு விபபா
சித்தியெட்டு மடைந்திடுவ ரிவாகட் கேலாச்
செயலதுதா னெனறுமிலை யுலக மூன்றும். (௨௧)

மற்றையவாம பாதரச முதல வாய
வகைகளாறு பத்துநா லுபர சங்க
ளெற்றைக்கு மருந்துக்காய குளிகைக் காகா
வெழின்மணியா வியறறிடினு மிலேசதாய
வெறறிசில வேபெறலாம வியபபே யின்று
விருப்பமறுந் தவசிகட்கே யிஃது மாகும
பெற்றியுற விதனவகையுட சிறிதுனனூலிற்
பெடபுறவைத் திடுதலுமோா பெருமை யாமால. (உஉ)

மந்திரம்

மநதிரமே நமமரிய மேனி யாகு
மநதிரமே சிவசததி வடிவ தாகு
மநதிரமே வெணகயிலைப படிவ மாகு
மநதிரமே சிறசபையி னடன மாகு
மநதிரமே யைங்குகிருத தியம தாகு
மநதிரமே திருவருளா கார மாகு
மநதிரமே சருவவியா பகம தாகு
மந்திரமே மோககததிற கேது வாமால. (உங)

ஐந்தெழுததா னிலவுநன மனுநான கெனறு
வருமறைக ணனந்தலையேய்ந் தமலை செய்யு
மைநதெழுத்தா னிறைநததனை யாயநது நோககி
னடஙகுமப பதிபசுபா சங்கண மூன்று
மைநதெழுததி லேவநத சத்த கோடி
யாகியெங கணுறுவலு மநதிரங்க
ளைநதெழுததிற பாஞானப் படிய தாய
வபாகலை யாமுறறு மடங்கி நிறகும (உச)

நகரமது நஞ்சரண மகர முந்தி
நறசிகர முயாமொயமபு வகரந் துணட
மகரமது முடியாகு மவறறோ டாகு
மணியுறுஞா னக்கூததுச சிவமெவன ருகு
நகரமுடன மகரமதே யூன நடட
நடுயகரம சீவனென நண்ணி நீடு
நிகராறுதி ரோதான மலமு மோாபா
னீடுமரு ளோடுசிவ மற்றோா பாலாம. (உரு)

இத்தகைய வைம்பதத்தி னுண்மை தேரி
னெண்ணரிய வுருவதனை செபித்திட் டோனாத
தத்தமிரு விழிகளினு னோக்கி னுனூ
னைதவாலுற் றானுமனத் துன்னி னுனுஞ்
சித்திரபா னுவினமுன்ன ரிமம தென்னுத
சிதறிப்போம பன்னோய்கள தவத்தின் மிகக
வுத்தமநற் சைவர்களுக கனறி வேறே
யொருவற்கும் பலியாது முனிவ கேட்டி. (உசு)

அறுபதம்.

ஒட்டிக வெண்ணரிய வோங்கி னுரு
முற்றபாற் கடலைமுன்னுளிற தேவா
கூடிமதித திட்டஞான றமுதனு சிந்திக
குலவியமா மூலிகைகள பதினுன் காகு
நாடரிய காராலனு சிதறத் தோன்றி
நணணியவெம மூலிகைக ளோரொன் பானும
பூடவைக ளாயமருந் தினுககுக் கூடாப
புகலுஞ்சா ரணைக்காகும புகல வற்றுள். (உஎ)

சத்தூக மிருவகையா விளங்கு மாக்கனு
சாற்றுஙகா லையிலவையே மொழியொணுத
நித்தியகற் பத்தினுக்கு நோவ தாகு
நீணிலத்தி லிவைக்கிணைய வொன்று மிலலை
யுததமமா மறறைய கோடானு கோடி
யுறறமூ லிகைதமமின் பெற்றி யுன்றன்
புததியினிற் றோன்றிடவே யிற்றை ஞானம்
பொருததினே மெவ்வயினும பரப்பு வாயால. (உஅ)

வேறு.

என்றலுநற் பரசி வன்று விணைமலரிற பணிந்தெ ழுந்து
நன்றுநா னிராசி யங்க ணனியோர்ந்தே னிறைவ நின்னை
யின்றுமருந் தீச னென்று வேவருமே யேததல வேண்டு
முன்றன றரி சனஙகிடைததாக கொருநோயு மடரலாகா. (உகூ)

எனமுனிவன் கூறக கேட்டங் கிறைவனங் ஙனமா கெனறு
தனதரிவை யோடு லிஙகந் தனினமறைநது போயி னுனல
பினாவானமி யூரிற் சின்னுள் பிறங்குமா ணவர்க ளோடு
மன மகிழ்வி னேடு றைந்தான் மறிகட லுட்கொண் டோனே.

மருநதீசப்படலமுற்றிற்று.

ஆகச்செயயுள்-கூ௨எ.

திருமணக்கோலங்காட்டியபடலம்.

அமபு யிக கேத்தி ரத்து ளங்கங்கு முன்னுந் தோறும
வமபவிழ் மணக்கோ லித்தை வழங்குவ நிற்கங் கென்று
வமபிகை யவத ரித்த வமலவெ்ண ணிமய வெற்பி
லெமபரன் சொறற மாறற மெண்ணினன கும்ப யோனி. (க)

உன்னிய வக்க ணத்தி லுடலபுள கிககப பெற்று
ன்னதோா வான்மி யூரி னணணிய சினக ரததே
வன னியி னிழலிற காட்சி வழங்கினன் விபுத ரியாரும
பன்னுதற கரிய வெள்ளிப பாதவத் தெழுநத மூர்ததி. (உ)

ஆனகம படக மாாத்த வழகிய தாள மாாத்த
வானதுந் துமிக ளாாத்த வலிகெழு தடாரி யார்த்த
மானமல லாரி யாாதத மாடக வீணை யாாத்த
கானநன முாசு மாாதத கனத்தபே ரிகைக ளாாத்த. (ஙு)

சித்தர்கந் திருவா விணஞோ திகழுகின் னாாகள் போக
விததியா தாாகள் யோகர் வேதபன் னகாக ணீத்தோர்
வித்தக கருடர் தூய வீணைநா ரதர்தும பூர்வ
ரித்தகை யமுதர் மீதூாந் திறைவனை யேததி நிற்ப. (ச)

திகழுமே னகைய ரமபை திலோர்த்தமை யூர்வ சிபபெ
ணகழ்கடன மாத ராாக ளணிவளா வனிதை யோாகள்
புகழ்திசைப பாவை மார்கள் புரிகுழற் சசிம டந்தை
யகமகிழ்ந் தடா யாரு மரும்பணி பலவு ஞற்ற (ரு)

பூதர்க ளருகி னின்று பொறகுடை தாங்கி யேந்த
மாதவர் கவரி பறறி வயமுற வெடுத்து வீசச்
சாதக வடியர் சில்லோர் தகுவால வட்டங் கால
வேதமி லியோகி யோர்க ளெரிபந்த மேந்தி நிற்க. (சு)

கற்பக விடபி யுறற கானமென் வீபு றிததுப
பொறபமர் புலவ ரியாரும பூஙகாந தமமி லேநதி
நிறபதற் கிடமே யின்றி நீள்விசும பிடைநெருஙக
விறபடு மீழைததா ரைபபோல வீசின ரெங்கு மெஙகும. (எ)

தனனிக ரின்றி யாாக்குந் தணணருள் பொழியுழ வள்ளல
சநநிதிப போந்து சூழ்நத தவத்தின ருமப ரிமபா
துன்னிநன் னிரையா னோநது துதிககவேத திரத்தை யோசசி
மன்னிடு நநதி யெமமான மகிழ்வுடன் முனன நிறப. (அ)

அனநடை பாசிந கூந்த லல்கிய துடிம ருங்குல
வனமுலை நுதல்வெண் மூரல வளைகழுந தொணக ணீலந்
தனமலை குமுதச செவ்வாய் தனிததுடை யரமபை யென்று
வனமுடைத தோகை யம்மை மதாவொடு ஞாஙகா மேவ. (கூ)

கங்கைபொற ருது கொன்றை காமாகூ விளநல மதநந்
தங்கிய கபர்த்த ஞாலுந தனித்திரு முடியு ஞானம
பொங்கிமிக கருளகொ ழிககும புனிதவா னனமு மெஙகுந
துங்கமுற றெளித யஙகுந தூயநல விழிகண மூன்றும. (கo)

குண்டல மூச ளுலுங குலவிய செவியு மெண்ணில
பணடைமா மறைகள் சொற்ற பவளசசெவ வாயு முமபா
பெணடுகள் கந்த ரததுப பிறஙகுமங் கலநா ணிறகக்
கொணடாஞ் சத்து நீலக கோலமா மிடற்றின் பொற்பும (கக)

மான்மழு துடிமுச சூலம் வாதமோ டபயம வாயந்த
மேன்மைகொள் கரங்க ளுனகும விளங்குபூ ணூலின் மாாபுந
தேனமலி தாரிளேடு திகழுபாம பணியி னாபபுங்
கான்வளர் வரியின றெுக்குக் கட்டிய விடையி னேர்பும. (கஉ)

மதியினைத் துலக்கி ஞான மலரடி நீழற கூட்டுங்
கதியரு ணீறறுப பூச்சுங கண்மணி யசையு மொய்மபும
விதியினற் றந்தை நீல விணடுவின் விழிய தொன்றை
வதிதர விலங்கி மோககம வழங்கிடுந் துணைபொற் றுளும. (கங)

பலவிமை யோர்கள காணப பவிமுன னேதகி நிற்பப
பலவியம பலமுழககப பதவியா வாழ்த்தெடுபப
வல்லியா பலலாண் டோதமறையொரு பாங்கா கூற
நலவிசை வீணை மீட்ட நன்னரி யாசனததே. (கச)

இன்னவா றெநதை யீச னெழிற்றிரு மணககோ லததை
யன்னநீ ரகணி துன்னு மரியதொன் வான்மி யூரிற்
பனனரு நியகக ரோதம பாவிய வன்னி யினகீழ்
மனனிடத தரிசித் தேததி வாழ்ததுவன றமிழதோ குமபன்.(கரு)

வேறு.

ஏகமா யனேகமா யியங்குகின்ற சிவமே
யெலலாமா யலலதுமா யிமையாநதிட்ட தவமே
போகமாப் பாகமாப பொருந்துநற் றேவி
புகழ்கின்ற மகிழ்கின்ற புண்ணியவென தேவே
சோகமாய மோகமாய் முன்போநத வெங்ஙனைச
சோதியாய பேதியாய சுதநதரனு னலலன
பூகமா யீகமாப் பொலிகினற பண்ணை
புனைவானமி யூரினின் பொன்னடியிற் சரணம. (கசு)

மடக்கு.

முப்புரங் குப்புற முறறிய விலலனே
முன்னுவாா முன்னம ளாவிய வில்லனே
யப்பிணி லெழுதரு மாலமா களத்தனே
யன்பில ரகமதி லயாதரு களத்தனே
செப்பரு நீறுடற செவ்விய வேடனே
சீதான் றேழனே டமாடா வேடனே
வைபபென வரியயா வாழ்ததிடு தலைவனே
வளாவயல செறிந்திடு வான்மியூர்த் தலைவனே. (கஎ)

வேறு.

மதியொரு கலையாய் சூல மழுதுடி கலையாய திககுப
பதியவை கலையாய் பாய்மா பருவுரி கலையாய ஞானறுங்
துதிமறைக கலையாய் மார்பிற் றுவன்றிடு கலையாய் வேகக
கதிவிடைக் கலையாய் வெண்மைக் கதிருமிழ் கலையாய் போற்றி.

மறைசா னரியாய் போற்றி மகிழிட மரியாய் போற்றி
தறையொரு வரியாய் போற்றி தாமரீ ளரியாய் போற்றி
யறைகல னரியாய் போற்றி யருமுட லரியாய் போற்றி
நிறைசிர மரியாய் போற்றி நெறறியி லரியாய் போற்றி. (கக)

யமகம்.

சங்கர சஙகரத தானய ஞதியர் சாற்றுகுழைச்
சங்கர சங்கரத் தாலடர்த தாண்டவன் றுதைதமிழ்ச்
சங்கர சங்கரத் தந்திகழ் வான்மியூர்த் தாண்டவனற்
சங்கர சங்கர வெனபார்க் கருளுவன் றண்சரணே. (உ0)

பதுமபந்தம்.

மானகன மானமன மோனரின ஞானதன
மானமருந் தீசநின்றன் வார்கழலை—யீனன்
றனிதரிச னஞ்செய்தேன் றக்கரலம பெற்றே
னினியுலகில் வேணடுவ தென். (உக)

அஷ்டநாகபந்தம்.

பருவாணி செல்வி பணியுமா மங்கை
மருவு மலேபயந்த மாது—பரவு
மனகமா பூணிமிசை யல்கந் தணமே
பனிய தொழிய பரி. (உஉ)

இரதபந்தம்.

நயவாய்மை வாணியன்ப ஞாணன்சொல ஞான
மயமான வான்மியூா வாச—நயமேவு
மாமரு தீதற வான்தந் திடுமரு
மாமருந் தீச மணி. (உங)

கோமூத்திரி

திருவான்மி யூரனைத்தினமு மேற்றுவேன்
வருபான்மை யூழினை வதியமு ஞற்றுவேன்
கருவேத னையேகக் கணத்தி லேற்றுவேன்
கருதாத ரையேதக் கணத்தி லேற்றுவேன். (உச)

கழிகுளக்.

சிவசிவ வாளுதிபே
வளை மகளு மாபதி
சிமயங் கரமாளு
வகீங் கணிகளுவா. (உரு)

தீரிபங்கி.

தீதற வேவெனைக் காத்திட வுன்றனைச சேர்ந்தனனியான்
போதமி லேனினை வாழ்த்தினே னென்றும் புகழுகிற்பே
னுதர நீயெனைத் தாழ்த்திடாய் நன்றென்னை யாளுவையா
னுத சிவாவனை யத்தனே மன்றி னடிப்பவனே. (உசு)

தீதறவே	எனைக்காத்திட	உன்றனைச்சேர்ந்தனனியான்
போதமிலேன்	நினைவாழ்த்தினேன்	என்றுமபுகழுகிற்பேன்
ஆதரநீ	எனைத்தாழ்த்திடாய்	நன்றெனையாளுவையால்
நாதசிவா.(உஎ)	யனையத்தனே. (உஅ)	மன்றினடிப்பவனே. (உகூ)

காதைகரப்பு.

விதுவ யன்மேன் மலரு பாத
முதுவ னலமா சுவளரு நேச
பதுமை யணிமே னிமதரு வாம
பொதும யதயா யெனையருளாக. (ங0)

காதை கரப்பிற் கரந்தது.

கருணையாயது மருமமேயது
சருவமானது தருமமேயது. (ஙக)

மாத்திரைச் சுருக்கம்.

ஒன்று மாத்திரை யொல்குநின் னுனியை
யொன்று சிறுகுமே னெண்மா வுரிகொளி
னென்று தேய்வுறு முரனற வங்கெடு
மொன்று குன்றிய வூமன்பா கத்தனே. (ஙஉ)

மாத்திரை விருத்தனை

நீண்டு மாத்திரை நிலவிய நின்றலந்
தூண்டு மொன்றுறழ் சூலிநான் சேரவலோ
தாண்டு மொன்றுறு தயைநிதி நோக்கியான்
காண்டு மொன்றிவா கயஙகொடு வந்தனன். (நஙு)

பிறிதுபடுபாட்டு.

சாலாக ஞாலுந தழைநதவொண் செஞ்சடையின்
மேலாக கங்கை விரவிநிதம போலாகப
பாலாய கிரொா பணனி பாகுறநீ
மாலோடு மாலாகி வாழ்ந்ததிறும் பூது (நச)

இது.

சாலாக ஞாலுந் தழைந்த வொண செஞ்சடையின
மேலாகக் கஙகை விரவிநிதம—போலாகப்
பாலாய கிரொாபன்னி பாகுறநீ மாலோடு
மாலாகி வாழ்நததிறும பூது (நடு)

வேறு.

இன்னவா றிறைஞ்சி யேத்தி யெழினமருந் திசன் மாட்டு
நன்னரின் விடையேற றேகி நடையினகேத திரங்கள சூழ்ந்து
முன்னருந் தென்றி முநது முழைநிறை மலயத் துமபா
துனனினன் புகழ்பல் லேய்நது தொலகட லுண்டோனேயின்.

என்றுமா சூதன் கூற வெணணரு முனிவ ரியாரு
நன்றெனக குரவற் றூழ்ந்து நளினபா தங்கள் போற்றி
யின்றுயா மருநதி சனற னிணையிலவான் மியூரையணமி
வென்றியுற் றருளி லாட விடைதால வேண்டு மென்றார். (நஎ)

முனிவர ரிணைய மாற்ற மொழிதர சூதன் சொல்வான்
னனியது நீவிர் வாயந்த நாடாரும வாஞசை யிற்றை
யினியது பழுது றுமே யேகியங் கெழிற்பி ருங்கி
நனியுமை நண்ணு நாளு நற்றவம் புரிகவென்றான். (நஅ)

திருமணக்கோலங்காட்டியபடலமுற்றிற்று.

ஆகச்செயயுள்-கஙரு.

பிருங்கிதரிசனஞ்செய்படலம்.

உருத்திர வமல ஞான் வுயாதிரு மேனி போனறு
மருநதியி னமருஞ சைவ வடியவ ருள்ள நோநதுரு
சருததியி னிவநது மேவுஞ சதநுவ குணமிக கொத்தும
விருததியின் வெளிறு வீசும ெவள்ளியங் தரணி யோசார. (க)

மறைகளா கமவே ளாணமை மதியுழை கூாநது தூககி
முறையினைம பூத மாயந்து முனனிய தவமு ஞறறி
யறையுநல வியோகத் தெனறு மாதியை யுளகி வைகிப
பொறைமிகு மௌனா சூழப பொலிதரு முனிபி ருஙகி. (உ)

அஞசெழுத தசைபபி ஞேதி யருமணி மொய்மபின ஞால
விஞசிய நீறு யாணா மேனியில விளஙகப பூசித
தஞசமுற றாகண் மாடடுச சைவநன் னிலையைச சேர்தது
நெஞசினிற சிவம தலலா னோநதிடான வேறு மொனறை. (ங)

சிவமனு வுருவேற் றற்குச செபமணி கரததி னேற்றுத்
தவமுந லடிய ரோடு சாாதலுற றினிதி ருபபன்
பவவினை தணததற கேறற பரமனற் பணியே செய்வ
னவததுழை யமையம போககா னன்புரு வாயி ஞனே. (ச)

இனனணம வைகு மெலவை யெண்ணின ஞுனைத தோாநாண்
மனனிய பசுககு ழாததைப பாசகா ரியமாட டாழ்த்தித
துனனிய போக மூட்டத் துலைபரி பாக நோககித
தனனடி நீழ லாரச சமைததிடுங் தாணு வொனறே. (ரு)

குணமது குணித ணந்து குலவுஞான் றெனறு மிலலை
குணியது குணம றுத்துக் குறிததிடக் கணடே னிலலை
குணமதே குணிய தெனனக குயிறறிடி வினன விலலை
குணியதே குணம தாகக கொணடிடி னவையொன் றிலலை. (சு)

குணகுணி யென்று யாருங் குறிப்பது கரும நோககிக்
குணகுணி வகைசெய் தோதல் குற்றமே யாத லானே
குணகுணி யேகமென்னக் கொள்ளுதன் முறைமை யாமக
குணகுணி யாக நிறபன் குணமிலாச சிவமே யென்றும. (எ)

ஆகையிற சிவம தலத்தா லனனிய மாவொன றென்று
மோகையிற றெரித லூறென றுன்னிவை நறைசாய் போழ்து
வாகைகொண டோங்குஞ் சைவ மாதிரத துமபர் போந்து
தோகைநன் டழுங்குஞ் சாயற்றூநடை பிராட்டி யாளை. (௮)

போறறிடா னாகி னொன்றும பொலனசடைப் பெமமான முன்ன
ரேததியங் கினிதி றைஞசி யிறைவனைத தனிமைய சூழ்ந்து
வீறறினி திருந்து றைநதான் விறலகெழு பிருங்கி யென்பா
னாற்றிய வவனு ழபடைய யமமையு மவணகண் ணுறறே. (௯)

இவவகை யிவனு ஞுறற லேதெனத் தெரிவே னென்று
நவவியு மருணடு நோககு நலவிழி மலைம டநதை
புவவிய முறற தேவி தனனருந தலைவன் மாடடுக
கோவவைமென் வாயம லாநது கூறுவள கும்பிட் டேததி. (௧௰)

எனனருங் கொழுந கேணமோ யிவ்வுழை வருபி ருஙகி
யுனனையே யிறைஞசி யேததி யுனனையே வலமு ஞற்றி
யெனனையே றாவு றாறு மெண்ணிடா திறுமாப புறறு
னன்னவ னுளளத தாழ மறிகில னெனவி சைததாள. (௧௧)

திஙகளங் கணணி வேணிச் சிவபிரான் சிலையை நோக்கித
துஙகநல் லுலக முறறுந துதைதமடிக் கிழத்தி மாதே
யிஙகிவண போநது தாழு மிணையிலசீர முனிபி ருங்கி
தங்குபே ரறிவின் மிககான சழககினை யுஞறறுன ஞான்றும. (௧௨)

எனனினு முன்னை வேறு வெண்ணிடா னுகை யானே
யெனனையே யஞ்ச விபப னிவனைநீ யெள்க லென்று
னனனதங் குணாநத வமமை யஙஙன மாயி னிநத
வுனனருங கயிலை யும்ப ரொருவனீ வைத லின்றி. (௧௩)

எனனையுன ஞாஙகா சோததிங் கேய்தர லழக தாமோ
வுனனினு மெனனை மாறு வுள்கிடா னுகி லிற்றை
யெனனையே வழிபட டேத்தி யியங்குத லேனோ செயயா
னன்னவன மதாவு முறறு மறிகுவ லடியா டனனை. (௧௪)

உனக்கவ யவியி லத்த வுருவென வுருற்று வாயேல்
பினரிவண போந்து தாழும் பெறறியைத தெரிவ லெனரு
ளனமவள் சொற்ற வாறே யமலனு முறுவல பூத்துத்
தனதுடன் மனைவி யாவத் தனிதநுவிற் றிருந்தா னன்றே. (கரு)

மற்றைஞான றவண்பிருங்கி வள்ளலகோ லங்காண் குறறுக
கற்றையங் கபாதத வண்ணல் கண்ணுதன் ஞாங்கா நேரே
பெறறியி னடிவ ணங்கிப் பிறங்குமே கன ஞிமிற தாகி
மற்றவா நடுதுளைதது வான்றனை சூழ்ந்து போனான். (கசு)

அததனு முனிவ னனபை யாயநதுள மகிழ்நதி ருந்தான
விததகி யிமய வலலி வெகுணடுடன் வீறறி ருபபப்
பததியின மறறை ஞானறும பணிதரப் பிருங்கி போந்தான்
சததியு மவனற் சததி சருவமுங் கோடற செய்தாள. (கஎ)

என்புரு வாய்ந்து சற்று மியங்கிடச சததி யின்றி
யன்புற முனிபி ருஙகி யபயமென றானை நாட
முனபொரு காலே யேறறு மூனறுகால கொணடு நின்று
தனபெருங் கொளகை யாகத தறபாற் றுழந்தங் குற்றான். (கஅ)

வேறு

சஙகரனுமருநதவனையேவிளிததுபபஃறிறனுசசாறறுகிறபா
னிஙகுநீமறைறயொருஙகுதெளிந்திருந்துமந்தணததையோாநதாயில்லை
பங்கிலவாழசததியினைபபணியாதுபாவமதுபரிததிட்டிநநா
ளஙகமவெணணஙகமதாயழகொருவியவலனுயாகினுயால. (ககூ)

காரணகாரியமென்னுககதிரொளிபோற்சமுவாயஙகதிக்குமியாவுங்
காரணஙகள்சூககுமமாககாரியமேதூலமெனககருனறுநிற்குங்
காரணத்திறகாரியம்வநதிலதெனனிலெவவினையுங்கணித்தலகூடா
காரணததினைக்கருதிக்காரியத்தைக்கைவிடுதலகனமதன்றே.

காரியத்தனைக்கொண்டேகாரணததினைததேருங்கடபபாடேற்றுங்
காரியத்தைததணந்திட்டாற்காரணத்தாற்சிறிதளவுங்கடததலேலா
காரியமேகாரணததினும்வலிதாமெவற்றினையுங்காட்டலாலே
காரியமேநலமெனத்துமடைந்திடறகுககாரணமாக்கழறலாமால.

எனறுபலநன்னெறிகளிருங்கயிலையங்கடவுளெடுத்துக்கூற
நன்றிதுநன்றிஃதெனையறியாமேவானுளினவுமிழந்தே
னின்றுநானுய்நதிடற்கிங்கெவவகையிற்கழுவாயையியற்றுகிற்பே
மொனறியம்புறசெனனததூழிவலலையிலெனைமயககியுளுறறிறறனரே.

அனனசராசரமனைத்துமபெருதுபெறறருளகின்றவமமையானைக்
கணடெரிசனஞசெயயககருதாமறககரியெனனுககணாநதுகினறே
னணடிசெயறனககெனனவிலலாதவமலனையேயறிநதுபோறறிய
பணடைமறையினையறியாதேயசசேசாவாளுளைபபறிததிடடேனுல்

இவ்விதமாய்முனிவரன்ருனெஞ்சுருகச்சிவஞ்சததியிருவர்முனனாச்
செவ்வையுறப்பஃறரமுமவீழ்நதெழுநதுகரமுகிழ்ப்பச்செப்புவானுல்
யவ்வமதுவாயநதவெனதாகமதைககழுவாயாற்பரிகரிககக
நவ்வியபுணணியமவழியுமோாசேதிரஞ்சாரககருதுவேனுல். (உச)

மூன்றுமொருகற்பததேயரியயர்கள்பூசையிழைத்தன்பின்னான்றும
விநதையுறவிழாவணிகளெடுபபித்துப்பேறுபலவிளங்கமேவிப
புந்தியுடனளித்தலினேடாககலினைவாய்நதநறபுகழுறரேஙக
வநதவொருநற்றலமென்னறிவினுமையிஞ்ஞான்றிலமைநததனரே.

விடையருளிற்செல்கிற்பேனெனவிறைஞசிதொழுதேத்திவிரும்பிநிற்பச்
சடைமவுலிபபெமமானுமபருப்பதியுமஙஙனமேசாகவென்ன
வடைவாகமுபபாதமவாய்நதுநாற்பாதங்களமைகசவுனனி
யிடையதனிறசீனைபுனைமுனிபிருங்கியாசலமவிட்டிறங்கினுனல்.

சிவபெருமான்றிருவருளிற்றிளைத்தநனமுனிவரனைசிறுபேதத்தாற்
றவமிகுவெண்மாசயிலையினையொருவிததவுபரிசசாநதிட்டானேற்
பவவுலகந்தனிலமருமபுனமக்கடகெனனுகுமபாரின்முன்னு
ளவபேதத்தாலிருவாகமுகுகளாயமர்வேதமலையுஞ்சாட்சி (உஎ)

வேறு

துங்க வெணபொற் கிரிபொருவித தூய விருடி சிவேதையினிற்
கங்கை யாதி துறைகளுளுழைக் காலந் தோறு நீராடி
யங்கங் கேய்ந்த வருட்குறிக ளமர்ந்த தலங்க டரிசித்தே
யெங்கள் வான்மி மாநகரி னெல்லைக் கணித்தாக் குடதிசையில்.

வந்த யாண்டங் கோர்சயில வண்மை முடிய ரோனிநோக்கி
யிந்த வடுக்க லிணைமான வெங்குங் கண்ட திலையஃதின்
சுந்த ரத்தி னைத்தோரச் சுகமா மனமுற குவிதலினான்
முந்தாங் குடுமிச் சோவலென முனிவன ஞாங்க ரொஃகின்றால.

கருக்கு வாளி கருங்காலி களளி காயா குங்குமமால
முருகநத தேக்கு நாரத்தை மூஙகில வன்னி வெட்பாலை
குருந்து கோஙகு புனமுருககுக் கொன்றை சந்து பூவரசு
முருஙகை வாகை புனமுருஙகை முகிழமஞ் சாடி சீவநதி. (௯௦)

இனன சாலம பலகைஞற வேய்நத கறக ளின்றுப்பண்
மனனுஞ அனைக ணிறைநீரி லோதாண் மணாக ணெகிழ்கரவே
மினனு முவனைதத திரளொலிகண் மெலலெலன் றவரோ கணமாகத்
துனனு மெழிலி யொரு ஞாஙகாத தூங்கி யாரோ கணமுஞறற.

அன்ன மனறி லூரககுருவி யாக்கை யுள்ளான் கவுதாரி
சின்ன காடை குயிலகுருகு சிவந்த கோழி செமபோத்துத்
துனனு நாரை சிவலகிளளை தோகை புறவு மீனகொதகி
யின்ன பலதண டலையதனி லிருநது சிலமபி லிறசிலமப. (௯௨)

எநதவிபுலக் கருப்பொருளு மேய்ந்து கழும வியபபுற்றுச்
சிந்தை மகிழ வொருபுடையிற் செவவி தான வனையுமபாக்
குநதி யிநநது பிருங்கிமுனி குதுகு லிதது வதிதரவு
முநது முழைக டமினினறு முனைவ ரொணணி லர்கள்வந்தார்.

முனிவர் போந்து பிருங்கிமுனா முகமன் கூறி மேதகவாக்
கனிவின மொயதநங் கினிதிருக்கக கணடு கான்மூன் றுடையமுனி
புனித மேறற மிகப்பெரியீர பொலிவு வாயிச் சிலைமாட்டு
நனிவை கிடுநீ ரியாதொன்ன நவில வேண்டு மென்றனனால். (௯௪)

வேறு.

நய்மிசக் காணடந் தன்னி னண்ணிடு மௌன ரோயா
மெய்துதற் கரிய வீச னெழிலுறுந் தளிக ளினசீர
வைதிகச சூதன் பாங்கு மகிழ்வுடன் கேட்ட வோர்ஞான்
றுய்வதற கேறற தான மூயாவன்மி யூரொன் றோர்ந்து. (௯௫)

இதகல மேழுதற் குழானி யிணையில்சீர் சூதன் முன்னர்ப்
பதத்தியின் விடைக ளுடைப பணணப னிசைந்து நீவிர
யுத்திடு மூன்று காலங் டாங்கிய முனிவன போறதங
கத்தலஞ் சாரு மெலலவை யமருவீர் தலத்தி லென்றான். (௩௬)

வநதுவண் வான்மி யூரில வளரானா யோக னைகது
ளுந்துமிக கிரியின பொறபை யோரந்திதன் ஞாங்கா வைகி
யநதியிற் றினமும போநதே யருமருந் தீசன் பாதம
வநதனை செயது வநது வாழ்குவ மீஙகென் றால (௩௭)

கேட்டலுங் கிளாசசி பொஙகக கேணமைகொ ளருட்பி ருங்கி
நாடடமூன் றுடைய வள்ள னற்சிவக குறிய தொன்றை
நீடடமுற றிடட வநத நீணமலை தனிறரு பிதது
வாடடமில பூசை யாறறி வணஙகினன முனிவ ரோடும். (௩௮)

அருங்குவ லயகது மாநதீ ரற்றைதொட டிறறை காறும
பிருஙகிமா மலையென் றோதிப பெருமபுகழ் பேசு வாரா
னெருஙகிய நகததி னுசசி நிலைத்ததோர் சிவலிங கத்தை
யொருஙகிய மனததா லேதத வுயாகதி யடைதல் றிண்ணம். (௩௯)

கடியுயர் மலைம டந்தை கணவனம பிருங்கி யீச
னடிகளை யுன்னத் துனனி யக்கிரி வலவந திடடார
படியினின் மனைவி மககள பாககியம் பலவு மெய்தி
முடிவினிற் சிவபு ரத்தே முத்திவீற் றிருபப ரனறே. (௪௰)

நாயகன் முனிபி ருங்கி நலலரா சலத்தி னோர்ந்த
வாயதன் சரித முற்று மற்றவர்க் கெடுத் துரைதது
நேயமோ டவாகள சூழ நீண்மலை விட்டி றங்கித்
தாயகம் வாயநத தெயவ வானமியூரத தலததி லுற்றான. (௪௧)

அணிததெனப போந்து போழ்தங் கராமிய வளங்க ளோக்கிக
கணிததிடற் கரிய வெமமான் கழலடிச சிரை யுனனி
மணித்தட மலகு மாட மாளிகை மறுகு நீததுக்
குணித்திட வானைத் தாங்குங் கோபுர வாயிற போறறி. (௪௨)

சோதிநற் றீரத்தங் கண்டு சுகமுட னாடிப் பின்றைப்
பூதியிற பொருந்த மூழ்கிப புகமுகண் டிகைதோ டாங்கி
நீதியி னைமப ததை நேர்மையி னுச்சரித் தங்
காதிமுன வாயிற் றுன்னி யடியுற வீழ்ந்தெ ழுந்து. (௪௩)

நலமரு ளொறறைக கோட்டு நாட னருளை யேதகி
மலாககா மஞ்ச விக்க மகிழ்வுடன் சிரமே லேறறு
வலமென சூழ்நது ஞான வளளலாய விறறி நகரும்
குலவிடும வானமி யூரின் கொழுநதினைத தரிசித தானால. (சச)

மறைபல முறைக ளிடடு மதித திடற கரிய னாகி
நிறைவுற நின்ற தெய்வ நீண்மருந தீச னெங்கள
பிறையணி சடிலப் பெமமாற காணடலும பெரிது வந்து
தறைமிசை வீழ்ந்து கணணீா ததும்பிட வேத்தினானால (ச[illegible])

வேறு

திருநதலா கண மூவெயிலைச சிதைவிழியி னாலவிழுங்கி
யருநதவாமுத தருவருமை யருமேனாககந தானருளி
வருநதியவிண் ணவாவீமம வலலியுற வாழ்வளிதத
மருநதீசன் றனையுனனு மனமென்ன மனமே
மகதேவன றனையுனனு மனமென்ன மனமே (சசா)

திஙகளூர கமபயிலுஞ் செங்குடிலைத தைநநுதியிற
கஙகைதீாத திகையிறுத்திக காரிபா தியவிபுதா
மஙகியகம பலைவிலக வண்கறபத கேயமாததனு
சங்கரனைத தாழாத தலையென்ன தலையே
சதாசிவனைத் தாழாத தலையென்ன தலையே. (சஎ)

நறைவழியு மலாததுளப னானமுகன்வா சவனமுதலோர்
குறையொருவ வநதிறைஞசிக கூக்குரலவிட டோலமுறக
கறைமணிகண் டததனெனுக காடசியினை யேயளிதத
மறைமுதலவ னைசசாறறு வாயென்ன வாயே
வானமியூ ரனைசசாறறு வாயென்ன வாயே. (சஅ)

நணணுசாா சரமுய்ய நலவியோகத் தமாபோழ்து
தண்ணருநாண மலாபபகழி தாஙகியைங கணைககிழவன்
புண்ணியனமே னியிலோட்டப பொறியழலுட குழைவித்த
கணணுதலோன றனைநோககாக் கணணென்ன கணணே
காமநா சனைநோககாக கணணென்ன கணணே. (சகூ)

பொங்காழிக் கூபுரந்து போநதயா வவிமுனனாச
சங்காழி மால்ண்மிடு தாழ்மு வடியிரந்தே
பங்காயந்து லகளாநதோ னவன்வெரிநென பிணைக்கவர்ந்த
கங்காளன சீாகேளாக காதென்ன காதே
கயிலையோன சீாகேளாக காதென்ன காதே. (ருO)

மடலவிழ்வீ யினமார்ந்த வளளாருட குறிமுடியி
லடாவருச சிந்தமார்ந்த வரியமழ முனிவரன்முன
பிடவிடென வருளுமலி வியந்திடவே நணியுதைதத
கடவுளினற் பணிபுரியாக கையெனன கைய்ய
கடாவியின பணிபுரியாக கையெனன கையே. (ருக)

இமமையினு மமமையினு மெமமையினு மேபுணாநது
செமமையுறச சேதனாககுத திருவருளைத் துயபபிகருஞ
செமமலென வெஞஞான றுஞசீரத்தியுற வேயெழுஉ
மைமமுகனு லயனுசூழா வடியெனன வடியே
யனநதனு லயனுசூழா வடியெனன வடியே. (ருஉ)

வேறு

இஙகிவ னிவவா றேததி வெழினமலைப போநது வைகிச்
சஙகரன றனது சேவை சாதரு மநதி தோறும
பொஙகிய முனிவ ரோடும புரிநதபின விடைபபெற றேகித
சஙகரன கயிலை சாரநது சாமபவக கிரேச னானான். (ருங)

வேறு

திருவானமியூாபபுராணததததனைபபடிததிடுவாாசெவியிற்கேட்பாா
மருவுமஃதெழுதிடுவாரெழுதுவிப்பாாபிறாமாட்டுவகுததுசசொலவாா
பொருளுணாபபாாதமைபபணிநதுபொனனுதியீநதிடுவாாபூரிததுள்ள
மருமலாகொணடெஞஞான்றுமருசசிததுபபூசித்துவணஙகுவாாகள்.

இமமையினிற்பதினாறுபெருமபேறுமனைத்தினையுமெளிதினாளுஞ
செமமையுறவனுபவிததுபபறபலவாமபதமுநதிதேவரோடு
மமமையினினமிகததுப்ததுசசொக்கநாயகியமமையமருமபாகத
தெமமருநதீசனறுணைததாண்மலாநீழலெநநாளுமிருநதுவாழ்வாா.

போற்றிடுநற்றிருவான்மியூருறையுமருந்தீசப்புனிதனவாழ்க
சாற்றரியகருணையுருவானசொககநாயகியாநதனைவாழக
வாற்றுபெருபபூதிமணியைமபததிலன்புகொளுமடியாாவாழ்க
வேறறிடுவேதாகமபுராணமிதிகாசமுதலெலலையுமவாழ்க. (ருசு)

நீலமாமணிமிடறுமுக்கண்ணுஞ்செஞசடையுநிறைவெண்ணீற்றுங
கோலமாருமைபாகுமணிவாதாபயமுழுவுங்குலவுமானுங்
தாலமகிழ்திருவானமியூாதனிலேயொளிரததனிததமனறத்
தேலவேதிருநடனநவிலவெடுததிடுபாதமிறைஞசிவாழ்வாம். (ருஎ)

பிருங்கிதரிசனஞ்செயபடல முற்றிற்று

ஆகசசெயயுள-கoஉஉ.

திருவான்மியூர்ப்புராண முற்றிற்று.

பிழைதிருத்தம்.

ம்.	பாட்டு	பிழை.	திருத்தம்.
அ	கக	சேப்பா	சோப்பா
உ0	கடுக	பரததியா	பரதஜையர்
உக	௭	தானே	தென்று
உஎ	சரு	வாணமியூ	வாணமியூா
உஅ	௬0	பரததியா	பரதஜையா
௩0	௬௪	ஒழிககினி	ஒழுககினி
௩௬	க0	சாநது	சாாநது
௫௬	௬௯	தமை	தமைப்
,,	க00	அனேததரு	அனேதரும
௫௫	க0௫	கேததிர	சேததிரததி
,,	க0௬	பனகு	பஙகு
எஎ	கஎ	இநதை	இநத
அரு	௬0	ரியறறு	றியற்று
அ௫	எக	ரீளோ	ணீளோ
அ௯	எஅ	நாரகை	தாரை
அஎ	அ௩	திருதன	திடுதன்
,,	,,	தறறாசனி	தாச்சனி
,,	,,	தறதாச்சனி	தல்தாச்சனி
௬௬	கஅ	ணேஙகி	ணேஙகி
க0எ	௩க	இயற்றிடர்ககங்	இயற்றிடற்கங
க0அ	௩௯	இடாககிங	இடற்கிங
ககஉ	எ	கெனம்	செனப்
ககஎ	எ	நோககி	நோககிக
,,	க0	ஐய	றைய
கஉ௫	௭௭	அணிகி	அணுகி
கஉ௪	உ௪	யலேப்பு	லலேபபு
க௩௩	௯	ருண	ஞான
க௩௯	௨0	றிசைக	திசைக
க௪க	கஅ	துவன்றிடு	றுவனறிடு
க௪௩	௩க	கருணே	கருனே
க௪௪	௬அ	மொழிதர	மொழிதரச
க௫0	௪௩	வீழ்தெ	வீழ்நதெ
க௫க	௪௪	மென	மெனச